சபாபதி துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

வாணிநிகேதனவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதிவருஷம் வைகாசிமீ.

Registered Copyright.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய

ம. ா. ா. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

பொனபூததமகரநதபபுதுமதுவசசெழுஙகமலபபொருட்டுவாழவோன
றெனபூததநானமுகததோனலாலேமுகததோராணேதெளிமினெனனக
கொனபூதததமிழவழஙகுநிலததிறறமினிதெழுநதுகுதிகொணடாட
மினபூததசெஙகதிரினவளஞவொனறொருநாமமேவததோனறி. ௧

பொலிதரமுனனுணாநதமறைபகததமைநதவறமுசசூறபொருளுமேனமே
லொலிதரமறறநானகுமொருமூனறினடகமினறேறெழுககியாஙகு
மெலிதரலிலவளாமுததறபேருருவொருசிறருடியகமவிளஙகனமான
நலிதரறீாசிலசொலலிறபலபொருளுஞசெறிததுநவைநணணுதாக. ௨

மொழிசுருஙகலபொருளவிளஙகனமொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
வழியமைமயோசையிறபொலிவொழுககொருததனமுறைநிறுவனமலைவுதீாதல
பொழிவிழுமியதுபயததலகாடடாதலிபபததும்பொலியவாயநத
கழிபொருளுஙகருதணியுநோககுமிடநதொறுஙகிடநதுகளிபபுசசெயய. ௩

மையேறுபொழினமதுரைமாநகரததருடபுலமைமாடசியாாமுன
கையேறுதிருமூலாகமசசோதிமறைமுளைததகனிவாயவிணடு
பையேறுமணிபொருமோாதுதிகவிசொறறிடபபலருமபரவிபபோறற
வையேறுதிருககுறளெனனொருநூலசெயதுலகுவபபவளிததாஞக. ௪

அன்னநூறபெருமையுணாநதானறபாணிதிபுரிநதவரியநூலுக
கினனநீாபதஞசலிபோறபலருமாயுமவியாபபியமாயிருககநாளு
முனனவாம்வியாபகமேயாகநூறகருததுணாநதேமொழிநதாரொனன
நனனாவானபுகழபபரிமேலழகருமாயிறறுவதைநாடியாரும். ௫

ஏடடுவளாநதெடுததுணாநதுவருநாளிலெஙகணுஞசாலெழுததுககுறற
மோடடுமெவவகையுணாராாயபபரமபரையொனறேகருதியொழிநதாாததோ
மாட்டுவலெனறுணாநதனையமூலமுமபேருமாயுமுனமவகுததவாறே
தீட்டுதலிலாவெழுததிலியைவியெனவுலகுபுகழசெமபிநாடன. ௬

ஓதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளானீருடுததவைபபிற
கோதுபதியாதகலவறநதழைநதுவிளஙகிடசசெஙகோலகைககொணட
சேதுபதிமானேசரதிகாரநடாததுசெயசிஙகஞெசமபூ
மாதுபதியயாவுயிரபபவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. ௭

கறபகததினறளிரனையமெனனிறமுஞசஙகிஞெடுகமலரோகை
யுறபவமுமொருசுராபிசசெருததனமுலைநிகாவிரலுமொளிரபொனனுழி
யிறபதியொணசுடாமணியுமெயதுதலாறறருநிதியமிரணடுதெயவப
பொறபமையாவருணமணிபிவவைவநதுஞசோநதாயவெனுமபுரவுகையான. ௮

பாருநெடுவிசுமபுமறுவெஙநளதெனனுராயபபரநதமாரபா
ஞேருமுணாவுடையாாபாறபெருஙகருணைமடைதிறநதாலொதநசணணை
வாருமிளஙகையருமபயினியாமுகமலாததுமொழிமதுரவாயான
மேருவெனபபுடைபரநதபகைவாநிலைகலஙகவெழூஉவீஙகுநதோளான. ௯

சிவஞானததேவாவாபபிரசாதபாலனருளசெறிபூபாலன
பவஞானமுழுதொழியககோபாலனெனுஞானநமபணிகாபாலன
றவஞானநீறறொளியேபொலிபாலனபகைகாணததகாபபினபால
னவஞானமறுததுணாநதமுபபாலனபோாவையெனவமைசீாபபாலன. ௧௦

ஒருகாவிததுவசததாரெளிரவமாலிகையானுணாவானமீககூாந
தருகாவிததுவசததானுனறபெருஞசிவஞானமடஙகவுயககுந
கருகாவிததுவசததானபகைநாகமியுருமனமேகடைகாதுஞசா
துருகாவிததுவசததானபுணாயானசெயகாயமெனவுளாககுமவாளான. ௧௧

கநதுகததானமபரயுமாறுபொழிநதெழுகளிறறுனகருதாரமேறபாய
கநதுகததானமபரவுகூடியடிபானவாயிறகடடிததூஙகுங
கநதுகததானமபரவுமாதாவெனறுயிர கருகிககரிசெலாமி
கநதுகததானமபரவுரவமாதுஙகவறஙகைககொணடுளளான. ௧௨

தனைசெயதவபபயனுகியமைநதபெருவளபபுதுவைததலைமையோனபொன
வனைசெயநிதிபபெருவாழககைமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனறு [பி
முனைசெயபெருமபுகழபபொனனுசசாமிநரோததிானமகிழகூாநதுளைபபககேட
நனைசெயவிடையேறுயாததநமபிரானடிசசனபேநயகருநலலோன. ௧௩

மனனுபெருநதமிழபபாடையிலககணமுமிலககியமுமவரம்புகணடோன
பனனுசிவபுராணஙகளபலவொரிநதோனசிவாகமனூறபரவைமூழகி
யுனனுமறுபூதியெனமணிலைவரமயிலாமணிகையுறககொணடுளளா
னினனுநயகுணததினனுயபகைசமெனுமபயிாவளாககுமெழிலிபோலவான.

நீடுபுகழததிருநிகழிசசாநதெருககோனுசலமிநநிலவாநினற
நாடுபுகழததலமபொலியாறபபாணததுநலலூாவாழநகராக்கொணடோன
றேடுபுகழுருவமைநதகநதவேடவததுதிததசெலவனயாருமுட
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசசிறபபதிபபிததானே. ௧௫

மகாவித்துவானாகிய ம. ள. ள. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை மாணாக்கரும்
சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்தம்—முருவளர் செங்கை யுத்தக மவர்விக்
—கருங்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகதத் தேரோ
ழ—சோதர யாத்த வோர்கால் வையத்—தமர்ந்தினி தெழூஉ வகலிடம் புதைத்
த்த—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நல
ங்கிளர் கரங்க—ணீண்டிடத் திறக்கு மாண்டகு புதவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர்
நிலா வெறிக்குந்—தரளங் குயிற்றிய தமனியக் கோயி—லரசுவீற் றிருந்திவ்
வகில மீன்ற—நான்மறை முழங்குநன் னாவுடைக் கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற் றிருவள னவராய—மகிதலத் துதித்து மனனுறு மக்க—ளறமுத னான்குந்
திறமுற வுணரவு—நன்னெறி யெங்கணு நனிசிறந் தோங்கவும்—புன்மை யண்ட
ப் [illegible] யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ள
ம் பெருங்களி கொள்ளை கொள்ளவுந்—தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமர்ந்
த—நுவலரும் புலவர்சொ னுண்பொரு ணூலெலாந்—திருப்பெறு கலவி நிரப்
புறு வோர்சொல்—பருப்பொரு ணூலாய் விருப்புற் றொழியவுஞ்—சிற்றளவின
தாய்ப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புற்றயின் நூலினி துணர்வோர் யாரு—நன்கு
சொற் சுவையொடு நற்பொருட் சுவைக்கவர்ந்—சணுவின்மா மேரு வடக்கத்
துணியவு—நற்றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னாட்டினமுன்—மற்றைய பன்மொ
ழி யுற்றபுன் னூடெலா—மன்பொரு ளுடையார்முன் வறியவர் போல—வென்
செய்வா மென்றேக்கற் றிறக்கவு—மெழுத்து முதலாய விலக்கண மெல்லாம்
—பழுததின் றுறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா வின்னவம் பலவுந்—
துன்றின கிடந்து துகுபெற்றத் திகழ்வுந்—திருவுளந் துன்னித் தருவாய் மலர்
ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்னுஞ் செந்த
மிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவர்ப் புலமைத் தரு
மாமுன் னுய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர் செய்த—நாலுறு முரைகளுட்
பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரையொடு—விரிகடல் சூழ்
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிறப் பதித்துத் தருகென—கற்பகச் சோ
லை கக்கனத் தூற்றமென—பொற்புறு புலவர் புகலுவ ரஃது—நம்போன் மா
ரு நலவள முடைத்தெனி—லம்பாச் சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச்
சென்றுங் கெழிலுற வளர்ந்து—விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிற்கட்
—சிவந்தழை மனத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாய்க்—கவின்றிகழ் காரைக் கா
லவ தரித்த—வம்மைதிரு வுளங்கனிந் தடியார்க் களித்த—கனிக்கெதி ராகக்
கண்ணுத லருளிய—வினித்தத்தே மாங்கனி யிப்பொழிற் கனியே—யென்னக்
கிளைதொறுந் துன்னிக் கனிந்த—வெண்ணிலாக் கனிகளை யுண்ண விரும்பி—
வாவிப் புகுந்திள மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண மீமிசை யிருந்து—

தாவிப புகுநதத தருநுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
கூனடை வெரிகின மேனமயி ரொலாமுதிராந—திருகண குழியா வெனபெலாம்
வெளிபபட்—டகடுற வொட்டி யடுபசி வருதத—வணஞுநது நோக்கி நண்ணி
யிருககு—முதுபெரு மநதிகண முனனாமுன ஞுகுததது — வெறுததிட ஞூட்டி
விழைநதுபின னுணடு—தாமுயன றுணஞுந தருவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
ட்டியுண ணறவனா நிகாககு—நலமலி செமபி நனஞு டுடையான—மேருவொ
ன றெனறு விளமபுதல பொயயென—ஞுரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
பொஞு னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியிழை மடவா
—ரனபுறு மாடவ ரஞுஉ நோககி— யினபுற முயஙக வெணஞுதங காதல்—
குறிபபிற புலபபடக கொழுஙகனி யிதனைச— செவவாயப பைஞசிறைச சிறு
கிளி யூட்டப—புகுவே னெனறு புதுமதி மழுஙகப—பளிஙகரிந தமைதது வி
ளஙகறை புககுப—பிததிகைத் தலததி லொததுத தோனறு — நீழற பஞசர
நோசெனறு திறததல—பினபடா காதல ரனபுற நோகக — வுறுநா ணுடுந
கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ சாரா
தகலுற வகறறிச—சிவமெலாம புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
வநது பணணிய மாபபெருநா—தலமெலாந திரணடொரு தனயஞு யுதிததோ
ன—பூவிலுந திசையிலும புகலுறு மறறைய—நீவிலு மிருசுடா திரிதரும பெ
ரிய—கோவிலுந தீருசுவை கொழிக நந தமிழவரோ— நாவிலும பாவி ந
டிககும புகழா—ஞுணமையு நூலுணா நுணமையும வறுமைகொல — வண
மையுங காடசிக கெணமையும பகைகெ ய — ணமையுங கதரவா மொண
மையு மதியவாந—தணமையுங கணமைபுந தழைசரு செலவன—வணடினங
குழுமிக கொணடினி தேறிக—கிணடிடப பருமுகை விணடின னறவு—மண
டிப பெருக வுணடு தெவிடடுந— தண ொடை புனையுந திணடோள வலியா
—லோதிகழந கிலஙகுங காமுடி புனைநது—சாபெற வுயா ந ோருறக கீழ
போய— நீரநிறைந தமைநத வாாகடல வளைநத — பாாநடு நினற மேருவை
வெனறோ—னெறறு திரைபபுனல சுறறிய வசுநதரா—யுறறநன னூலகண மு
றறுற வாயநது—கறறநா வலாகள சொறபாக கலைபஃ— திறறிஃ திறறெ
ன மறறுணா புலமையான—மலாபொதுள சோலை சுலவுற வுடுதத—யுலகெ
லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிலகுபொற சலச மலாதட மமாநத—நலமலி
சஙகப பலகையை வெனறோன—காவுறு பிறவியு மரணமு மொழித ந—வர
னுறு மேனமை விரவுமெயஞ ஞானத—திரமுறு முததி தரவல தாய—வரவு
று சடிலப பரசிவ பகதிபால—விணணுறு மிமயப பெணணமா பாகத—நண
ணலை யருசசனை பணணுற வொருநாட—டணணறுங கமலமொன றெணணு
றக குறைதலிற— கணணிடந திடகாா வணணலை வெனறோ—னெவவெந
நலஙகட கெஃதெஃ துரிததோ—வவவந நலஙகளா லதையதை வெனறோன
—சிநதா மணியோ நாதாச சுரபியோ — தெயவததருவோ வெயயுமா முகி
லோ—விருநிதி யோவிவ வுருவெடுத ததுதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
துணி விலமெனத—தலமபுகல பொனனுச சாமி நரேநதிர— னனியுள மகிழ
நது நவினறன னுக— வினிதினி தெனறு முனிவற நயபபுற — றிவணிடை நி
றைநத நுவலரு மறனெலாந— தனனுறு காடடா மனனுறக கொளுநான—
முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமைபுமென றுனனி—

நிறைந்தி யாங்கணு நிலவுறப பதிததனன— விடையததிற பரகக்ந தடையறு மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியிணை வைக்குந—தனமை யுயிாக்குத தா ணறி வுறுததப—பாரிட மெஙகும் படர்பா கீரதிப்—பெருமபுனல சுருககிச் சிறுதுளி யாககி—யொளியுறு சடைமுடி மிளிாதர வைககு— மூவா முதலவ னேவா தமருந—தாவாப பெருநதவ மேயா விளஙகிக—கவினமலி தனனைக் கணடவா கொடுமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுந—குலவுறு நலமு யிா கலவுற மலவலி—கா மம பெருநதிருக கேநிச ாமு—மிருநிதி யாக ம ருவுறப பெறறு—மனனுறு பீழ ...று டென ...ம — பொருவிலாத தனதற கொா...ா மாயது—மாணமா பொழிலயாழப பாணமச சிரததிற—கணிபெ றட ...விககு மணிமுடி நிகாககும—பனனூ லுணாநத நனறு வலாக—ளுடொ றுங கூடி நவிலுத லுறற—பீடியாந தோஙகு பெருவள னெலலாந—தனனு தன பெயராந தொகைநிலைத தொடாசொலின—மனனுமுன மொழியின வய ஙகுபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைபப விடஙகொடுக கரு—செலலூ ரெயிலசூழ நலலூ ரென்ப—திகழுமம முடிக ...கோா சிகாமணி யெனனப—பு கரிலா ஞாலமை புகலவந துதிததோன—செநதமி ழெனனுஞ் சுநதர மஙகை— கநதாத தழகு களிமங கலநா—ணிலககண மனைதநு நலகக விளககுந—தல க்க மிகுநத தாணடா விளககுப—புணாதரு மினப மணவுறு புராண—முண ரவோா யாககு மொளியுறு நேததிர—நலலறி வுறுததித தொலபவந தொ லைககும்— பலகலை கடகெலாம புலலுமோ ரிலலம — பொயதெரித தகறறி மெயயிது வெனனுஞ்— சைவசித தாநதத தெயவ வைபபுக — கணணுபுண ணியங்கட் கணணிய வுயிராந—தணணிய மாசிவ புணணியப பிழமபு—சிவ னடி யவனைச சிவமென மதிககுந—தவமது வளாககு மவமறு சீல—னென னுளங குடிகொண டிருககு—முனறுசீ ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரபிள்ளைமாணாக்கரும்

சங்கரலிங்கபிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மருமத தருவளா பெருமா—ணுநதியந தாமரை யநதிலமாநது —புரிமுறுக் குடைநது முருககொப புளிபப—வளளித ழவிழக்கும் வெளளி தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மனனுற நா ளுந தனனுறு நாவிற— செநநிறந திரிநது வெணணிறம் பயபப — மருவுற வைதத வொருபெருந தேவ— னருமறைப பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த —மனபதை கட்கெலா மினபுற வுணாதத—வுளளத துளளிக கொளளுந தெ யவ—வுருவங கரநது திருவள் ளுவராய—மாநிலத துறறு மேனிலத தவரு —மவாவுற வெனறுந தவாநல மமைததுப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை யென்னப்—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருள்சேர்—தெய்வத் திருக்குறண் மெய்ம்மலி நூலைப்— பொற்பமர் தருக்களு
ட் கற்பக மென்னப்—பலருநா யுள்ளு நிலவுற விளங்கும் — பரிமே லழகர்
புரியுரை யோடு— நயக்குறு மச்சில வயக்கித் தருகென—வானினங் களினு
யர் தேனு வென்ன—முற்றுற வாய்ந்து கற்றவர் குழுமிக—கற்பம் புகலினு
மற்பமுங் குறைப்பப—பெருவள னமைந்து மருவுமிப் புவியிற — பம்புபன
ளுட்டியர் செம்பி்னை ளுட—னந்தா மணிகளுட சிந்தா மணியெனப்—பொன
ணியல் புரிசை தென்னுற வடுத்து—நன்னகர் பலவினுட் டுன்னுசீர் பெற்று—
முதுபுகழ் சுமந்துயர் புதுவைமா நகரான — சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
முதலென்ந—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவா—பிறக்குமா தவத்திற
சிறக்கவந் துதித்தோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலர்க
கெல்லாம் வரையாது கொடுக்கும்— வள்ளற் ருழாங்க ளுள்ளுயர் வள்ளல
—பன்னக கேட்க வுன்னத தெவிட்டாச— செந்தமிழச் சுவைதெரி சுந்தரக்
குரிசில—கற்றூர்க கெல்லா நற்று யிலலந — தூய்மை மிகுக்கும் வாய்மைப
பெளவந—தெருட்குரித் தாய வருட்பெருங் குன்ற—முததி தருஞ்சிவ பததி
ப பிணட—நன்னலம் பலவுந் துன்னுறு முறையுள — பெரும்புயர் சலத்திற
சுரும்பமாந் துண்ணுந—தாமமார் பொன்னுச் சாமி மகிபன—கழிந்தபே ரு
வகையின மொழிந்தன ளுக்க—களங்கமற வாய்ந்து விளங்குறப் பதித்தன
—னம்பரத் துலங்கு செம்பொன ளுடைத்த—தோழ னெனக்கொளு மீழநன
ளுட்டி—னேண்மாந் தொளிர்யாழ்ப் பாணத் துற்ற— வளமலி செல்வ வள
கை நிகர்க்கும்—வில்லூர் மாட நல்லூர் வாண—னெழுத்துமுத லாக வழு
த்திலக கணமெலாங்— கடைபோக வுணர்ந்த தடையறு மறிஞன— றராத
லம் புகழ்சிவ புராணச் செல்வனு— சமையங் களினுயர்ந் தமைவுபெற றோ
ங்கித—தெய்வத திறம்பொலி சைவ மென்னப—பலபல கலையெலா நிலவுற
வுணர்ந்த—புலவரி லுயர்ந்தொளிர் நலமலி பெருமான — புகலருஞ் சீர்த்தி
பொருந்துரு—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை மாணாக்கரும்
வீரசெட்டியார் குமாரருமாகிய
சோடசாவதானம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகிற் குலவுயிர்த் தொகைக்க — டுன்னிய வினைவழி மன்னிய
போகந—தனைவிழைந் தருந்த நனைமலர்க் கோதை— மலைமக ளொருபா னி
லைதர வமைத்த—சிவபிரா னருளின் றவலரு வலியாற—பாற்படு முண்டப் ப
ரப்பினை நொடியினுள—வீற்றுவீற் ருக விழுத்தக வகுத்த—தேன்முகப் பது
ம நான்முகப் புத்தேள்—வனப்ட ரகன்று மனப்பதை யனைத்தும— விதிவில
க் குணர்ந்து கதிபெறற் குவந்து—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மலஙகிய சிறபபிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— தடுபகை
கரககப படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலைபெற வமமறைப—பருபபொ
ரு ளொருவி விழுபபொரு ளொருஙகு — மமிழதினு மினிய தமிழினிற றரு
வான—பவாசடைப பனவா நுவலருரு சீாசா—விகலறு தவததிறற பகவமா
முனிவரன—செயதவப பயனுற மைதப வநது—மாணடநல லருடகொடை
பூணடகா ரணததாற—றெயவப புலமைத திருவள ளுவனொனு—நிகரிலபோ
மேறகொண டகலிட முயயத—துனபக லறமபொரு ளினபமவீ டெனனு—
நாறபொருள பயககு மேறபுடைத தாகத— தபபா தருளிய முபபான மருவி
ய—திருககுற ளெனனுந தெயவமா மறையொடு—தருமா முதலிய சாலபினா
வகுதத—திருவிலபே ருரைகளு— சிறநது நிலஇய—வரிமே வியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளாஙகனிந தியறறிய வளாஙகனி யுரையினைத—தோசசியின மிக
கோா சிநதைநன குவபபக—கரமிசி தஙகளான விரவிய வழுககளைந—திரு
விய லசசிற றருகெனப பஃறலைப—பனனகரு சுமநத பனனக வரைபபிற—
சுணஙகுளைப புரவி வணஙகல ரோறு—வெதுபபற வுலகம பொதுககடிந த
ளிககும—வலமுறு மிராச குலசூ டாமணி—கழைசுளி புகாமுகக கடவுணல
வேழம—விழைதரு கறபக மெனகுழை நொடிதது—வானறேய நறுஞசுவை
த தேனறேயத தருநதப—புழைககர நீடடப பழிபபறு தேனிரு—றுறுமிய
சநதனச சூழலவாயக குலவுறு—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தனபா—லர
நதைகெட நுவனறு வராஙபெறு பாகருங—ருணடுபடு மீாருசுனை குடைநதர
மகளி—ரரககலா கரமவிரித திரபபதை நிகாபப— வடுபடாக காநதட டுடு
பபலா கருலிய—முதியசெந தமிழகமழ பொதியமால வரையான— விரவிய
விணணவா பரவவீ ரடியான—மூவுல களநத மேவரு நெடுமால— வனறிற
ற பருவாய வனறியி னுருககொளீஇ—யுருவமண புகுநது தருவியுங காணு
—வருளாா பசுஙகொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமபின செககம
லததாள—சுளாயிலிற றேயநது புளாதப மணகக—நலததகு கவுணியக கு
லககொழுந திட—பழமறை தனனகந தளவளாய மணகரு—தெயவவெ
ண டிளாபெறி வையைமா நதியான— வரியளி மிதிபபப புரிமுறுக கவிழந
த—மணஙகம ழமபுய மணஙகயா குநாகரு — மகனமாந துதவுந தகவினா
கடுபப — முகனமாந தொழுகநது துகளறு செநதே— னுவடடெறிந திஙக
ழைப படபபைபிற புதுநது—சுரிமுகச சஙகுழல வரிமடை யுடைபப—மட
டியல பூநதுகள கொடடிச சிறைசெயுங— கவிழதுணாந தேமாம பொழில
புடை யுடுதத—பமபிய வளமபொலி செமபிான னுடன— பூனத முளரி மா
னதத தடமெனத—தேவரு மயிாபபப பூவளை யஙகளை—வெணணிறச சிறக
ரணணிய மாாள—மருநதிட வெனறும விருநதிடு மணிததட — துதைதரு
செலவப புடைவைமா நகாா—னுலமபொரு மறுவில வலமபடு புயததி—னுறை
தரு கொறறவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொபப விருமபிய வ
ளைந —வளியடை டுடககுந தளவமா லிகையான—மாவரி யாதணன மறு
ததுமுட சினபபிற—றகைககுந திறனலன சிகைககனல கொழிககுங—குலி
சவாட படையுடைக குரிசிலென றுணாகுற—றனனவன றனைநீத திநககாப
போநத—துசசைசச சிரவமீ துணைமையே யாமெனுக — கணடவா பலருமவா
ய் விணடிடச் சிறநது—விழிகவா வனபபிற சுழிகொளவாம பரியான—றன

னூட னூடனறமா தாக்கிய நெயவக — கொனனுறை வயிரவாட கோடமா
னினங்க—ளகைபபொடு வாயவெரீஇத திகைததோட டெடுததுச—செலவுழி
யின்றித திசைதொறு மிமையா—நாட்டமொடு வட்கி வாடடமொடு நிறப—
வயஙகொடிறு மாநது தயஙகிமதங் கவிழததூ— நிகரிகந துலவும் புகாமுக
க் களிறருன— கடையுகத தெழுநத கருஙகட லெனனப— படையொடு து
வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞசுபறை கொடட வஞசிவிழி விளாப்ப—
வேறறிடி போல விடையறு திரடடுங—கூறறுற மெறுழவலி யேறறுரி முர
சினன்—பலபபல வரசா நலபபமே லுயாதத—பைஙகொடி யட்ஙகலும பணி
செயூ நிறபத—திகழுநதுமே லோஙகிச சிறநதெழிற சயமக— ளாவிக கிணை
யதாங காவிக் கொடியினேனை—பீடா ருலகங கோடா நெறியினிற —குலவு
ற நடாதது நிலவுசெங கோலினன— றணணிய நலஙகெழு புணணிய மேரு
—நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல லினப ;—திஙாயெரி கலவிக் கரைபொரு
கடனறுங—தணணளி யருமபிப புணணிய மலாநது—நனறிபல பழுத்து நி
னறகுண தாரு— நிததிய வருடசிவ பததியின பைஙகூழ —புகழதரு மிரவ
லர் நிகழதரு குறிப்பறிந—துதவிடு சீரசா லதுலசிந தாமணி—விளஙகுறு மு
யினொடு மிளங்கோ தனஙகள்— கூடடமிட டருநதி யேபபமிட் டுவபபக்—
கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லேமமொடு சுரககுங காம தேனு
—பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை
வ சிகாமணி —யெனறுபுற பலரு மெடுததினி தியமபக—குனறலி னிலமகள்
குதுகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியறறிய தவதநா
ளயககத தோனறியோன —பொதியவிற கடுககையொடு மதிதவழ் சடில—
மனனு சாமிதன மலாககழல பழிச்சுமு—பொனனு சாமிமால புகனறன ளு
க—வடஙகிய தழனு வடஙகலு நிமிாதெனத—தளிாததளி மொயபபத து
ளிததலா தேமாங—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொகுடடிற— ருக்குறீஇ
யுடைநது வாககுறு பைநதே— னீாநதட நிரபபு மீழநன னாடி—னிலமகண்
முகமெனக் குலவும்யாழப பாணத—ததிவளஞ செறிநது பொதிதலிற பலக
லை—வலலோா புகழு நலலூ ராளி—நநதலி னலஙகெழு கநதவேட குரிசில
—பெரிதுவந தருறறிய வரியமெயத தவததாற—பொறையருள சாநத நிறை
கொடை வாயமையென— றினனநற குணஙகளோா மன்னிய வுருகமொடு—
வநததென றியாவரும் வழஙகிட வநதோன— கலவியங கடலைக கடபபவர்
தமககோா—சொலவியன புணையெனத துரிசற நிறபோா—னிருவகைப பிரம
சரியநன் னெறியின—மபறறலை புகுததா நயிடடிக நிலையினன—கறபனை கட
நத சிறபரஞ் சுடாதாள—கனவினு நனவினுங கழலாக கருததினன—பழிதரு
முததிப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மளிககுறு முததியை—
யெளிதினிற றெரிததுப பளகிலன புறததுஞ—சைவசித தாநத மெயதரு ப
னுவலை—யையந திரிபற வகததினன குணாநதோன—கையற விகநத கருணை
யங் கடலோன—கூறுசீா புனையு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுவபபிற பதி
த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளஙகுதற பொருடடே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

பால்.	பககம்.
அறத்துபபால.	௧
காமததுபபால.	௩௧௦
பொருடபால.	௧௧௩
இயல.	பககம
அஙகவியல.	௧௮௪
அரசியல.	௧௧௩
இலலறவியல.	௧௫
ஒழிபியல.	௨௭௫
களவியல.	௩௧௦
கறபியல.	௩௩௧
துறவறவியல.	௬௮
அதிகாரம.	பககம.
அடககமுடைமை.	௩௭
அமைசசு.	௧௮௪
அரண்.	௨௧௬
அருளுடைமை.	௬௮
அலரறிவுறுததல.	௩௨௮
அவாவயினவிதுமபல்.	௩௬௩
அவாவறுததல.	௧௦௬
அவையஞ்சாமை.	௨௧௦
அவையறிதல்.	௨௦௭
அழுககாறாமை.	௪௭
அறன்வலியுறுததல.	௧௨
அறிவுடைமை.	௧௨௫
அன்புடைமை.	௨௪
ஆள்வினையுடைமை.	௧௭௯
இகல.	௨௪௬
இடனறிதல.	௧௪௫
இடுககணழியாமை.	௧௮௨
இரவசசம.	௩௦௪
இரவு.	௩௦௧
இலவாழ்ககை.	௧௫
இறைமாடசி.	௧௧௩
இனியவைகூறல.	௩௦
இன்னசெயயாமை.	௮௮
ஈகை.	௬௨

அதிகாரம்.	பககம்.
உடபகை.	௨௫௪
உழவு.	௨௯௫
உறுபபுநலனழிதல.	௩௫௫
ஊககமுடைமை.	௧௭௪
ஊடலுவகை.	௩௮௧
ஊழ்.	௧௧௦
ஒபபுரவறிதல.	௬௦
ஒழுககமுடைமை.	௪௦
ஒறறாடல.	௧௭௧
கடவுளவாழ்தது	௨
கணணோடடம.	௧௬௮
கணவிதுபபழிதல.	௩௩௮
கயமை.	௩௦௭
கலலாமை.	௧௨௦
கலவி.	௧௧௬
கள்ளாமை.	௭௯
களளுண்ணாமை.	௨௬௫
கனவுநிலையுரைத்தல்.	௩௪௯
காதறசிறபபுரைததல.	௩௨௨
காலமறிதல்.	௧௪௩
குடிசெயலவகை.	௨௯௩
குடிமை.	௨௭௫
குறிபபறிதல.	௨௦௫
குறிபபறிதல.	௩௧௩
குறிபபறிவுறுததல.	௩௬௭
குறறஙகடிதல.	௧௨௮
கூடாநடபு.	௨௩௮
கூடாவொழுககம்.	௭௯
கேளவி.	௧௨௨
கொடுஙகோன்மை.	௧௬௨
கொலலாமை.	௯௧
சானறாணமை.	௨௮௨
சிறறினஞசேராமை.	௧௩௪
சுறறந்தழால.	௧௫௪
சூது.	௨௬௮
செஙகோன்மை.	௧௬௦

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்ந்நன்றியறிதல்.	௩௨
சொல்வன்மை.	௧௮௮
தகையணங்குறுத்தல்.	௩௧0
தவம்.	௭௩
தனிப்படர்மிகுதி.	௩௪௪
தீநட்பு.	௨௩௫
தீவினையச்சம்.	௫௭
துறவு.	௯௮
தூது.	௧௯௯
தெரிந்துசெயல்வகை.	௧௩௬
தெரிந்துதெளிதல்	௧௪௮
தெரிந்துவினையாடல்.	௧௫௧
நடுவுநிலைமை.	௩௫
நட்பாராய்தல்.	௨௩0
நட்பு.	௨௨௭
நலம்புனைந்துரைத்தல்	௩௧௯
நல்குரவு.	௨௯௮
நன்றியில்செல்வம்.	௨௮௮
நாடு.	௨௧௩
நாணுடைமை.	௨௯0
நாணுத்துறவுரைத்தல்.	௩௨௫
நிலையாமை.	௯௫
நிறையழிதல்.	௩௬0
நினைந்தவர்புலம்பல்.	௩௪௬
நீத்தார்பெருமை.	௯
நெஞ்சொடுகிளத்தல்.	௩௫௭
நெஞ்சொடுபுலத்தல்.	௩௭௨
பகைத்திறந்தெரிதல்.	௨௫௧
பகைமாட்சி.	௨௪௯
பசப்புறுபருவரல்.	௩௪௧
படர்மெலிந்திரங்கல்.	௩௩௫
படைச்செருக்கு.	௨௨௪
படைமாட்சி.	௨௨௧
பண்புடைமை.	௨௮௫
பயனிலசொல்லாமை.	௫௫
பழைமை.	௨௩௩
பிரிவாற்றாமை.	௩௩௧
பிறனில்விழையாமை.	௪௨
புகழ்.	௬௫
புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	௩௧௬
புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௬௯
புதல்வரைப்பெறுதல்.	௨௧
புலவி.	௩௭௫
புலவிநுணுக்கம்.	௩௭௮
புலான்மறுத்தல்.	௭௧
புல்லறிவாண்மை.	௨௪௩
புறங்கூறாமை.	௫௨
பெண்வழிச்சேறல்.	௨௫௯
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	௧௩௧
பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௫௭
பெருமை.	௨௮0
பேதைமை.	௨௪௧
பொச்சாவாமை.	௧௫௭
பொருள்செயல்வகை.	௨௧௯
பொழுதுகண்டிரங்கல்.	௩௫௨
பொறையுடைமை.	௪௫
மடியின்மை.	௧௭௬
மருந்து.	௨௭௧
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.	௨0௨
மானம்.	௨௭௭
மெய்யுணர்தல்.	௧0௨
வரைவின்மகளிர்.	௨௬௨
வலியறிதல்.	௧௪0
வாய்மை.	௮௩
வாழ்க்கைத்துணைநலம்.	௧௮
வான்சிறப்பு.	௬
விருந்தோம்பல்.	௨௭
வினைசெயல்வகை.	௧௯௬
வினைத்திட்பம்.	௧௯௩
வினைத்தூய்மை.	௧௯௧
வெஃகாமை.	௮௫
வெகுளாமை.	௫0
வெருவந்தசெய்யாமை.	௧௬௫

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப்பதத்ததாம்.§

---

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேற்படல், கல்வியதைகொடாமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு எனவிவை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினோர் அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாகலான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறுவார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வா[illegible] அம்மூ[illegible]ம பொதுப்படக் கூறினாரெனவுணர்க.

க. அகர முத[illegible]ர மாதி
பகவன் முத[illegible] க.

இதன்பொருள். எழுத்[illegible] முதல— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— [illegible]பகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்[illegible] என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்கா[illegible]வமை. அகரத்திற்குத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானு

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயரு[illegible]ால், பகவனென்பதற்கு இவ்வாறுகுணங்களையுமுடையோனென்பது

ங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௨. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றாள் தொழாஅ ரெனின். ௨

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவானாய பயன் யாது— வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்? எ-று.

என்னென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டு இன்மை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௨)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து-மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி-யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை* தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (ரு)

௬. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். ௬

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது— பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார்— பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட் செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது,— மனக்கவலை மாற்றல் அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால—தீண்டா விடுத லரிது." என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவரென்பதாம். (எ)

---

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாலைவாய துறக்க வின்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கண் பொன்விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனெனவுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரை காணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேகதேசவுருவகம். (அ)

௯. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. ௯

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத தலை— எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை.* இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை† முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை‡ முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே

---

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது "எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றியலுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே." எனனுந்திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும் "இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தி னானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தினானைச்— சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை—யரும்புயர்ந்த வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் விளையாடு மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தானும் உணர்க.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு ஆருகதநூலிற் கூறப்பட்டது.

பயனில்லென்பதூஉங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧0. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார். ௧0

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறைவனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீந்தார்— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்கு பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதருமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (௧0)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௧. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று. ௧

இ-ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையை யுடைத்து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டுயிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்கவென்றார். (௧)

௧௨. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணைமேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாற்றுயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடையவாயினவென்பதாம். (உ)

௧௩. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ௩

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைநதுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ரு

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப பெய்யாது நின்று கெடுபபதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவவாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப பெயது முனகெடுததாறபோல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மறறு வினைமாற்றின்கணவநதது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வநத உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதறகுரியார மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய் நிலையான்வந்தது.* மழையினதாறறல் கூறியவாறு. (ரு)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. சு

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன் னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

உம்மை சிறப்பும்மை, தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைதலென்றது முகத்தலை; அது "கடல்குறைபடுத்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிந்து" எனபதனுலும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவை யேழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது— தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின், செல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற்றாழ்வுதீரச் செய்வது நைமித்திக* மாதலின், அதனை முற்கூறினார். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கூ

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின்கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்காதெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (கூ)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அந்நீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாதல். நீரின்றமையாதுலகென்பது எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாத உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

௩ ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. ௧

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற்றுணிவு—விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது,— தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும், அறம் வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க நித்தவநித்தங்களது வேறுபாடுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமையின்பங்களினுவர்ப்பும் பிறவித்துன்பங்களும் தோன்றும், அவை தோன்ற வீட்டின்கணாசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையே உவர்த்து விடுதலெனக் கொள்க. பனுவலென்பது பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றாம். செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது. (௧)

௨௨. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று. ௨

இ-ள். துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின்— இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணாற் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமையான்—வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டு அற்று—இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையரென அறியலுற்றாற்போலும். எ-று. முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (௨)

௨௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. ௩

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்து— பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து— ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை—அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே— உலகு பிறங்கிற்று— உலகின்கணுயர்ந்தது. எ-று.

"தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்கணின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென்னும் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலன்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து—எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஞானத்தின்மேற்று. அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (௪)

௨௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ௫

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல்—புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினானது வலிக்கு—அகல்விசும்பு உளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான்று. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவனதாற்றல் உணர்த்திநின்றானாகலின், இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

௨௬. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். ௬

இ-ள். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்—ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர்—செயற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர்—அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளாற் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள், நீர்ப்பல்கான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற்றபப்பக்கமென்பாருமுளர்,† அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையறிக. (௬)

---

* ஈண்டு இருமையென்பதனுள் மைவிகுதி, தன்மையுணர்த்தாது தன்மையுடைப்பொருளையே யுணர்த்தலின், பகுதிப்பொருள் விகுதியென்னுஞ் சுவார்த்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீர்ப்பல்கான்மூழ்கல் முதலியவெட்டும் "நீர்பல்கான் மூழ்கி நிலத்து
சைஇத் தோலுடையாச்—சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்—
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத் துய்க்கும் வழி."
என்னும் வெண்பாவானுணர்க.

௨௭. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. ௭

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின் வகை— சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகளைந்தனது கூறுபாட்டையும்— தெரிவான் கட்டே உலகு— ஆராய்வானறிவின் கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதாமைந்தும், அவற்றின்கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்துமாக இருபத்துமாம். வகைதெரிவான்கட்டென உடம்பொடு புணர்த்ததனால்,* தெரிகின்ற புருடனும் அவன்றெரிதற் கருவியாகிய மான்† அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றாம். தத்துவமிருபத்தைந்தனையுந்தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிற்றோன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோன்றிய மானும் அதன்கட்டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட்டோன்றிய தன்மாத்திரைகளுமாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடைய வெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றிற்றோன்றாமையானும் தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் இரண்டுமல்லனெனவும், சாங்கிய நூலுளோதியவாற்றா னாராய்தல். இவ்விருபத்தைந்துமல்லது உலகென்பதொன்றில்லையென உலகினதுண்மையறிதலின், அவனறிவின்கண்ண தாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௨௮. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். ௮

இ-ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை— நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமையை— நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும்— நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக்‡ காட்டும். எ-று.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயனைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனானுணர்த்துதல். (௮)

௨௯. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. ௯

---

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுதிச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நிபாதமென்பர்.

† மான்—மகத்தத்துவம். மஹத்தென்னும் வடமொழி எழுவாயொருமையின் மஹாந் என நிற்கும். அது தமிழின் மானெனத் தற்பவமாயிற்று.

‡ கண்கூடு— பிரத்தியக்ஷம்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி—துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின்கணின்ற முனிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காத்தல் அரிது—தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தல் அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக உருவகஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஓரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காத்தலரிதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (௯)

௩0. அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ௧0

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் — எல்லாவுயிர்கண் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,—அந்தணர் என்போர் அறவோர் — அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தின் நின்றவர். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாற்றாணையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடையரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧0)

௪-ம் அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரானுணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப்பொருளும் இன்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு— மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல" என்றார் பிறரும்.

௩௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேற்றையுந்தரும், —செல்வமும் ஈனும்—துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும், — உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன்— ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களு

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறாக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் சாதியேகவசனமென்பர். "ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன்றாத சாதி யொருமையு—மெனவிரு திறப்படு மிருதிணை மருங்கினும்." "சிவிகை — பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை." "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" எனபுழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதி யொருமை வரும். "தென்புலத்தார் தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்" எனபுழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாச் சாதியொருமை வரும்.

யினை, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார்,* அதனாற்கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். ௩

இ-ள். ஒல்லும் வகையான்—தத்தமக்கியலுந்திறத்தான்— அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல்— அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாஞ் செய்க. எ-று.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஓவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்றாற் செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவிவை. இதனான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லனாக,—அனைத்து அறன்— அவ்வளவே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிந்தித்தல். பிறரறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆகுலநீரவென்றார். மனத்துமாசுடையனாயவழி அதனவழியவாகிய மொழி மெய்களாற்செய்வன பயனிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அழுக்காறு— பிறராக்கம் பொறாமையும்—அவா—புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும்—வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகு

---

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங்குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பார் வடநூலார். ஈண்டுப் புரோவாதம் “ அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ ” என்பது.

ளியும் — இன்னாச்சொல் — அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய — நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம் — இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான் இவற்றோடு விரவியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங்கொள்க. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அறத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. ௬

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னாது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுது இளையமாகலின் இறக்குநான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க, — அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை — அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்த வுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. ௭

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா, — சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை — சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவைதன்னானே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற்சொல்லாகிய வாகமவளவையும், பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்றதனாற் காட்சியளவையும் பெற்றாம். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் பொன்றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮

இ-ள். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் — செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின், — அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல் — அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வரும்வழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானாவது நம் இருவகைவினையுமுள்ளதுணையும் உயிர் யாக்கையோடுங்கூடிநின்று அவ்வினைகளினிருவகைப்பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பதுன்பமென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௩௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. ௯

இ-ள். அறத்தான் வருவதே இன்பம—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது,— மற்ற எல்லாம் புறத்த—அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினும் துன்பத்தினிடத்த,—புகழும் இல—அதுவேயுமன்றிப் புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது,"தூங்கு கையா னோங்கு நடைய" என்புழிப்போல. இன்பம் காமநுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முகத்துச் சொல்லுதும். இன்பத்திற்புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தானவரும் பிறனில்விழைவு முதலாயின ஆக்கணத்துளின்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின்றுன்பமாய்விளைதலின், புறத்தவென்றார். அறத்தோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றாம். இதனான் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௪0. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி ௧0

இ-ள். ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே— ஒருவனுக்குச் செய்தற்பாலன்மையது நல்வினையே,— உயற்பாலது பழியே—ஒழிதற்பாலன்மையது தீவினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அசைநிலை. ஏகாரம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியென்றார். இரண்டு செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (௪0)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இல்லறவியல்.

ரு ம அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃதறனவலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௧. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௧

இ-ள். இல்வாழ்வான் என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை —அறவியல்பினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம். எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றோதுதலும்

* எனப்படுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படு விகுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேக நூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் கர்மகர்த்தரு என்பர்.

விரதங்காத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டு வனத்தின் கட்டீயொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவர், இவருள் முன்னையிருவரையும் பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினார். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார். (க)

௪௨. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. ௨

இ-ள். துறந்தார்க்கும் — களைகண்ணவராற் றுறக்கப்பட்டார்க்கும் — துவ்வாதவர்க்கும் — நல்கூர்ந்தார்க்கும் — இறந்தார்க்கும் — ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்திறந்தார்க்கும் — இல்வாழ்வான் என்பான் துணை — இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை. எ-று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் களைகணாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன்முதலிய செய்து நல்லுலகினுட்செலுத்தலானும், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்குமுரித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௪௩. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை. ௩

இ-ள். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற — பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட — ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை — ஐந்திடத்தும் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிரராவார் படைப்புக்காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி, அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வமென்றது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை, அஃது ஈண்டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது, அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின், தன்னையோம்பலும் அறனாயிற்று. என்றவென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின், ஐம்புலமென்றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டுதலானென்பதறிக. (௩)

௪௪. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ௪

இ-ள். பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் வாழ்க்கை உடைத்தாயின்— பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தையஞ்சி* யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினோர்க்குந் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவனில்வாழ்க்கை உடைத்தாயின்,— வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல்— அவன்வழி உலகத்தெஞ்ஞான்றும் நிற்றலல்லது இறத்தலில்லை. எ-று.

பாவத்தான் வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொருளுடையார் மேலும் பாவந் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியென்றார். வாழ்வானதுடைமை வாழ்க்கைமேலேற்றப்பட்டது. (௪)

சரு. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது. ரு

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்— ஒருவனில்வாழ்க்கை தன்றுணைவிமேற்செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தினையுமுடைத்தாயின்,— அது பண்பும் பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம். எ-று.

நிரனிறை. இல்லாட்குங் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சசா. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன். சா

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின்— ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின்,— புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவது எவன்— அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாது? எ-று.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மேற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லைவிட்டு வனத்துச் செல்லுநிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத்தென்பார், போய்ப்பெறுவதெவனென்றார். (சா)

சஎ. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. எ

இ-ள். இல்வாழ்க்கை இயல்பினான் வாழ்பவன் என்பான்— இல்வாழ்க்கைக்கண்ணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான்— முயல்வாருள் எல்லாம் தலை— புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள்ளும் மிக்கவன். எ-று.

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றுநிலையினின்றாரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும், முயலாது வைத்துப் பயனெய்துதலின் தலையெனவுங் கூறினார். (எ)

---

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது "அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருள்வயினான," என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

சஅ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை — தவஞ்செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்கணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற்றவறாத இல்வாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார்நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார்நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

சகூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. கூ

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே; — அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது, இதனாற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது எனனுஞ்சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத் துய்க்கும் மென்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

ரு0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். க0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழுமியல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுந்தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

பின்றேவனாய் அவ்வறப்பயனுகர்தல் ஒருதலையாகலின், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனான் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கட்கூறுப. (க0)

௬ ம் அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ருக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள்—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கியையவழித்தல். இதனான் இவ்விரண்டனுமையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௫௨. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். ௨

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்— மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாளிடத்தில்லையாயின்,—வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும் இல்— அவனில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணைமாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின். (௨)

௫௩. இல்லதெ னில்லவள் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவள் மாணாக் கடை. ௩

இ-ள். இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என— ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாததியாது?— இல்லவள் மாணாக்கடை உள்ளது என— அவள் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளதியாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் குணிமேனின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது இல்லாள்துமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௫௪. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௪

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள— ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள,—கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— அவண்மாட்டுக் கற்பென்னுங்கலங்காநிலைமை யுண்டாகப்பெறின்? எ-று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின், யாவுளவென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௫. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௫

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள்* பெய்யென்று சொல்ல,— மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளாற்றல் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். ௬

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினின்றும் வழுவாமற் றன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி —தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழ்வார் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனாற் றற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

௫௭. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. ௭

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப்பே தலை— அவர் தமதுநிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பயனில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பே தலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனாற் றற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௫௮ பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. ௮

---

* கொழுநற் றொழுதெழுவாளென்பது எழுந்து கொழுநற்றொழுவாளென முன்பின்னாகப் பொருள்படுமென்றார் பிரயோக விவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு,— "இனிக் 'கொழுநற் றொழுதெழுவாள்' 'தொழுதெழுவார் வினைவளநீறெழ' என்னுந் திருவள்ளுவரினுந் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின்றெழுவார் எனத் துணைவினையாயுரைப்பர். எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவார் என முன் பின்னாகப் பொருள்படுதலன்றி, நக்கு வந்தான் ஓடி வந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதெனக. 'வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதிற்—றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்றந்தையுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற் செல்கவென்ப பொருள் படவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமெனக." நான்காவது திங்ஙுப்படலம், ௫-ம், பாட்டுரை.

இ-ள். பெணடிா பெறறாற பெறின— பெணடிர், தமமையெயதிய கணவ னைவழிபடுதல் பெறுவராயின,— புததேளிா வாழும உலகு பெருஞசிறப்புப பெறுவா— புத்தேளிா வாழுமுலகினகண அவராற பெருஞசிறபபினைப் பெறு வா. எ-று.

வழிபடுதலெனபது சொலலெசசம. இதனால தறகொண்டாறபேணிய மக ளிா புததேளிராற பேணபபடுவரெனபது கூறபபடடது. (அ)

ருகூ. புகழபுரிந திலலிலோாக கிலலை யிகழவாாமுன
னேறுபோற பீடு நடை. கூ

இ-ள. புகழ புரிநத இல இலோாககு— புகழை விருமபிய இலலாளையிலலா தாாககு— இகழவாா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழநது ரைக்கும்பகைவாமுன சிங்கவேறுபோலநடக்கும பெருமிதநடை இலலை.எ-று.

புரிநதவெனனும பெயரெசசததகரம விகாரததாறறொககது. பெருமிதமு டையானுக்குச சிஙகவேறு நடையானுவமமாகலின, ஏறுபோலெனறாா. இத னால தகைசானற சொறகாவாவழிபபடுஙகுறறங கூறபபடடது. (கூ)

கூ0. மஙகல மெனப மனைமாடசி மறறத
னன்கல நன்மககட பேறு. க0

இ-ள. மஙகலம எனப மனைமாடசி— ஒருவறகு நனமையெனறுசொல்லு வா அறிநதோா மனையாளது நறகுண நறசெயகைகளை,— அதன நனகலம (எனப) நனமககடபேறு— அவைதமககு நலலவணிகலமெனறு சொலலுவா நலல புதலவரைப பெறுதலை. எ.று.

அறிநதோரெனபது எஞசிநினறது. மறறு அசைநிலை. இதனால வாழககை த்துணைககு ஆவதோரணிநலஙகூறி, வருகினற அதிகாரததிறகுத தோறறுவா ய செயயப்படடது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறபபாளா மூவரானும்* இயலபாகவிறுககபபடுமஉஙகட ன் மூனறனுள, முனிவாகடன கேளவியானும, தேவாகடன வேளவியானும, தெனபுலததாாகடன புதலவரைபபெறுதலானுமலலது இறுககபபடாமையின, அககடனிறுததறபொருடடு நனமககளைப பெறுதல. அதிகாரமுறைமை மே லே பெறபபடடது.

கூக. பெறுமவறறுள யாமறிவ திலலை யறிவறிநத
மககடபே றலல பிற. க

இ-ள. பெறுமவறறுள— ஒருவன பெறும பேறுகளுள,— அறிவு அறிநத மக்கடபேறு அலல பிற— அறியவேணடுவன அறிதறகுரிய மககளைப பெறு தலல்லது பிறபேறுகளை—யாம அறிவது இலலை—யாம மதிபபதிலலை.எ-று.

---

* இருபிறபபாளாமூவரெனறது உபநயனததிறகு முன்னொருபிறபபும பி னனொரு பிறபபுமாகிய இருபிறபபுடையராயுளள அநதணா, அரசா, வணிக ரென்னும முதனமூனறு வருணததாா. இருபிறபபாளரெனினும், துவிசரெ னினுமொககும.

அறிவதென்பது அறிதலைசசெயவதென அததொழினமேனின்றது. காரண மாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப பயநதேவிடுமாதலான், அததுணிவுப றறி அறிநதவென இறநதகாலத்தாற கூறினார். அறிவறிநதவெனறதனுன, ம ககளெனனுமபெயா பெணணொழிததுநினறது. இதனுற புதலவாபபேறறின துசிறபபுக் கூறபபட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறபபுந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பணபுடை மககட பெறின. உ

இ-ள். எழுபிறபபும தீயவை தீணடா—வினை வயததாறபிறககும பிறபபே ழினகணணும ஒருவனைத துனபங்கள செனறடையா,— பழி பிறஙகாப ப ணபு உடை மகக–பெறின— பிறராற பழிககபபடாத நறகுணஙகளையுடைய புதலவரைப பெறுவானாயின். எ-று.

அவன தீவினை வளராது தேயதறகுக காரணமாகிய நலவினைகளைச செய யும புதலவரைப பெறுவனுயினெனறவாருயிறறு. பிறபபேழாவன "ஊாவ ப திநொனறு மொனபது மானுட— நீாபறவை நாறகாலோா பபபததாறு— சீ ரிய—பநதமாந தேவா பதினு லயனபடைதத—வநதமிலசீாத தாவரநா லெந து." தநதைதாயா தீவினை தேயதறபொருட்டு அவரைநோககிப புதலவாசெ யயுநதான தருமஙகட்கு அவா நறகுணங காரணமாகலின், பணபெனனுஙகா ரணபபெயா காரியததினமேனினறது. (உ)

கூங. தமபொரு ளென்பதம மகக ளவர்பொரு
டநதம வினையான வரும. ங

இ-ள். தம மககள தமபொருள எனப—தமபுதலவரைத தமபொருளென று சொலலுவா அறிநதோா,— அவா பொருள தநதம வினையான வரும— அபபுதலவா செயதபொருள தமமை நோககி அவாசெயயும நலவினையானே தமபால வரும ஆதலான. எ-று.

தநதம வினையெனபுழித தொககு நினற ஆருமவேறறுமை முருகனது கு றிஞசி நிலம எனபுழிபபோல உரிமைபபொருடகணவநதது. பொருளசெய த மககளைப பொருளென உபசரிததாா. இவையிரணடுபாட்டானும நனமகக டபெறருா பெறும மறுமைப பயன கூறபபட்டது. (ங)

கூச. அமிழதினு மாறற வினிதேதம மககள
சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழதினும ஆறற இனிதே—சுவையான அமிழததினும மிகவினி மையுடைத்து— தமமககள சிறுகை அளாவிய கூழ— தமமககளது சிறுகை யானளாவபபட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுந தொட்டுங் கெளவியுந துழநது—நெய யுடை யடிசின மெயபட விதிர்த்தல்."* (ச)

---

*புறநானூறு,— "படைபபுப பலபடைத்துப பலரோ டுண்ணு— முடை ப்பெருஞ செல்வ ராயினு மிடைபபடக்— குறுகுறு நடநது சிறுகை நீட்டி— யிட்டுந தொட்டுங் கெளவியுந துழநது—நெய்யுடை யடிசின் மெயபட விதிா த்து— மயககுறு மககளை யிலலோா— பயககுற விலாதாம வாழு நாளே."

சரு. மககண்மெய் தீண்ட லுடறகினப மறறவா
சொறகேட்ட லின்பஞ் செவிககு. ரு

இ-ள். உடறகு இனபம மககள் மெய தீணடல—ஒருவன் மெயக்கினபமா வது மககளது மெயயைத தீண்டுதல, —செவிக்கு இன்பம அவா சொற கேடடல—செவிக்கினபமாவது அவரது சொலலைக கேட்டல். எ-று.

மறறு வினைமாறறு. மககளது மழலைசசொலலேயனறி அவா கறறறிவுடை யராயச் சொலலுஞ்சொலலும இனபமாகலின, பொதுபபடச சொலலெனறு ா. தீண்டல கேட்டலெனனுங காரணபபெயர்கள ஈண்டுக காரியஙகளினமே னினறன. (ரு)

சசா. குழலினி தியாழினி தென்பதம மககண்
மழலைசசொற கேளா தவா. சா

இ-ள. குழல இனிது யாழ இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி னிதென்று சொலலுவா— தமமகள மழலைசசொற கேளாதவா— தம்புதல வருடைய குதலைச்சொறகளைககேளாதாா. எ-று.

குழல யாழ் எனபன ஆகுபெயா. கேடடவா அவறறினும மழலைசசொல இனிதெனபரெனபது குறிபபெச்சம. இனிமைமிகுதிபறறி மழலைசசொலலைச சிறப்புவகையானுஙகூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும இமமைபபயன கூறபபடடது. (சா)

சஎ. தந்தை மகறகாறறு நனறி யவையததது
முந்தி யிருபபுச செயல. எ

இ-ள். தநதை மகறகு ஆறறும நனறி—தநதை புதல்வனுக்குச்செயயும ந ன்மையாவது—அவையத்து முநதி இருபபச செயல— கறறோரவையததின கண் அவரினும மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையனககுதல். எ-று.

பொருளுடையனககுதல் முதலாயின துனபம பயததலின, நனமையாகா வெனபது கருதது. இதனால் தநதைகடன கூறபபடடது. (எ)

சஅ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலதது
மன்னுயிர்க கெலலா மினிது. அ

இ-ள. தமமககள அறிவுடைமை—தம்மககளதறிவுடைமை—மா நிலதது மன உயிாககெலலாம தமமின இனிது—பெரியநிலதது மன்னுகினற உயிாக ட்கெல்லாநதம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயலபாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனு யிரென்றது ஈணடறிவுடையாா மேனினறது, அறிவுடைமை கணடின்புறுதற கு உரியாா அவராகலின. இதனால தநதையினும அவையததாருவபபரென பது கூறப்பட்டது. (அ)

சகூ. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனககேட்ட தாய். கூ

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவககும்—தான் பெறறபொழுதை மகி ழ்ச்சியினும மிகமகிழும்— தனமகனைச் சானறோன எனக் கேட்ட தாய—

தன் மகனைக் கல்வி கேள்விகளான் நிறைந்தான் என்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய். எ-று.

கவானின் கட்கண்ட பொழுதின் உவகையினுஞ் சால்புடையன் எனக் கேட்ட சிறப்புவகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்கும் எனவும், பெண்ணியல்பாற் றானாக அறியாமையிற் கேட்ட தாய் எனவுங் கூறினார். அறிவுடையார் என்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோன் என்றற்குரியார் அவராகலின். தாயுவகைக்கு அளவின்மையின், அஃதிதனாற் பிரித்துக் கூறப்பட்டது. (௯)

௭0. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். ௧0

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி—கல்வியுடையனாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யும் கைம்மாறாவது— இவன் தந்தை என் நோற்றான்கொல் எனும் சொல்—தன் அறிவும் ஒழுக்கமுங் கண்டார் இவன் தந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ்செய்தான் கொல்லோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லை நிகழ்த்துதல். எ-று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன் காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ் சொல்ல ஒழுகல். இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது. (௧0)

௮ம் அதி.—அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார்கட் காதலுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத் துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறம் இனிது நடவாமை "அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந் துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்—விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை."* என்பதனானும், அதனால் அருள் பிறத்தல் "அருளென்னு மன்பீன் குழவி"† என்பதனானு மறிக.

௭௧. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும். ௧

இ-ள். அன்பிற்கும் அடைக்குந் தாழ் உண்டோ—அன்பிற்கும் பிறரறியாமல் அடைத்து வைக்குந் தாழுளதோ—ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்—தம்மால் அன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புல்லிய கண்ணீரே உள்நின்ற அன்பினை எல்லாருமறியத் தூற்றும் ஆதலான். எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான அளவையான் வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினதுண்மை யுணர்த்தப்பட்டது. (௧)

---

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், ௭௫௭.

௭௨. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. ௨

இ-ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியர், — அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர்— அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர். எ-று.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவின்றபுதிகண்டஞ்சித் துலைபுக்கோன் முதலாயினோர்கட்காண்க. (௨)

௭௩. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ௩

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு— பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (௩)

௭௪. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ௪

இ-ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத் தரும்,— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய்துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (௪)

௭௫. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ௫

இ-ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப— அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு—இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கண்ணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கண்ணின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம். (௫)

௭௬. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. ௬

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை— ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தைநீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார், "துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார்." என்புழிப்போல.* இவையிரண்டுபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௬)

௭௭. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். ௭

இ-ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும்—என்பில்லாதவுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம்— அன்பில்லாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பென்பதூஉம், அன்பிலதென்றதனான் உயிரென்பதூஉம் பெற்றாம். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற்சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகியவறத்தின்முன் அன்பிலலது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலறங்களின்மேலேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின். இவ்வாறு "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்"† என்ப பிறருங்கூறினார்.(௭)

௭௮. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. ௮

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை— மனத்தின்கண் அன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்— வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்த்தற்று— வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரந் தளிர்த்தாற்போலும். எ-று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம். வற்றலென்பது பால்விளங்கா வஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். (௮)

௭௯. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. ௯

இ-ள். யாக்கை அகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு—யாக்கையகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* "ஆதி சத்தத்தால் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்குமருந்து என்பவற்றின்கட் பிரித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுரைத்தது தமாத்தமென்பதுங்கொள்க." என்றார் பிரயோகவிவேகநூலார். காரகபடலத்து "உடனிகழ்கின்ற" என்னும் பதினொருஞ்செய்யுளுரையிற்காண்க.

† வாக்குண்டாம்,—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற—மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே— யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

பெல்லாம் என்ன செய்யும்— ஏனைப்புறத்தினகணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவல்செய்வாருமுதலாயின. அ ணையொடு கூடாதவழி அவற்றாற்பயனின்மையின், என்செய்யுமென்றார். உ றுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக் களெல்லாம் என்னபயனைச் செய்யும் மனத்தினகணுறுப்பாகிய அன்பிலாதா ர்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமை யறிக. (௯)

௮௰. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. ௧௰

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை—அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உ டம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது,— அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த— அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோ லாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட்டானும் அன் பிலவழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (௰)

---

௯ ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் மு தலியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செய் வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறாக்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறாகாத் அன்புடையிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையி ன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௮௧. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. ௧

இ-ள். இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்தி ற்செல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெ ல்லாம்— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—விருந்தினைப் பேணி அவர்க்குபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள்செய் தலுங்காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

௮௨. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௨

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெ னினும்,— விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல்— தன்னைநோக்கி வந்த விரு ந்து தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாற்று அன்று —விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்றியே ஒருகாற்றானுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும அதனையொழிகவென்றுரைப்பினுமமையும். இவையிரண்டுபாட்டானும விருந்தோம்பலின சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அங. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. ங

இ-ள். வரு விருந்து வைகலும ஓம்புவான வாழ்க்கை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை— பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று— நல்குரவான வருந்திக் கெடுதலில்லை. எ-று.

நாடோறும விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாது மேன்மேற் கிளைக்குமென்பதாம். (ங)

அச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நலவிருந் தோம்புவா னில. ச

இ-ள். செய்யாள அகன அமாந்து உறையும — திருமகள மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும— முகன அமாந்து நலவிருந்து ஓம்புவான இல— முகமினியனாய்த் தக்க விருந்தினைப் பேணுவானதில்லின்கண். எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம தனசெல்வம நலவழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல். பொருள கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு. (ச)

அரு. வித்து மிடலவேண்டுங் கொலலோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான புலம். ரு

இ-ள். விருந்து ஓம்பி மிச்சில மிசைவான புலம—முன்னே விருந்தினை மிசைவித்துப் பின மிக்கதனைத் தான மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித்தும இடல வேண்டுமோ— வித்திடுதலும வேண்டுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொலலென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம. இவைமூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார இம்மைக்கண்ணெய்துமபயன கூறப்பட்டது. (ரு)

அசா. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னலவிருந்து வானத் தவாக்கு. சா

இ-ள். செல விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான— தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான அதனோடு உணணவிருப்பான— வானத்தவாக்கு நலவிருந்து—மறுபிறப்பிற் றேவருய வானினுள்ளாாக்கு நலவிருந்தாம. எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனான் மறுமைக்கண்ணெய்துமபயன கூறப்பட்டது. (சா)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன். எ

இ-ள். வேள்விப் பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை—விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயன் இன்னவளவிற்றென்பதோரளவுடைத்தன்று;— விருந்தின துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்வியி* னொன்றாகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு "தான் சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் — வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்"† ஆகலின், இனைத்துணைத்தெனப்படுவதொன்றில்லையென்றுங் கூறினார். இதனான் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். அ

இ-ள். பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர் — நிலையாப்பொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமாயினேமென்றிரங்குவர்— விருந்து ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்—அப்பொருளான் விருந்தினரையோம்பி வேள்விப்பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ-று.

"ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்"‡ ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு. கூ

இ-ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை—உடைமைக்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை,— மடவார்கண் உண்டு—அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாந்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலையிகழ்ந்த பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ0. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. க0

இ-ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் — அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக் குழையாது,— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் — விருந்தினர் முகம்வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொலும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலுமென விரு

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமென்னிவை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல், தேவயாகம் ஓமம்வளர்த்தல், மானுடயாகம் விருந்தோம்பல், பிதிர்யாகம் நீர்க்கடனாற்றல், பூதயாகம் பலியீதல்.

† நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி— யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்— கறப்பயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்— வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்— காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்— குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

ந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இல்வ
ழிச் செய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், நிணடியவழியலலது வாடாத அ
னிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரெனபதாம். இதனான் விருந்தோம்புவா
ர்க்கு முற்றகண் இன்முகம் வேண்டுமெனபது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦ ம அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொ
ற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலி
ன், விருந்தோம்பலினபின் வைக்கப்பட்டது.

௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். ௧

இ-ள். இன்சொல— இன்சொலாவன— ஈரம அளைஇப படிறு இலவாம
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்—அன்போடு கலந்து வஞ்சனையிலவா
யிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தாராயிற சொற்கள். எ-று.

ஆல் அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல்.
படிறின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்
தாயத் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனவி
யையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலாவெனப தறிவித்தற்
கு. இதனான் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். ௨

இ-ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்
டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமர்ந்து இன்சொ
லனாகப் பெறின் — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொ
லலையுமுடையனாகப் பெறின். எ-று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித்
தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அ
தனினுமரிதென்னுங்கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (௨)

௯௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம். ௩

இ-ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தா
ன் விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம்—
பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்
ணதே அறம். எ-று.

நோக்கியெனனும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து நின்ற முதற்

றண்போட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரோ பிணித்துக்
கோடலின் விருந்தோம்புதற்குச்சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இன்சொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு— துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும்—துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம். எ-று.

நா முதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின், துவ்வாமையென்றார். யார்மாட்டுமின்புறூஉமின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலுமின்றி உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமு மெய்துவரென்பது கருத்து. (௪)

௯௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. ௫

இ-ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனாதல்— ஒருவனுக்க ணியாவது தன்னாற்றாழப்படுவாராகட்டாழ்ச்சியுடையனுய எல்லார்கண்ணும் இனியசொல்லையுமுடையனாதல், —பிற அல்ல— இவையிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. எ-று.

இன்சொலனாதற்கேனமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினார். மற்று அசைநிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகு செய்யாமையின் அல்லவெனவுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

௯௬. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். ௬

இ-ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் — பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ்சொற்களை மனத்தானாராய்ந்து இனியவாக ஒருவன்சொல்லுமாயின், —அல்லவை தேய அறம் பெருகும்—அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வளரும். எ-று.

தேய்தல் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்குநிலையின்றிமெலிதல். "தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்."* என்பதூஉம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச்சொல்லுங்காலுங் கடியவாகச்சொல்லின், அறனாகாதென்பதாம். இதனான் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௯௭. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். ௭

நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்— பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமைமேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து. (௭)

* நாலடியார், துறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்— றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்—தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை— தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

௯௮. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். ௮

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்— மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (௮)

௯௯. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. ௯

இ-ள் இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்— பிறர் கூறிய இன்சொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன்— வன்சொல் வழங்குவது என்கொல்— அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி! எ-று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்குமின்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (௯)

௧00. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. ௧0

இ-ள். இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்— அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது பாவம் பயக்கும் இன்னாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்— கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று—இனிய கனிகளும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும். எ-று.

கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றாம். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை; இன்னாதகாய்களென்றது காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கே யின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னாதகூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

௧௧ ம் அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில்லாக் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௧. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. ௧

இ-ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு— தனக்கு முன்னொருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகுங் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆறாவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (௧)

௧0௨. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. ௨

இ-ள். காலத்தினாற் செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது—தன்னைநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருணோக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (௨)

௧0௩. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன் றூக்கார் செய்த உதவி நயன் றூக்கின்—இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன்னன்மை கடலினும் பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், காலத்தினாற் செய்ததூஉம், பயன்றூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௧0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். ௪

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன்றெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சில்லளவை. அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (௪)

௧0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று—கைம்மாறான உதவி காரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்றன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து—அதனைச் செய்வித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று. எ-று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

௧௦௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் பெபாயார் நட்பு. ௬

இ-ள். துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க— துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினாரது நட்பை விடாதொழிக, — மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார் மறுமைக்குறுதியும் உடன்கூறினார். (௬)

௧௦௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. ௭

இ-ள். தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு—தங்கணெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்—எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர். எ-று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடரும் ஏழுபிறப்பினை, அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். விரைவுதோன்றத் துடைத்தவொன்றார். நினைத்தலாவது துன்பந்துடைத்தலான அவர்மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௧௦௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. ௮

இ-ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறன்அன்று, —நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று—அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு. (௮)

௧௦௯. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். ௯

இ-ள் கொன்று அன்ன இன்னா செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின் கொன்றாலொத்த இன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும்—அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம். எ-று.

தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம் இதனான் நன்றல்லது அன்றே மறக்கு [illegible] கூறியவாறு. (௯)

௧௧௦. [illegible] யுவுண்டா முய்வில்லை
[illegible] ன்றி [illegible] ன்ற மகற்கு ௧௦

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய் நன்றி கொன்ற ம

கற்கு உய்வு இல்லை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பாரைத்தப்புதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இதனுற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௧0)

௧௨ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தினவழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௧. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின். ௧

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று,—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின்—பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின்.எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். "ஊரானோர் தேவகுலம்" என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுகத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனுன் நடுவுநிலைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௧௧௨. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. ௨

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறசெல்வம்போல அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந்துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று, தானிறந்துழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமென்றார். (௨)

௧௧௩. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல். ௩

இ-ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்—நடுவுநிற்றலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகத்தலானென்பது இகந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,— ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு— மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத்த தோர்க்கு—குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்— வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே—நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்—செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென—அறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலு
ங் கூறப்பட்டன. (௩)

௧௧௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ௪

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது—இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடு
வுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவ
ரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒருதலையாகலின்,
இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தக
விலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௧௧௫. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ௫

இ-ள். கேடும் பெருக்கமும் இல அல்ல—தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற்
பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன, — நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக ம
னத்தின்கட்கோடாமையே அறிவுடைமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக்
கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருத
லைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண
மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சாலவினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியெ
ன்றார். (௫)

௧௧௬. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். ௬

இ-ள். தன்னெஞ்சம் நடுவு ஒரீஇ அல்ல செயின்— ஒருவன் தன்னெஞ்சம்
நடுவுநிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான்
கெடுவல் என்பது அறிக— அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும்
உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார். (௬)

௧௧௭. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு. ௭

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு— நடுவாகநின்று அறத்தி
ன்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறு
மையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவரென்
பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமு
ங் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்ப
தூஉம், கோடாதவன்றாழ்வு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (௭)

௧௧௮. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ௮

இ-ள். சமன் செயது சீதூக்கும கோலபோல — முனனே தான சமனு கின்று பின தனகண வைதத பாரத்தை வரையறுககுநதுலாமபோல— அமைநது ஒருபால கோடாமை சானறோர்க்கு அணி— இலககணஙகளானமைநது ஒருபககததுக கோடாமை சானறோரககு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமனசெயதலும சீதூககலும பொருட்கணணும, பொருளடையாகிய அமைதலும ஒருபாறகோடாமையும உவமைககணணும, கூடி, சானறோர்சீரதூககலாவது தொடைவிடைகளாறகேடடவறறை ஊழான உளளவாறுணர்தலாகவும, ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுளளவாறறை மறையாது பகை நொதுமல நடபெனனும மூன்றுதிறததாாகருமம ஒபபககூறுதலாகவும, உரைகக. இலக்கணஙகளானமைதல இருவழியும ஏறபனகொளக.

கககூ. சொறகோட்ட மிலலது செபப மொருதலையா
வுடகோட்ட மினமை பெறின. கூ

இ-ள். செபபம சொறகோட்டம இலலது — நடுவுநிலைமையாவது சொலலினகடகோடுதலிலலாததாம, — உடகோடடம இனமை ஒருதலையாப பெறின— அஃதனனதாவது மனததினகடகோடடமினமையைத திணணிதாகப பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொலலுஞசொல. காரணம்பறறி ஒருபாறகோடாத மனததோடு கூடுமாயின, அறஙகிடநதவாறு சொலலுதல நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின அவவாறுசொலலுதல நடுவுநிலைமையனறெனபது பெறப்படடது. (கூ)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்கரு வாணிகம பேணிப்
பிறவுந தமபோற செயின. க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல பேணிச் செயின — பிறாபொருளையுநதமபொருளபோலப் பேணிச் செயயின், —வாணிகம செயவாாக்கு வாணிகம— வாணிகஞ்செயவாாக்கு நனறுய வாணிகமாம. எ-று.

பிறவுந்தமபோறசெயதலாவது கொளவது மிகையுங கொடுபபதுகுறையுமாகாமல ஒபபநாடிச செயதல. இபபாட்டுமூனறனுள, முனனையவிரணடும அவையததாரை நோககின, ஏனையது வாணிகரைநோககிறறு, அவவிருதிறததாாககும இவவறம வேறுகசசிறநதமையின. (க0)

கங ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய, மொழி, மனங்கள தீநெறிககட்செலலாது அடஙகுதலுடையனாதல. அஃது ஏதிலாாகுறறமபோறறனகுறறமுஙகாணும நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின, இது நடுவுநிலைமையினபின வைககபபடடது.

கஉக. அடகக மமரரு ளுய்க்கு மடஙகாமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். க

இ-ள், அடக்கம் அமரருள் உயக்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பினறேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர இருள உயத்துவிடுமே — அடஙகாமையாகியபாவம தங்குதற்கரிய இருளினகடசெலுததும். எ-று.

இருளென்பது ஓாகரகவிசேடம். "எலலாம பொருளிறபிறநதுவிடும" என்றுபோல உயததுவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய நினறது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடககததை யாகக
மதனினூங கிலலை யுயிாககு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின ஊஙகு ஆக்கம இலலை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிகக செலவமில்லை,— அடககததைப பொருளாக காகக — ஆகலான அவவடககததை உறுதிபபொருளாககொணடு அழியாமறகாகக. எ-று.

உயிரெனபது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மககளுயிாமேனினறது, அறிநதடஙகிப் பயனகொளவது அதுவேயாகலின். (உ)

கஉங. செறிவறிந்து சீாமை பயககு மறிவறிந்
தாறறி னடஙகப பெறின். ங

இ-ள். அறிவு அறிநது ஆறறின அடஙகப பெறின— அடஙகுதலே நமக்கு அறிவாவதெனறறிநது நெறியானே ஒருவன அடஙகபபெறின,— செறிவு அறிநது சீாமை பயககும— அவவடககம நலலோரானறியபபட்டு அவனுககு விழுபபததைக கொடுககும. எ-று.

இலவாழவானுககு அடஙகுநெறியாவது மெயமமுதன மூனறும தனவயததவாதல. (ங)

கஉச. நிலையிற றிரியா தடஙகியான் றோறற
மலையினு மாணப பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின திரியாது அடஙகியான தோறறம— இலவாழக்கையாகிய தனனெறியின வேறுபடாது நினறு அடஙகினவனது உயாசசி— மலையினும மாணபபெரிது — மலையினுயாசசியினும மிகபபெரிது. எ-று.

திரியாதடஙகுதல பொறிகளாற புலனகளை நுகராநினறே அடஙகுதல. மலை ஆகுபெயா. (ச)

கஉரு. எலலாாககு நனறும பணித லவருள்ளுஞ்
செலவாககே செலவந தகைதது. ரு

இ-ள். பணிதல எலலாாககும நனறும — பெருமிதமினறியடஙகுதல் எல்லாாககும ஒபப நனறேயெனினும்,— அவருளளும செலவாக்கே செலவநதகைதது— அவவெலலாருளளுஞ செலவமுடையாாககே வேறொருசெலவமாஞ்சிறபபினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிததததினைச செயயுஙகலவியுங குடிபபிறபபுமுடையாா அஃதினறி அவைதம்மானேயடஙகியவழி அவவடககஞ சிறநதுகாட்டாதாகலின, செலவாக்கே செலவநதகைததெனறாா. செலவததகைத்தெனபது மெலிநதுநினறது. பொதுவெனபாாையுமுட்டமபட்டுச சிறபபாதல கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும பொதுவகையான அடக்கததது சிறபபுக கூறபபட்டது. (ரு)

கஉசா. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடகக லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைதது. சா

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள ஐநது அடக்கல ஆற்றின — ஆமைபோல ஒருவன ஒருபிறபபினகண ஐம்பொறிகளையுமடககவல்லனாயின்,— எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுககு எழுபிறப்பினகண்ணும அரணுதலையுடைத்து. எ—று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும இடர்புகுதாமல அடககுமாறுபோல இவனும ஐமபொறிகளையுமபாவமபுகுதாமலடககவேண்டுமெனபார், ஆமைபோலென்றுர். ஒருமைக்கடசெயதவினையினபயன எழுமையுநதொடருமெனபது இதனுனறிக. இதனுன மெயயடககஙகூறபபடடது. (ரு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற
சோகாபபா சொல்லிழுக்குப படடு. எ

இ-ள். யா காவாராயினும நா காகக—தமமாறகாககபபடுவனவெல்லாவறறையுங காககமாட்டாராயினும நாவொனறனையுங்காக்க,—காவாககால சொலலிழுககுப்படடுச சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறததினகட்பட்டுத தாமே துனபுறுவா. எ று.

யாவென்பது அஃறிணைபபனமைவினுபபெயா. அஃது ஈணடு எஞசாமையுணாததினறது முறறுமமை விகாரததாறறொககது. சொறகுறறம சொலலினகட்டோனறுங்குறறம. அலலாபபா செமமாபபா எனபனபோலச சோகாபபவெனபது ஒருசொல. (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீசசொற பொருடபய னுண்டாயி
னன்றுகா தாகி விடும. அ

இ-ள். தீசசொறபொருடபயன ஒனருனும உணடாயின—தீயவாகிய சொற்களின்பொருளகளாற பிறாககுவருநதுனபமொனறாயினும ஒருவனபகக லுண்டாவதாயின,— நனறு ஆகாதாகிவிடும—அவனுககுப பிறவறஙகளானுண்டான நன்மை தீதாயவிடும. எ—று.

தீயசொலலாவன தீஙகுபயக்கும பொய, குறளை, கடுஞசொலலென்பன. ஒருவன நல்லவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணே ஒனறாயினுநதீசசொறபடும் பொருளினது பயன பிறாககுண்டாவதாயினெனறுரைபபாருமுளா. (அ)

கஉகூ. தீயினாற் சுடடபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுடட வடு. கூ

இ-ள். தீயினால சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன தீயினாற சுட்டபுண் மெயக்கட்கிடபபினும் மனததினகண அபபொழுதேயாறும, — நாவினால சுடடவடு ஆறாது— அவவாறனறி வெவவுரையுடையநாவினாற சுட்டவடு அதனகணணும எஞஞானறுமாறாது. எ-று.

ஆறிபபோதலால் தீயினாறசுட்டதனைப புண்ணெனறும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினாறசுட்டதனை வடுவென்றுஙகூறினா. தீயும் வெவவுரையுஞ சுடுதறறொழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறாமையாறறீயினும வெவவுரைகொடிதென்பதுபோதரலின, இது குறிபபானவநத வேறறுமையலஙகாரம். இவைமூனறுபாட்டானும் மொழியடக்கஙகூறபபட்டது. (கூ)

கருo. கதங்காத்துக் கற்றடஙக லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. கo

இ-ள். கதம் காததுக் கறறு அடஙகல ஆறறுவான செவவி— மனததினக ண் வெகுளிதோனருமறகாததுக கலவியுடையனு யடஙகுதலை வலலவனது செவவியை—அறம பாாக்கும ஆறறின நுழைநது—அறககடவுள் பாராநிற கும அவனையடையும நெறியினகட் சென று. எ-று.

அடஙகுதல மனம புறததுப பரவாது அறததினகணணே நிறறல. செவவி தனகுறைகூறுதறகேறற மன மொழி முகஙகள இனியனுஙு காலம. இபபெ றறியானை அறங தானே சென றடையுமெனபதாம. இதனுன மனவடககங கூறபபட்டது. (௧௦)

க௪ ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தநதம வருணததிறகும நிலைககுமோதபபட்ட ஒழுககததினை யுடையராதல. இது, மெயமமுதலிய அடஙகினுாககலலது முடியாதாகலின, அடக்கமுடைமையினபின வைககபபட்டது.

௧௩௧. ஒழுககம விழுபபங் தரலா னொழுகக
முயிரினு மோமபப படும. ௧

இ-ள். ஒழுககம விழுபபம தரலான—ஒழுககம எலலாாக்குஞ சிறபபினை த் தருதலான,—ஒழுககம உயிரினும ஓமபபபடும—அவவொழுககம உயிரினு ம் பாதுகாககபபடும. எ-று.

உயாநதாாககும இழிநதாாககும ஒபப விழுபபநதருதலின, பொதுபபடக் கூறினுா. சுட்டு வருவிககபபட்டது. அதனுல அஙஙனம விழுபபநதருவதாய து ஒழுக்கமெனபது பெறரும். உயிா எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாயினும ஒழுக்கம்போல விழுபபந தாராமையின, உயிரினுமோமபபபடுமெனருா. (௧)

௧௩௨. பரிநதோமபிக் காகக வொழுககங் தெரிநதோமபித்
தேரினு மஃதே துணை. ௨

இ-ள். ஒழுககம ஓமபிப பரிநது காகக— ஒழுககததினை ஒனருனும அழிவு படாமறபேணி வருநதியுங்காகக,—தெரிநது ஓமபித் தேரினும துணை அஃதே —அறஙகளபலவறறையுமாராயநது இவறறுள இருமைக்குநதுணையாவது யா தென று மனததையொருககித தோநதாலும துணையாயமுடிவது அவவொழு க்கமேயாகலான. எ- று.

பரிநதுமெனனுமும்மை விகாரததாறருெக்கது. இவையிரணடுபாட்டானும் ஒழுககததுசிறபபுக கூறபபட்டது (௨)

௧௩௩. ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிநத பிறப்பாய விடும. ௩

இ-ள். ஒழுககமுடைமை குடிமை—எல்லாாக்குந தததம்வருணததிறகேற் ற ஒழுககமுடைமை குலனுடைமையாம,—இழுககம் இழிநத பிறபபாய வி டும்— அவவொழுககததிறறவறுதல் அவவருணததிற் ருழநத வருணமாய் விடும. எ-று.

பிறநத வருணத்துள் இழிநதகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலததராவராகலின குடிமையாமெனருும், உயாநத வருணத்துப் பிறநதாரா

யினும் ஒழுக்கத்திற்றவறத் தாழ்ந்த வருணத்தராவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றியெய்துதலின், அவ்விழிவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (௩)

௧௩௪. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ௪

இ-ள். ஓத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக்கொளலாம், — பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்—அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தனொழுக்கங் குன்றக் கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனையவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (௪)

௧௩௫. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ௫

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல,— ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை— ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றாம், என்னை? "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றம்"மும் நலகூர்தலின். உயர்வு உயர்குலமாதல். (௫)

௧௩௬. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ௬

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்— செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்,— இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து — அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (௬)

௧௩௭. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. ௭

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவர்,— இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்—அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவரென்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (௭)

கஙஅ. நன்றிககு வித்தாகு நலலொழுககந் தீயொழுகக
மென்று மிடும்பை தரும. அ

இ-ள். நலலொழுக்கம நனறிககு வித்தாகும—ஒருவனுக்கு நலலவொழுகக ம் அறததிறகுக காரணமாய இருமையினும இனபம பயககும,—தீயொழுக கம் எனறும இடும்பை தரும்— தீயவொழுககம பாவததிறகுக காரணமாய இருமையினுந துனபம பயக்கும. எ-று.

நனறிககு வித்தாகுமெனறதனுல தீயொழுககம பாவததிறகுக காரணமாத லும், இடும்பைதருமெனறதனுல நலலொழுககம இனபந்தருதலும பெறரு ம், ஒனறு நினறே ஏனையதை முடிககுமாகலின. இதனுற பினவிளைவு கூற பபட்டது. (அ)

கஙகூ. ஒழுகக முடையவாக கொலலாவே தீய
வழுககியும வாயாற சொலல. கூ

இ-ள். வழுககியும தீய வாயால சொலல—மறநதுந தீயசொறகளைத தம வாயாற சொலலுந்தொழிலகள— ஒழுககமுடையவாககு ஒலலா—ஒழுககமு டையவாககு முடியா. எ-று.

தீய சொறகளாவன பிறாககுத தீஙகு பயககும பொயமுதலியனவும் வ ருணததிறகு உரியவலலனவுமாம். அவறறது பனமையாற சொலலுதறெழி ல் பலவாயின. சொல சாதியொருமை. சொலலெனவே அமைநதிருகக வா யாலென வேண்டாது கூறினா, நலல சொறகள பயினறதெனத தாம வே ணடியதனசிறபபு முடிததறகு. இதனை வடநூலாா தாறபரியமெனப. (கூ)

கச0. உலகததோ டொட்ட வொழுகல பலகறறுங
கலலா ரறிவிலா தாா. க0

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல கலலாா— உலகத்தோடு பொருநதவொ ழுகுதலைக கலலாதாா,—பல கறறும அறிவிலாதாா—பலநூலகளையுங கறரு ராயினும, அறிவிலாதாா. எ-று.

உலகததோடு பொருநதவொழுகுதலாவது உயாநதோா பலரும ஒழுகியவா ற்ருன ஒழுகுதல. அறநூலசொலலியவறறுள இககாலத்திறகு ஏலாதனவொ ழிநது சொலலாதனவறறுள ஏறபன கொணடு வருதலான அவையுமடங்க உலகததோடொட்டவெனறும, கலவிககுப பயன அறிவும அறிவிறகுப பய ன ஒழுககமுமாகலின அவவொழுகுதலைக கலலாதாா பலகறறுமறிவிலாதா ரெனறுங கூறினா. ஒழுகுதலைக கறறலாவது அடிபபடுதல. இவை யிரணடு பாட்டானும் சொலலானுஞ் செயலானும வருமொழுககஙகளெலலாம ஒருவா ற்ருற ரெுகுத்துக கூறபபட்டன. (க0)

கரு ம அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கததாற பிறனுடையவிலலாளை விரும்பாமை. இஃ து, ஒழுக்க முடையாா மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுககமுடைமையின்பி ன் வைக்கபபட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட பெடடொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள கண்டாாக ணில. க

இ-ள். பிறன பொருளாட பெடடு ஒழுகும பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாந *தனமையையுடையாளைக காதலிததொழுகுகினற அறியாமை—ஞாலதது அறம பொருள கணடாாகண இல — ஞாலததினகண அறநூலையும பொருணூலையும ஆராயநதறிநதாாமாடடிலலை. எ-று.

பிறனபொருள பிறனுடைமை. அறம பொருளெனபன ஆகுபெயா. செவ்வெணணினறொகை தொககுநினறது. இனபமொனறையே நோககும இனப நூலுடையாா இததீயொழுககததையும பரகீயமெனறு* கூறுவராகலின, அறம பொருள கணடாாகணிலலெனறாா, எனவே, அபபேதைமையுடையார்மாடடு அறமும பொருளும இலலையெனபது பெறபபடடது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றாரு ளெலலாம பிறனகடை
நினறாரிற பேதையா ரில. உ

இ-ள். அறனகடை நினறாருள எலலாம—காமங காரணமாகப பாவததினகண நினறொலலாருளளும— பிறனகடை நினறாரின பேதையாா இல—பிறனிலலாளைக காதலிதது அவன வாயிறகடசெனறு நினறாாபோலப பேதையாரிலலை. எ-று.

அறததினீககபபடடமையின, அறன கடையெனறாா. அறனகடை நினறபெணவழிச செலவாரும வரைவினமகளிரோடுமெ இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இனபநுகாவாருமபோல அறமும பொருளும இழததலேயனறிப பிறனகடை நினறாா அசசததால தாங கருதியவினபமும இழககினறாராகலின, பேதையாயாரிலலெனறாா, எனவே, இனபமுமிலலையெனபது பெறபபடடது. (உ)

கசங. விளிநதாரின வேறலலா மனற தெளிநதாரிற
றீமை புரிநதொழுகு வாா. ங

இ-ள். மனற தெளிநதாா இல தீமை புரிநது ஒழுகுவாா—தமமை ஐயுறாரிலலாளகணணே பாவஞசெயதலை விருமபியொழுகுவாா,—விளிநதாரின வேறு அலலா—உயிருடையரோனும, இறநதாரோயாவா. எ-று.

அறம பொருளினபஙகளாகிய பயன உயிரொயதாமையின, விளிநதாரின வேறல்லொனறும, அவா தீமை புரிநதொழுகுவது இலலுடையவரது தெளிவுபறறியாகலின தெளிநதாரிலலெனறுங கூறினாா. (ங)

கசச. எனைததுணைய ராயினு மென்னாந தினைததுணையுந
தேரான பிறனில புகல. ச

இ-ள். எனைததுணையராயினும எனனும—எததுணைபபெருமையுடையராயினும ஒருவாககு யாதாய முடியும— தினைததுணையும தேரான பிறன இல புகல—காமமயககததால தினையளவுந தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இலலினகடபுகுதல! எ-று.

இநதிரனபோல எலலாப்பெருமையு மிழநது சிறுமையெயதல நோககி,ஒனறுமெனறாா. "எனனீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னினனீர வலல நெடுந

* பரகீயம—பிறறகுரியது.

தகாய" எனபுழிபபோல உயாததறகட பனமை யொருமை மயஙகிறறு. தே ரான பிறனெனபதனைத தமமை ஐயுறுத பிறனெனறுரைபபாருமுளா. (௪)

கசரு. எளிதென விலலிறபபா னெயதுமெஞ ஞானறும
விளியாது நிறகும பழி. ரு

இ-ள். எளிது என இல இறபபான—எயதுதலெளிதெனறு கருதிப் பினவிளைவு கருதாது பிறனிலவினகணிறபபான—விளியாது எஞஞானறும நிறகும பழி எயதும—மாயதலினறி எஞஞானறும நிலைநிறகுங குடிபபழியினையெயதும். எ-று.

இலலினகணிறததல இலலாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசசா. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறபபான கண். சா

இ-ள். இல் இறபபானகண—பிறனிலலாளகண நெறிகடநது செல்வானிடத்து—பகை பாவம அசசம பழி என நானகும இகவாவாம—பகையும பாவமும அச்சமுங குடிபபழியுமெனனும இநநானகு குறறமும ஒருகாலும நீஙகாவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழததல பெறறும. இவையாறுபாட்டானும பிறனிலவிழைவானகட குறறங கூறபபடடது. (சா)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழவா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழவான எனபான—அறனோடிய இயலபோடுகூடி இலவாழவானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன இயலாள பெணமை நயவாதவன—பிறனுககுரிமை பூணடு அவனுடைய இயலபினகணனே நிறபாளது பெணடனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆனுருபு எணடிடனிகழ்ச்சிககண வநதது. இலலறஞ செயவானெனபபடுவான அவனேயெனபதாம. (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோககாத பேராணமை சானறோாக
கறனொன்றோ வானற வொழுககு. அ

இ-ள். பிறன மனை நோககாத பேர ஆணமை—பிறனமனையாளை உடகொளளாத பெரிய ஆணடகைமை—சானறோாககு அறன ஒனறோ ஆனற ஒழுககு—சாலபுடையாாககு அறனுமாம், நிரமபியவொழுககமுமாம. எ-று.

புறபபகைகளை அடககும ஆணமையுடையாாககும உடபகையாகிய காமம் அடககுதறகருமையின, அதனையடககிய ஆணமையைப பேராணமையெனறாா. ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயதறகரிய அறனும ஒழுககமும இதனைச செயயாமையே பயககுமெனபதாம. (அ)

கசகூ. நலககுரியார் யாரெனி னமநீா வைபபிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம நீா வைபபின—அசசந தருங கடலாற சூழபபட்ட உலகத்து—நலககு உரியாா யாா எனின—எலலாநனமைகளும எயதுதறகுரியாா யா

வனெனின்,—பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார்,—பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார். எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கென்னக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீறு திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மைபெய்துவரென்பதாம். (௯)

௧௫0. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று ௧0

இ-ள். அறன் வரையான் அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு உரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று—அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கணிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதானகட் குணங் கூறப்பட்டது. (௧0)

௧௬ ம அதி.— பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாதல் மடமைபற்றியாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட் செய்யாது பொறுத்தலையுடையராதல். நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௫௧. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. ௧

இ-ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல— தன்னையகழ்வாரை வீழாமற் றாங்குநிலம்போல— தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை— தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (௧)

௧௫௨. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. ௨

இ-ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல்—பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க,— அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று— அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றார். (௨)

௧௫௩. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. ௩

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தோரால் பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாரப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமெ னபது கருத்து. (௩)

கருச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். ௪

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின — ஒருவன் சால்புடைமை தனகணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்,— பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும்—அவனாற் பொறையுடைமையைத் தன்கண் அழியாமற்காத்தொழு கப்படும். எ-று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையெனபதாயிற்று. இவைநான்குபாட டானும பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

கருரு. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.௫

இ-ள். ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார்— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப பொறாது அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார்,— பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர்— அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர். எ-று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையா ரென்றார். பொதிந்துவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

கருசா. ஒறுத்தாரக் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். ௬

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம்— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனையொ றுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே, — பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந்துணையும் புகழ்— அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் பு கழுண்டாம். எ-று.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தேமெனத் தருக்கி யிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன் றுமாகலின், ஏற்புடையுலகென்னுஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (௬)

கருஎ. திறனல்ல தறபிறர் செயயினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். திறன் அல்ல தற பிறர் செயயினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற் றைத் தனகட்பிறர் செய்தாராயினும்,—நோ நொந்து அறன் அல்ல செய்யா மை நன்று— அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறன் லலாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது "உம்மை — யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வர்கொல்" * என்றுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு,—தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்— றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா —லும்மை—யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

கருஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான மிக்கவை செய்தாரை — மனச்செருக்காற்றங்கட்டிய வற்றைச் செய்தாரை— தாம தநதகுதியான வென்றுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வென்றுவிடுக. எ-று.

தாமும அவாகட்டியவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான அவரின மேமபட்டு வெலகவென்பதாம். இவைநானகுபாட்டானும பிறாசெய்தன பொறுததல சொலலபபட்டது. (அ)

கருகூ. துறநதாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறநதாாவா
யினஞ்சசொ னோறகிற பவா. கூ

இ-ள். துறநதாரின தூயமை உடையா— இலவாழககைககணினறேயும துறநதாாபோலத் தூயமையுடையாா — இறநதாாவாய இனஞ்சசொல நோறகிறபவா—நெறியைககடநதாாவாயினஞ்தசொலலைப பொறுபபவா. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயின வேணடாது கூறினா, தீயசொறகள பயினறதெனத் தாம வேணடியதனிழிபு முடிததறகு. (கூ)

கசூ0. உணணாது நோறபாா பெரியா பிறாசொலலு
மினஞ்சசொ னோறபாரிற பின. க0

இ-ள். உண்ணாது நோறபாா பெரியா—விரதஙகளான ஊணைததவிாநது உற்ற நோயைப பொறுபபாா எலலாரினும பெரியா,—பிறா சொலலும இனஞ்சசொல் நோறபாரிற பின—அவா பெரியராவது தமமைப பிறா சொலலும இனஞ்தசொலலைப பொறுபபாரிறபின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதாா. நோலாமைககேதுவாகிய இருவகைபபறறுெமு நினறே நோறறலின், இனஞ்சசொனோறபாரிறபினனெனறாா. இவையிரணடுபாட்டானும பிறா மிகைககசசொலலியன பொறுததல கூறபபட்டது. (க0)

கஎ ம அதி.— அழுக்காறாமை.

இதனுள அழுககாறெனபது ஒருசொல. அதறகுப பொருள மேலேயுரைததாம. அசசொற பினனழுககாறறைச் செய்யாமையெனனும பொருளபட எதிாமறையாகாரமும மகரவைகாரவிகுதியும பெறறு அழுககாறாமையென நினறது. இபபொறாமையும பொறைககு மறுதலையாகலின, இதனை விலககுதறகு இது பொறையுடைமையினபின வைககபபட்டது.

கசூக. ஒழுககாறாக் கொளக வொருவனறன னெஞ்சத்
தழுககா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன தனனெஞ்சதது அழுககாறு இலாத இயலபு— ஒருவன் தனனெஞ்சததினகண அழுககாறெனனுங குறறமிலலாத இயலபினை— ஒழுக்காறுக் கொளக—தனககோதிய ஒழுககநெறியாகக கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததனமையும நன்மைபயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

கசுஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ

இ-ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்—யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்,— விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை — மற்றவன்பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற்றென்பார், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை வேறாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கசுங. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான். ங

இ-ள். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான்—மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுக்காறெனினுமொக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங)

கசுச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ச

இ-ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார்— அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார் — இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து—அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்கட்டீங்கு நினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

கசுரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது. ரு

இ-ள். ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது—அழுக்காறு பகைவரையொழிந்தும் கேடு பயப்பதொன்றாகலின்,—அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும்—அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (ரு)

கசுசா. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். சா

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச்செய்வானது சுற்றம் — உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும்— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ-று.

கொடுப்பதன்கணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறாமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொறாமை தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின் பேற்றினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (௬)

௧௬௭. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். ௭

இ-ள். அழுக்காறு உடையானை—பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொறாமையுடையானை—செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைக்காட்டியென்பது "அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானே" என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோட்டுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானையென்றுரைப்பாருமுளர். (௭)

௧௬௮. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். ௮

இ-ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி—அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி—திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற்செலுத்திவிடும். எ-று.

பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௮)

௧௬௯. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். ௯

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்—ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும். எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித—திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" என நினைக்கப்பட்டவாறறிக. (௯)

௧௭௦. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். ௧௦

இ-ள். அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை—அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை,—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல—அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாககுரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை க ணடவழிப பொருமைமையயனறி அதனைத தான வெளவககருதுதலுங குறற மென்றறகு, இஃது அழுககாருமையினபின வைககபபடடது.

களக. நடுவின்றி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக
குறறமு மாஙகே தரும. க

இ-ள. நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின—பிறாக்குரியன கோடல நமக கு அறனன்றெனனும நடுவுநிலைமையினறி அவாநனபொருளை ஒருவன வெஃகு மாயின,—குடி பொனறிக் குறறமும ஆஙகே தரும—அவவெஃகுதல் அவ ன குடியைக் கெடசசெயது, பல குறறஙகளையும அபபொழுதே அவனுககு க கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரசசெயபது பலநனமையும பயககுமியலபுபறறி, வெஃகினென பாா, நனபொருள வெஃகினெனருா. பொனறவெனபது பொனறியெனத திரி ந்து நினறது,* செயதெனபது சொலலெசசம. (க)

களஉ. படுபயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயாா
நடுவன்மை நாணு பவா. உ

இ-ள். படு பயன வெஃகிப பழிபபடுவ செயயாா—பிறாபொருளை வெளவி னால தமககு வரும பயனை விருமபி அது வெளவுதறகுப பழியினகணணே படு ஞசெயலகளைச செயயாா—நடுவு அனமை நாணுபவா—நடுவுநிலைமையனமை யை அஞசுபவா. எ-று.

நடுவு ஒருவனபொருடகுப பிறன உரியனலலனெனனும நடுவு. (உ)

களங. சிறறினபம வெஃகி யறனலல செயயாரே
மறறின்பம வேணடு பவா. ங

இ-ள். சிறறினபம வெஃகி அறனலல செயயாா—பிறாபால வெளவிய பொ ருளால தாமெயதும நிலையிலலாதவினபததை விருமபி அவாமாடடு அறனல லாத செயலகளைச செயயாா—மறறினபம வேணடுபவா—அறததான வரும நிலையுடையவினபத்தைக காதலிபபவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின அபபொழுதேயழியுமெனபாா, சிறறினபமெனருா, மறறையின்பமெனபது மறறினபமென நினறது. (ங)

களச. இலமெனறு வெஃகுதல செயயாா புலமவெனற
புன்மையில காடசி யவா. ச

இ-ள. இலம எனறு வெஃகுதல செயயாா—யாம வறியமெனறு கருதி அது தீாதற்பொருடடுப பிறாபொருளை விருமபுதலசெயயாா—புலம வெனற புன

---

* குடிபொனறிக குறறமு மாஙகே தரும, குடிமடிநது குறறம பெருகு ம், இருணீஙகி யினபம் பயககும எனபுழிப பொனறுவிதது, மடிவிதது, நீ ஙகுவிதது எனறபாலன பிறவினைபபொருளுணாத்தும விவவிகுதி தொககு, பொனறி, மடிநது, நீஙகி என நினறனவெனக்கொணடாா தொல்காபபியச் சூததிரவிருததிகாரர். இஙஙனம் வருவனவறறை வடநூலாா அநதாப்பாவித ணிச்செனபா.

மையில் காட்சியவர்—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையார். எ-று.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றியுணர்தல். (௪)

கஎ௫. அஃகி யகன்ற வறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். ௫

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னாம்—நுண்ணிதாய எல்லா நூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின்—பொருளைவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னாமென்றார். (௫)

கஎ௬. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். ௬

இ-ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான்—அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்—பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும்—பிறர்பொருளையவாவி அதனை வருவிக்கும் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (௬)

கஎஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க—பிறர்பொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக,—விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதலில்லை ஆகலான். எ-று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ

இ-ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் — சுருங்கன்மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனுராயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை— அது பிறன்வேண்டுங்கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

கஎகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் — இஃதறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை — திருத் திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் — திருமகள் தானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ-று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின்குணங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும் — பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்; — வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் — அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோரையாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

ககூ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்; — புறங்கூறான் என்றல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்படுத்தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. உ

இ-ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது — அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத்து — புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை — ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி நிரனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். ங

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் — பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்தலின் — சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கண்ணெய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி. (௩)

௧௮௪. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். ௪

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் — ஒருவனெதிரேநின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானாயினும், — முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க — அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது.* இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

௧௮௫. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். ௫

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை — புறஞ்சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானொப்பச் சொல்லுகின்றானல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் — அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ-று.

மனந்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம். (௫)

௧௮௬. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். ௬

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான் — பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன் — தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் — தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற்கூறப்படும். எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றாம். இது வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி அவனிறந்துபட்டு உளையுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (௬)

௧௮௭. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர். ௭

---

* முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல் இது ஒருபொருளின்வினை மற்றோர்பொருளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்ஙுப்படலம், "மருளறு காரணம்" என்னும் ௰௪ம் பாட்டிற்காண்க.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்வானென்ன விகுதி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

இ-ள். பகச் சொலலிக் கேளிரப் பிரிபபா — தம்மை விட்டு நீங்குமாற்று புறங்கூறித் தங்கேளிரையும பிரியபபண்ணுவா — நகச சொலலி நடபாடல தேற்றாதவா— கூடி மகிழுமாறு இனியசொறகளைச சொலலி அயலாரோடு ந டபாடலை அறியாதாா. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறதொககது. கேளிரையும பிரிபபரென்றகருததான், அயலாரோடுமெனபது வருவிததுரைககபபடடது. அறிதல தமககுறுதியென றறிதல. "கடியுமிடநதேறறான சோாநதனனகை" எனபுழிபபோலத தேறறு மை நனவினையாயநினறது. புறஙகூறுவாாககு யாவரும பகையாவரெனபது கருதது. (எ)

க௮௮. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. ௮

இ-ள். துனனியாா குறறமும தூறறும மரபினா— தமமொடு செறிநதாா து குறறததையும அவாபுறததுத தூறறுமியலபினையுடையாா — ஏதிலார்மா டு எனனைகொல—அயலாாமாட்டுச செயவது யாதுகொலலோ! எ-று.

தூறறுதல பலருமறியப பரபபுதல. அதனிறகொடியது பிறிதொனறு காணு மையின, எனனைகொலெனறா. செயவதெனபது சொலலெசசம. எனனா கொலெனறு பாடமோதி, எவவியலபினராவரெனறுரைபபாருமுளா. (௮)

க௮௯. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. ௯

இ-ள் புறன நோககிப புனசொல உரைபபான பொறை — பிறா நீஙகின வளவு பாாததது அவாபழிததுரையை உரைபபானது உடறபாரததை— வை யம அறன நோககி ஆறறுஙகொல— நிலம இதுகொடியதுபொறுததலே என ககறமாவதெனககருதிப பொறுககினறதுபோலும. எ-று.

எலலாவறறையுமபொறுததல இயலபாயினும, இது பொறுததறகரிதெனறு நகருததால், அறனோககியாறறுஙகொலெனறா. இவவிரணடுபாடடானும புற ஙகூறுவாாககெயதுஙகுறறங கூறபபடடது. (௯)

க௯0. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. ௧0

இ-ள். ஏதிலாா குறறமபோல தஙகுறறம காணகிறபின— ஏதிலாரைப் புற ஙகூறுவாா அதறகு அவாகுறறஙகாணுமாறுபோலப புறஙகூறலாகிய தஙகுற றததையுங காணவலலராயின,— மனனும உயிாககுத தீது உணடோ — அ வாநிலைபேறுடையவுயிாககு வருவதொருதுனபமுணடோ. எ-று.

நடுவுநினறு ஒபபககாணடலருமைநோககிக காணகிறபினெனறும, கணட வழியொழிதலிற பாவமினறும ஆகவே வரும பிறவிகளினுந துனபமில்லையெ னபதுநோக்கி உயிாககுததீதுணடோவெனறுங கூறினா. இதனாற புறஙகூற றொழிதறகு உபாயங்கூறபபட்டது. (௧0)

உ0 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும பிறர்க்கும அறம பொருள இன்பமாகிய பயன்க ளுள ஒன்றுமபயவாத சொறகளைச சொலலாமை. பொய, குறளை, கடுஞ்சொ ல, பயனிலசொலலென வாக்கினகணிகழும பாவநானகனுள, பொய துறந்தா ரக்கலலது ஒருதலையாகக கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழவா ரால கடியபபடும ஏனைமூனறனுள, கடுஞசொல இனியவைகூறலாலும, குற ளை புறஙகூறாமையானும், விலக்கி, நினற பயனிலசொல இதனுன விலககுகின றாராகலின, இது புறஙகூறாமையினபின வைககபபட்டது.

ககூக பலலார முனியப பயனில சொலலுவா
னெலலாரு மெளளப படும. க

இ-ள. பலலார முனியப பயனில சொலலுவான— அறிவுடையார பலருங கேட்டு வெறுபபப பயனிலவாகிய சொறகளைச சொலலுவான — எலலாரு ம் எளளப்படும— எலலாராலுமிகழபபடும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுபபவே ஒழிநதாராலும இகழபபடுதலின, எல லாருமெளளபபடுமெனறார மூனறனுருபு விகாரததாறறொககது. (க)

ககூஉ. பயனில பலலாரமுற சொலல னயனில
நட்டாாகட செயதலிற றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பலலாரமுன சொலலல— பயனிலவாகிய சொறகளை அ றிவுடையார் பலாமுனபே ஒருவன சொலலுதல—நயன இல நட்டாரகண செய்தலின் தீது— விருபபமிலவாகிய செயலகளைத தனனட்டாரமாட்டுச்செ ய்தலினும தீது. எ-று.

விருபபமில வெறுபபன. இசசொல அசசெயலினும மிகவிகழறபாடு பயக குமெனபதாம. (உ)

ககூ௩. நயனில னென்பது சொல்லும பயனில
பாரித் துரைககு முரை. ௩

இ-ள. பயன இல பாரிதது உரைககும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள களை ஒருவன விரிததுரைககுமுரைதானே—நயன இலன எனபது சொலலு ம்— இவன நீதியிலனெனபதனை உரைககும. எ-று.

உரையால இவன நயனிலனெனபதறியலாமெனபார, அதனை உரைமேலே றறி, உரைசொலலுமெனறார. (௩)

ககூச. நயன்சாரா நன்மையி னீககும பயனசாராப
பண்பிலசொற பலலா ரகததது. ச

இ.ள. பயன் சாராப பணபு இல சொல பலலாரகததது— பயனொடுபடாத பண்பில்சொறகளை ஒருவன பலரிடைச்சொலலுமாயின, — நயன சாரா நன மையின நீக்கும—அவை அவாமாட்டு நீதியோடுபடாவாய, அவனை நற்குணங களினீக்கும. எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெயம்மையும் முதலாய சொறகுணங்கள். சொல்லுமா யினென்பதும, அவாமாட்டெனபதும், எசசமாக வருவிக்கபபட்டன. (ச)

ககூ௫. சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ௫

இ-ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின் — பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின், — சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் — அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும். எ-று.

நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று.

௧௯௬. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். ௬

இ-ள். பயன் இல சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல் — பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ்சொல்லுவானை மகனென்று சொல்லற்க, — மக்கட்பதடி எனல் — மக்களுட்பதரென்று சொல்லுக. எ-று.

அல்விகுதி வியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீடின்மையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறு பாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

௧௯௭. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. ௭

இ-ள். நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்: — பயன் இல சொல்லாமை நன்று — அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (எ)

௧௯௮. அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். ௮

இ-ள். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் — அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராய வல்ல அறிவினையுடையார் — பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் — மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார் எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன. (அ)

௧௯௯. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். ௯

இ-ள். பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் — பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார் — மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர் — மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையார். எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம காட்சியவொன்னுங் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனில்சொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (௯)

௨00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். ௧0

இ-ள். சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச்சொல் சொல்லற்க— சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வருநிலையெனனும் அணிநோக்கிவந்தது, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்"* என்பது போல. இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (௧௦)

௨௧ம் அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனான் மெய்யினகணிகழும் பாவங்களெல்லாநொக்கித்து விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௦௧. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧

இ-ள். தீவினை என்னும் செருக்கு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவர்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருக்கென்க காரியம் காரணமாக† உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்கொண்டுச் செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான அஞ்சுவரென்றுங்கூறினார். (௧)

௨௦௨. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். ௨

இ-ள். தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந்தீவினைகள் பின் அஃதொழிந்தது துன்பமே பயத்தலான்,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்— அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற்றீயினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினுஞ்சென்று சுடுதல் தீக்கின்மையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (௨)

௨௦௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ௩

இ-ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப— தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல்— தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்— வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திங்குப்படலம், "மருளறுகாரணம்" எனனும் 19ம் பாட்டிற்காண்க.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்தக்கவழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உ0௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ௪

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணாதொழிக,— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடன்சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (௪)

உ0௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௫

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க— யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக,— செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும்— செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். அன்விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உளனென்னுயிரையுண்டு" என்பதனானுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனாமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

உ0௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். ௬

இ-ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் — துன்பஞ்செய்யுங்கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க— தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்களடுதல் ஒருதலையென்பதாம். (௬)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். எ

இ-ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் — எத்துணைப் பெரியபகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றாற் றப்புவர்,—வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும்— அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ-று.

"வீயா- துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை" என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது. (எ)

௨௦௮ தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. ௮

இ-ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல்— பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தென்னின்,— நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று— ஒருவனிழல் நெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின் கட்டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தநிழற்றன்னை வீயந்தற்றென்னாது வீயாதடியுறைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

௨௦௯ தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். ௯

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின்— ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின்,— தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க— தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிற்றாங்கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௨௧௦. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். ௧௦

இ-ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின்— ஒருவன் செந்நெறிக்கட்செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அறிக— அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடையனென்பதறிக. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை "சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ளாப் புள்ளி லென்றாழ் வியன்குளம்" என்பதுபோலக்கொள்க.* ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

* அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

உ௨ம் அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களாற் றவிரத்தகுவன கூறினார், இனிச்செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௧௧. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. ௧

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும்—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா—ஆகலான், அம்மேகங்கள்போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

என்னாற்றுமென்ற வினா யாதுமாற்றாவென்பது தோன்ற நிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேற்றினார். (௧)

௨௧௨. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. ௨

இ-ள். தக்கார்க்கு—தகுதியுடையார்க்காயின்,— தாள் ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயறலைச் செய்தீட்டிய பொருண்முழுதும்— வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—ஒப்புரவுசெய்தற்பயத்ததவாம். எ-று

பிறர்க்குதவாதார்போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற்பொருட்டுமன்றென்பதாயிற்று. (௨)

௨௧௩. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற. ௩

இ-ள். புத்தேளுலகத்தும் ஈண்டும்—தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும்— ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களைப் பெறுதலரிது. எ-று.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின், புத்தேளுலகத்தரிதாயிற்று, யாவர்க்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரணமரிதென்றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௨௧௪. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். ௪

இ-ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்,— மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்—அஃதறிந்துசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ் செயலுங் காணாமையின், செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீதிறனுடைத்தன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு. ரு

இ-ள். உலகு அவாம் பேரறிவாளன் திரு—உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம்— ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று—ஊரின்வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவன தப்பாதுதவுமென்பதாம். (ரு)

உகசு. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின். சு

இ-ள். செல்வம் நயனுடையான்கண் படின்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான்கண்ணே படுமாயின்,—பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்று— அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ-று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (சு)

உகஎ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். எ

இ-ள். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கண்ணே படுமாயின்,—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தையொக்கும். எ-று.

தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களினின்றுதல், மறைந்துநின்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. தன்குறைநோக்காது எல்லா வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். அ

இ-ள். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்—செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்—கடன் அறி காட்சியவர்—தாஞ்செய்யத்தக்கவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார். எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. க

இ-ள். நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல்—ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு— தவி

ராது செய்யுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-று.

தானுகர்வன நுகரப்பெறாமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௨௨௦. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. ௧௦

இ-ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விற்றுக் கோட்டக்கது உடைத்து—அக்கேடு தன்னை விற்றாயினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அதுவுஞ்செய்யப்படுமென்றற்கு, புகழ்பயத்தனோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௨௩-ம் அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேற்றார்க்கு மாற்றாதுகொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௨௧. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. ௧

இ-ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளுமில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது,—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்கு நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர் கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந்தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்கு நீரதுடைத்தென்றார். இதனான் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௨௨௨. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. ௨

இ-ள். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது—ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது,—மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று—ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துதலில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங்கூறுவாரின்மை விளக்கின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றாம். நல்லது கூறுவார் தீயதுமுடன்கூறினார். (௨)

௨௨௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩

இ-ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லும் இளிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்,— ஈதல்— அதனைத் தனக்கட்சொன்னார்க்கு மாறாதீதலும்,— உள குலனுடையான்கண்ணே — இவையிரண்டும் உளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ-று.

மேற்றீதென்றது ஒழித்தற்கும் நன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்வதற்குமுன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற்கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பார்சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாதுகொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்தபன்மையாகவுரைப்பர்.

௨௨௪. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. ௪

இ-ள். இரக்கப்படுதல் இன்னாது— இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,— இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவர் அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ-று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னாதென்றது "எல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை"* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (௪)

௨௨௫. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ௫

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல்—தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்,— அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்— அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையானொழிப்பாரது வலிக்குப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம். (௫)

௨௨௬. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. ௬

இ-ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல்—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோக்கித் தீர்க்க,— பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ-று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றார். அறநோக்கியென்பது எஞ்சிநின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (௬)

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்— சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா— மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப்பிறந் தார்.

உ௨எ. பாத்தூண மரீஇ யவனைப பசியெனனுந
தீபபிணி தீணட லாிது. எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை— எஞ்ஞானறும் பகுததுண்டலபயினறவனை— பசி எனனும தீபபிணி தீணடல அரிது— பசியெனறுசொலலபபடுந தீயநோய தீணடுதலிலலை. எ-று.

இவ்வுடமபினினறு ஞானவொழுககஙகளை அழிதது அதனால வருமுடமபுக்குந துனபஞ்செயதலின, தீபபிணியெனபபடடது. தனககு மருததுவனறு ஞகலின, பசிபபிணி நணுகாதெனபதாம. இவையாறுபாடடானும ஈதலினசிறப்புக கூறபபடடது. (எ)

உ௨அ. ஈததுவககு மினப மறியாரகொ ருமுடைமை
வைததிழககும வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம உடைமை வைதது இழககும வனகணவா— தாமுடையபொருளை ஈயாதுவைததுப பினனிழநதுபோம அருளிலாதாா— ஈதது உவககும இனபம அறியாரகொல—வறியாாககு வேணடியவறறைக கொடுதது அவருவததலான அருளுடையாாெயதும இனபததினைக கணடறியாரகொலலோ! எ-று.
உவககுமெனபது காரணததினகணவநத பெயரெசசம, அஃது இனபமெனனுஙகாரியபபெயா கொணடது. அறிநதாராயின, தாமும அவவினபததைெயயதுவரலலது வைததிழவாரெனபது கருதது. (அ)

உ௨௯. இரததலி னினனாது மனற நிரபபிய
தாமே தமிய ருணல. ௯

இ-ள். நிரபபிய தாமே தமியா உணல—பொருடகுறை நிரபபவேணடி வறியாாககீயாது தாமே தனிததுணடல—இரததலின இனனாது மனற— ஒருவாககுப பிறாபாறசெனறு இரததலினுமினனாதது ஒருதலையாக. எ-று.
பொருடகுறைநிரபபலாவது ஒரோவெணகளைககுறிதது அததுணையீடடுதுமென ஈடடததையே மேறகொணடு இவறிக கூடடுதல. தனிததலபிறரையொழிததல. இரததறகுளளது அபபொழுதையிளிவரவே பினனலகுரவிலலை தமியருணடறகு அவையிரணடுமுளவாமாகலின, இரததலினினறெனறாா. நிரபபியவென்பதறகுத் தேடியவுணவுகளையெனறுரைபபாருமுளா. (௯)

உ௩0. சாதலி னினனாத திலலை யினிதூஉ
மீத லியையாக கடை. ௧0

இ-ள். சாதலின இனனாதது இல்லை—ஒருவறகுசசாதலபோல இனனாததொன்றிலலை,— அதூஉம ஈதல இயையாககடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய சாதலும வறியார்க்கொனறீதல முடியாதவழி இனிது. எ-று.
பிறாக்குப பயனபடாத உடறபொறை நீஙகுதலான, இனிதென்றாா. இவை மூனறுபாட்டானும ஈயாமையின குறறங கூறபபடடது. (௧0)

௨௪-ம் அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங்கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
ஊதிய மில்லை யுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். ஈதல்—வறியார்க்கீக,—இசை பட வாழ்தல்—அதனாற் புகழுண்டாக வாழ்க,—அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை—அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவேனும், "உணவின் பிண்டம் உண்டி முதற்று" ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறினாரேனும் விலங்குயிர்க்கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (௧)

௨௩௨. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ். ௨

இ-ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்— உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம்— இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் — வறுமையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ-று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும், படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றாம். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனானுங்காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ் சொல்லுக புகழ் ஈவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழது சிறப்பு நோக்காமையறிக. (௨)

௨௩௩. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். ௩

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது,—உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்—உலகத்து இறவாது நிற்பது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானேயாதல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றாவென்பதற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாது நிற்பதெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௨௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪

இ-ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின்—ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றாது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்,— புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது— புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்தி நின்ற ஞானிகளைப் பேணாது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதென்றார். அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல் "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான வூர்தி—யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து" எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (௪)

௨௩௫. நத்தம்போல் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது ௫

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங்கேடும்,— உளது ஆகும் சாக்காடும்— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடும்,— வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது— சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லை. எ-று.

நந்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண்டுரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான் நிலையினவெய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லலரிதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௨௩௬. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. ௬

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக— மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழ்க்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க,— அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று— அக்குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று. எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரொன்றமையின் மக்களாயென்பதூஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றாம். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்றார். (௬)

௨௩௭. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். ௭

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்— தம் நோவார்— அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி நம்மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே— தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன்— தம்மையிகழ்வாரை நோவதென்கருதி. எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், இகழ்வாரையென்றார். (௭)

உகூஅ. வசையென்ப வையத்தாக கெலலா மிசையென்னு
மெசசம் பெறாஅ விடின். அ

இ-ள். இசை எனனும எசசம பெருவிடின — புகழெனனுமெச்சம பெற லாயிருகக அது பெருதொழிவராயின, — வையததாககு எலலாம வசை எனப — வையகததோாககெலலாம அதுதானே வசையெனறு சொலலுவா நலலோா. எ-று.

எசசமெனருா, செயதவரிறநதுபோகத தான இறவாது நிறறலின. இகழ பபடுதறகுப பிறிதொருகுறறம வேணடாவெனபது கருதது. (அ)

உகூகூ வசையிலா வணபயன குனறு மிசையிலா
யாககை பொறுதத நிலம. கூ

இ-ள். இசை இலா யாககை பொறுதத நிலம — புகழிலலாதவுடமபைச சுமநதநிலம— வசை இலா வணபயன குனறும— பழிபபிலலாத வளபபத தையுடைய விளையுள குனறும. எ-று.

உயிருணடாயினும அதனுறபயன கொளளாமையின யாககையெனவும, அது நிலத்திறகுப பொறையாகலிற பொறுததவெனவுங்கூறிஞா. விளையுள குனறுதறகேது பாவயாககையைப பொறுககினற வெறுபபு. குனறுமென இடததுநிகழபொருளினதொழில இடததினமேனினறது. இவைநானகுபாட்டா னும புகழிலலாதாரது தாழவு கூறபபடடது. (கூ)

உச0. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. க0

இ-ள். வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவாா — தமமாடடு வசையுணடாகா மல வாழவாரே உயிாவாழவாராவாா,—இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவ ா— புகழுணடாகாமல வாழவாரே இறநதாராவாா. எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையெனனுமெசசம பெறுதலாயினமையின, இ சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிறறு. மேல இசையிலாயாககையெனற தனை விளககியவாறு. இதனுல இவவிரணடும உடன கூறபபடடன. மறுமை பபயன வாானுறையுநதெயவததுள வைககபபடுமென மேலே கூறபபடடது,ப டவே, இலலறததிறகு இவவுலகிறபுகழும தேவருலகிறபோகமும பயனென் பது பெறறும. (க0)

இனி மனுமுதலிய அறநூலகளாற பொதுவாககூறபபடட இலலறஙக ளெலலாம இவா தொகுததுககூறிய இவறறுளளே அடஙகும. அஃததிநதடக கிககொளக, யாமுரைபபிறபெருகும.

இலலறவியல முறறிறறு

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராற் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றைச்செய்வலெனவும் இன்னபாவ மொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்து நிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள. ௧

இ-ள். செல்வத்துட் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம்;—பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். எ-று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசர்கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம்.(௧)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. ௨

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க—அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றானநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக,—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாரு

முளார். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனை வடநூலார் யுத்தியென்ப. ஆறாவதென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண் மாறுகோடல், அன்னவாயினும் அருளினை யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினும் உதவலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

உசங. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல். ௩

இ-ள். இருள் சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்—இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட் சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை—அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கு இல்லை. எ-று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நரகத்தை, அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது. (௩)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. ௪

இ-ள். மன் உயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு — நிலைபேறுடைய உயிர்களைப் பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவானுக்கு— தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் என்ப—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினோன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (௪)

உசரு. அல்லல் லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ரு

இ-ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை—அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது,—வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி—அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ-று.

சான்றுவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவருங்கண்டறிவாரின்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தாராயாவருஞ்சான்றென்பார், வளிவழங்குமல்லன்மாஞாலங்கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கண்ணென்பது பெற்றாம். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனையுடையார்க்கு இருமையினுந் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசசா. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார். சா

இ-ள். அருள நீஙகி அலலவை செயது ஒழுகுவார—உயிாகணமாட்டுச செய்யபபடும அருளைத தவிாநது தவிரபபடுஙகொடுமைகளைசசெயதொழுகுவாரை—பொருள நீஙகிப பொசசாநதார எனபா—முனனும உறுதிபபொருளைச செயயாது தாநதுனபுறுகினறமையை மறநதவரென று சொலலுவா நலலோர. எ-று.

' உறுதிபபொருள அறம. துனபுறுதல பிறவிததுனப மூனறனையும அனுபவித்தல. மறநதிலராயின, அவவாறொழுகாரெனபது கருதது. (சு)

உசஎ. அருளிலலாாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாாக
கிவவுலக மிலலா தியாஙகு. எ

இ-ள். அருள இலலாாகக அவவுலகம இலலை—உயிாகணமேல அருளில்லாதாாககு வீட்டுலகததினபமிலலை,—பொருள இலலாாககு இவவுலகம இலலாதியாஙகு —பொருளிலலாதாாககு இவவுலகததினபம இலலையாயினறபோல. எ-று.

அவ்வுலகம இவவுலகம எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகததினபஙகட்குப பொருள காரணமானறபோல, அவவுலகததினபஙகட்கு அருள காரணமென பதர்யிறறு. (எ)

உசஅ. பொருளறறா பூபப ரொருகா லருளறறா
ரறறாமற றாத லரிது. அ

இ-ள். பொருள அறறா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினா அது நீஙகிய பின ஒருகாலததுச செலவததாறபொலிவா,—அருள அறறா அறறாா மறறு ஆதல அரிது—அவவாறனறி அருளிலாதாா பாவமறறாமையின அழிநதாரே, பினனொருகாலததும ஆதலிலலை. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகணவநதது. மேறபொருளினமையோடு ஒருவாறறொபபுமை கூறினாாகலின, அது மறுதது, பிறவாறறான அதனினுஙகொடிதெனபது கூறியவாறு. (அ)

உசகூ. தெருளாதான் மெயபபொருள கணடறறாற றேரி
னருளாதான செயயு மறம. கூ

இ-ள். அருளாதான செயயும அறம தேரின—உயிாகணமாட்டு அருள்செயயாதவன செயயுமறததையாராயின,—தெருளாதான மெயபபொருள கணடறறு — ஞானமிலலாதவன ஒருகால மெயபபொருளை உணாநதாறபோலும. எ-று.

மெயபபொருள மெயநநூலிறசொல்லுமபொருள. நிலைபெறறஞானமிலலாதவன இடையே மெயபபொருளையுணாநதால அதனைத தனஞானமினமையால தானேயழிததுவிடும, அதுபோல அருளாதான இடையே அறஞசெயதால அதனைத் தனனருளாமையால தானேயழிததுவிடுமெனபதாயிறறு, ஆகவே, பிறவறஙகட்கெலலாம அருளுடைமை மூலமெனபது பெறறாம. இவைநானகு பாட்டானும அததுணையிலலாதாாககு வருங்குறறஙகூறபபட்டது. (கூ)

உரு0. வலியாாமுற றனனை நினைககதான றன்னின்
மெலியாாமேற செலலு மிடதது. க0

இ-ள். வலியார முன தனனை நினைகக—தனனினவலியார தனனை நலிய வருமபொழுது அவர்முன் றுனஞசிநிறகுநிலையினை நினைகக—தான தனனின மெலியார்மேல செலலுமிடதது — அருளில்லாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான நலியசசெலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச சிறபபுடைய உயர்திணைமேறகூறினுராயினும, ஏனையஃறிணையுங்கொளளபபடும். அதனைநினைககவே இவவுயிாககும அவவாறே அச்சமாமெனறறிநது, அதனமேல அருளுடையனுமெனபது கருதது. இதனுல அருள பிறததறகுபாயங்கூறபபடடது. (க0)

உசு ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுணடலையொழிதல. கொலைபபாவததைப பினனுமுளதாக்கலின அதறகுக காரணமாதலையும முனனும அதனுன வருதலின அதனகாரியமாதலையும ஒருஙகுடைத்தாய ஊனுணடல அருளுடையாாககு இயைவதன்றுகலின, அதனை விலககுதறகு,இஃதருளுடைமையினபினவைககபபடடது.

உருக. தன்னூன பெருககறகுத தானபிறி தூனுணபா
னெஙஙன மாளு மருள

இ-ள. தன ஊன பெருககறகுத தான பிறிது ஊன உண்பான— தனனுடம்பை வீககுதறபொருடடுத தான பிறிதோருயிரினுடமபைத தினபவன— எஙஙனம ஆளும அருள— எவவகையான நடததும அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருககலைப பயனெனககருதி இககொடுமை செயவானே அறிவிலாத கொடியோனெனறவாறுயிறறு. எஙஙனமாளுமருளெனபது ஆளானெனபது பயபபஙினற இகழசசிககுறிபபு. (க)

உருஉ. பொருளாடசி போறருதாாக் கிலலை யருளாடசி
யாஙகிலலை யூனறின பவாககு உ

இ-ள. பொருளாடசி போறருதாாககு இலலை— பொருளாறபயனகோடல அதனைப பாதுகாவாதார்க்கிலலை, — ஆஙகு அருளாடசி ஊன தினபவர்க்கு இலலை— அதுபோல அருளாறபயனகோடல ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருடபயனிழததறகுக காரணம காவாமைபோல, அருடபயனிழததறகு ஊனறினல காரணமெனபதாயிறறு. ஊனறினருராயினும உயிாகடகு ஒருதீஙகு நினையாதாாககு அருளாடறகிழுககிலலையெனபாரை மறுததது, அஃதுணடெனபது இவையிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (உ)

உருஙு. படைகொண்டார் நெஞ்சமபோ னனறூககா தொனற
னுடலசுவை யுண்டார் மனம. ஙு

இ-ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல— கொலைககருவியைத தங்கையிறகொணடவர்மனம் அதனுறசெயயுங கொலையையே நோககுவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல— ஒனறன் உடல சுவை உண்டார் மனம நன்றூக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபபடவுணடவா மனம அவவூனையே நோக்குவதலலது அருளை நோககாது. எ-று.

சுவைபடவுண்டல் காயங்களான இனியசுவைதராகவுண்டல். இதனால் ஊன்றின்றார் மனம் தீங்குநினைத்தல் உவமவளவையாற்சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩)

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். ௪

இ-ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை — அருள் யாதெனின், கொல்லாமை; — அல்லது (யாதெனின்) கோறல் — அருளல்லதியாதெனிற் கோறல், — அவ்வூன் றினல் பொருளல்லது — ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத் தின்கை பாவம். எ-று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங் கூறினார். அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வூனென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதெனபதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலெனபதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விரதத்தையழித்தலென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. ௫

இ-ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது — ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது, — உண்ண அளறு அண்ணாத்தல் செய்யாது — ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற்றேய்ந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய் வருதலின், உண்ணாமையுள்ளதுயிர்நிலையென்றார். உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துநின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துளழுந்துமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றலின் பின்னுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௫)

உருசு. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். ௬

இ-ள். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் — பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின், — விலைப்பொருட்டு ஊன் தருவார் யாரும் இல் — பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. எ-று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை முன்னிகழுங்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். ௭

இ-ள். புலால் பிறிதொன்றன் புண்—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்,—அது உணர்வாரப் பெறின் உண்ணாமை வேண்டும்—அது தூய்தன்மை யறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ணாதொழியல்வேண்டும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மையுணராமையின், அதனையுண்கின்றாரென்பதாம். பொருந்துமாற்றானும் புலாலுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். அ

இ-ள். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார்—மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார்—ஒருயிரினீங்கி வந்த ஊனையுண்ணார். எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமேயுணர்தலின், உண்ணாரென்றார். (அ)

உருகூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. கூ

இ-ள். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின்—தீயின்கண் நெய் முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிரைப் போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணாமை நன்று. எ-று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம். (கூ)

உகூ0. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். க0

இ-ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை— ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையுமுண்ணாதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும்—எல்லாவுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும். எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையாரக்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையுமுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்கானாமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணாமையது மாட்சி கூறப்பட்டது. (க0)

உஎ ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிற்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றான் தமதுயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களையோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

**உசக. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க**

இ-ள். தவத்திற்கு உரு—தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே—உண்டிச்சுருக்கன் முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ்செய்யாமையுமாகிய அவ்வளவிற்று. எ-று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவற்றென்பது யானையது கோடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றாற்போல ஆறாவதன்பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

**உசஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ**

இ-ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்—பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய முடிவுபோகலின் தவமுடையார்க்காகுமென்றும், அஃதிலார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (உ)

**உசங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். ங**

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலவற்றை விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. "வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த" ற்பயத்தலின் யாவரானுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலுமென்றே, தானத்திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம். (ங)

**உசச. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ச**

இ-ள். ஒன்னார்த் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும்—தவஞ்செய்வார் நினைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனால், அவர்க்கு அவையெண்ணாமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடும் ஆக்கமும் நினைந்தத்துணையானே வந்து நிற்குமென்பது தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

௨௬௫. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். ௫

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலான்—முயன்றால் மறுமைக்கட்டாம் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால்,—செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்—செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும். எ-று.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்கண்ணென்பது பெறாம். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்தின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௨௬௬. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. ௬

இ-ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார்—தங்கருமஞ்செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார், —மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார்—அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கணுள்ள ஆசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ-று.

அநித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய உயிரினவேறாய உடற்கு வருத்தம் வருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம்பிறந்து வீடுபெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது (௬)

௨௬௭. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. ௭

இ-ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல—தீயின்கணிடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விடும்—தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனை வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (௭)

௨௬௮. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். ௮

இ-ள். தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானை—தன்னுயிரைத் தான் தனக்குரித்தாகப் பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிரெல்லாம் தொழும்—பெறாதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாந்தொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினூங்குப் பெறுதற்கரியதின்மையின், பெற்றானையென்றார். அது பெறாதனவென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை. சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமையின், தொழுமென்றார். (௮)

௨௬௯. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு. ௯

இ-ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாம் தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு—தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு. எ-று.

சிறப்பும்மை அது கூடாமை விளக்கிற்று, மன்னுயிரெல்லாந்தொழுதலேயன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவும்மையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல் சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௯)

௨௭௦. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். ௧௦

இ-ள். இலர் பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர்—அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல். எ-று.

செல்வநல்குரவென்பன ரண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து நின்றன, என்னை? "நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" *என்றாராகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு இம்மையின்பமுமில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௨௮-ம் அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்டகாமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்புமாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீய வொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௭௧. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும். ௧

இ-ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை— பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்— உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துங்கண்டு தம்முள்ளே நகும். எ-று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனின்மைகூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுகுங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறியாமற்செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன்மறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் றம்முள்

* நாலடியார், அறிவின்மை,— நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வ—மெண்ணுங்காற்—பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத் தக்க கலம்.

ளே நகுதலின், அகததேநகுமென்றுங்கூறினர். செய்தகுறறம் மறையாதாகலி ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதெனபது கருததது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோறற மெவன்செயயுந தன்னெஞ்சந
தானறி குறறப படின். உ

இ-ள். வான உயா தோறறம எவன செயயும— ஒருவனுககு வானபோலு யா்நத தவவேடம என்ன பயனைச செயயும,—தான அறி குறறம தன நெஞ சம் படின—தான குறறமெனறறிநத அதனகணணே தனனெஞசு தாழுமா யின. எ-று.

வானுயாதோறறமென்பது "வானறோயகுடி" எனறுறபோல இலககணவ ழுக்கு. அறியாது செயத குறறமலலது அறிநதுவைததுச செயத குறறங கழு வபபடாமையின், நெஞசு குற்றததாயேவிடும, விடவே, நினற வேடமாததிர ததிறகுப புறததாரை வெருட்டுதலேயலலது வேறுபயனிலலையெனபதாம். (உ)

உஎங. வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெறறம
புலியின்றோல போாததுமேயந தறறு. ங

இ-ள். வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனததைத தனவழிபபடுத தும் வலியிலலாத இயலபினையுடையான வலியுடையாா வேடததைககொணடு தான் அதன் வழிபபடுதல—பெறறம புலியினறோல போாதது மேயநதறறு —பசு காவலா கடியாமற புலியினறோலைப போாததுப பைஙகூழை மேயந தாறபோலும. எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலைமையானெனற அடையானும, மேயநதற றெனனுநதொழிலுவமையானும, வலலுருவததோடு மனவழிபபடுதலெனபது பெறறும. காவலா கடியாமை புலி புறறினறுதெனபதனுனும, அசசததானு மாம; ஆகவே, வலலுருவஙகோடறகுப பயன அனனகாரணஙகளான உலகத தாா அயிராமையாயிறறு. இவவாறு தனககுரிய இலலாளையுந துறநது வலியுமி னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுஙகொணடு நினறவன மனவழிபபடுதலா வது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாககுரிய மகளிாை விழைத லாம. அவவாறுதல, பெறறம தனககுரிய புலலைவிடடுப பிறாக்குரிய பைஙகூ ழை மேய்நதாறபோலுமெனற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைநது
வேடடுவன் புடசிமிழதத தறறு. ச

இ-ள். தவம மறைநது அலலவை செயதல— அவவலியினிலைமையான த வவேடததினகணணே மறைநதுநினறு தவமலலவறறைச செயதல— வேட டுவன புதல மறைநது புள சிமிழததறறு—வேடடுவன புதலினகணணே ம றைநதுநினறு புட்களைப் பிணித்தாறபோலும. எ-று.

தவம ஆகுபெயா. தவமலலவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளிாை த தனவயததாககுதல. இதுவும இததொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிறறொழுக்க மெறறெறறென்
றேதம் பலவுந் தரும். ரு

இ-ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்—அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்குமவகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றருமையின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய நெடுங்கால நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின்கண் அந்தோ வினையேயென றழுங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (ரு)

உஎசு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். சு

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார்— நெஞ்சாற்பற்றறுதலைத்து— துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் —பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல— வன்கணார் இல—வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் "அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினா லறு முந்நீ்த—தடங்கட லிடுவு டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூழ்கனி மாந்தி வாழ்வர் — மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே."* என்பதனானறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணாரில்லென்றார். (சு)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரேனும்— குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற் செம்மையுடையராயினும்,— குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து— அதன்மூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின்கணிற்றதை விட்டுச் சொல்பதத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புவமை "கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே."† என்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், கசு.

† திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ஙஉஉ.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டில ம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன— சூழ்ழ மூகச்சுறறும பற்றின வாற்றெண் டை யங்கனிவா—யாழின மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பல மாதரியாக்— கூழின மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே.

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனததினகண்ணதாக— மாண்டா ா நீராடி — பிறாகருத தவததான மாடசிமைபுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட் டி—மறைந்து ஒழுகும் மாநதர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செல்லும மாநதா உலகத்துப பலா. எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள. அவை போகற்கனறி மாண்டாரொனறு பிறா கருதுதறகு நீராடுதலான், அததொழிலெ அவா மறைதறகிடனுக்கினா. இனி மாணடாாநீராடியெனபதறகு மாடசிமைபபடடாரது நீாமையையுடையராயென உரைபபாருமுளா. இவையிரணறுபாட்டானும அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுறறமும அவரையறிநது நீககலவேணடுமெனபதும கூறபபடடன. (அ)

உஎ௯. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவவிதாங கனன
வினைபடு பாலாற கொளல. ௯

இ-ள். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதாயினும, செயலாறகொடிது, யாழ் கோடடால வளைநததாயினும, செயலாறசெவவிது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால கொளல— அவவகையே தவஞ்செயவோரையுங கொடியா செவவியரெனபது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூறறானே அறிநதுகொளக. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுககுச்செயல இசையாலினபம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற கொடியரெனவும, அறமாயிற செவவியரெனவுங் கொளகவெனபதாம. இதனை அவரையறியுமாறு கூறபபடடது. (௯)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம
பழித்த தொழித்து விடின. ௧0

இ-ள். மழிததலும நீடடலும வேணடா— தவஞ்செயவாாககுத தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாககலுமாகிய வேடமும வேணடா,—உலகம பழிதத்து ஒழிததுவிடின்—உயாநதோா தவததிறகாகாதெனறு குறறஙகூறிய ஒழுககத்தைக் கடிநதுவிடின. எ-று.

பறிததலும மழிததலுளடஙகும. மழிததலெனபதே தலைமயிரை உணர்த்தலின, அது கூறாராயினா. இதனற கூடாவொழுககமிலலாதாாககு வேடமும வேணடாவென அவரது சிறபபுக கூறபபடடது. (௧0)

உ௯ ம அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருபபதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துககொள்ளக கருதாமை. கருதுதலும செயதலோடொததலின, கள்ளாமையெனறா. இலவாழவாாககாயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால அவரை வஞ்சித்துக கோடறகு இயைநத பொருளகளை அஙஙனங்கொளளினும் அமையும, துறநதாாககாயின அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுககாம ஆகலின, இது துறவறமாயிறறு. புறததுப் போகாது மடஙகி ஒருதலைபபட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவாமனம் அஃதொழிநது புறததே போநது பற்றலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப பெரியதோரிழு க்காதல அறிக

இவ்வாறு வாய்மை முதற் கொல்லாமையீறாய நான்கதிகாரத்திற்குமொக்கு ம். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்ப ற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான்— வீட்டினையிகழாது விரும்புவா ன் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்— எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க— யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையென்த் திரிந்து நின் றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோ ன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்பு ப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இ ன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகா யதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞான த்திற்கேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவ னை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றா ர். நெஞ்சுகள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட களவுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றாம். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல். உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே— குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாற்கருது தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்—ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித் துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ-று.

உள்ளத்தாலென் வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போ லாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பு ம்மை. அல்விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபாட் டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம் அது கடியப்படுவதென் பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். ங

இ-ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம்— களவினானுளதாகிய பொருள்— ஆவ துபோல அளவிறந்து கெடும்—வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையை க் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்துகெடுத லாவது தான் போங்கால் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறத்தை யும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொ ள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ங)

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும. ச

இ-ள். களவினகண கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ணணே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண வீயா விழுமம தரும—அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறித தான பயன கொடுககுமபொழுது தொலையாத இடும்பையைக கொடுககும. எ-று.

கனறுதலான எஞஞானறும அககளவையே பயிலவிததது அதனுற பாவமும பழியும் பயநதேவிடுதலின, வீயாவிழுமநதருமெனரூா. இவையிரணடுபாட டானும அது கடியபபடுதறகுக காரணஙகூறபபடடது. (ச)

உஅரு. அருளகருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப
பொசசாபபு பாாபபாாக ணில. ரு

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாசசியையறிந து அதனமேல அனபுடையராயொழுகுதல—பொருள கருதிப பொசசாபபு ப பாாபபாாகண இல—பிறாபொருளை வஞசிததுககொளளக கருதி அவரது சோாவு பாாபபாாமாடடு உணடாகாது. எ-று.

தமககுரிய பொருளையும அதனது குறறம நோககித துறநது போந்தவா பி ன பிறாககுரிய பொருளை நனகுமதிதது அதனை வஞசிததுககோடறகு அவா து சோாவுபாாககும மருடசியாானுல, அவாமாடடு, உயிாகணமேலருளசெ யதல நமககுறுதியெனறறிநது அவவருளின வழுவாதொழுகுநதெருடசி, கூடா தெனபதாம (ரு)

உஅசு அளவினக ணினறொழுக லாறறூா் களவின்கட
கனறிய காத லவா. சு

இ-ள். அளவினகண நினறு ஒழுகல ஆறறூா— உயிா முதலியவறறையள ததலாகிய நெறியினகணினறு அதறகேறப ஒழுகமாடடாா—களவினகண க னறிய காதலவா—களவினகணணே மிகக வேடகையையுடையாா. எ-று.

உயிாமுதலியவறறையளததலாவது காடசி முதலாகச சொலலபபடட அள வைகளான உயிாபபொருளையும, அதறகு அநாதியாய வருகினற நலவினை தீ வினைக குறறவிளைவுகளையும, அவறறுன அது நாறகதியுட பிறநதிறநது வருத லையும், அது செயயாமல அவறறைக கெடுததறருபாயமாகிய யோக ஞானஙக ளையும், அவறறுன அஃதெயதும வீடடினையும, அளநது உளளவாறறிதல. இ தனை ஆருகதா தருமததியானமெனப. அதறகேறப ஒழுகுதலாவது அவவள ககபபடடனவறறுள தீயனவறறினீஙகி நலலனவறறினவழி நிறறல. (சு)

உஅஎ. களவெனனுங காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல புரிந்தாாக ணில. எ

இ-ள். களவு எனனும காா அறிவாணமை—களவெனறு சொலலபபடுகின ற இருண்டவறிவினையுடையராதல—அளவு எனனும ஆறறல புரிநதாாகண இல்—உயிா முதலியவறறை அளததலெனனும பெருமையை விருமபினாாக ணிலலை. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங்கூறினார். களவுந்துறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண் மாறுகலின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௭)

௨௮௮. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. ௮

இ-ள். அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும்— அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும்— களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு— களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாது நிற்குமென்பது அவ்வுவமையாற்பெற்றாம். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௮)

௨௮௯. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். ௯

இ-ள். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர்— அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்— களவு அல்ல மற்றைய தேற்றாதவர்— களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம்புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங்கூறினார். மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றாமை அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவானிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனாற் களவார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௨௯௦. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. ௧௦

இ-ள். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும்—களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும், —கள்ளார்க்குப் புத்தேளுலகு தள்ளாது —அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேளுலகுந்தவறாது. எ-று.

உயிர் நிற்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகளிரண்டும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இம்மையினும் அரசனாலொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினார். "மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து"* எனப் பழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

* திருக்குறள் ௫௯௬.

௩௰ ம் அதி.— வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௯௧. **வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்**
தீமை யிலாத சொலல். ௧

இ-ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல்—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது "ஊரெனப் படுவ துறையூர்" என்றாற்போல நின்றது. இதனான் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து. (௧)

௨௯௨. **பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த**
நன்மை பயக்கு மெனின். ௨

இ-ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த—பொய்ம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம், அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவையிரண்டுபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்றிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௨௯௩. **தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்**
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். ௩

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்றனைப் பிறரறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக,—பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்—பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தையெய்துவிக்கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார்—தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளுள்—நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்" என்பதனானுமறிக. பொய்ம்மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௩)

௨௯௪. உள்ளததாற பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளதது ளெலலா முளன. ௪

இ-ள். உள்ளத்தால பொயயாது ஒழுகின—ஒருவன தனனுள்ளததிறகேறபப் பொய கூறுதொழுகுவனாயின,—உலகததார உளளததுளெலலாம உளன—அவன உயாநதோருளளததினகணெலலாம உளனும. எ-று.

உளளததாலெனபது வேறறுமை மயககம. பொய கூறுதொழுகுதலாவது மெய கூறியொழுகுதல. அவனதறநதினதருமைநோககி உயாநதோா எபபொழுதும அவனையே நினைபபரெனபதாம. இதனுன இமமைபபயன கூறபபடடது.

௨௯௫. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற றவததொடு
தானஞசெய வாரிற றலை. ௫

இ-ள். மனததொடு வாயமை மொழியின—ஒருவன தனமனததோடு பொருநத வாயமையைச சொலவானாயின,—தவததொடு தானம செயவாரின தலை—அவன தவமுநதானமும ஒருஙகுசெயவாரினும சிறபபுடையன. எ-று.

மனத்தோடுபொருநதுதல மனத்திற்கேறறுதல. புறமாகிய மெயயாற செயயுமவறறினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெய்யுமது பயனுடைததெனபதாம.

௨௯௬. பொய்யாமை யனன புகழிலலை யெயயாமை
யெலலா வறமுந தரும. ௬

இ-ள். பொயயாமை அனன புகழ இலலை—ஒருவனுககு இமமைககுப பொயயாமையையொதத புகழககாரணமிலலை,—எயயாமை எலலா அறமும தரும—மறுமைககு மெய வருநதாமல அவனுககு எலலாவறஙகளையுந தானே கொடுககும எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயா. இலலறததிறகுப பொருளகூடடல முதலியவறறுனும துறவறததிறகு உணணுமை முதலியவறறுனும வருநதலவேணடுமனறே, அவவருததஙகள புகுதாமல அவவிருவகைபபயனையுந தானே தருமெனபாா, எயயாமையெலலாவறமுநதருமெனறுா. (௬)

௨௯௭. பொயயாமை பொயயாமை யாறறி னறமபிற
செயயாமை செயயாமை நனறு. ௭

இ-ள். பொயயாமை பொயயாமை ஆறறின—ஒருவன பொயயாமையையே பொயயாமையையே செயயவலலனாயின,—பிற அறம செயயாமை செயயாமை நனறு—அவன பிறவறஙகளைச செயயாமையே செயயாமையே நன்று. எ-று.

அடுககிரணடனுள முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது துணிவின மேறறு. பலவறஙகளையும மேறகொணடு செயதறகருமையால சில தவறிறகுறறபபடுதலின, அவையெலலாவறறின பயனையுந தானே தரவறறுய இதனையே மேறகொணடு தவறுமற செயதல நனறெனபாா, செயயாமை செயயாமை நனறெனறுா. இதனை இவவாறனறிப பொயயாமையைப பொயயாமறசெயயிற பிறவறஞ்செயகை நன்றெனப பொழிபபாககிப பொயகூறிற பிறவறஞசெயகை நனறுகாதெனபது அதறகுப போநத பொருளாக்கி உரைபபாருமுளா. பிறவறஙகளெல்லாந தரும பயனைத தானே தருமாறறலுடைததென மறுமைபபயனது மிகுதி இவை மூனறுபாட்டானுங கூறபபடடது. (௭)

௨௯௮. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். ௮

இ-ள். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் — ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந் தன்மை நீரானேயுண்டாம், — அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் — அதுபோல மனந்தூயதாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூயதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டுதூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம். (௮)

௨௯௯. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. ௯

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல — புறத்திருள்கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா, — சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு — துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௩00. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. ௧0

இ-ள். யாம் மெய்யாகக் கண்டவற்றுள் — யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள், — எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை — யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை. எ-று.

மெய்யுணர்ந்தவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காம வெகுளிகளின்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய இறைவர் அருளான உலகத்தார் உறுதியெய்துதற்பொருட்டுக் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தலைமை கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௧-ம் அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டுள்ளதாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩0௧. செலவிடததுக காபபான் சினஙகாபபா னலவிடததுக
காககினென்ன காவாககா லென். ௧

இ-ள். சினம செல இடததுக் காபபான காபபான—தன சினம பலிககு மிடதது அதனையெழாமறறுபபானே அருளாறறுபபானுவான;— அல இடததுக காக்கின என காவாககால என—ஏனைபபலியாதவிடதது அதனைத தடுததாலென தடாதொழிநதாலென' எ-று.

செலவிடம அலவிடமெனறது தவததாற றனனினமெலியாரையும வலியாரையும. வலியாரமேற காவாவழியும அதனுன அவாககு வருவதோாதீஙகின மையிற காததவழியம அறனிலலையெனபாா, காககினென காவாககாலெனனெனறுா. இதனுன வெகுளாமைககிடங கூறபபடடது. (௧)

௩0௨. செலலா விடததுஞ சினநதீது செலவிடதது
மிலலதனிற றீய பிற. ௨

இ-ள். சினம செலலா இடததுத தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின வலியாரமேலெழின் தனககே தீதாம,—செல இடததும அதனின தீய பிற இல —மறறையெளியாாமேலெழினும அதனிறறீயன பிற இலலை. எ-று.

செலலாவிடததுச சினம பயபபது இமமைககண அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைககடபழியும மறுமைககடபாவமும பயததலின, அதனிறறீயன பிறவிலலையெனறுா. ஓரிடகதுமாகாதெனபதாம. (௨)

௩0௩. மறததல வெகுளியை யாாமாடடுந தீய
பிறதத லதனுன வரும. ௩

இ-ள யாாமாடடும வெகுளியை மறததல— யாவாமாடடும வெகுளியையொழிக;—தீய பிறததல அதனுன வரும — ஒருவாககுத தீயனவெலலாமுளவாதல அதனுன வரும ஆகலான. எ-று.

வலியாா, ஒபபாா, எளியாரொனறும மூவா மாடடும ஆகாமையின யாாமாடடுமென றும, மனததாற றுறநதாாககு ஆகாதனவாகிய தீசசிநதைகளெலலாவறறையும பிறபிததலின தீயபிறததலதனுன வருமெனறுஙகூறினுா (௩)

௩0௪. நகையு முவகையுங கொலலுஞ சினததிற
பகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள். நகையும உவகையும கொலலும சினததின — துறநதாாககு அருளானுளவாய முகததினகணநகையையும மனததினகணுவகையையுங கொனறு கொணடெழுகினற சினமேயலலது— பிற பகையும உளவோ— அதனிற பிறவாய பகைகளும உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறபபகையிலராயினும உடபகையாய நினறு அருணமுதலிய நடபினையும பிரிததுப பிறவிததுனபமுமெயதுவிததலான, அவாககுச சினததின மிகக பகையில்லையாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும வெகுளியது தீஙகு கூறபபடடது. (௪)

௩0௫. தன்னைத்தான் காககிற சினஙகாகக காவாககாற
றனனையே கொலலுஞ் சினம. ௫

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன் மனத்துச் சினம் வாராமற் காக்க,—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்"பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்"* என்புழிப்போலக் கொல்லச்சொல் ஈண்டுத் துன்பமிகுதியுணர்த்திநின்றது. (௫)

௩0௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும். ௬

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு—இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் — தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைத்து ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்கொண்டார், ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது துறந்தார்சினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற்பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தைப்பயக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (௬)

௩0௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. ௭

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்துநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௭)

* நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி—வல்லவ ரூன்ற வடியார்போல் வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

௩௦௮. இணரெரி தோயவன்ன வின்னு செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. ௮

இ-ள். இணா எரி தோயவு அனன இனனு செயினும— பலசுடரையுடைத தாய பேரெரிவநது தோயநதாலொதத இனனுதவறறை ஒருவன செயதாறு யினும,—வெகுளாமை புணரின நனறு— அவனை வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின, அது நனறு. எ-று.

இனனுமையின மிகுதி தோனற ஙிணரெரியெனறும, அதனை மேனமேலு ஞசெயதல தோனற இனனுவெனறும், அசசெயல முனிவரையும வெகுளவிக குமெனபது தோனறப புணரினெனறுங கூறினா. இதனுன வெகுளாமையது நனமை கூறபபடடது. (௮)

௩௦௯. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின. ௯

இ-ள். உளளததால வெகுளி உளளான எனின— தவறுசெயயுமவன, தன மனததால வெகுளியை ஒருகாலும நினையானுயின,— உளளிய எலலாம் உடன் எயதும— தானகருதிய பேறெலலாம ஒருஙகே பெறும எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறியவதனுன, அருளுடையுளளமெனபது முடிநதது. அதனுனுளளாமையாவது அவவருளாகிய பகையைவளாதது அதனுன முறறக கடிதல. இமமை மறுமை விடெனபன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும, அவையெலலாம இவவொனறுனேயெயதுமெனபாா, உளளியவெலலாமுடனெயதுமெனறா. இதனுன வெகுளாதாாககு வரும நனமை கூறபபடடது. (௯)

௩௧௦. இறந்தா ரிறநதா ரனையா சினததைத
துறநதாா துறநதாா துணை. ௧௦

இ-ள். இறநதாா இறநதாா அனையா— சினததினகணணே மிககாா, உயிருடையராயினும, செததாரோடொபபா,—சினததைத துறநதாா துறநதாா துணை— சினததைத துறநதாா, சாதறறனமையராயினும, அதனையொழிநதாரள வினா. எ-று.

மிககசினததையுடையாாககு ஞானமெயதுதறகுரிய உயிா நினறதாயினும் கலககததான அஃதெயதாமை ஒருதலையாகலின, அவரை இறநதாரனையரெனறும, சினத்தை விடடாாககுச சாககாடெயதுதறகுரிய யாககைநினறதாயினும, ஞானததான வீடுபெறுதல ஒருதலையாகலின, அவரை வீடுபெறறாரோடொப்பரெனறுங கூறினா. துறநதாாதுணை பனமையொருமைமயககம. இதனுன அவவிருவர் பயனும ஒருஙகு கூறபபட்டது. (௧௦)

---

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனுேககியாதல, செறறமபறறியாதல, சோாவாறுதல ஒருயிாககு இனனுதவறறைச செயயாமை. இனனுசெய்தல வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தறகு, இது வெகுளாமையினபின வைக்கபபட்டது.

௩௧௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்களைக் கூறியவாற்றான் மனந்தூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் அட்டசித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றாரென்றுங் கூறினார். இதனாற் றமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௧)

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௨

இ-ள். கறுத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும்— தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்— மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (௨)

௩௧௩. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும். ௩

இ-ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்— தான் முன்போரின்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,— உய்யா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்துதல். (௩)

௩௧௪. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ௪

இ-ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்— தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தோர் ஒறுத்தலாவது— அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்—அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டனையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரை வெல்லும் உபாயங் கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௪)

௩௧௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை. ௫

இ-ள். அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ — துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினானாவதொரு பயனுண்டோ,— பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்றாக்கடை — பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறுமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மற்றுப் பான்மை அது துன்புறினும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங் கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௧௬. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல் ௬

இ-ள். இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை — பிறன்கண் செயல் துன்னாமை வேண்டும் — பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுள்ளவாவது மனமுளவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை ௭

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாணா — மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னாத செயல்களை — எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை — எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ஈண்டு மனத்தானாகாவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றாம். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (௭)

௩௧௮. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். ௮

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந்தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன் — மன் உயிர்க்கு இன்னா செயல் என்கொல் — நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தான் அவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னாவென்பது அநுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபா ட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

௩௧௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். ௯

இ-ள். பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின்—துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதன வற்றை ஒருபகலத்து முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின், — தமக்கு இன்னா பி ற்பகல் தாமே வரும்—தமக்கின்னாதன அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யா மற்றாமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத்தொ கை. தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதினும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானேவருமென்பது பாட்டமாயின், அச்செய்தானே தமக்கின்னாதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்து ரைக்க. (௯)

௩௨0. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். ௧0

இ-ள். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம்— இன்னாதனவெல்லா ம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார்மேலவாம், — நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார்—அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டா தார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார். எ-று.

உவர்நிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு வினைவும் அதுவேயாகலின், நோயெல் லாநோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். ஒரு சொற்பொருட்பின்வருநிலை இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௩ ம் அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீறாய உயிர்களைச்*சோ ர்ந்துங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றி னும் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்துநிற்றலின், இறுதி க்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். ௧

இ-ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை— அறங்களெல்லாமாகிய செ யகை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

* புலலும மரமும முதலியன பரிசத்தையறியும ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியு ஞ் சங்கும முதலியன அதனோடு இரதத்தையுமறியும ஈரறிவுயிர்கள், கறையா னும எறும்பும முதலியன அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையுமறியும மூவறிவுயி ர்கள். தும்பியும வண்டும முதலியன அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறியும நாலறிவுயிர்கள். வானவரும மக்களும, நரகரும விலங்கும புள்ளும் முதலி யன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெ ல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு. கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந்தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று. (௧)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. ௨

இ-ள். பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல் — நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்துங் கொலைவாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங்கூறினார்.

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாகக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டற்றுள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,— யாதொன்றும

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் வழுவா மற்காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. ௫

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை—கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுமிருவகைப்பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றின்றி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருள்ளெல்லாமென்றார். இதனான் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௫)

௩௨௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. ௬

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாண்மேல்—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையான்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பரென்னும் அறநூற்றுணிபுபற்றி, இப்பேரறஞ்செய்தான் கூற்றுங் கொல்லப்படான், படானாகவே, அடியிற்கட்டியவாழ்நாள் இடையூறின்றியெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார்: செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடு பெறுமென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௩௨௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ௭

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க—தான் பிறிதோரின்னுயிரை அதனுடம்பினீக்குந்தொழிலைச் செய்யற்க. எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னுயிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினுமென்றுரைப்பாருமுளர்; பிறர் செய்ததுமாகாமையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௭)

௩௨௮. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. ௮

இ-ள். நனறு ஆகும ஆககம பெரிது எனினும—தேவாபொருட்டு வேளவி கணகொனறுல இனபமிகுஞசெலவம பெரிதாமெனறு இலவாழவாாககுக கூறப்பட்டதாயினும,—சானறோாககுக கொனறு ஆகும ஆககம கடை—துறவானமைநதாாகத ஒருயிரைக கொலலவருஞ செலவஙகடை. எ-று.

இனபமிகுஞ செலவமாவது சாமுநதேவராயத துறககததுச சென்றெயதுஞ செலவம. அது சிறிதாகலானும, பினனும பிறததறகேதுவாகலானும, வீடாகிய ாறிலினபமெயதுவாாக்குக கடையெனபபடடது. துறககமெயதுவாாககு ஆமாயினும வீடெயதுவாாககு ஆகாதெனறமையின, விதி விலககுககள தமமுணமலையாமை விளககியவாறுயிறறு. இஃதிலலறமனமைககுக் காரணம. இவையிரணடுபாடடானுங கொலையது குறறங கூறபபடடது. (அ)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாககள புலைவினையா
புனமை தெரிவா ரகதது. ௯

இ-ள். கொலை வினையா ஆகிய மாககள— கொலைததொழிலையுடையாாகிய மாநதா,—புனமை தெரிவாா அகததுப புலை வினையா—அததொழிலின கீழமையை அறியாத நெஞசத்ததாாயினும, அறிவாா நெஞசததுப புலைததொழிலினா. எ-று.

கொலைவினையரெனறதனன, வேளவிககடகொலையனமையறிக. புலைவினையரெனறது தொழிலாற புலையரெனறவாறு. இமமைககட கீழமையெயதுவரெனபதாம. (௯)

௩௩0. உயிருடமபி னீககியா ரென்ப செயிருடமபிற
செலலாதநீ வாழககை யவா. ௧0

இ-ள். செயிா உடமபின செலலாத தீவாழககையவா—நோககலாகா நோயுடமபுடனே வறுமை கூாநத இழிதொழில வாழககையினையுடையாரை—உயிா உடமபின நீககியாா எனப —இவா முறபிறபபினகண உயிாகளை அவை நினறவுடமபினினறு நீககினவரெனறு சொலலுவா வினைவிளைவுகளையறிநதோா. எ-று.

செலலாவாழககை தீவாழககையெனககூடடுக. செயிருடமபினராதல "அககேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித — துககத தொழுநோ யெழுபவே"* எனபதனானுமறிக. மறுமைககண இவையுமெயதுவரெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானுங கொலவாாககுவருந தீஙகு கூறபபடடது. (௧0)

அருளுடைமை முதறகொலலாமையீறுகச சொலலபபடட இவறறுளளே சொலலபபடாத விரதஙகளுமடஙகும, அஃதறிநதடககிககொளக. ாணடினை பயிறபெருகும.

* நாலடியாா, தீவினையசசம,—அக்கேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித —துக்கத தொழுநோ யெழுபவே—யககா—லலவனைக காதலிததுக கானமுாிததுத தினற— பழவினை வநதடைநதக கால.

ஞானம்.

இனி அவற்றின்பயனாகிய ஞானங்கூறத்தொடங்குகின்றார். ஞானமாவது வீடு பயக்கும் உணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தலிறுதியாக நான்கதிகாரத்துள் அடக்கப்பட்டது.

௩௪ ம் அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலில்லாத தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற்புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலின் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமென்பாரும், ஒருவாற்றான்வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்குடையவென்பாருமெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார் பலதிறத்தராவர், எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்தவழியல்லது பொருள்களிற்பற்று விடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. க

இ-ள். நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை—நிலையுதலில்லாத பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினையுடையராதல்— கடை— துறந்தார்க்கிழிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழுக்கென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (க)

௩௩௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. உ

இ-ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று— ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட்காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும்,— போக்கும் அது விளிந்தற்று— அதனது போக்கும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செல்வமெனவே, துறக்கச்செல்வமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வருதலென்பது பெற்றாம். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்ததாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்வினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்ததாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (உ)

கூகூகூ. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல். கூ

இ-ள். அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்—நில்லாதவியல்பினையுடைத்துச் செல்வம்,—அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அல்காவென்பது திரிந்துநின்றது. ஊழுள்வழியல்லது துறந்தாரால் பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங்கூறினார். அதனாற்செய்யப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூ௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ௪

இ-ள். நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர்—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவரையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாய்தது உயிர்,—உணர்வார்ப் பெறின்—அஃதுணர்வாரைப் பெறின். எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணரமாட்டாதார் நமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறினென்றுங் கூறினார். உயிரென்னுஞ்சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளென்பதொருபொருள்போலத் தோன்றி உயிரையீர்வதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளர்; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டியென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அதுவென்பது குற்றியலுகரமன்மையானும், அஃதுரையன்மையறிக. (௪)

கூகூ௫. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். ௫

இ-ள். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன்— உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்— வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லுமாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து — இவ்வுலகு — இவ்வுலகம். எ-று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்தி நின்றன. அவை பெண்பாற்குமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந் நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. ௭

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் — ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்புமுயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார், — கோடியும் அல்ல பல கருதுப — மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாறும், அவற்றிற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனான் நட்டாரையாக்குமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்களை நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரதியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுளர். (௭)

௩௩௮. * குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு. ௮

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தற்று — முன்றனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம்வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து — உடம்போடு உயிரிடை நட்பு — உடம்பிற்கும் உயிர்க்குமுள்ளதாய நட்பு எ-று.

தனித்தொழியவென்றதனான், முன்றனியாமை பெற்றாம். அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறு துணையும் அதற்காதாரமாய் நிற்றல், அதனால் அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின். நட்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போதலுணர்த்திநின்றது.* சேதனமாய அருவாய நித்தமாய உயி

---

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றுங் கூறுவர்.

ரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின, வினைவயத்தாற்கூடியதலலது கூடிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையெனபதற்குக் கூடென்றுரைபபாருமுளர்: அது புள்ளுடனறோனறுமையானும், அதனகண் அது மீணடு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிறகு உவமையாகாமையறிக.(அ)

௩௩௯. உறஙகுவது போலுஞ சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும பிறபபு. ௯

இ-ள். சாக்காடு உறஙகுவதுபோலும — ஒருவனுககுச சாககாடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடொககும, — பிறபபு உறஙகி விழிபபதுபோலும— அதனபின பிறபபு வருதல உறஙகி விழிததல வருதலோடொக்கும. எ-று.

உறங்குதலும் விழிததலும உயிாககு இயலபாயக் கடிதின மாறிமாறி வருகின்றுறபோலச சாககாடும பிறபபும இயலபாயக கடிதின மாறிமாறிவருமென்பது கருதது. நிலையாமையே நிலைபெறறவாறறிவிததறகுப பிறபபும உடன்கூறப்படடது. (௯)

௩௪0. புக்கி லமைநதின்று கொலலோ வுடமபினுட
டுசசி லிருந்த வுயிாககு. ௧0

இ-ள். உடமபினுள துச்சில இருநத உயிாககு — வாதமுதலியவறறின் இல்லாயவுடம்புகளுள ஒதுககிருநதே போநத உயிாககு — புககில அமைநதின்றுகொல — எஞஞானறுமிருபபதோரில இதுகாறும அமைநததிலலைபோலும! எ-று.

அநநோயகள இருககவமைநத ஞானறு இருநதும, வெகுணட ஞானறு போயும், ஒருடமபினும் நிலைபெறாது வருதலால, துசசிலிருநதவெனறார். பின புறபபடாது புககேவிடுமில் அமைநததாயின, பிறிறகளுள ஒதுககிராதெனபதாம, ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிறபதோருடமபுமிலலையெனபது பெறபபடடது. இவையேழுபாடடானும, முறையே யாககைக்குரு வரைநத நாள கழிகின்றவாறும், கழிநதால உளதாநிலைமையும, அவை ஒரோவழிப பிறநதவளவிலே இறததலும, ஒருகணமாயினும நிறகுமெனபது தெளியபபடாமையும, உயிா நீஙகியவழிக கிடககுமாறும, அவறறிறகு இறபபும பிறபபும மாறிமாறி வருமாறும, அவைதாம உயிாககுரியவனமையுமெனறு, இவவாறறால யாககை நிலையாமை கூறியவாறு கணடுகொளக. (௧0)

௩௫ ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செலவததினகணணும அகமாகிய யாககையின கண்ணும் உளதாய பறறினை, அவறறது நிலையாமை நோககி, விடுதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன். ௧

இ-ள். யாதனின யாதனின் நீஙகியான — ஒருவன யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின நீஙகினான்—அதனின அதனின் நோதல இலன்—அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத்துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றானவருந்துன்பமில்லனுமென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டி னுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;— வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க— அவ்வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட்சேறலானும், வருவன. இளமைக்கட்டுறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும்— வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும்—கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருண்முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகாதலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேல்லலது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்செல்லின் அநுகாசசி விறகுபெற்ற தழல்போல முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௪

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும்— பற்றப்படுவதொருபொருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றுயினுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயங்குதற்கேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவ

ந்து தவத்திற்கிடையீடாய மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநா னகுபாட்டானும் என்தென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மே ற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவாஞ்சில தொ டர்ப்பாடுளவாதல் என்னை! எ-று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவு—டம்பும் அருவுடம்புங்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகைவாயு க்களோடும் காமவினைவிளைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது நுண்ணுடம்பெ னவும்படும். இதனகட்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாதுவ ருதலையுணர்ந்து இவற்றானாய கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறாது வீட்டின் கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பதுன்பங்களான உயிரோ டு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அக ப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் — தானல்லாதவுடம் பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அ வற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் — வா னோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத் தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற்பெற்ற உறுதி மொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட்பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௪௭. பற்றி விடா அ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடா அ தவர்க்கு. எ

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறு கப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதலகூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்க ம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

௩௪அ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். அ

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்று விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுள்கப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். ௯

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும்,— மற்று நிலையாமை காணப்படும்— அவையறாதபொழுது அவற்றால் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணேயென்றார், "அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடு"† எனப்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௧0

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க,—அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு—கொண்டு, அதனைகணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றானபற்றெனப்புழி ஆறாவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதனகணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற்கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் நெஞ்சுவிடுதூதில் "தேருங்கா—லுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தன்னை யறிவைத் தனியறிவை—முன்னந்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—நிலைத்ததமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவருரைத்த—மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாம—லைவாக்கு—மாவதுவே செய்தங் கவாவழியைத் தப்பாமற—பாவ மெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்— பூவையாதங்—கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைப்பயின்றங்—குண்மை நிலையுணாச்சி யோராமற்—றிண்மையிஞ்—ஞூவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்—சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை—நிற்குமவகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, ௨ ம் திருப்பதிகம், ௫.—அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடுயிர்— செற்றது மன்னுறி—லற்றிறை பற்றே.

௩௬ ம அதி. — மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும அவற்றின காரணஙகளையும் விபரீதவை யஙகளானனறி உணமையானுணாதல. இதனை வடநூலார தத்துவஞானமெ னப. இதுவும பறறறுன பறறினைப பறறியவழி உளதாவதாகலின, அக்கா ரணவொறறுமைபறறித துறவினபின வைககபபடடது.

௩௫௧. பொ[illegible] லவற்றைப பொருளென் றுணரு
[illegible] மாணாப பிறப்பு. க

இ-ள். பொ[illegible] ப பொருள எனறு உணரும் மருளான் ஆம் — மெயபபொரு[illegible] மெய்பபொருளெனறுணருமம விபரீதவுணாவா னே உளதாம — [illegible] பிறப்பு — இனபமிலலாத பிறபபு. எ-று.

அ[illegible] மறுபி[illegible] இருவினைபபயனும, கடவுளுமிலலை யென[illegible] நூல்வழககுகளை மெய [illegible] வெளளி யென[illegible] அது. மருள, மய[illegible], விபரீதவுணாவு, [illegible] ஆவி. நரகர், வி லஙகு, மக்கள், தேவரென[illegible] துனபமேயா கலின, மாணாபபிறபபெ[illegible] துனபமெனபதூஉம, அதற கு முதறகாரணம [illegible] கூ[illegible]டன. (௧)

௩௫௨. இரு[illegible] பயககு மருணீங்கி
மாசறு காட்[illegible]. உ

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட[illegible] — அவிசசையினீங்கி மெய யுணாவினையுடையாராயினாககு — இருள நீங்கி இ[illegible]பம பயககும — அமமெய யுணர்வு பிறபபினை நீககி வீடடினைக கொடுககும. எ-று.

இருள நரகம, அஃது ஆகுபெயராய காரணததினமேனினறது. நீஙகி[illegible] னத தொடைநோககி மெலிநது நின[illegible] நீஙகவெனபதன திரிபெனினுமமை யும. ம[illegible]நீஙகியெனனும வினை[illegible] காடசியவரொனனுங குறிபபுவினை ப்பெயா[illegible]. மாசறுகாடசியெனறது கேவலவுணாவினை. இதனால வீடாவது [illegible] மெனபதூஉம, அதறகு நிமிததகாரணம கேவலப பொருளெனபதூஉ[illegible] (உ)

௩௫௩. ஐய[illegible] னீங்கித் தெளி[illegible]ார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ௩

இ-ள். ஐயத்தின நீஙகித தெளிநதாாககு — ஐயததினினறு நீஙகி மெயயுண ர்ந்தார்க்கு — வையததின வானம நணியது உடைததது — எயதிநின்ற நிலவுல கததினும எயதக்கடவதாய வீட்டுலகம நணிததாதலுடைதது. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணாவு. அஃதாவது மறுபிறபபும, இருவினைப ப யனும, கடவுளும உளவோ இலவோவென ஒனறிறறுணிவு பிறவாது நிறறல; பேயத்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிறபதூம அது. ஒருவாறறாற பிறர்மதஙகளைநது தமமதநிறுததல எலலாசசமயநூலகட்கும் இயலபாகலின, அவை கூறுகினற பொருளகளுள யாது மெயயென நிகழு

மையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் [illegible] மெய்யுணர்வாராகலின், அவர்க்கு [illegible] ஐயவுணர்வு அடிப்பட்டு [illegible] ஆகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு [illegible] கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வு [illegible] காரணமல்ல கூறப்பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற புலன்களை வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்தாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையேயாம் —மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது [illegible] ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனம் நின்றவழியும் வீடு [illegible], பயமின்றென்றார். சிறப்புமம்மை எய்துதற்கருமை விளக்[illegible] இரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுதென [illegible] சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௫௫. எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௫

இ-ள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்து [illegible] அப்பொருள் யாதோரியல்பிற்றாயத் தோன்றி[illegible]—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு— அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காணவென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதோர் குடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோர் இயற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின்றொகுதியென வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங்களுள்ளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றால் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய நிற்பதனையுணர்தலாம். எப்பொருளென்ற பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வினிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௫)

௩௫௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார்—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற்கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெறாம். ஈண்டுவாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (௬)

௩௫௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. ௭

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின்—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளியவாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளையுணருமாயின்,—பிறப்புப் பேர்த்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசங் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௫௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. ௮

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவற்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனையநான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோன்மையாற்றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற் றூயதாய்த் தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாயத் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (௮)

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், [illegible]ம், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

௩௫௯. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். ௯

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின்— ஒருவன் எல்லாப்பொரு ட்குஞ்சார்பாய செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றும்மற ஒழுகவல்ல னாயின்,— சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை முன் சா ரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின் சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரான் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண் டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு ப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப் படும். அவற்றின்பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும், யோகநூல்களுட்கா ண்க. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களா வன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைக ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அநுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா ன் முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமநுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல ஞானயோகங்களின்முன்னாகக் கெடுதலான், அழித்துச்சார்தராவென்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பெனப. பிறப்பிறுக் காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாய த்தானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார் பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௬0. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். ௧0

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட — ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையாராகு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னு

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்திருக்க ளிற்றுப்படியாரிலே "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி னன்றமையாற— சார்புணர்வு தானே தியானமுமாகு—சார்பு—கெடவொழுகி னல்ல சமாதியு மாங் கேதப்—படவருவ தில்லைவினைப் பற்று." எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வுய்யவந்ததேவநாயனார் பெரும்பற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொ ழுது தம்மையடைந்த ஓரதிபக்குவர்பொருட்டு இந்நூலைச் செய்து, இதன்பெ ருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்ப லத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே இந்நூலைவைக்குமளவில் அத்திருக்களிறுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணாநிதியாகிய நடரா சரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாகேசுரர்நாற்ப த்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்போ ஏழா யிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இந் நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரென்ற திருநாமஞ்சாத்தினாரகளென்றறிக. இது சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுளொன்று.

மிக்குற்றங்கண் மூன்றனுடைய பெயருங் கூடக் கெடுதலான், — நோய் கெடும் — அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட் செல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதன் மறுதலைக்கட் செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றார், இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணும் அடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறாத ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலுமாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற இவைமூன்றனுநாமங்கெடவென்றார். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிபு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவையிரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமேயென்பது பெற்றாம். (௧௦)

௩௭ம் அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையென்பப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. ௧

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து—எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து— அவா என்ப— அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங் கதிநிமித்தங்களும், அகத்துக்கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிர் அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான் என்பவென்றுங் கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

---

* உற்சாப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற்றான் 'வளர்பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற் றேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டுமாயின் பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற் றுன்பமுற்று வருகின்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஏண்டைச்சிறப்பின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின் அது பிறப்பீனும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங்கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வருமவழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். ௩

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணில்லை,— ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல—இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேலுயர்க்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டிலகினுமொப்பதில்லையென்றுங்கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௬௪. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள். தூய்மை என்பது அவாவின்மை—ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை,— அது வாய்மை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவாவின்மையென்றும், மெய்ம்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மையென்றுங்கூறினார். மற்று மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண்வந்தது. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரேயேதுவென்பதூஉம் அது வருமவழியும் இதனாற்கூறப்பட்டன. (௪)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால் — வேண்டு மஃதே யஃதொன்றும்—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிடுக— வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்." எனவெடுத்தருளிச்செய்யப்பட்டது.

௩௬௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றா ரற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர். ௫

இ-ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் — பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரேயேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள், — மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமற்றவர்கள், அவற்றாற் சிலதுன்பங்களற்றதல்லது, அவர்போற் பிறவியற்றிலர். எ-று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬௬. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. ௬

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா — மெய்யுணர்தல்முதலிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாய ஒருவனை மறவிவழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா, — அஞ்சுவதே அறன் — ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஓரும் என்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஓரோவழி வாய்மை வேண்டலையொழிந்து பராக்கால் காவானாயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து, பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குதலான், அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௬)

௩௬௭. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். எ

இ-ள். அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் —ஒருவன் அவாவினையஞ்சித் துவரக் கெடுக்கவல்லனாயின்,— தவா வினை தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும்—அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறியானேயுண்டாம். எ-று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான் விரும்புநெறி மெய்வருந்தாநெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானுக்கு வேற்றுஞ்செய்ய வேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௩௬௮. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும். அ

இ-ள். அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும்—அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவதொருதுன்பமுமில்லை,— அஃது உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரும்— ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனானே எல்லாத்துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ-று.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாது மேன்மேல் வருமென்றதனான், மூவகைத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றாம். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது, (அ)

௩௬௯. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௯

இ-ள். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின்— அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,— ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். விளிவின்கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டாற்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பி நிற்றலான் ஈண்டுமின்பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௧0

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் — அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாமியல்பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசயவின்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார். "நன்று ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாநீத்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும் பாழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து— சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள்செற்றுக் களைந்து பசையற்று—லன்றே யப்போதே வீடு மதுவே வீடு வீடாமே."*
என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧0)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னு மூன்றனையும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினார், இனிப் பொருளுமின்பமுங் கூறுவார், அவற்றின் முற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

---

* திருவாய்மொழி, ௭அ ம் திருப்பதிகம், ௯.

௩௮ ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைபபயன செயதவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ, பால, முறை, உணமை, தெயவம, நியதி, விதியெனபன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளினபஙகளிரணடற்கும பொதுவாய ஒன்றாதலின், வைககபபடாமையானும மேற்கூறிய அறததோடியைபுடைமையானும், அத னிறுதிககண வைககபபடடது.

௩௭௧. ஆகூழாற றோன்று மசைவின்மை கைபபொருள்
போகூழாற றோனறு மடி. ௧

இ-ள். கைபபொருள ஆகு ஊழால அசைவினமை தோனறும — ஒருவற குக கைபபொருளாதற்குக காரணமாகிய ஊழான முயறசியுணடாம,— போ கு ஊழால மடி தோனறும — அஃதழிதற்குக காரணமாகிய ஊழான மடியு ணடாம. எ-று.

ஆகூழ போகூழெனனும வினைததொகைகள எதிர்காலததான விரிக்கபபட டுக காரணபபொருளவாய நினறன. அசைவு மடி பொருளினாககவழிவுகட்கு தத்துணைககாரணமாய முயறசி மடிகளையுந தானே தோனறுவிககுமெனபது கருதது. (௧)

௩௭௨. பேதைப படுககு மிழவூ ழறிவகறறு
மாகலூ ழுறறக கடை. ௨

இ-ள். இழவு ஊழ (உறறககடை) அறிவு பேதைபபடுககும — ஒருவனுக கு எலலாவறிவுமுளவாயினும, கைபபொருளிழததறகேதுவாகிய ஊழவநதுற றவிடதது அஃது அதனைப பேதையாககும,— ஆகல ஊழ உறறககடை அக றறும — இனி அவனறிவு சுருஙகியிருபபினும கைபபொருளாதறகேதுவாகிய ஊழவநதுறறவிடதது அஃதனை விரிககும. எ-று.

கைபபொருளெனபது அதிகாரததான வநதது. இழவூழ ஆகலூழெனபனவி ரணடும வேறறுமைததொகை. உறறககடையெனபது முனனுஙகூடடபபட டது. இயறகையானுயவறிவையும வேறுபடுககுமெனபதாம. (௨)

௩௭௩. நுண்ணிய நூலபல கறபினு மறறுமதன
னுணமை யறிவே மிகும. ௩

இ-ள். நுணணிய நூல பல கறபினும — பேதைபபடுககுமூழுடையானொ ருவன நுணணியபொருள்களையுணாததும நூலபலவறறையுங கறறானாயினும,— மறறும தன உணமையறிவே மிகும — அவனுககுப பினனுந தனனூழா னாகிய பேதைமையுணாவே மேறபடும. எ-று.

பொருளினுணமை நூலினமேலேறறபபடடது. மேறபடுதல கலவியறிவைப பினனிரஙகுதற்காககிச செயலுக்குரித தான முறபடுதல. "காதன மிககுழிக கறறவுங் கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமால"*எனப துமது. செயறகையானுயவறிவையும கீழபபடுததுமெனபதாம. (௩)

*சீவகசிநதாமணி, கனகமாலையாரிலமபகம, ௭௬.—காதன மிக்குழிக் கற றவுங கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமாற— ரூது துற றுபு தஙகிய வணடனாக — கேத மிறறென வெணணுமென னெஞசரோ.

௩௭௪. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ௪

இ-ள். உலகத்து இயற்கை இருவேறு — உலகத்து ஊழினானுளவியற்கை இரண்டுகூறு,— திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க்கல்லதியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகுமூழ் செல்வமுடையராதற்காகாது, செல்வமுடையராதற்காகுமூழ் அறிவுடையராதற்காகாதென்பதாயிற்று. ஆகவே செல்வஞ்செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்றாம். (௪)

௩௭௫. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. ௫

இ-ள். செல்வம் செயற்கு—செல்வத்தையாக்குதற்கு— நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்— நல்லவையெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்,— தீயவும் நல்லவாம்— அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும் ஊழ்வயத்தான்.எ-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலுமமுதலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றாம்.* அழிக்குமூழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமூழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றாம். (௫)

௩௭௬. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. ௬

இ-ள். பால அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்,—தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினானல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளானாகாவென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. ௭

இ-ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும்— ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்களை கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல்லால் துய்த்தல் அரிது— தெய்வம் வகுத்தவகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ-று.

---

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார் அநுஷங்கமென்பர்.

ஒருயிா செயதவினையின பயன பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருததலின, வருத்தானென்றா. "இசைத்தனு முரிய வேறிடத தான." எனபதனுன உயாதிணையாயிறறு. படையாதாாக்கேயனறிப படைத்தாாககுமென்றமையான, உமமை எசசவுமமை. வேறுமுயறசிகளாற பொருள்களைப படைத்தலலலது நுகாதலாகாது அதறகு ஊழ் வேணடுமெனபதாயிறறு.(௭)

௩௭௮. துறபபாாமற றுபபுர விலலா ருறறபால
ஊடடா கழியு மெனின. ௮

இ-ள். துபபுரவு இலலாா தறபபாா— வறுமையானுகாசசியில்லாதாா துறக்குஙகருததுடையராவா,— உறறபால ஊடடா கழியுமெனின— ஊழகள உறுதறபாலவாய துனபஙகளை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறபபாாெனபது ஆீறறெதிாகாலமுறறுசசொல. தமமால விடபபெறுவன தாமே விடபபெறறுவைததுங் கருததுவேறுபாடடாறறுனபமுறுகினறது ஊழினவலியானெனபது எஞ்சிநிறறலின, மன ஒழியிசைககண்வநதது. (௮)

௩௭௯. நனறுங்கா னலலவாக காண்பவ ரன்றுங்கா
லலலற படுவ தெவன. ௯

இ-ள். நனறு ஆஙகால நலலவாக காணபவா—நலவினை விளையுஙகால் அதன்விளைவாய இனபஙகளைத துடைககுநதிறன நாடாது இவை நலலவெனறு இயைநதனுபவிபபாா— அனறு ஆஙகால அலலறபடுவது எவன— தீவினை விளையுஙகால அதனவிளைவாயதுனபஙகளையும அவவாறனுபவியாது துடைககுநதிறன நாடி அலலலுழபபது எனகருதி! எ-று.

தாமே முனசெயதுகொணடமையானும, ஊடடாது கழியாமையானும, இரணடுமியைநதனுபவிககறபால, அவறறுள ஒனறறகு இயைநதனுபவிதது ஏனையதறகு அது செயயாது வருநதுதல அறிவனறெனபதாம. இவைமூனறு பாட்டானும இனபதுனபஙகடகுக காரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது.

௩௮௦. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறொனறு
சூழினுந தான்முந துறும. ௧௦

இ-ள். மறறொனறு சூழினும தான முநதுறும—தனனை விலககுதறபொருட்டுத தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயததைச சூழினும, தான அவவுபாயமேயானும பிறிதொனறுனும வழியாக வநது அசசூழ்சசியினமுறபடடு நிறகும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனுல் ஊழபோல மிககவலியுடையன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா, சூழதல பலருடனும பழுதறவெணணுதல. செயதறகேயன்றிச் சூழதறகும அவதி கொடாதெனறமையின, உமமை எசசவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின, ஊழே வலியதென்பதாம். இதனுன் அவ்விருவகையூழின வலியும பொதுவாககூறபபடடது. (௧௦)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்றுணைக்காரணமாய அரசனீதி கூறவேயடங்கும். அரசனீதியாவது காவல் நடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரெனச்சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவானொருடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

௩௯-ம் அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார், "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. ௧

இ-ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பெனபதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுணோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமென்ப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கேதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

௩௮௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ௨

இ-ள். வேந்தற்கு இயல்பு—அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையுங் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல். எ-று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற்குமுரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள்

---

* திருவாய்மொழி, ௩௪-ம் திருப்பதிகம், ௮.—திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணி லுலகளந் தானென்று துள்ளுங்—கருவுடைத் தேவிற்க ளெல்லாங் கடல்வண்ணன் கோயிலே யென்னும்—வெருவிலும் வீழ்விலு மோவாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.

ஒன்று தோன்றற் கேனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின, அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந் தோன்றி நிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார், என்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (௨)

௩௮௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ௩

இ-ள். நிலன் ஆள்பவற்கு — நிலத்தினையாளுந் திருவுடையாற்கு— தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூன்று குணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னாகக் கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற் செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்கால் துணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இவற்றுட்கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலென்சாமைக்குரைத் தாங்குரைக்க. (௩)

௩௮௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு. ௪

இ-ள். அறன் இழுக்காது — தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி— அல்லவை நீக்கி — அறனல்லவை தன்னாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து— மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு—வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினையுடையான் அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந் தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு, மறனிழுக்கா மானமென்றார், அஃதாவது "வீரின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியான்—னேற்றுணடவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்— மாற்றன்மையின் மறமவாடுமென றிளையாரையு மெறியா—னாற்றன்மை பின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்."* எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன் மேனின்றது. (௪)

௩௮௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மேலுளவாக்கலும்— ஈட்டலும்—அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்— காத்தலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும்— காத்த வகுத்தலும்—காத்தவற்றை அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும்— வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

---

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கருக.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செய்யப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், இறைகோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறவொன்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழிற்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன்முதலிய நான்கும் தவறுமறச்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (௫)

௩௮௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். ௬

இ-ள். காட்சிக்கு எளியன் — முறைவேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனாய் — கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் — யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்லனல்லனுமாயின், — மன்னன் நிலம் மீக்கூறும் — அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினார் வலியரானலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோருள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலியவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந்தருதலிற் றேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (௬)

௩௮௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. ௭

இ-ள். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு — இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு — இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து — இவ்வுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதியவளவிற்றாம். எ-று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டுவார்க்குவேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன்மண் முழுதுமாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறினார். கருதியவளவிற்றாதல் கருதியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (௭)

௩௮௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். ௮

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் — தான் முறைசெய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யுமரசன், — மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப

பயம்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்று வே று வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும நெறி. பிறனொறது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல மக்களிற்பிரித்து உயாததுவைத்தல. (அ)

௩௮௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. ௯

இ-ள். சொல செவி கைப்பப பொறுக்கும பணபு உடை வேநதன—இடிக்குந்துணையாயினா சொற்களைத தனசெவி பொறாதாகவும விளைவுநோக்கி பொறுக்கும பணபுடைய அரசனது—கவிகைக்கீழத தங்கும உலகு—குடைநிழறகணணே தங்கும உலகம. எ-று.

செவிகைப்பவெனறதறகேறப இடிக்குந்துணையெனபது வருவிககபபட்டது. நாவினபுலததைச செவிமேலேறறிக கைப்பவெனறாா. பணபுடைமை விசேடவுணாவினனாதல, அறநீதிகளிறறவறுமையின, மணமுழுதுந் தானேயாளுமெனபதாம. (௯)

௩௯௦. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானாம் வேந்தாக் கொளி. ௰

இ-ள். கொடை—வேணடுவாாக்கு வேணடுவன கொடுத்தலும— அளி—யாவாக்குந் தலையளி செய்தலும—செங்கோல— முறை செய்தலும—குடிஓம்பல—தளாந்த குடிகளைப பேணலுமாகிய— நானகும உடையான—இந்நானகுசெயலையுமுடையவன — வேந்தாக்கு ஒளியாம— வேநதாககெலலாம விளக்காம. எ-று.

தலையளி முகமலாந்தினியகூறல. செவவியகோலபோறலின, செங்கோலெனபபட்டது. குடியோமபலெனவெடுத்து நக கூறினமையால, தளாச்சி பெறறும. அஃதாவது ஆறிலொனறாய பொருடனனையும வறுமை நீங்கியவழிக் கொளளல்வேணடின அவவாறுகோடலும, இழத்தலவேணடின இழததலுமாம சாதிமுழுதும் விளக்கலின, விளக்கெனறாா. ஒளி ஆகுபெயா. இவையைந்துபாட்டானும் மாட்சியும பயனும உடனகூறபபட்டன. (௰)

௪௰ ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவவரசன தான கறறறகுரிய நூலகளைக கறறல. அவையாவன அறநூலும, நீதிநூலும, யானை, குதிரை, தோ, படைககலமெனறிவறறினூல்களும முதலாயின. அரசன அறிவுடையனாயககால தனனுயிாககேயனறி மன்னுயிாககும பயனபடுதலானும், இஃதரசியலுள வைககபபட்டதாயினும், யாவாக்கும உறுதி பயததறசிறபபுடைமையிற பொதுபபடக கூறுகினறாா. மேல துஙகாமைகலவியெனத தோறறுவாயசெயத மாடசியை விரிததுக கூறுகின்றமையின, இஃதிறைமாட்சியினபின வைக்கபபட்டது.

௩௯௧. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. ௧

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க—அங்ஙனங் கற்றால் அக்கல்விக்குத் தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனை, அறம்பொருளின்பம் வீடென்னுமுறுதிப்பொருளுணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பலபிணிச் சிற்றறிவினார்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் "கருமமு முட்படாப் போகமுந் துவ்வாத—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்"*தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மக்கட்காயிற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன. (க)

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டனையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம். அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும், அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலொழிய வல்லார் தனவெண்ணணி—நீதி வழுவா நிலைமையவான—மாதே—யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின்—றிறமாமோ வெண்ணறிந்தாற் செப்பு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின் — முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்." இவற்றானறிக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், பின்னது உயர்திணைப் பன்மைவினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிகுதியுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படு நூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றதின்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன. (உ)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

இ-ள். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர்—கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே,—கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண்ணிலர். எ-று.

---

* நாலடியார், அறிவுடைமை,— கருமமு முட்படாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றோரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய்முதலியவற்றாற் புண்படுஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணென்றமையுணர நின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாறாயின், பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாருயர்வும் கல்லாதாரிழிவும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே—யாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து— புலவர் தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில். எ-று.

தாம் நல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றாயடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந் தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றாருயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். ௫

இ-ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் — பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றாதலான், செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்று நின்றுங்கற்றார் தலையாயினார்,—கல்லாதவர் கடையரே—அந்நிலைக்கு நாணிக்கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றும் இழிந்தாரேயாவர். எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கற்றல் ஆசையாற்றாழ்தல். கடையரென்றதனான் அதன் மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தார் பின்னொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்றார். இதனாற் கற்றாருயர்வுங் கல்லாதாரிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டியவளவிற்றாகவூறும்,—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்றாகவூறும். எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்றாகவென்றது அதனளவுஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதனையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இ-ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னாடுந் தன்னூருமே யன்றி யாதானுமோருநாடும் நாடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு என—இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி! எ-று.

உயிரோடுசேறலிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களுந் தம்போல உறுப பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாகலின் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (ஏ)

௩௯௮. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். ஒருவற்கு—ஒருவனுக்கு—தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி—தா னொருபிறப்பின்கட் கற்ற கல்வி—எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து—எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழுமையுமேமாப்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதல் நன்னெறிக்கணுய்த்தல். (அ)

௩௯௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். கூ

இ-ள். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு—தாமின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றறிந்தார் காமுறுவர்—கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர். எ-று.

தாமின்புறுதலாவது நிகழ்வின்கட்சொற்பொருள்களின் சுவைநுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனை இடையறாதவின்பமெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக நரையிலமாயினேமென்றும் உவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றாற் றுன்புறுதலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறாமையிற் கற்றறிந்தாரென்றும், கருமபயிற்றற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றானின்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றுங்கூறினார். (கூ)

௪00. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. க0

இ-ள். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி—ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரியசெல்வமாவது கல்வி,—மற்றையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னும்முதலாயின செல்வமல்ல. எ-று.

அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசனென்றிவரால் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டுமின்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

௪௧-ம் அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை, என்றது அதனானாயவிழிபினை. கல்விச் சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதுணையான் முற்றுப்பெறாமைநோக்கி, எதிர் மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௦௧. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். ௧

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று — அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற் போலும்; நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல் — தானிரம்புதற்கேது வாகிய நூல்களைக்கல்லாதொருவன் அவையின்கண்ணொன்றனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வகுத்தத்தானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக — கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்" என்பதனானறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டுவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஆகு பெயர், "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி"* என்புழிப்போல. சொல்லும்பொருளும் நெறிப்படாவென்பதாம். (௧)

௪௦௨. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. ௨

இ-ள். கல்லாதான் சொற் காமுறுதல் — கல்வியில்லாதானொருவன் அவையின்கண்ணொன்றுசொல்லுதலை அவாவுதல்; முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று — இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனைத்தெனவறிந்த சினையாகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிதுமில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை விளைக்குமென்பதாயிற்று. (௨)

௪௦௩. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். ௩

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லர் — கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர், கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் — தாமே தம்மையறிந்து கற்றாரவை யின்கண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியைவிரும்புவராகலானும் நனிநல்லரென்றுங்கூறினார். இவைமூன்று பாட்டானுங்கல்லாதார் அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (௩)

௪௦௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார் ௪

---

* நாலடியார் — மேன்மக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி — கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி — நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன் — பல்லாரு ணாணல் பரிந்து.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும்—கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,— அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (௪)

௪0௫. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ௫

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையேனென்னுந் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு— தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும்—அவற்றைக் கற்றவனைக் கண்டு உரையாடக் கெடும். எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோராவாற்றதைச் சொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

௪0௬. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். ௬

இ-ள். கல்லாதவர்— கல்லாதவர்— 'உளர்' என்னும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலர்சொல்லுமளவினராதலன்றி—பயவாக் களர் அனையர்— தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (௬)

௪0௭. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. ௭

இ-ள். நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்— மண் மாண் புனை பாவையற்று— சுதையான் மாட்சிமைப் பட்டுப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது"* ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (௭)

௪0௮. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. ௮

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, ௧0.—கருவி மாமழைக்கணைபெயல் பொழிந்தென வழிநா—ளருவி போற்றொடர்ந் தருந்தன வரும்பிணி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது— கல்லார்கண் பட்ட திரு—கல்லாதார்மாட்டுநின்ற செல்வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தத்தநிலையினன்றி மாறிநிற்றலால் தாமிடுக்கட்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்குமொக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நிற்றலான், வறுமையினுந்திருவின்னாதென்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

௪0௯. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடு. ௯

இ-ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும்— கல்லாதார் உயர்ந்தசாதிக்கட் பிறந்தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப் பாடு இலர்—தாழ்ந்தசாதிக்கட்பிறந்துவைத்துங் கற்றாரது பெருமையளவிற்றாய பெருமையிலர். எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர்சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (௯)

௪௧0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். ௧0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர்—விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்— இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் — விளங்கியநூல்களைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட்கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லரென்பதாம். மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது. (௧0)

௪௨ ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௧௧. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. ௧

இ-ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் — ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியானவருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை—அச்செல்வம் பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான். எ-று.

செவியானவருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையுமறிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவிளைவின வாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (௧)

௪௧௨. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். ௨

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாதபொழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும்—வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிறப்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றதிழிவு தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானுங் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

௪௧௩. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. ௩

இ-ள். செவியுணவிற் கேள்வி உடையார்—செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார்,—நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர்—நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர். எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற்கொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியாமையாற் றேவரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௪௧௪. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ௪

இ-ள். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க—உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை—அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாந் துணையாகலான். எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானாதல் அறிவின்மையானாதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியானாய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையென்றார். ஊன்றென்னுமாகுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது. (௪)

௪௧௫. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ௫

இ-ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று—வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல்—காவற்சாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள். எ-று.

அவாய்நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றாகியகோல்போலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையரோ

னும் ஒழுக்கமில்லாதார அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ ன்பது தோனற ஒழுக்கமுடையார்வாயசசொல்லெனறுர். வாயென்பது தீச சொலறிமையாகிய சிறபபுணர நினறது. அவற்றைக் கேடகவென்பது குறிப பெச்சம். (ரு)

சகசு. எனைத்தானு நலலவை கேடக வனைததானு
மான்ற பெருமை தரும. சு

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேடக—ஒருவன சிறிதாயினும உறுதிபபொ ருள்களைக் கேட்க,—அனைததானும ஆனற பெருமை தரும—அககேளவி அத் துணையாயினும் நிறைநத பெருமையைத தரும ஆகலான. எ-று.

எனைதது அனைதது எனபன கேட்கும்பொருண்மேலுங காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேளவி மறைததுளிபோல வநதிணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவெனபதாம. (சு)

சகஎ. பிழைததுணாநதும பேதைமை சொலலா ரிழைத்துணாந்
தீண்டிய கேளவி யவா. எ

இ-ள். பிழைதது உணாநதும பேதைமை சொலலா — பிறழவுணாநதவ ழியும, தமககுப் பேதைமை பயககுஞ சொறகளைச சொலலா—இழைதது உணாநது ஈணடிய கேளவியவா—பொருளகளைத தாமும நுணணிதாகவாரா யநதறிநது அதனமேலும ஈணடிய கேளவியினையுடையாா. எ-று.

பிழைபபவெனபது திரிநதுநினறது. பேதைமை ஆகுபெயா. ஈணடுதல பல வாற்றுன் வநது நிறைதல. பொருளகளின மெயமமையைத தாமுமறிநது அறிநதாரோடொபபிபபதுஞ்செயதாா தாமதகுணததான மயஙகினராயினும, அவவாறல்லது சொலலாரெனபதாம. இவைஈானகுபாட்டானுங கேட்டாாக கு வருநனமை கூறபபட்டது. (எ)

சகஅ. கேடபினுங கேளாத தகையவே கேளவியாற
றேடகப படாத செவி அ

இ-ள. கேட்பினும கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாததிரததைக் கேட்குமாயினுஞ செவிடாந தனமையவேயாம — கேளவியால தோட்கபப டாத செவி— கேளவியாறறுளைககபபடாத செவிகள. எ-று.

ஏகாரம தேறறததினகணவநதது. ஓசைமாததிரததான உறுதியெயதாமை யிற கேளாததகையவெனறும, மனததினகண நூறபொருள நுழைதறகு வழி யாககலிற கேளவியைக் கருவியாககியுங கூறினாா. பழையதுளை துளையனறெ னபதாம் (அ)

சகக. நுணஙகிய கேள்விய ரல்லாா வணஙகிய
வாயின ராதல ரிது. க

இ-ள். நுணஙகிய கேளவியா அலலாா்—நுண்ணிதாகிய கேளவியுடையரல லாதாா— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிநத மொழியினையுடைய ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கபபடுகினற பொருளினது நுண்மை கேளவிமே லேறறபபட்டது. வாய ஆகுபெயா. பணிநதமொழி பணிவைப புலபபடுத்திய மொழி. கேளாதார

உணர்வின்மையாற் றம்மைவியந்து கூறுவரெனபதாம். அலலரெலென்பதூஉம் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக
ளவியினும வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற சுவை உணரா வாய உணர்வின மாககள்— செவியானுக ரபபடுஞசுவைகளையுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாநதா— அவியினும் வா ழினும் என— சாவினும வாழினும உலகிறகு வருவதெனனை! எ-று.

செவியானுகரபபடுஞ சுவைகளாவன சொறசுவையும், பொருட்சுவையும்: அவறறுட்சொறசுவை குணம, அலஙகாரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை காமம, நகை, கருணை, வீரம், உருததிரம, அசசம, இழிபபு, வியபபு, சாநத மென ஒனபதுவகைதது. அவையெலலாம ஈணடுரைபபிறபெருகும. வாயுணர வெனபது இடைபபதஙகடொகருநினற மூனறுமவேறறுமைததொகை: அது வாயானுகரபபடுஞசுவைகளையுணரும உணர்வெனவிரியும. அவை கைபபு, கா ழபபு, புளிப்பு, உவாபபு, துவாப்பு, திததிபபென ஆறும. செததாலிழபபதும வாழநதாற பெறுவதுமினமையின, இரணடுமொக்குமெனபதாம. வாயுணவி னெனறுபாடமோதுவாருமுளர். இவைமூனறுபாடடானுஙகேளாதவழிபபடுங குற்றங கூறபபட்டது. (க0)

சஙு ம் அதி. — அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினாய அறிவோடு உணமையறிவுடையனா தல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

சஉக. அறிவறறங காககுங கருவி செறுவாாககு
முளளழிகக லாகா வரண. க

இ-ள். அறிவு அறறம காககும கருவி — அரசாகசு அறிவெனபது இறுதி வாராமறகாககுஙகருவியாம, — செறுவாாககு அழிககலாகா உளளரணும— அதுவேயுமனறிப பகைவாககு அழிககலாகாத உளளரணுமாம. எ-று.

காததல முனனறிநது பரிகரிததல. உளளரண உளளாயவரண, உளபுக்க ழிக்கலாகா அரணெனறுமாம. இதனால அறிவினது சிறபபுக கூறபபட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடததாற செலவிடா தீதொரீஇ
நனறின்பா லுயபப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடததால செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலததி னகடசெல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நனறினபால உயபபது அறிவு—அபபுல ததின நனமை தீமைகளையாராயநது தீயதனினீககி நலலதனகடசெலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேறற செயபபடுபொருள் வருவிக்கபபட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாறறமெனப் புலம ஐநதாயினும,ஒருகாலதது ஒனறினகணல்லது செ ல்லாமையின், இடததாலெனறார். விடாதெனபது கடைககுறைநது நின்றது. குதிரையை நிலமறிநதுசெலுததும் வாதுவன்போல வேருக்கி மனத்தைப புல மறிநதுசெலுத்துவது அறிவெனறார், அஃது உயிாக்குணமாகலின. (உ)

௪௨௩. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௩

இ-ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,— அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கண்மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தாராயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தாராயினும், உறுதிப் பொருள் பகைவராயினும், கெடுபொருள் நட்டாராயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப் பன்மைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருள்கட்பயிலாமையுணர்த்துநின்றது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல். சொல்வாரதியல்பு நோக்காது அப்பொருளின்பயனோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (௩)

௪௨௪. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ௪

இ-ள். தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி—தான் சொல்லுஞ்சொற்களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்கொளச் சொல்லி,— பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு—பிறர்வாய்க் கேட்குஞ்சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காணவரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவன்றொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல்வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிகவென்பார் பொருண்மேல்வைத்துங்கூறினார். (௪)

௪௨௫. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு. ௫

இ-ள். உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்,—மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அந்நட்பின்கண் முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது ஈண்டுயர்ந்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப் போல ஒருநிலையே நட்பாயினன் எல்லாவின்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார்.* காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின்மலர்தலும் நல்குரவிற்கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (௫)

௪௨௬. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ௬

* நாலடியார், நட்பாராய்தல்,—கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை—நயப்பாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாறாமுறொழுகுவ தாயிறறு,—உலகததோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மே வித் தானும அவவாறாமுறொழுகுவது அரசறுக்கறிவு. எ-று.

உலகததையெல்லாம யானியமிததலான எனனை நியமிபபாரிலலையெனக் கரு தித் தானினைததவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவவாறொழுகு தல அறிவன்றென விலககியவாறாயிறறு. இவையைநதுபாட்டானும அதனதி லக்கணஙகூறபபட்டது. (ரு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃ்தறி கல்லா தவா. எ

இ-ள். அறிவுடையாா ஆவது அறிவாா—அறிவுடையராவாா வரககடவதனை முனனறியவலலாா,—அறிவிலாா அஃது அறிகலலாதவா — அறிவிலராவாா அதனை முன்னறியமாட்டாதாா. எ-று.

முன்னறிதல ·முனனேயெணணியறிதல. அஃ்தறிகலலாமையாவது வநதால றிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதறகுத தமககு நனமையறிவாரெனறுரைப பாருமுளாா. (எ)

சஉஅ. அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை யஞசுவ
தஞச லறிவாா தொழில. அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞசாமை பேதைமை—அஞசபபடுவதனை அஞசாமை பேதைமையாம,—அஞசுவது அஞசல அறிவாா தொழில—அவவஞசப்படுவ தனை அஞசுதல் அறிவாாதொழிலாம. எ-று

பாவமும பழியுங கேடும முதலாக அஞசபபடுவன பலவாயினும, சாதி பற்றி அஞசுவதெனறாா. அஞசாமை எணணாதுசெயதுநிறறல. அஞசுதல எண ணித தவிாதல. அது காரியமனறெனறு இகழபபடாதெனபாா அறிவாாதொ ழிலெனறாா. அஞசாமை இறைமாட்சியாகச சொலலபபட்டமையின, ஈண்ட ஞசவேணடுமிடஙகூறியவாறு. இவையிரணடுபாட்டானும அதனையுடையாரதி லக்கணங கூறபபட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக காககு மறிவினாாக கிலலை
யதிர வருவதோா நோய. கூ

இ-ள். எதிரதாக காககும அறிவினாாககு—வரககடவதாகியவதனை முனன றிநது காககவலல அறிவினையுடையாாககு — அதிர வருவது ஓா நோய இல லை—அவா நடுஙக வருவதொருதுனபமுமிலலை. எ-று.

நோயென வருகினறமையின, வாளா எதிரதாவெனறாா. இதனாற காக்கலா ங்காலம உணாததபபட்டது. காததல அதன்காரணததை விலககுதல. அவர் க்குத் துன்பமினமை இதனாறகூறபபட்டது. (கூ)

சகூ0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரெனனுடைய ரேனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையாா எலலாம உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எலலாமுடையராவர்,—அறிவிலாா என உடையரேனும் இலர்— அறிவிலாதார் எலலாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடை யானை எல்லாமுடையனென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப் பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவி யுடையரன்மையின் அஃதில்லாதாரை என்னுடையரேனுமிலரென்றுங் கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெ னப்பட்ட குற்றங்களாற்றனையும் அரசன் தனக்கணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வ டநூலார் பகைவர்களென்ப. இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவு டையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சஙக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. க

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாதவரசரது செல்வம்— பெருமித நீர்த்து— மேம்பாட்டினீர்மையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமை யெனப்பட்டது. இவை நீங்கியவன் செயவித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செ ல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மி குதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன. (க)

சஙஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும்— வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும்— மாண்பு இறந்த மானமும்—நன்மையினீங்கிய மானமும்—மாணா உவகையும்— அள விறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்: அஃதா வது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென் றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாததாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுத லும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ்சின னேகாமங்கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றையறந்தருநிகிரிக்கு வழியடையாகு ந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூ றப்பட்டது. (உ)

சஙங. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். ங

இ-ள். பழி நாணுவார்— பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர்—தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்தா யினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று போழார் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பரென்பதாம். (௩)

சஙச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை. ச

இ-ள். அற்றம் தரூஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,— குற்றமே பொருளாகக் காக்க — ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண் வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தரூஉம் பகையென்றும், இவற்றின்மையே குணங்களனைத்துமாகக்கொண்டனர் பொருளாக வென்றுங் கூறினார். குற்றமேகாக்கவென்பது "அரும்பண்பினால் தீமைகாக்க" என்பதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். ரு

இ-ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை,— எரிமுன்னர் வைத்தூறுபோலக் கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்ததாகின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதனீற்றது பகுதிப் பொருள்விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னுங்காலப்பெயர்கொண்டது, அதனாற் காக்கலாய காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனாற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உவமையாற் பெறப்படும். (ரு)

சஙசா. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சா

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின்— முன்னர்த் தனகுற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங்காணவல்லனாயின்,— இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என்—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகுமென்றார்: எனவே, தன் குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவனென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (சா)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம்,— உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை— தன்

ணி யுகுந் திரணி தாணியிற்— பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு— ளின்னுங் காலத் துணைத்துணை யில்லையே."* என்பதனானறிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியென்றும், இன்பப் பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங் கூறினார். உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௭)

௪௩௮. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. ௮

இ-ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை— எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று—குற்றத்தன்மைகளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்பட வல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தினதீமை கூறப்பட்டது. (௮)

௪௩௯. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. ௯

இ-ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க—தான் இறப்பவுயர்ந்தஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக,— நன்றி பயவா வினை நயவற்க— தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக. எ-று.

தன்னைவியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும்வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தேவிடுவலென்று அறம் பொருளின்பங்கள் பயவா வினைகளை நயப்பின் அவற்றாற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றைநயவற்கவென்றுங் கூறினார். இதனான் மதமானங்களின்றீமை கூறப்பட்டது. (௯)

௪௪0. காதல் காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல். ௧0

இ-ள். காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்— தான் காதலித்த பொருள்களை அவர் அக்காதலறியாமல் அநுபவிக்கவல்லனாயின்,— ஏதிலார் நூல் ஏதில— பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படானென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனாற்பெரும்பான்மைத்தாகிய காமநுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார். (௧0)

---

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௫.

சரு ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனாய அரசன் தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையாராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். க

இ-ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை — அறத்தது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை — தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல் — அரசன் அதனதருமையையோர்ந்து, கொள்ளுந்திறமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையுமறிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர்வழிநிற்றலென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந்திறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ

இ-ள். உற்ற நோய் நீக்கி — தெய்வத்தானும் மக்களானும் தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி — உறாமை முற்காக்கும் பெற்றியார் — பின் அப்பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை — பேணிக் கொளல் — அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெய்வத்தான்வருந் துன்பங்களாவன மழையின்மை மிகுதிகளானும், காற்றுந் தீயும் பிணியுமென்றிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும். மக்களானவருந்துன்பங்களாவன பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாரென்றிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ஏற்றதனானீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுளொன்றாற்காத்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் குறிப்பானிகழும் உறுப்பின்றொழில். ஆகாரம் குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன்முதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும்பெரியாரதிலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடல்வேண்டுமென்பதூஉம், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சசங. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராகக் கொளல். ங

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்— அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது—அரசர்க்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று.

உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதலானெனக்கி. (௩)

௪௪௪. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ௪

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல்— வன்மையுள் எல்லாம் தலை— அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களானாய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (௪)

௪௪௫. சூழ்வாரைக்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ௫

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால்—தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான்,— மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்—அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனாயினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினரென்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

௪௪௬. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில. ௬

இ-ள். தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத்தையுடையனாய்த் தானுமறிந்தொழுகவல்லவரசனை — செற்றார் செயக் கிடந்தது இல— பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற் றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வருசித்தல், கூடினாரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர்செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்றுளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (௬)

௪௪௭. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். ௭

இ-ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை—தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளுமரசரை—கெடுக்கும் தகைமையவர் யார்—கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர் எ-று.

தீயன பாவங்களும நீதியல்லனவும். துணையார்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணணபுடைமையுமாம. அத்தன்மையுடையார் நெறி யினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசர் ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படாரென்ப தாம். நெருங்கிச்சொலலுமளவினேரையென துரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறப்பட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரை இலலாத ஏமரா மனனன — கழறுதறகுரியாரைத தனக்குத துணையாகக்கொள்ளாமையிற காவலறற அரசன — கெடுப்பார இலானும் கெடும — பகையாயக கெடுப்பார இலலையாயினும தானே கெடும. எ-று.

இலலாத ஏமராவெனபன பெயரெச்சவடுக்கு. கெடுப்பார உளராவரெனபது தோனற, இலானுமெனறார். தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யானைபோல நெறியலலாநெறிச் சென்று கெடுதல். (அ)

சசகூ. முதலிலார்க் கூதிய மிலலை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கிலலை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம இலலை — முதறபொருளிலலாத வணிகர்க்கு அதனாலவருமூதியமிலலையாம, — மதலையாம சார்பு இலார்க்கு நிலை இலலை — அதுபோலத தமமைத தாஙகுவதாந்துணையிலலாத அரசர்க்கு அதனான வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெறறே இலாபம பெறவேண்டுமாறுபோலத தாஙகுவாரைப் பெறறே நிலைபெறவேண்டுமெனபதாம. நிலை அரசர் பாரததோடு சலியாது நிறறல். (கூ)

சருO. பல்லார் பகைகொளலிற பததடுதத தீமைத்தே
நலலார் தொடர்கை விடல். கO

இ-ள். பலலார் பகை கொளலின பதது அடுதத தீமைதது— தானறனிய ருயவைத்துப பலரோடும பகைகொள்ளுதலிற பதிறறுமடஙகு தீமையுடைதது— நலலார் தொடர் கைவிடல்— அரசன பெரியாரோடு நடபினைக கொள்ளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால "மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல — பேது செயது பிளந்திடல"* எனபவையலலது ஒருஙகுவினையாக்குதல தீது, செயதாலும ஒருவாற்ருனுயதலகூடும, நலலார்தொடர்கைவிட்டால ஒருவாறறானுமுய தல் கூடாமையின, இது செயதல அதனினுந் தீதெனபதாம. இவைமூனறுபாட் டானும அது செய்யாதவழிப்படுங்குறறங்கூறப்பட்டது. (கO)

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௯௨.— நீதி யாலறுத தந்நிதி யீட் டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன—மோதி முளளொடு முட்பகை கண டிடல— பேது செயது பிளந்திடல் பெட்டதே.

௪௬ ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லதனலினும் தீயதன்றீமையுமில்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்குமியல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனின்றென்பதுணர்த்தற்கு இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௫௧. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். ௧

இ-ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும்— பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தையஞ்சாநிற்கும்,— சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்— ஏனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாற்றமக்குவருந்துன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிதுநோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றுங்கூறினார். பொருளின்றொழில்கள் பண்பின்மேனின்றன. இதனாற் சிறியவினம் பெரியோர்க்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௪௫௨. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. ௨

இ-ள். நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்று ஆகும்— தான் சேர்ந்த நிலத்தினதியல்பானே நீர் தன்றன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின்றன்மைத்தாம்,— மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அதாகும்— அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தினதியல்பானே அறிவுந் தன்றன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின்றன்மைத்தாம். எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பினகட்டன்றன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி நிறமு,சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனிநிலைக்கட்டன்றன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௪௫௩. மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல். ௩

இ-ள். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் — மாந்தர்க்குப் பொதுவுணர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்,— இன்னான் எனப்படுஞ் சொல் இனத்தான் ஆம் — இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுஞ் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானாமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனென்றாகத் தீயனென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானாமென்றுங்கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானாமென்பாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (௩)

௪௫௪. மனதது ளதுபோலக காடடி யொருவற்
கினததுள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவவிசேடவுணர்வு — ஒருவறகு மனத்து உளதுபோலக காட்டி— ஒருவறகு மனத்தினகணணேயுளதாவதுபோலத தனனைப புலப்படு த்தி— இனதது உளதாகும்—அவனசோநதவினத்தினகணணேயுளதாம். எ-று.

மெயமமை நோக்காமுன மனததுளதுபோனறு காடடியும பினனேகியவ ழிப பயினறவினததுளதாயுமிருததலின, காடடியென இறநதகாலததாறகூறி னாா. விசேடவுணாவுதானும மனததினகணணே அனறேயுளதாவதெனபாரை நோககி, ஆணடுப புலபபடுநதுணையேயுளளது அதறகுமூலம இனமெனபது இதனாறகூறபபடடது. (௪)

௪௫௫. மனநதூயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு
மினநதூயமை தூவா வரும. ௫

இ-ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரணடும— அவவிசேடவுணா வு புலப்படுதறகிடனாய மனநதூயனாதறறனமையும செயயுமவினைதூயனாதறற ன்மையுமாகியவிரணடும— இனம தூயமை தூவா வரும— ஒருவறகு இனந தூயனாதறறன்மை பறறுககோடாக உளவாம. எ-று.

மனநதூயனாதலாவது விசேடவுணாவுபுலபபடுமாறு இயறகையாய அறியா மையினீஙகுதல. செயவினைதூயனாதலாவது மொழிமெயகளாறசெயயும நல வினையுடையனாதல. தூவெனபது அபபொருடடாதல "தூவறத துறநதாரை" எனபதனானுமறிக. ஒருவன இனநதூயனாகவே அதனோடு பயிறசியத்தான் மனநதூயனாய அதனகண விசேடவுணாவு புலபபடடு அதனாறசொலலுஞ செ யலுநதூயனாமென, இதனால இனததுளளவாமாறு கூறபபடடது. (௫)

௪௫௬. மனநதூயாாக கெசசநன் றாகு மினநதூயாாக
கிலலைநன றாகா வினை. ௬

இ-ள். மனம் தூயாாககு எசசம நனறாகும—மனநதூயராயினாாககு மக்கட் பேறு நனறாகும,— இனம தூயாாககு நனறு ஆகா வினை இலலை— இனநதூ யராயினாாககு நனறாகாத வினை யாதுமிலலை. எ-று.

காரியங காரணததின வேறுபடாமையின எசசநனறாகுமெனறும, நலலின த்தோடெணணிச செயயபபடுதலின எலலாவினையு நலலவாமெனறுங கூறினாா.

௪௫௭. மனநல மனனுயிாக காகக மினநல
மெலலாப புகழுந தரும. ௭

இ-ள். மன உயிாக்கு மனநலம ஆககம (தரும)—நிலைபெறறவுயிாகட்கு மன த்தது நன்மை செல்வததைக கொடுககும;—இனநலம எலலாபபுகழும தரு ம—இனததது நனமை அதனோடு எலலாபபுகழையுங்கொடுககும். எ-று.

மனனுயிரென்றது ஈணடு உயாதிணைமேனினறது. தருமெனனும இடவழுவ மைதிச்சொல முனனுஙகூடடபபடடது. உமமை இறநதது தழீஇயவெச்சவும் மை. மனநனறுதருனே அறமாகலின அதனை ஆக்கநதருமெனறும், புகழ் கொ டுததறகுரிய நலலோாதாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென் றுங் கூறினாா. மேல மனநனமை இனநன்மைபறறிவருமென்பதனை உட்கொ

ன்றி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அதநன்மைய பலவற்றையுந்தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டுமெனபது இவவிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சடுஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னே நலவினை யாற்றாமேயுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து— அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நலவினையுள்வழி யும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப்புடைத்தாயிற்று. (அ)

சடுகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறு மையின்பமுண்டாம்,— மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அத ற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தையுடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று வினைமாற் று. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான் ம னநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பநிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைந்துபாட்டானும் சிற்றினஞ்சேராமைய து சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக. (கூ)

சகூ0. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில். க0

இ-ள். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை—ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மி க்க துணையுமில்லை,— தீயினத்தின (ஊங்கு) அல்லற்படுப்பதூஉம் இல— தீய வினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளினகண்வந்தன. ஊங்கெனபது பின்னுங்கூட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையினீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலி ன் அதனைப் பகையென்றுங் கூறினார். அல்லற்படுப்பதெனபது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன. (க0)

சஎ ம் அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளையாராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ ய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகூக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். க

இ-ள். அழிவதூஉம் — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாலழிவதனையும் — ஆவதூஉம் — அழிந்தாற்பின்னாவதனையும் — ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் — ஆயின்று பிறபொழுது தருமூதியத்தையும் — சூழ்ந்து செயல் — சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செய்க. எ-று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே, அவ்வூதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்முளொத்தாலும் ஒழித்தற்பாற்றன்றென்பது பெற்றாம். இரண்டுகாலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம். (க)

சசஉ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில. ௨

இ-ள். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு — தாந்தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு — அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல் — எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றுமாம். செய்வார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன்முதல வேறலீறாய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவறுமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (௨)

சசங. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். ௩

இ-ள். ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை — மேலெய்தக்கடவவூதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்தி நின்ற முதற்றனையும் இழத்தற்கேதுவாய செய்வினையை — அறிவுடையார் ஊக்கார் — அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார். எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனுமறியாது பிறர் மண் கொள்வான்சென்று தம் மண்ணுமிழத்தல்போல்வன. முன்செய்து போந்த வினையாயினுமென்பார், செய்வினையென்றார். (௩)

சசச. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். ௪

இ-ள். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் — இனத்தோடுந் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார் — இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் — தமக்கு இளிவரவென்னுங் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இளிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும் மானமுமிலரென்று உலகத்தாரிகழுமிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குகவென்பதாம். (௪)

சசுரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. (ரு)

இ-ள். வகை அறச் சூழாது எழுதல் — சென்றால் நிகழுந்திறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செலுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பது ஓராறு — அவரை வளர்நிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனுமுதலாயின. அவற்றுட்சிலவெண்ணுதலும் பகைவர்க்கு இடனுமாகலான், முற்றுமெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குங் கூறப்பட்டன. (ரு)

சசுசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். (சு)

இ-ள். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் — அரசன் தன்வினைகளுள் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும், — செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அதுவேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்விளைப்பனவுமெனிவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுட் பொருள் படையென இருவகைத்தாயபெருமை தருங்கேடு பகைவர்க்கு எளியனுமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. ஒன்றே செய்வன செய்து ஒழிவன வொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சசுஎ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. (எ)

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக—செய்யத்தகு கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக, — துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு —தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தானசாம பேததண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாமீண்டுரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றாரான் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையிலொழிதலாகாமையானும், அரசனாற்றுயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமையை இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

௪௬௮. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். ௮

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி — பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் — துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்ணும், இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென்ன இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென்ன இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுதல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (௮)

௪௬௯. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. ௯

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு — வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றான உபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை — அவரவர் குணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய்யாவிடின். எ-று.

நன்றானவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றாமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (௯)

௪௭0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. ௧0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது — அரசர் வினைமுடித்தற்பொருட்டுத் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், — எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் — ஆகலான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராயவைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராயவைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

௪௮ ம் அதி. — வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௪௭௧. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். ௧

இ-ள். வினை வலியும்—தான் செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும்—அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும்—தூக்கிச் செயல்—சீர்தூக்கித் தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுங் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றாம். (௧)

௪௭௨. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். ௨

இ-ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றுமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௨)

௪௭௩. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ௩

இ-ள். உடைத் தம் வலி அறியார் — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற் றம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்— அவர் அடாததலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையேகெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

உடையவென்பது அவாய்நின்றமையின், செய்யப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (௩)

௪௭௪. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். ௪

இ-ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான—அயலவேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுவதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான் — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது —தன்னை வியந்தான்—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்—விரையக் கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயலவேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியனாயவைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். ரு

இ-ள். பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும்— பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சு முறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்—அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின். எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்புந் தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியவொன்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை நுவலாநுவற்சியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இதனான் மாற்றான் வலியும் அவன்றுணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். சு

இ-ள். கொம்பர் நுனி ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின்—ஒருமரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணேயேறினார் தம்மூக்கத்தால் அவ்வளவினைக்கடந்து மேலுமேறலூக்குவராயின்,—உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும்—அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும். எ-று.

நுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கண்ணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்செல்வான்றொடங்கித் தன்னாற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவினில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்துநிற்றல்வேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக—ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக,— அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம்.எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனெல்லையை நான்கு கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல். பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" * என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தமக்கு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. அ

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை—அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற்கேடில்லையாம்,— போகு ஆறு அகலாக்கடை—போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின்.எ-று.

இட்டிதென்வும் அகலாதென்வும் வந்தபண்பின்றொழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்தது. அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎகூ அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். கூ

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்—உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற் சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈந்துந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உளபோலத் தோன்றியென்றார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (கூ)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். க0

இ-ள். உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை—தனக்குள்ளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் — வளவரை வல்லைக் கெடும் — ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவை நான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்— செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை— எய்தப்—பலநாடி நல்லவை கற்றலிம் மூன்று—நலமாட்சி நல்லவர் கோள்.

சகூ-ம் அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும்—தன்னின் வலியதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும்,—இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும்—ஆதலால் பகைவரை இகலின்கண் வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாதது. எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுஞ் சமமாய் நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுடைத்தாய்த் தானை வருந்தாது செல்லுமியல்பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுகல் திருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்—அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினைசெய்தொழுகுதல்,—திருவினைத் தீராமை ஆர்க்குங் கயிறு—ஒருவாற்றானும் நிலையாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்கண் நீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறாம். எ-று.
காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந்தப்பாமைசெய்தல், தீர்தன்மாலைத்தென்பது பெற்றாம் வினை வாய்த்து வருதலான், அதனினுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதென்பதாம். (உ)

சஅங. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். ங

இ-ள். அருவினை என்ப உளவோ—அரசரால் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ,— கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்— அவற்றை முடித்தற்கான கருவிகளுடனே செய்தற்கேற்ற காலம் அறிந்து செய்வராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம். அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (ங)

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின் ச

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக் கருதினானாயினும் அஃது அவன் கையகத்ததாம்,— காலம் கருதி இடத்தான் செயின்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின். எ-று.

இடததானெனபதறகு மேறகருவியானெனபதறகு உரைததாஙகுரைகக. கைகூடாதனவும கைகூடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும காலமறிதற பயன கூறபபட்டது. (ச)

சஅரு. காலங கருதி யிருபபா கலஙகாது
ஞாலங கருது பவா. ரு

இ-ள. கலஙகாது ஞாலம கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெலலாஙகொளளக் கருதுமரசா—காலம கருதி இருபபா—தம வலிமிகுமாயினும அது கருதாது அதறகேறற காலததையே கருதி அதுவருந்துணையும பகைமேற செலலாா. எ-று.

தபபாமை கருதியவழியே கொளளுதல. வலிமிகுதி காலஙகருதியெனறத னுற பெறறும. அது கருதாது செலலின இருவகைபபெருமையுந தேயநது வருததமுமுறுவராகலின, இருபபரெனறா. இருததலாவது நட்பாககல,பகை யாககல, மேறசேறல, இருததல, பிரிததல, கூட்டலெனனும அறுவகைககு ணஙகளுள மேறசெலவிறகு மாறுயது. இதனுற காலம வாராவழிச செய வது கூறபபட்டது. (ரு)

சஅசா. ஊககமுடையா னொடுககம பொருதகா
தாககறகுப பேருந தகைத்து. சா

இ-ள. ஊககம உடையான ஒடுககம—வலிமிகுதியுடையவரசன பகைமேற செலலாது காலம பாாததிருககினற இருபபு—பொரு தகா தாககறகுப பே ரும் தகைத்து—பொருகினற தகா தனபகை கெடப பாயதறபொருட்டுப பின னே காலவாஙகுநதனமைத்து. எ-று.

உவமைககட்டாககறகெனறதனுல, பொருளினும வெனறியெயதறபொருட் டெனபது கொளக. இதனுல அவவிருபபின சிறபபுக கூறபபட்டது. (சா)

சஅஎ. பொளளென வாஙகே புறமவோா காலமபாாத்
துளவோபப ரொளளி யவா. எ

இ-ள. ஒளளியவா— அறிவுடையவரசா — ஆஙகே பொளளெனப புறம வோா—பகைவா மிகைசெயத பொழுதே அவரறியப புறதது வெகுளாா,— காலம பாாதது உள வோபபா—தாம அவரை வெலலுதறகேறற காலததினை யறிநது அது வருந்துணையும உளளே வெகுளவா. எ-று.

பொளளெனவெனபது குறிபபுமொழி. வோா வோபபெனக காரணத தைக் காரியமாகவுபசரிததாா. அறிய வெகுணடுழித தமமைக காபபராகலிற புறமவோாரெனறும, வெகுளியொழிநதுழிப பினனும மிகை செயயாமல டக்குதல கூடாமையின உளவோபபெனறுஙகூறினா. (எ)

சஅஅ. செறுநரைக காணிற சுமகக விறுவரை
காணிற கிழககாந தலை. அ

இ-ள. செறுநரைக காணின சுமக்க— தாம வெலலக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுதிககாலம வருந்துணையும அவரைக கணடாறபணிக;—இறுவரை காணின தலை கிழககாம்—பணியவே அககாலம வநதிறுமவழி அவா தகைவி னறியிறுவா. எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந்தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற் றப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுங்கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன்றலை கீழாக வீழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இருக்குமவழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௪௮௯. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். ௯

இ-ள். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால்—பகையை வெல்லக்கருதுமரசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாதோடுதலின் அந்நிலையேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றுங்கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௪௯0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. ௧0

இ-ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற் செல்லாதிருக்குங் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க,— மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி அது செய்துமுடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்குமவழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருபயிற்குஞ்செயலிற்குங் கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றும் முரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருபயிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங்கூறியவாறாயிற்று. (௧0)

௫0ம் அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௪௯௧. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. ௧

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவரை முற்றுதற்காவதோரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்கற்க—அவர்மாட்டியாதொருவினையையுந்தொடங்காதொழிக,— எள்ளற்க—அவரைச் சிறியரென்றிகழாதொழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் நூழைகளானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும்வகை அரணினைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தம்முள் நலிவில்லாத பல்படையிருத்தற்கும் மதிலும் அகழுமுதலிய வரண் செய்யப்பட்ட அரசிருத்தற்குமேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ்செய்கவென்பதாம். (௧)

௪௯௨. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும். ௨

இ-ள். முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையார்க்கும் — அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும் — அரணைச்சேர்ந்தாகின்றவாக்கம் பலபயன்களையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவென்ப பொருவரசர் மனத்தின்கணிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்றவரசர் மேற்றாயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சேராதார்மாக்கமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (௨)

௪௯௩. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ௩

இ-ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப — வலியரல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர், — இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின் — அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை செய்வராயின். எ-று.

வினையென்பதூஉம் தம்மையென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணானும் படையானுங்காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வரென்பதாம்.

௪௯௪. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ௪

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியார் — தாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து சென்றவரசர் — துன்னிச் செயின் — அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின், — எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் — அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பர். எ-று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பரென்றார், அவர் வினைசெய்யாமற் றம்மைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டானும் பகைவரரணின்புறத்திருப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

௪௯௫. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற. ௫

இ-ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும் — முதலை ஆழமுடைய நீரின் கண்ணாயிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும், — புனலின் நீங்கின் அத

ணைப் பிற அடும் — அப்புனலினீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா நிற்கும். எ-று.

ஏனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென் பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிற்றலாற் றுமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதற்குரிய நில த்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரனறித் தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளி யராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

௪௯௬. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து ௬

இ-ள். கால் வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா—நிலத்தினகணோடுங் கால் வலிய நெடிய தேர்கள் கடலினகணோடமாட்டா,— கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா — இனி அக்கடலினகணோடும் நாவாய்களும் நிலத்தினகணோடமாட் டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப் பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையுமுடைய வாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களையறிந்து அவ ற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இது வும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (௬)

௪௯௭. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். ௭

இ-ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் — பகையிடத்து வினைசெய் யுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொ ருந்தச் செய்வராயின்,— அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா — அச்செயற் குத் தந்திண்மையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டுவதில்லை. எ-று.

திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண் டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின். இவ்வமூன்றுபாட்டானும் வினைசெய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது. (௭)

௪௯௮. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும். ௮

இ-ள். உறுபடையான் — பெரும்படையுடையவரசன் — சிறுபடையான் செல் இடம் சேரின்—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புக லைச்சென்று சாருமாயின்,— ஊக்கம் அழிந்துவிடும் — அவனூற் றனபெருமை யழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்திருக்கு மென்றாற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனாயின் அஃது அப்படை

க்கோருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானுகப் பயிறசியின்மையானுக அப் பெருமையாற் பயனினறித தானழிநதுவிடுமெனபதாம். (௮)

௪௯௯. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாநத
ருறைநிலததோ டொட்ட லரிது. ௯

இ-ள். சிறை நலனும சீரும இலா எனினும—அரணழிததறகருமையும பெருமையாகியவாறறலுமுடையரலலராயினும,—மாநதா உறை நிலததோடு ஒட்டல அரிது—வினைககுரிய மாநதரை அவருறைகினற நிலததினகட்சென்று தாககுதலரிது. எ-று.

நிலததோடெனபது வேறறுமைமயககம். ஆணமையுடையாரைச சிறுமை நோக்கி இருபபினகடசென று தாககின அவா அது விடடுப்போதறறுணிவின ரனறிச் சாதறறுணிவினராவா, ஆகவே, அவாககுப பெருமபடையுடையுமெ ன்பதாம். (௯)

௫00. காலாழ் களரி னரியடுங கண்ணஞசா
வேலாண் முகதத களிறு. ௧0

இ-ள். கண் அஞசா வேலாள முகதத களிறு — பாகாககடஙகாவுமாய வேலாடகளைக கோதத கோடடவுமாய களிறுகளை — கால ஆழ களரின நரி அடும — அவை காலாழுமியலபிறறுய சேறறுநிலநதுபபடடுழி நரி கொல லும. எ-று.

முகம ஆகுபெயா. ஆணமையும பெருமையுமுடையாரும தமககேலாநிலத துச செலலின அவறறுற பயனினறி மிகவுமெளியரால அழிவரெனபது தோ னற நினறமையின, இதுவும அவவலஙகாரம. வேலாழமுகததவெனறு பாட மோதுவாருமுளா: வேறபடைருளிகதமுகததவாயின அதுவும நரியடுதறகேது வாயமுடிதலின, அது பாடமனமைபறிக. இவைமூனறுபாடடானும பகைவ ரைசசாாதலாகாவிடனும சாாநதுழிப படுமிழுககுங கூறபபடடன. (௧0)

ருக ம அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைசசா முதலாயினுரைப பிறபபுக குணம அறிவெனப வைவறறையுஞ செயலையுங காடசி கருதது ஆகமமெனனும அளவைகளானுராய நது தெளிதல. வலிமுதனமூனறுமறிநது பகைமேறசெலவானுககுத தானே வினை யுறறுசசெயதறபொருடடும அறைபோகாமறபொருடடும இது வேணடுதலின, அவறறினபின வைககபபடடது.

௫0க. அறமபொரு ளின்ப முயிரசச நானகின
திறந்தெரிந்து தேறப படும். க

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரசசம— அரசனுறறெளியபபடுவாளெ ருவன, அறமும பொருளும இனபமும உயிாபபொருடடானவருமசசமுமென னும— நானகின திறம் தெரிநது தேறபபடும — உபதைநானகினறிறததான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடும். எ-று.

அவறறுள, அறவுபதையாவது புரோகிதனையும் அறவோனையும் விட்டு, அவ ராால இவவரசன அறவோனனமையின இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடை

யாரொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நினக்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையனாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையுமுரிமையுமுடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நினக்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு உரிமையோடு பயின்றுளோர் தவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூடுவிக்கவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும் பொருளுங்கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கண் அழைப்பித்து, இவர் அறைபோவாரென்றற்குக் குழீஇயினரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால், இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான்சூழ்கின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் எண்ணடை யாவர்க்குமியைந்தது நினக்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுந்திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத்துந்திரிபிலனெனக் கருதுதலையாற்றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடநூற்பொருண்மையையுட்கொண்டு இவரோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுரைத்தார். (க)

௫0௨. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. ௨

இ-ள். குடிப்பிறந்து—உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—குற்றங்களினின்று நீங்கி— வடுப்பரியும் நாண் உடையான்கட்டே தெளிவு—நமக்கு வடு வருங்கொலென்றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (௨)

௫0௩. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு. ௩

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார்கண்ணும் — கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றார்மாட்டும் — தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது — நுண்ணிதாக வாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை, அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரோ தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

ரு0ச. குணநாடிக் குறறமு நாடி யவறறுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல. ச

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குறறங்களுள ஒனறேயுடையார் உலகத்தின் மையின் ஒருவன குணங்களையாராயந்து,— குறறமும நாடி —ஏனைக்குறறங்களையுமாராயந்து,— மிகை நாடி— பின அவவிருபகுதியுள்ளும மிககவறறை யாராயந்து,— மிக்க கொளல்— அவனை அமமிககவறறானேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையெனறார். அவையாவன தலைமையாலுமபனமை யாலும உயர்ந்தன. அவறறானறிதலாவது குணமிககதாயின வினைக்குரியனெ னறும, குறறமிககதாயின அலலனெனறுமறிதல. குணமேயுடையார உலகத் தரியராகலின, இவவகை யாவரையுநதெளிகவெனபது இதனாறகூறபபட்டது.

ரு0ரு. பெருமைககு மேனைச சிறுமைககுந தததங
கருமமே கடடளைக கல. ரு

இ-ள். பெருமைககும ஏனைசசிறுமைககும கடடளைககல— பிறப்புக் குணம் அறிவெனபனவறறான மககளெயதும பெருமைககும மறறைச்சிறுமைககும உரைகலலாவது——தததம கருமமே—தாநதாஞ்செயயுங்கருமமே, பிறிதிலலை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மககளதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தபபாமலறிய லுறுவார்க்குப பிறகருவிகளுமுளவாயினும, முடிநதகருவி செயலெனபது தே றறேகாரததாறபெறறாம். இதனாற குணங்குறறங்கள நாடறகுக கருவி கூறப பட்டது. (ரு)

ரு0சா. அறறாரைத தேறுத லோமபுக மறறவர
பறறிலர் நாணார் பழி. சா

இ-ள். அறறாரைத் தேறுதல் ஓம்புக — சுறறமிலலாதாரைத் தெளிதலையொ ழிக,—அவர் மறறுப பறறு இலர் — அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்,— பழிநாணார்—ஆகலாற பழிக்கஞ்சார். எ-று.

பறறின்மையானபதனால சுறறமெனபது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழி ப்பனவொழிதறகும புகழ்வன செய்தறகுமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற றமில்லாதார்க்கு இன்மையின, அவர் தெளியப்படாரெனபதாம். (சா)

ரு0எ. காதனமை கநதா வறிவறியாரத் தேறுதல
பேதைமை யெலலாந தரும. எ

இ-ள். காதனமை கநதா அறிவு அறியாரத் தேறுதல— அனபுடைமை பற றுக்கோடாகத் தமககறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல — பேதை மை எலலாம் தரும—அரசனுககு எலலாவறியாமையையுங் கொடுக்கும். எ-று.

தனனோடு அவரிடைநினறவனபுபறறி அரசன் அறிவிலாரமேல வினையை வைப்பின, அஃது அவரறிவினமையாற கெடும, கெடடால அவர்களுடதேய னறி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேலவினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமெனபதாம். (எ)

ரு0அ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் — தன்னோடியைபுடையனல்லாதானைப் பிறப்புமுதலியவற்றானும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்—அத்தெளிவு தன் வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன் குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெறாம். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவாகைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவரென்பதாம். ஞானகனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (௮)

௫௦௯. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின்
றேறுக தேறும் பொருள். ௯

இ-ள். யாரையும் தேராது தேறற்க—யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறாதொழிக. எ-று.

தேறற்கவென்ற பொதுமைபற்றி ஒருவினைக்கண்ணும் தெளியலாகாதென்பது பெறாம். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவின்று விலக்கின மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (௯)

௫௧௦. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். ௧௦

இ-ள். தேரான் தெளிவும்—அரசன் ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்— ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடும்பை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாது வைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவன் றிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழ்த்துவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும், கூறப்பட்டன. (௧௦)

௫௨-ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டார் அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணே யாள்ந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫௧௧. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும். ௧

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்த தன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான் — ஆளப்படும் — பின் அவனால் சிறந்த வினைகள் ஆளப்படும். எ-று.

தனையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாயதோர்வினையை அரசன் றன்கண் வைத்தவழி அதனை நன்றாகச் செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்வியல்பினான் றலைப்பட்டு அகமாய வினைக்கண்ணே ஆளப்படுவன் என்பதாயிற்று. புரிந்த வென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றாம். (௧)

௫௧௨. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை. ௨

இ-ள். வாரி பெருக்கி — பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து — வளம்படுத்து — அப்பொருளால் செல்வங்களை வளர்த்து — உற்றவை ஆராய்வான் — அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்கும் உற்ற இடையூறுகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் — வினை செய்க — அரசனுக்கு வினை செய்க. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் எனப்புகுந்தவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகம் என்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளும் இன்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் என்றிவரான் வருநலிவுகள். (௨)

௫௧௩. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை இந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ௩

இ-ள். அன்பு — அரசன்மாட்டன்பும் — அறிவு — அவனுக்காவன அறியும் அறிவும் — தேற்றம் — அவை செய்தற்கட் கலங்காமையும் — அவாவின்மை — அவற்றால் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேல் அவாவின்மையுமாகிய — இந்நான்கும் நன்கு உடையான் கட்டே தெளிவு — இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெறவுடையான்மேலதே வினையைவிட்டிருக்கும் தெளிவு. எ-று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதுமாராயவேண்டுவதில்லை என்று அரசன் றெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆட்டற்குரியான திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫௧௪. எனைவகையான் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். ௪

இ-ள். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் — எல்லாவகையானும் ஆராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்தபின்னும் — வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் — அவ்வினையினியல்பானே வேறுபடும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரசவின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பின் நிற்பார் அரியராகலின், வேறாகுமாந்தர் பலரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய் வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்பதாம். இதனான் ஒருவகையால் ஒழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

௫௧௫. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ௫

இ-ள். அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்—செய்யும் உபாயங்களை யறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவு செய்ய வல்லானை யல்லது — வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று —வினைதான் இவன் நம்மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவும் இயல்புடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென்ன இதனால் வினையினியல்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௫௧௬. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். ௬

இ-ள். செய்வானை நாடி— முற்றக்கண்ணே செய்வானதிலக்கணத்தையாராய்ந்து,—வினை நாடி—பின் செய்யப்படும் வினையினியல்பையாராய்ந்து,—காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்—பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடுபடுத்துப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதன்கணுடலச்செய்க. எ-று.

செய்வானிலக்கணமும் வினையினியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்றாய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (௬)

௫௧௭ இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். ௭

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து — இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனென்னக் கூறுபடுத்தாராய்ந்து,—அதனை அவன்கண் விடல்—மூன்றுந் தம்முளியைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தம்முளியைதலாவது ஒன்றனொன்று ஏனையவிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாக்குதல். (௭)

௫௧௮. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல். ௮

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராய்ந்து துணிந்தால்,—அவனை அதற்கு உரியனாகச் செயல்.—பின்னவனை அதற்குரியனாமாறு உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றலுடையானாக்குதல். அது செய்யாக்காலுங் கெடுமென்பது கருத்து. (௮)

௫௧௯. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு. ௯

இ-ள். வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை—எப்பொழுதுந் தன்வினையின்கண்ணே முயற்சியுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுகு

கின்ற தன்மையை—வேருக நினைப்பானைத் திரு நீங்கும—அது பொருதார சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங் கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகினறதனமையாவது தான பிறரும நிலலாது கேளிாசெய யுமுரிமையெலலாஞ செயதொழுகுதல. அவனை அவமதிபபாககொணடு செற க்கருதுமாயிற பினனொருவருமுடபடடு முயல்வாரிலலையாம, ஆகவே, தனசெ ல்வஙகெடுமெனபது கருதது. இந்நானகுபாடடானும ஆடறகுரியானையாளுந திறஙகூறப்பட்டது. (௯)

௫௨௰. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெயவான
கோடாமை கோடா துலகு. ௰

இ-ள். வினை செயவான கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மனனன நாடோறும நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொனறனையுமாராயவே அதனவழிததாய உலகமெலலாமாராயநதா னும், அதனால அவனுரிமை அழியாமறறனனுளளேயாராயநது போதுகவென பதாம். இதனான ஆணடவழிசசெயவது கூறபபட்டது. (௧௰)

௫௩-ம் அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன தனகிளைஞாத தனனினீஙகாமல அணைததல. வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைசசுறறஙகூறுகினமுராகலின், இது தெரிநதுவினையாட லின்பின் வைககபபடடது.

௫௨௧. பறறற கண்ணும பழைமைபா ராடடுதல
சுறறததாா கணணே யுள ௧

இ-ள். பறறு அறற கணணும பழைமை பாராடடுதல—ஒருவன செலவநதொ லைநது வறியனாயவழியும விடாது தமமோடு அவனிடைய பழைமையை எடு த்துக்கொணடாடுமியலபுகள—சுறறததாாகணணே உள — சுறறததாாமாட டே உளவாவன. எ-று.

சிறபபுமமை வறியனாயவழிப பாராட்டபபடாமை விளககி நினறது. பழை மை பறறறுககாலததுத தமககுச செயத உபகாரம. பிறரெலலாம அவன பறறற்றபொழுதே தாமும அவனோடு பறறறுவராகலின, ஏகாரநதேறறததின கண வநதது. இதனாற சுறறததது சிறபபுக கூறபபடடது. (௧)

௫௨௨. விருப்பறாச சுறற மியையி னருப்பறா
வாககம பலவுந் தரும். ௨

இ-ள். விருப்பு அறாச சுற்றம இயையின—அனபறாத சுறறம ஒருவறகெய துமாயின்,— அருப்பு அறா ஆக்கம பலவும் தரும—அஃது அவறகுக கிளைத தலறாத செலவஙகள்பலவறறையுங கொடுககும. எ-று.

உட்பகையினீககுதற்கு விருபபறாச்சுற்றமெனறும, தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செலவததினீககுதறகு அருபபறாவாககமெனறும், விசேடிததார்.

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயைபின்றென்பது அதனருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாற்றலையுநோக்கி: பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

ருஉங. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ங

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதூஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (ங)

ருஉச. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ச

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇயொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாட்டற்கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ருஉரு. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். ரு

இ-ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனாயின,— அடுக்கிய சுற்றத்தால் சூழப்படும்—தம்மிற்றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும். எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றுதலரிதென்பது தோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனதுசுற்றமுமாய் அவற்றாற் பிணிப்புண்டு வருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். சு.

இ-ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணான் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானுமாயின், — அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ-று.

மிக்ககொடை, ஒன்றுறுமம வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை இன்சொற்குவேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (௬)

நூ௨௭. காகைக ரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள. ௭

இ-ள். காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்— காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுகூடவுண்ணுநிற்கும்,— ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள— சுற்றத்தானெய்துமாக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார்க்கே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகைமின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (௭)

நூ௨௮. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். ௮

இ-ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின,— அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ-று.

உயர்ந்தார் நீங்குதலநோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுதலநோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தழுவும்உபாயங் கூறப்பட்டது. (௮)

நூ௨௯. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். ௯

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம்—முன்றமராயவைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும்— அவ்வமராமைக்காரணம் தனமாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதுண்டாயது துறத்தல் பெறும்: அஃதாவது அரசனுறனெறிகெட்டவொழுகல் வெறுப்பனசெய்தலென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான வந்தநீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாயதிறக்குமென்பார், வருமென்றார். (௯)

நூ௩0. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். ௧0

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை — காரணமின்றித் தன்னிடத்துநின்றும் பிரிந்துபோயப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை— வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராயாது தழீஇக்கொள்க. எ-று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின, பிரிதற்குக காரணமினமை பெறறும. வருதறகாரணத்தைச் செயயாதவழிப பினனும பிரிநதுபோயப பகையோடு கூடுமாகலின இழைத்திருந்தென்றும, அனபினறிப போயப பினனுங்காரணந தான வநதமையின எண்ணிககொளளெனறுங்கூறினார். பிரிந்துபோய சுறறத்தாருள தீமை செயயபபோய அதனைபொழிய வருவானும அது செயயாம றபோயப பினனன்மை செயயவருவானும தழுவபபடுமாகலின, தழுவுமாறு முறையே இவவிரணடுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (௬0)

ருசு ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும திருவும ஆறறலும முதலாயவறறானமகிழநது தற காததலினும பகையழித்தன்முதலிய காரியஙகளினுமசோாதலைசசெயயாமை. மேறசொலலிய சுறறததாராற பயனுளளது இசசோாவிலவழியாகலின, இது சுறறநதழாலினபின வைககபபட்டது.

ருகூக. இறந்த வெகுளியிற றீதே சிறநத
வுவகை மகிழச்சியிற சோாவு க

இ-ள். சிறநத உவகை மகிழசசியிற சோாவு — மிககவுவகைக களிப்பான வரும் மறவி— இறநத வெகுளியிற றீது—அரசனுககு அளவிறநத வெகுளியி னுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செலவம, பேரினபம, பெருமிதமெனறிவறறான வரு வது. அளவு பகைவரையடாததறகும கொடியோரையொறுத்தறகும வேணடு வது இறநதவெகுளி ஒரோவழிப பகைவரையுங்கொலலும, இஃதனனதனறித தனனையே கோறலின, அதனினுநதீதாயிறறு. (க)

ருகூஉ. பொசசாபபுக கொலலும புகழை யறிவினை
நிசச நிரபபுககொன றாஙகு. உ

இ-ள். புகழைப பொசசாபபுக கொலலும—ஒருவன் புகழினை அவன மறவி கெடுககும,— அறிவினை நிசசநிரபபுக கொனறாஙகு— அறிவினை நிசசநிரபபுக கெடுககுமாறுபோல. எ-று.

நிசசநிரபபு நாடோறும இரவான வருந்தித தனவயிறு நிறைததல. அஃது அறிவுடையானகணுணடாயின அவுறகு இளிவரவானும பாவததானும எளள றபாட்டினை விளைதது அவனனுமதிபபினையழிககும, அதுபோல மறவியும புகழுடையானகணுணடாயின அவறகுத் தறகாவாமையானும காரியககேடா னும எளளறபாட்டினை விளைதது அவனனுமதிபபினை அழிககுமெனபதாயி றறு. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாபபினது குறறங கூறபபட்டது. (உ)

ருகூங. பொசசாபபாரக கிலலை புகழமை யதுவுலகத
தெப்பானூ லோர்க்குந துணிவு. ங

இ-ள். பொச்சாபபாரககுப புகழமை இல்லை — பொச்சாநதொழுகுவார்க் குப புகழுடைமையிலலை;— அது உலகத்து எபபால நூலோர்க்கும் துணிவு —அவ்வின்மை இநநீதிநூலுடையார்க்கேயனறி உலகத்து எவவகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும ஒப்ப முடிநதது. எ-று.

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பானூலோர்க்குந் துணி வென்றார். (௩)

௫௩௪. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ௪

இ-ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை— காடு மலை முதலிய அரண்க ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கணச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை,— ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை — அதுபோலச் செல்வமெ ல்லாமுடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனி ல்லை. எ-று.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (௪)

௫௩௫. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். ௫

இ-ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்— தன்னுற்றாக்கப்படுந் துன்பங்க ளை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும் — பின்வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப்பி ழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற் றின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக் கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்பு டையார்க்கு வருமேதங்கூறப்பட்டது. (௫)

௫௩௬. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். ௬

இ-ள். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின்—அரசர் க்கு மறவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமா யின்,— அது ஒப்பது இல் — அதனையொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ-று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண் டுதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக் காமையென்றுங் கூறினார். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல் நேர்படுதல். (௬)

௫௩௭. அரியவென் றாகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். ௭

இ-ள். அரிய என்று ஆகாத இல்லை—இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல் லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போற்றிச் செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத என்பதனிற்றுநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்தக்கரணமாகலிற் கருவியென்றார்.*இடைவிடாதநினைவும் தப்பாதசூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதினமுடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௩அ. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில. அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும்—நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க,— செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல — அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையில்லையாகலான். எ-று.

அச்செயல்களாவன மூவகையாற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள் சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழீஇயோர்க்கும் உள்ளது நிரயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. கூ

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து—அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறும்பொழுது,— இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக—முற்காலத்து அதனின்ய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றித் தமமகிழ்ச்சியினென்றும்,இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடனறேன்றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்தென்றுங்கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறானென்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

௫௪0. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க0

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன் — அரசனுக்குத் தானெய்தநினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம்,—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்— பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ-று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்துநின்றமையின், மன் ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

---

* பொச்சாவாக்கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து வினையியலுள் "நிலனும் பொருளும்" என்னும் முப்பத்தேழாஞ்சூத்திரத்துரையிலே சேனவரையர் "நின்முகங்காணுமருந்தினேன் என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றாராகலிற் காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின் என்புழிப் பொச்சாவாக்கருவி என்பதும் அது." எனக் கூறுமாற்றானுணர்க. இலக்கணவிளக்கநூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார்க்கும் இதுவே கருத்தெனக.

௫௫ ம் அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௪௧. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. ௧

இ-ள். ஓர்ந்து— தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யார்மாட்டும் கண்ணோடாது — யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது — இறைபுரிந்து—நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராய்ந்து — செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௪௨. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. ௨

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகின்றமையின்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகின்றமையின். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினுய்யுணவை வானென்றும், கோலினுய்யேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (௨)

௫௪௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ௩

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது — அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நிலைபெற்றது — மன்னவன் கோல் —அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகரென்னும் மேலையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர்நூலென்றார். "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங் — காவலன் காவ லன்றித் தங்கா" * ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

---

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

௫௪௪. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ௪

இ-ள். குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு மணைத்துச் செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ நிற்கும் உலகு—பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ-று.

அணைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதுமாளு மாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பின ராவராகலின் அடிதழீஇநிற்குமுலகென்றும், கூறினார். (௪)

௫௪௫. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ௫

இ-ள். பெயலும் விளையுளும் தொக்கு— பருவமழையுங் குன்றாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி— இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட — நூல்கள் சொல்லியவியல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்துமரசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ-று.

உளியென்பது மூன்றுவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (௫)

௫௪௬. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். ௬

இ-ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல்—மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல்,— அதூஉம் கோடாது எனின்— அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ-று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்: "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். கோடா தென்பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாகவுரைக்க.

௫௪௭. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். ௭

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்,— அவனை முறை காக்கும்— அவன்றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும்,— முட்டாச் செயின் — அதனை முட்டுவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின். எ-று.

முட்டாமற்செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்கண்ணுந் தன்னைக் குறைத்தான்கண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினனெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௭)

௫௪௮. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். ௮

இ-ள். எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்— முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோ

மோராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கேற்ப முறை செய்யாதவரசன் — தண்பதத்தான் தானே கெடும் — தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுடன் செய்தல்வினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம் பாவமும், பழியுமெய்திநிற்கும் நிலை "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்" ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனான் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (௮)

௫௪௯. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். ௯

இ-ள். குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல் — குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர்மாட்டுக் குற்றநிகழின் அதனை யொறுப்பானொழித்தல் — வேந்தன் வடு அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்பு மூன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கேய்தவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனாற் பெற்றாம். தன்கீழ் வாழ்வாரையொறுத்தல் அறனன்மையின் வடுவாமென்பதனை யாசங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதிதருமமென்றார். (௯)

௫௫0. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். ௧0

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் — அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையானொறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல் — பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர் — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோடொக்கும். எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற்கொல்வார், கள்வார், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென்றிவர் முதலாயினாரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புறக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபல வெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதருமமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டு பாட்டானுஞ் செங்கோல்செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

௫௬-ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவமையின்பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௫௧. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. ௧

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது—பகைமைபற்றிக் கொல்லுந் தொழிலைத் தம்மேற்கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன் — அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து—பொருள் வெஃகிக் குடிகளையலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாமென்பது பற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (௧)

௫௫௨. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு. ௨

இ-ள். வேலொடு நின்றான் — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன் — இடு என்றது போலும் — ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேண்டுதலோடொக்கும் — கோலொடு நின்றான் இரவு — ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல். எ-று.

வேலொடு நின்றானென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங்குறிப்பினனாகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௫௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ௩

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன்— தன்னாட்டு நிகழுந் தீமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கேற்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன்— நாடொறும் நாடு கெடும்— நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௩)

௫௫௪. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ௪

இ-ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு— மேல் விளைவதெண்ணாது முறை தப்பச்செய்யுமரசன்— கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்— அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கும். எ-று.

கோடலென்பது திரிந்துநின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகின்றபாட்டாற்கூறுப. (௪)

௫௫௫. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ௫

இ-ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே— அரசன் முறை செய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர் செல்வமாகிய மரத்தையென் னுமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அத ற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீர்ற்கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங்கடிதிற்றேயுமென்பது கருத்து. (ரு)

ருருசா. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னாவா மன்னர்க் கொளி சா

இ-ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை— அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையானும்,— அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னாவாம் — அச்செங்கோன்மையில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் "இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" என பதனுனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுமில்லையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன னுவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுரென்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலியவே துக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற்கூறினர். அவையெல்லாம் செ ங்கோன்மையில்வழி இல்லாமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கொடுங் கோலனுயினன் எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சா)

ருருஎ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு எ

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று—மழையில்லாமைவையத்து வாழு முயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்,— அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றண்ணளியில்லா மை அவனுடைவாழுங்குடிகட்கு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண் மேனின்றது. மேல வானோக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய வாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். அ

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னது —யாவர்க்கும் பொருளின்றின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கேயாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ னுடைவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

ருருகூ. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். கூ

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் — மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின், — உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது — அவனுடைய பருவமழை இன்றுமவகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ-று.

இரண்டிடத்தும் கோட வென்பன திரிந்து நின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௯)

௫௬0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். ௧0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின் — காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவானாயின், — ஆ பயன் குன்றும் — அறனில்லாத அவனுடைய பசுக்களும் பால் குன்றும், — அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் — அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவிவை. பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங்கற்பமென்பன ஒதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெய்யாதொழியாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடைய நாட்டிற் குறைகூறப்பட்டது. (௧0)

௫௭ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும பகுநயஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃதனபின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. ௧

இ-ள். தக்காங்கு நாடி — ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றாராய்ந்து — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து — பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற் கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவுநிலைமையாதல் "தகுதி யென்வொன்று நன்றே" என்பதனுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெறும். (௧)

௫௭௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். கடிது ஓச்சி — அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி, — மெல்ல எறிக — செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செய்க — ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர் — ஆக்கந் தங்கணெடுங்காலநிற்றலை வேண்டுவார். எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்ல வெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டுமாம். தொடங்கினவளவிற் குறைதல் பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமையின் இயல்பு கூறப்பட்டது. (௨)

௫௬௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்த மொல்லைக் கெடும். ௩

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்— குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனுமாயின்,— ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்— அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது ரண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னாகக் கூறப்படும். (௩)

௫௬௪. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ௪

இ-ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்—குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாதசொல்லையுடைய வேந்தன்— உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும்— ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடிதினிழக்கும். எ-று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னாச் சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ரண்டாகுபெயராய உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (௪)

௫௬௫. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. ௫

இ-ள். அருஞ்செவ்வி இன்னாமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம்— தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்குக் காலமரியனாய்க் கண்டால் இன்னாதமுகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்— பேய் கண்டன்னது உடைத்து—பேயாற் காணப்பட்டாற்போலவதொருகுற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச் சாரவாரின்மையின், அவனதுசெல்வம் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (௫)

௫௬௬. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும். ௬

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின்—அரசன் கடியசொல்லையுமுடையனாய்க் கண்ணோட்டமுமிலனுமாயின்,—நெடுஞ்செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும்—அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

"வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொருள்— ஈட்டங்கட் காமமோடேழு." என்பபட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும்

இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுளடக்கினார். கண் ஆகுபெயர். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தன்றாயினுமென்பார், நெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடு தல்-நீட்டித்தல். (௬)

௫௬௭. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். ௭

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும்— கடியசொல்லுங் குற்றத்தினமிக்க தண்டமும்—வேந்தன் அடு முரண் தேய்க்கும் அரம்— அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேய்க்குமரமாம். எ-று.

கடுமொழியாற்றுணையுங் கைமிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண் சுருங்கிவருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயினுந்தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம் அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.* இவையிரண்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமுமிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௭)

௫௬௮. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. ௮

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன்— காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவரசன்— சினத்து ஆற்றிச் சீறின்—அப்பிழைப்பாற் றன்காரியந்தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரைவெகுளுமாயின்,— திருச் சிறுகும்— அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசபாரம் பொறுத்துய்த்தலொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதுய்க்குமாறும் இல்லையென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினார். இதனாற் பகுதியஞ்சும்வினையும் அது செய்தானெய்துங்குற்றமுங் கூறப்பட்டன (௮)

௫௬௯. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். ௯

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும்—அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தேர்வடமிழுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபந்தாந்வயமென்பர் வடநூலார்.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலின் றமியனாய தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தனாமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும் வினையும் அது செய்தா னெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௯)

௫௭0. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை. ௰

இ-ள். கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் — கடுங்கோலனாய அரசன் நீதிநூன் முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பருந்துணையாகக் கூட்டாநிற்கும், — அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை — அக்கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது ஆண்டு மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான் மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கியைவாரையல்லது கூட்டாமையிற் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதில்லையென்றுங் கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுள்விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௰)

௫அ ம் அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னோடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட் கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. ௧

இ-ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான்—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான்,— இவ்வுலகு உண்டு— இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வழகினது சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறுங் கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம்போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

௫௭௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. ௨

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது — உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது — அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை — ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்த லென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா ரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

**௫எ௩. பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னாங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௩**

இ-ள். பண் என்னாம் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் — பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்!— கண் என்னாம் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணுறுபயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணுறுபயனில்லையென்பதாம், கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினார். இறுதிக்கட்கண்ணென்பதனைக் "கண்ணகன்ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க.

**௫எ௪. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௪**

இ-ள். முகத்து உளபோல் என் செய்யும் — கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோறலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும் — அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (௪)

**௫எ௫. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ௫**

இ-ள். கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் — ஒருவன்கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் — அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாரால் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந்துயர்விளைத்தனோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫)

**௫எ௬. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். ௬**

---

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவிவை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஒழுகுதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர் — மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் — இயங்காநின்றாராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ-று.

ஓடாதவரென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணோடியைந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண்ணின்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென்ன திரக்கண்டாய்" என்பதனானுமறிக. (சு)

௫எஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர், — கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் — கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலுமில்லை. எ-று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிய பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

௫எஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு—முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு—உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு—உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ-று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையொறுக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொறாதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் "ஓர்ந்துகண் ணோடாது" என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெறப்படும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரிமையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

௫எகூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும்— தம்மையொறுக்குமியல்புடையாரிடத்தும்— கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை— கண்ணோட்டமுடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவியல்பாவது. எ-று.

பண்பினொன்றதனால் அவர்பயிற்சி பெறப்படும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ஒருசொன்னீர. (கூ)

௫அ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். ௧0

இ-ள். நஞ்சு பெய்யக் கண்டும் உண்டு அமைவர் — பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டுவைத்தும் கண்மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னும் அவரோடு மேவுவர் — நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் — யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர். எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் "முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்—நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்." என்பதனானுமறிக. அரசர் அவரையொறுத்துக் கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௫௰)

ருசுஅ ம் அதி — ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்மாட்டும் நிகழ்ந்தனவறிதற்கு ஒற்றரையாளுதல். மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தனாய அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிறநாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன் வைக்கப்பட்டது.

ருஅக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். க

இ-ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டனையும் — மன்னவன் கண் தெற்றென்க — அரசன் தன்னிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ-று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெல்லாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாமுணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ்சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொழுகுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றெனவென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ருஅஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். உ

இ-ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல் — எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல் — வேந்தன் தொழில் — அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினது பயன்கூறப்பட்டது. (உ)

ருஅங. ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩

இ-ள். ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினானே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றானெய்தும் பயனையாராயா தவரசன்—கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ-று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல் பிறிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொரு வென்றியில்லையென்றுரைப்பினுமமையும். இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

ருஅச. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது—தங்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களானாராய்வானே— ஒற்று— ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுளப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்றமாராய்தலும் மேற்றேற்றப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமலாராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராய்வதொற்றென்றார். (௪)

ருஅரு. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவர் ஐயுற்றறியலுற்றுச் செயிர்த்து நோக்கியு அவர்கண்ணிற்கஞ்சாது நின்று—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான்குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவ[ே] ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவாவன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினார் வடிவு. (௫)

ருஅசா. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. ௬

இ-ள். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து—முற்றத்துறந்தாரா யும் விரதவொழுக்கினராயும் உட்புகுதற்கரியவிடங்களெல்லாம் உட்புக்கு ஆரா யவேண்டுவனவாராய்ந்தறிந்து—என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று—ஆணை யார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோ ரொன்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் நால்வகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொலலிவைதது ஈண்டுக தண்டதைப பிரிததுக்கூறியது அதனது பொருததறகருமைசசிறபபு நோககி. இதனைப படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறநதாரவேடததாராகியெனறுரைப்பாருமுளா. (௬)

௫௮௭. மறைந்தவை கேடகவற் றாகி யறிந்தவை
ஐயப்பா டில்லதே யொற்று. ௭

இ-ள். மறைநதவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒற்றபபட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாகருள்ளாயினாாற கேட்க வலலனாய் —— அறிநதவை ஐயபபாடு இலலதே ஒற்று—கேட்டறிநத செயலகளிற பினனையப்படாது துணிய வலலவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைநதவை சொலலுவாரையறிநது, அவரயிராமறசென்றொட்டித் தாமே சொலலும்வகை அதறகேறற சொலலாகச செயலாக முனனே விளைத்து, அத் தொடாபாறகேட்குங்காலும உருதாரபோனறுநினறு கேட்கவேணடுதலிற கேட்கவறறாகியெனறும, கேட்டறிநதவறறைத தானேயையுறறுவநது சொல லின அரசனால அவறறிறகேறற வினை செய்யலாகாமையின ஐயபபாடிலலதே யெனறுங்கூறினா. இவைநானகுபாட்டானும ஒறறினதிலககணங்கூறப்பபட்டது.

௫௮௮. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல். ௮

இ-ள். ஒறறு ஒறறித தநத பொருளையும—ஓரொறறன ஒறறி வநதறிவிதத காரியநதனனையும்—மறறும ஓரொறறினால ஒறறிக கொளல—பிறனொரொ றறனாலும ஒறறுவிததது ஒபபுமை கணடுகொளக. எ-று.

ஒறறபபட்டாரோடொததுநினறு மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவண மாறறந தேறபபடாதெனபதாம. (௮)

௫௮௯. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும். ௯

இ-ள். ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆளக—ஒறறனையாளுமிடதது ஒருவனையொ ருவனறியாமலாளக,— உடன மூவா சொல தொகக தேறபபடும—அஙஙன மாணடவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிட்டால அமமூவா சொலலும் பயனொலொததனவாயின, அது மெய்யெனறு தெளியபபடும். எ-று.

ஆயினெனபது வருவிககபபட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற தமமுளியை நது ஒபபககூறுவராகலின உணராமையாளகவென்றும, மூவாகது நெஞ்சொ றறுமைபபடுதலும பட்டால நீடுநிறறலுங்கூடாமையிற றேறபபடுமெனறுங்கூ றினா். இதனானே அஃதொததிலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதூஉம பெற றாம. (௯)

௫௯௦. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை. ௧௦

இ-ள். ஒறறினகண் சிறப்பு அறியச செய்யற்க—மறைநதவையறிநது கூறிய ஒறறின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பினை அரசன பிறரறியச செய்யாதொழிக;—செய் யின் மறை புறப்படுத்தான ஆகும்— செய்தானாயிற றனனகததடக்கப்படும மறையைத தானே புறததிட்டானாம். எ-று.

மற்றையாவது அவனுற்றதுணையும், அவன் கூறியதூஉமாம். சிறப்புப்பெற் றவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவா ரும் இறப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தானுக்குமென்றார். இவைமூன்று பாட்டானும் ஒற்றனையாளுமாறும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (௬0)

கூ0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட்கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒற்றுடலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருகூக. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. க

இ-ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம—ஒருவரை உடையரென்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ— அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையததானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ-று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்தின்ற பொருளை உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. காக்குமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பரெனபதாம். (க)

ருகூஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது,— பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்— மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற் றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலை நில்லாமையுங்கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றெனபது பெறப்பட்டது.

ருகூரு. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார் ங

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றலமரார்— ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் —நிலைபெற்றவூக்கத்தைத் தங் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமெனக. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள். "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவார் தறஞ்செய்ம்மின்"* என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (ங)

ருகூச. ஆக்க மதர்வினுய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ச

---

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென் னாது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டு— ஆக்கம் அதர் வினாயச் செல்லும்—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொண்டு செல்லும். எ-று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றாற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாராவார்போலத் தானே சென்று சாருமெனபார், அதர்வினாயச்செல்லுமென் றார். எய்தநின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாயவூக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௯௫. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. ௫

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம்— நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப் பூக்களினருளின்து நீளங்கள்,—மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு— அதுபோல மக்கட்குமூக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி. எ-று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிகத்துணையும் மலர்த்தாள் நீளுமென்பது பட, வெ ள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்கமிகத்துணையும் மக்களு யர்வொன்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் பொருள் படைக்கான மிகுதல் (௫)

௫௯௬. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. ௬

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் — அரசராயினார் கருதுவதெ ல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக,—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து —அவ்வுயர்ச்சி பாலவகையாற்கூடிற்றில்லையாயினும்,அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ-று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந் தாளாண்மையிற் றவறின்றி நல்லோராற்பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற் கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனையதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தி யவாறு. (௬)

௫௯௭. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா ரூன்றுங் களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்,— உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார்— அதுபோல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத் துவர். எ-று.

புதை அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டென்த் திரி ந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடூன்றுதல் உரவோருடனும், சென் றியைந்தன. தள்ளினுந்தவறுதுளளியது முடிப்பரென்பதாம். இவைமூன்றுபா ட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

௫௯௮. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ

இ-ள். ஊளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசர்— உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம வண்மையுடையேமெ னறு தம்மைத தாமதித்தலைப பெறுர். எ-று.

ஊக்கமிலலையாகவே, முயறசி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின, செருக்கெயதாரென்றுர். கொடை வெனறியிறுயவினபம் தமக்கலலது பிறாக்குப புலனுகாமையின, தனமையாற கூறபபட்டது. (அ)

ருகூகூ. பரியது கூாஙகோடட தாயினுமயானை
வெரூஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள். பரியது கூாஙகோடடது ஆயினும—எலலாவிலஙகினுந தான பேரு டமபினது அதுவேயுமனறிக கூரியகோடடையுமுடையதாயினும, — யானை புலி தாககுறின வெரூஉம—யானை தன்னைப புலியெதிரபபடின அதறகஞசும. எ-று.

பேருடமபான வலிமிகுதி கூறபபடடது. புலியின்மிகக மெயவலியுங் கரு விச்சிறப்புமுடைத்தாயினும யானை ஊககமினமையான அஃதுடைய அதறக ஞசுமெனற இது, பகைவரின மிகக மெயவலியுங கருவிசசிறபபுமுடையராயி னும் அரசா ஊககமிலராயின அஃதுடையவரசாககஞசுவரெனபது தோனற நின்றமையின, பிறிதுமொழிதல. (கூ)

சு00. உரமொருவற குளள வெறுககையஃ திலலார
மரமகக ளாதலே வேறு. க0

இ-ள். ஒருவறகு உரம உளள வெறுககை— ஒருவறகுத திணணியவறிவா வது ஊக்கமிகுதி,— அஃது இலலார மரம—அவவூககமிகுதியிலலாதார மக களாகார, மரஙகளாவார,— மககளாதலே வேறு — சாதிமரஙகளோடு இம மரஙகளிடை வேறறுமைவடிவு மககளவடிவே, பிறிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல "உரனெனனுந தோடடியான" எனபதனுனும றிக. மரமெனபது சாதியொருமை. மககட்குளள நலலறிவுங காரியமுயறசி யுமினமைபறறி மரமெனறும, மரததிறகுளள பயனபாடினமைபறறி மககளா தலே வேறெனறுங் கூறினுர். பயன பழமுதலியவும, தேவாகோடடம, இல லம், தேர், நாவாயகட்கு உறுபபாதலும முதலிய. இவைமூனறுபாட்டானும ஊககமிலலாதாரதிழிபு கூறபபடடது. (க0)

சுக ம அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செயயுஙகாற சோமபுதலிலலாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஒரோவழிக குணவயததான மடி வருதலறுககி, இஃதூககமுடைமை யின்பின் வைக்கபபட்டது.

சு0க. குடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள். குடி எனனும் குன்று விளக்கம்— தான் பிறநத குடியாகிய நந்தாவி ளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்நது கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நநதிபபோம். எ-று.

உலகநடையுள்ளதனையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தானை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றா விளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியை மாசென்றும், அஃது ஏனையிருள் போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடாந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூரமாய்ந்து கெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கறுதல். (௧)

௬௦௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர் — தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவார் — மடியை மடியா ஒழுகல் — மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. நெருப்பிற்கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றாற்போல மடியிற்றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயராற் கூறினார். அங்ஙனங்கருதியதனைக் கடிந்து முயன்றொழுகவே தாமுயர்வார், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக்குடியாகவேண்டுபவரென்றார். அங்ஙனமொழுகாக்கால் குடியழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகவென்றுரைப்பாருமுளர். (௨)

௬௦௩. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ௩

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி — விடத்தகுவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவிலாதான் பிறந்த குடி — தன்னினும் முந்து மடியும் — அவன்றன்னினும் முந்துற அழியும். எ-று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடி தன்னினுமுந்துற அழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம். (௩)

௬௦௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு. ௪

இ-ள். மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு — மடியின்கண்ணே வீழ்தலாற் சிறந்த முயற்சியிலராயினார்க்கு — குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும் — குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும். எ-று.

மடிந்தெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் இலவென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னாகக் கூறுப. இவை நான்கு பாட்டானும் மடியின்றீமை கூறப்பட்டது. (௪)

௬௦௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன். *௫

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும் — மடியும் விரைந்து செய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யுமியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும் — கெடும் நீரார் காமக் கலன் — இறக்குமியல்பினையுடையார் விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுளுக்கு இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கணிகழ்வதாய செயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதன்மூன்றும் தாமதகுணத்திற்றோன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல். இவை துன்புறுநீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலர்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங்கலத்தினையொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ்சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

௬௦௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. ௬

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும் — நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்; மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது — மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துன்பநீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென்றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௬௦௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். ௭

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் — மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சியில்லாதார்; இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பர் — தந்நட்டார்முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பர். எ-று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றாம். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார். (௭)

௬௦௮. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். ௮

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் — மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின்; — தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும் — அஃதவனைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனாந்தன்மையையடைவித்துவிடும். எ-று.

மடியினது தன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடையவரசன்மேற்றாதல், தன்னொன்னார்க்கென்றதனான், அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல்கேட்டல். இவைநான்குபாட்டானும் மடிமைக் குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (௮)

௬௦௯. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். ௯

இ-ள். ஒருவன மடி ஆணமை மாறற—ஒருவன தனமடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே,—குடி ஆணமையுள வநத குறறம கெடும— அவனகுடியுள் ளும ஆணமையுளளும் வநத குறறஙகள கெடும. எ-று.

மடியாளுநதனமை மடியுடைமைககேதுவாய தாமதகுணம. குடியாண்மை யெனபது உமமைதொகை. அவறறினகண வநத குறறமெனறது மடியான ன்றி முனனே பிறகாரணஙகளான நிகழநதவறறை. அவையும் மடியாணமை யை மாறறி முயறசியுடையனுக நீஙகுமெனபதாம. (௯)

சுக0. மடியிலா மனனவ னெயது மடியளந்தான்
றாஅய தெலலா மொருங்கு. க0

இ-ள். அடி அளநதான தாயது எலலாம—தனனடியளவானே எலலாவுல கையுமளநத இறைவன கடநத பரபபுமுழுதையும— மடி இலா மனனவன ஒருங்கு எயதும—மடியிலாதவரசன முறையானனறி ஒருஙகேயெயதும.எறு.

அடியளநதானெனறது வாளா பெயராய நினறது. தாவியதெனபது இடை க்குறைநதுநினறது. எபபொழுதும வினையினகணணே முயறலின, இடையீ டினறியெயதுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும மடியிலாதான எயதும பயன கூறபபடடது. (க0)

சுஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெயமமுயறசியுடையனுதல. அஃது ஆளும் வினையெனக காரியததாற கூறபபடடது. மடிகெடுததாலும வினை முயறசியா னறியாளபபடாமையின, இது மடியினமையினபின வைககபபடடது.

சுகக. அருமை யுடைததெனறசாவாமை வேணடும
பெருமை முயறசி தரும. க

இ-ள். அருமை உடைதது எனறு அசாவாமை வேணடும — தருசிறுமை நோககி நாமிவ்வினைமுடிததலருமையுடைததெனறு கருதித தளராதொழிக, —பெருமை முயறசி தரும—அது முடிததறகேறற பெருமையைத தமககு முயறசியணடாககும. எ-று.

சிறுமைநோககியெனபது பெருமை தருமெனறதனுனும, வினைமுடிததலெ ன்பது அதிகாரததானும, வருவிககபபடடன. விடாது முயலத தாம பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும எளிதின முடியுமெனபதாம. (க)

சுகஉ. வினைககண் வினைகெட லோமபல வினைககுறை
தீரநதாரிற றீரநதன் றுலகு. உ

இ-ள். வினைக்குறை தீரநதாரின உலகு தீரநதனறு— வினையாகிய குறை யைச செய்யாதுவிடடாரை உலகம விட்டது,— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓமபல— அதனுற செயயபபடும வினைககடடவிரநதிருததலையொழிக. எ-று.

குறை இனறியமையாபபொருள. அது "பயக்குறை யிலலைத்தாம் வாழு நாளே" எனபதனுனுமறிக. இதறகு வினைசெயயவேணடுங குறையை நீங்கினு ரினீங்கிறறெனறுரைபபாருமுளா. (உ)

௬௧௩. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ௩

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைககண தஙகிறறு— முயறசியென்று சொல்லபபடுகின்ற உயாநதகுணததினகண்ணே நிலைபெறறது — வெளாண மை எனனும் செருககு—எலலாாககுமுபகாரஞ்செயதலென்னும மேமபாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தறகுரியாா முயறசியுடையாரென்பாா அவ்வககுணஙகணமேலவைததும, அது பிறாமாட்டிலலையெனபாா தஙகிற்றே யெனறுங்கூறினர். இவை மூனறுபாட்டானும முயறசியது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

௬௧௪. தாளாண்மை யிலலாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக கெடும. ௪

இ-ள். தாளாணமை இல்லாதான் வேளாணமை—முயற்சியில்லாதவன் உப காரியாநதன்மை—பேடி கை வாள ஆணமைபோலக் கெடும்—படைகண்டா லஞ்சும் பேடி அதனிடைத தனகையில வாளை ஆளுதறறனமைபோல இல்லை யாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. பேடி வாளைப பணிகோடறகருத துடையளாயினும அது தனனசசததான முடியாதவாறுபோல முயறசியிலலா தான பலாக்குமுபகரிததறகருததுடையனாயினும அது தனவறுமையானமுடி யாதெனபதாம். வாளாணமையெனபதறகு வாளாறசெயயுமாணமையென்று ரைபபாருமுளா. இதனான அஃதிலலாதானது குறறங கூறபபட்டது. (௪)

௬௧௫. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் றனகேளிர்
துன்பந் துடைததூனறுந் தூண. ௫

இ-ள். இனபம் விழையான வினை விழைவான — தனக்கினபததை விரும பானாகி வினைமுடிததலையே விருமபுவான—தனகேளிா துனபம துடைதது ஊனறும தூண—தனகேளிராகிய பாரததினறுனபததினை நீககி அதனைத் தாங் குநதூணும. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊனறுமெனறது அபபொருட்டாதல "மதலையா ய மறறதன வீழூனறி யாஙகு"* எனபதனானுமறிக. சுறறததாா நட்டாரதுவறு ம யுநதீாதது அவாக்கேமஞ்செயயுமாறறலையுடையனாமெனவே, தனனைககூ ய ணடாவாயிறறு. காரியததை விழையாது காரணததை விழைவான் எலலாபப யனுமெயதுமெனறதனால, காரணததை விழையாது காரியதத விழைவான் யாதுமெயதானெனபது பெறறும. இதனால அஃதுடையானதறமை கூறப பட்டது. (௫)

௬௧௬. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ௬

* நாலடியாா, தாளாண்மை,—சிதலை தினபபட்ட வால மரத்தை—மத லையாய மறறதன வீழூன்றி யாஙகுக்—குதலைமை தநதைகட் டோனறிற்றன் பெறற—புதலவன மறைபபக கெடும்.

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்,—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும்—அஃது இல்லாமை வறுமையையடைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றின் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (௬)

௬௱௰௭. மடியுளாள் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரையி னாள். ௭

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள்— கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும்,— தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப — திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமைக்கும்ஏது கூறப்பட்டது. (௭)

௬௱௰௮. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. ௮

இ-ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன்று— பயனைத் தருவதாய விதி யில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது,— அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி—அறியவேண்டுமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமில்லையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஆண்டைக்குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (௮)

௬௱௰௯. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். ௯

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்— முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (௯)

௬௱௨0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். ௧0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்— பயனை விலக்குவதாயவூழினையும் புறங்காண்பர் — உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர் — அவ்விலக்கிறகிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகால

முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உபபக்கமாகாணபரொன்றார். தெய்வத்தா னிடுக்கண்வரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டா னுங்கூறப்பட்டது. (௪0)

௬௩ ம் அதி. — இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானுக, பொருளின்மை யானுக, மெய்வருத்தத்தானுகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

௬௨௧. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில. ௧

இ-ள். இடுக்கண் வருங்கால் நகுக—ஒருவன் வினையாற்றனக்கிடுக்கண் வரு மிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க, — அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல—அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடர்வல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோலவது பிறிதில்லையாகலான். எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்துழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடு க்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றலுடையனுமாகலின்,அதனையடுத்தூர்வதஃதொ ப்பதில்லென்றார். (௧)

௬௨௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். ௨

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை — வெள்ளம்போலக் கரையில்லவாய இடும்பைகளெல்லாம்,— அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்—அறி வுடையவன் தனதுள்ளத்தான் ஒன்றனை நினைக்க,அத்துணையானே கெடும்.எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்ப தூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள வென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினுய இடுக்கணால் அழி யாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௨௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௩

இ-ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர்—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடை யேவந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்— இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்— அத்துன்பந்தனக்குத் தான்துன்பம் விளைப்பர். எ-று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திடமுடையராய் விடாது முய லவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமில்லவா மாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (௩)

சுஉச. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ச

இ-ள். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னன—விலங்கியவிடங்களெல்லா வற்றினும் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையைஎடுத்துக்கொண்டு உய்க்க வல்லானை — உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து—வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ-று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்தம் நோக்காது முயன்றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னானென்றார்.(ச)

சுஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும். ரு

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,—அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும்— தன்னுள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்றவிடுக்கணடாம் இடுக்கணிலே படுப்போம். எ-று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றார். அழிவென்றுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானுய்தற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுஉசா. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர். சா

இ-ள். அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வறியமாயினேமென்று மனத்தால் துயருழப்பரோ— பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர்—செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவற்றலையறியாதார். எ-று.

பெற்றவழி இவற்றை நோக்கி அறவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல்லற்பாடில்லையாயிற்று. இதனால் பொருளின்மையானுய்தற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (சா)

சுஉஎ. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல். எ

இ-ள். உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று—நாற்கதியினுமுள்ளவுடம்புகள் இடும்பையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிந்து,— கலக்கத்தைக் கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்—தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார். எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல் இதற்கு ஒழுக்கநெறி யென்றுரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

சுஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன். அ

இ-ள். இன்பம் விழையான இடும்பை இயல்பு என்பான்—தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாலிடும்பையெய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்— துன்பம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற் றுன்பமுறான். எ-று.

இன்பத்தை விழைபினும், இடும்பையையியல்பென்றுது காக்கக்கருதினும், துன்பம் வினைதலின், இவ்விரண்டுஞ்செய்யாதானைத் துன்பமுறுதலிலனென்றார்.

கூஉகூ. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
றுன்ப முறுத லிலன். கூ

இ-ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான்—வினையாற் றனக்கின்பம் வந்தவழி அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான் — துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் — துன்பம் வந்தவழியும் அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் வருந்தான். எ-று.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின், பயன்களுமிலவாயின. (கூ)

கூங0. இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னா ருவக்குஞ் சிறப்பு. க0

இ-ள். இன்னாமை இன்பம் எனக் கொளின்—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்துன்பந்தன்னையே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனாயின்,— தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனாற் றன்பகைவர் நன்கும்திப்பதற்கேதுவாய உயர்ச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச்சியுடையனாய அதனாற் றொடங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனாமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (க0)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாற்றனதியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாற்றனுள்ளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கிணையாய அமைச்சனதியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவானறொடங்கி,முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

கூசு ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

கூஙக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. க

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும் — காலமும் — அதற்கேற்ற காலமும் — செய்கையும் — அது செய்யுமாறும் — செய்யும் அருவினையும் — அவ்வாற்றாற்செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும் — மாண்டது அமைச்சு — வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதனைப், அருவினையென்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திறங்களென்ப. (௧)

௬௩௨. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨

இ-ள். வன்கண் — வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும் — குடி காத்தல் — குடிகளைக் காத்தலும் — கற்று அறிதல் — நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வனவறிதலும் — ஆள்வினை — முயற்சியும் — ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு — மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ-று.

எண்ணொடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டி வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை எண்ணெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற்காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமென்பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (௨)

௬௩௩. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ௩

இ-ள். பிரித்தலும் — வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும் — பேணிக்கொளலும் — தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும் — பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் — முன்னே தம்மினும் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டும் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும் — வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைநிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (௩)

௬௩௪. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு ௪

இ-ள். தெரிதலும் — ஒருகாரியஞ்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந்தறிதலும் — தேர்ந்து செயலும் — அது செய்யுங்கால் வாய்க்க

குந்திறனுடைச் செய்தலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (௪)

௬௩௫. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. ௫

இ-ள். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான் — அரசனுற் செய்யப்படும் அறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியானிறைந்தமைந்த சொல்லையுடையனுய — எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்தான்— எக்காலத்தும் வினை செய்யுந்திறங்களையறிந்தான்— தேர்ச்சித் துணை— அவற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஒடுவுருபின்பொருட்டாய ஆனுருபாக்கியுரைப்பாருமுளர். இவையைந்துபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௩௬. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. ௬

இ-ள். மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு— இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைச்சர்க்கு— அதிநுட்பம் முன் நிற்பவை யா உள—மிக்க நுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வந்தரவேண்டுதலின் முற்கூறப்பட்டது. நூலென்பதூஉம் மதிநுட்பமென்பதூஉம் ஆகுபெயர். அதியென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருள்தோரிடைச்சொல்; அது திரிந்து நுட்பமென்பதனோடு தொக்கது. முன்னிற்றல் மாற்றார்சூழ்ச்சியாயின் தஞ்சூழ்ச்சியால் அழியாது நிற்றல். இனி அதினுட்பமென்று பாடமோதி, அதனினுட்பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர், அவர் சூழ்ச்சிக்கின்மாய முன்சுட்டப்படுவதொன்றில்லாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவ்வாறு நில்லாமையுமறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து அவரறிந்தழியாதன தாஞ்சூழ்வரென்பது கருத்து. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௩௭. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். ௭

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — நூனெறியான் வினைசெய்யுந்திறங்களையறிந்தவிடத்தும்,— உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல்—அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செய்க. எ-று.

கண்டத்துமெனப்புழித் து பகுதிப்பொருள்விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற் பயன் கூறியவாறு. (௭)

௬௩௮. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். ௮

இ—ள். அறி கொன்று அறியான் எனினும்—அறிந்துசொல்லியாரது அறிவை யுமழித்து அரசன் தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன்— அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ—று.

அறியெனபது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தானகொள்ளாமைமேலுமிகழ்ந்துகூறுதல உழையிருந்தானெனப பெயர் கொடுத்தார், அமாத்தியனெனுமவடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின்.* உறுதிகூறுக்கால அவனதிறுதியெய்தற்குற்றந்தை உலகந் தன்மேலேற்றுமெனபார், கூறல் கடனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (௮)

௬௩௯. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும். ௯

இ—ள். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின்— பக்கத்திருந்து பிழைப்பவெண்ணும் அமைச்சனொருவனில்— ஓரெழுபதுகோடி தெவ்வு உறும்—அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார் ஓரெழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ—று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிறகொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்பட்டுநிற்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகையாய் நிற்றலாற் காக்கப்படானெனபதுபற்றி, இவவாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல்லனெனறுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௯)

௬௪௦. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர். ௧௦

இ—ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்—செய்யப்படும் வினைகளை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநிற்பர்— திறப்பாடு இலாதவர்—முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார். எ—று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையூறுகட்கு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறிந்து செய்தலும், தாந்திண்ணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராயவைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

*அமாத்தியனென்பதனுள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அணிமை.

௬௫ ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடத்தற்கேதுவாய சொற்களைச் சொல்லல் வல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாகச் சொல்லலும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௪௧. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று. ௧

இ-ள். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,— அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று — அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ-று.

நாவானுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தமவயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டுமென்னும் நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி நாநலமென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (௧)

௬௪௨. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. ௨

இ-ள். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் — தம்மரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,— சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம்பல் — அப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட்சோர்தலை அமைச்சர் தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காக்க. எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லையும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலின், காத்தோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௬௪௩. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ௩

இ-ள். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் — நட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேட்ப மொழிவது — மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே — சொல்லாம் — அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அக்குணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறித்ததனையேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற

றினமேலும நோககுடைததாதல. அவாயெனனுஞெசய்தெனெச்சம மொழி வதெனனுஞெசயபபாட்டுவினை கொணடது. இனிக கேட்டார கேளாரெனப தறகு நூலகேட்டார கேளாதாரெனவும, வினவியார வினவாதாரெனவுமுரைப பாருமுளர. தகையவாயெனபதறகு எலலாருந தகுதியையுடையவாயென்று ரைத்தார, அவர அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோககிறறிலர. இதனுற சொலலினதிலக்கணங் கூறபபட்டது (ங)

கூசச. திறனறிந்து சொலலுக சொலலை யறனும
பொருளு மதனினூஉங கில. (ச)

இ-ள். சொலலைத திறன அறிநது சொலலுக — அப்பெறறித்தாய சொல லை அமைசசர தமமுடையவுங கேட்பாருடையவுமாய திறஙகளையறிநது சொ லலுக,— அதனின ஊஙகு அறனும பொருளும இல— அஙஙனஞ சொலலுத றகு மேறபட்ட அறனும பொருளுமிலலையாகலான. எ-று.

அத்திறஙகளாவன குடிபபிறபபு, கலவி, ஒழுக்கம, செலவம, உருவம், பரு வமெனபனவறருன வருநதகுதிவேறுபாடுகள. அவறறையறிநது சொலலுத லாவது அவறருற றமககும அவாககுமுளவாய ஏறறததாழவுகளையறிநது அவ் வமமரபாற சொலலுதல. அஃது உலகநதோடெொட்டவொழுகலையும இனிமை யையும பயததலின அறனுயிறறு, தஙகாரியமுடிததலிற பொருளாயிறறு. அற னும்பொருளுமெனக காரணததைக காரியமாககிக கூறினர. (ச)

கூசரு. சொலலுக சொலலைப பிறிதோரசொ லசசொலலை
வெலலுஞ்சொ லினமை யறிநது. (ரு)

இ-ள். சொலலைப பிறிது ஓாசொல வெலலும சொல இனமை அறிநது— தானசொலலக கருதிய சொலலைப பிறிதோரசொலலாய வெலலவல்லதொரு சொல இலலாமையறிநது,— அசசொலலைச சொலலுக — பின அசசொல லைச சொலலுக. எ-று.

பிறிதோரசொல மாறருரைத மறுதலைசசொல. வெலலுதல குணஙகளானமிகு தல. அதுவே வெலலச சொலலுகவெனபதாம. இனிப பிறிதோரசொல வெல லுஞ்சொலலெனச செவவெணணுககி, ஒததசொலலும மிககசொலலுமுளவா காமற சொலலுகவெனறுரைபபாருமுளர. இது சொறபொருட்பினவருநிலை.

கூசகூ. வேட்பததாஞ சொலலிப பிறாசொற பயன்கோடன்
மாட்சியின மாசறறா கோள. கூ

இ-ள். வேட்பத தாம சொலலிப பிறா சொறபயன கோடல்— பிறாக்குத தானசொலலுஙகால அவா பினனுஙகேட்டலை விருமபுமாறு சொலலி, அவா தமககுச சொலலுஙகால அசசொலலினபயனைக கொணடொழிதல— மாட்சி யின் மாசு அறறா கோள— அமைசசியலுடகுறறமறறாரது துணிபு. எ-று.

பிறாசொறகளுட் குறறமுளவாயினும அவை நோககியிகழாரெனபதாம். வலலாரையிகழதல வலலுநாககுத தகுதியனமையின, இதுவ்முடனகூறினர். இவைமூனறுபாட்டானும அதனைச சொலலுமாறு கூறபபட்டது. (கூ)

கூசஎ. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகலவெலலல யாாககு மரிது. எ

இ-ள். சொலல் வல்லன் — தானெண்ணிய காரியங்களைப் பிறர்க்கேற்பச் சொல்லுதல் வல்லனாய — சோர்வு இலன் — அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோர்வில்லனாய — அஞ்சான் — அவைக்கஞ்சானாயினான் யாவன் — அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது — அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல் யாவர்க்குமரிது. எ-று.

ஏற்பச்சொல்லுதல் அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டுவதனை மறப்பானொழிதல். இம்மூன்றுகுணமுமுடையானை மாற்றாராயப் பிரித்தல் பொருததல்செய்து வெல்வாரில்லையெனபதாம். (எ)

௬௪௮. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். ௮

இ-ள். நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின் — சொல்லப்படுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதல்வல்லாரைப் பெறின், — ஞாலம் விரைந்து கேட்கும் — உலகம் அவற்றை விரைந்தேற்றுக் கொள்ளும். எ-று.

தொழில் சாதியொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் முன்சொல்வனவும் பின்சொல்வனவுமறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் நூற்றுவரொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றார். ஏண்டுங் கேட்டல் ஏற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வாற்றாற் சொல்லுதல்வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

௬௪௯. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர். ௯

இ-ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர் — குற்றமற்றனவாயச் சில வாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாற் சொல்லுதலையறியாதார் — பல சொல்லக் காமுறுவர் — பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச்சொல்ல விரும்புவர். எ-று.

குற்றம் மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாருளர், அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரோ, வல்லார் அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார். (௯)

௬௫௦. இணருழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார். ௧௦

இ-ள். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார் — கற்றுவைத்த நூலைப் பிறரறியுமவண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவர் — இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலர் அனையர் — கொத்தினகண்ணே மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றப் பூவையொப்பர். எ-று.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறுபோல நூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படாரென்றமையின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧௦)

அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது, செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லியவழியன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சூ௬க. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம்— ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வமொன்றனையுங்கொடுக்கும்,— வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்— அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பமுதலாயவற்றையும் மறுமைக்கட்டானவிரும்பிய பதங்களையும். இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினைநன்மைசிறப்புடைத்தென்று வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சூ௬உ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை உ

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை—தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை — என்றும் ஒருவுதல்வேண்டும் —அமைச்சர்க்கு எக்காலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின், என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு. (உ)

சூ௬௩. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ௩

இ-ள். ஆதும் என்னுமவர்— மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார் — ஒளி மாழ்கும் வினை செய ஓதல்வேண்டும்— தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க. எ-று.

ஓதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஓவுதலென்பது குறைந்து நின்றது. ஒளி தாமுள்ளகாலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றென்பதாம். (௩)

சூ௬௪. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ௪

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யார்—தாமிடுக்கணிலேபட்டாரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அற்ற காட்சியவர்— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடுக்கணோக்கி எஞ்ஞான்றுங்கழியாதவிழிவு எய்தற்பாலதன்றென்பதூஉம் அஃதெய்தினும் வருவது வருமென்பதூஉம் தெளிவராகலால், செய்யாரென்றார். (௪)

௬௫௫. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ௫

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க—யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின் றானேயிரங்கும் வினைகளை ஒருவானுஞ்செய்யாதொழிக, — செய்வானேல் மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று — அன்றி ஒருகால் மயங்கி அவற்றைச்செய்யுந்தன்மையனாயினானாயின், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்வினைகளாது பன்மையான், ஓரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னின்றிரங்குவனாயின், அது தீரும் வாயிலறிந்திலனெனவும், திட்பமிலனெனவும், பயனில்லன செய்கின்றானெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றானெனவும், எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும், வினைத்தூயார் செ...கலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிறருடாதற்குச் செய்வானுடை அவைபோல்வனவுஞ்செய்யாமை நன்றென்ப பிறரெல்லாம் இயைபற வுரைத்தார். (௫)

௬௫௬. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. ௬

இ-ள். ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும்—தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறுமையாற்கண்டிரங்குந் தன்மையனாயினானெனினும், — சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க—அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும் அறநூற்பொதுவிதி பொருணூல்வழியொழுகுதலும் அரசர்தொழிற்குரியராதலும் நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவ்விரண்டுபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௬௫௭. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. ௭

இ-ள். பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின்—சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனாற்பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின் — சான்றோர் கழிநல்குரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது. எ-று.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால்போடியையாமையின், சான்றோர்கழிநல்குரவே தலையென்றார். (௭)

௬௫௮. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும். ௮

இ-ள். கடிந்த கடிந்து ஒரார் செய்தார்க்கு—நூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருணோக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை தூயவன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றான் முடியினும் பின்றுன்பத்தையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல் கருதியபொருள் கூடுதல். பீழைதருதலாகிய பொருளின்றொழில் அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மேலேற்றப்பட்டது. (௮)

௬௫௯. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. ௯

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றானிரங்கப் போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழப்பினும் பிற்பயக்கும்—மற்றைத் தூய வினையான் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னெனவே, மறுமையுமடங்கிற்று. பொருள்களான அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகளதியல்பு கூறியவாறு. (௯)

௬௬௦. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. ௧௦

இ-ள். சலத்தாற் பொருள் செய்து ஏமாத்தல்— அமைச்சன் தீயவினைகளாற் பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல்— பசுமட்கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று— பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ் செய்ததனோடொக்கும். எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோன்றின்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமமாத்தலென்பது ஏமாத்தலென்றாயிற்று; ஏமத்தையுடையபண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல் நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலுமென்றுமுரைத்தார், அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர். இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௬௭ ம் அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அத்தூய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௬௧. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற. ௧

இ-ள். வினைத்திட்பம் எனப்படுவது ஒருவன் மனத்திட்பம்— வினைசெய்தற்கட் டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

த்தினது திண்மை;— மற்றைய எல்லாம் பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௬௬௨. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். ௨

இ-ள். ஆய்ந்தவர் கோள்— முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர்—பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும்வினை தெய்வத்தாற் பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் நூலோர். எ-று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைத்தூய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினு றென்றுங் கூறினார். ஊறொராவொன்று பாடமோதுவாருமுளர், அஃது ஒல்காமையென்னுமெண்ணோடும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர். (௨)

௬௬௩. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும் ௩

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை — செய்யப்படும் வினையை முடிவின்கட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாவது,— இடைக் கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும்—அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிந்ததூஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத்திட்பம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எற்றாவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல், செய்வானை விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம் சாதிப்பெயர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

௬௬௪. சொல்லுதல யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ௪

இ-ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற் செய்துமென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெளிய,— சொல்லியவண்ணம் செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்குமரியவாம். எ-று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்குமியறலின், எளியவென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (ச)

சுசுரு. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். ரு

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் — எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம், — வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும் — வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான், எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணூறெய்தல் எடுத்தவினை அதனான் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப — தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர், — எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின் — எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துபவென்றார். அவர் அவ்வாறல்லதெண்ணாமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவை யாவையுங்கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னார் உடைத்து — உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கணாணிபோல வினைக்கட் டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம், — உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும் — அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும், பெற்றாம். அச்சு உருள்கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதனகடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டியக்குந்திட்பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டியக்குந்திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்பநோக்கி அறிந்து கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண் — மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண், — துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகாலாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார். துளங்காமை திட்பமுண்டமை. (௮)

௬௬௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. ௯

இ-ள். துன்பம் உற வரினும — முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க—அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாரல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௬௭௦. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ௧௦

இ-ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை—வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,—எனைத்திட்பம் எய்தியக்கண்ணும்—ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும்,—வேண்டாது உலகு — நன்குமதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்பமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௬௮-ம் அதி.— வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௭௧. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குதற் றீது. ௧

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல்—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல், — அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது— அங்ஙனந்துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின் கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமென்பது பெற்றாம். பின்னாத துணிவு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுளவழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார். (௧)

௬௭௨. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. ௨

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயாவென்பது கருத்து. மேற்றூங்காமையென்றார், ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௭௩. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். ௩

இ-ள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று — வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போராற்செய்தல் நன்று, — ஒல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்—அஃதியலாவிடத்து ஏனைமூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச் செய்க. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிற்றான் வலியனாய காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலியகாலமும். அவ்விரண்டுகாலத்தும் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற் செய்கவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் உடம்படுத்தற்பயத்தாற் றம்முளொக்குமாகலின். இதனான் வலியான், ஒப்பான், மெலியானென்ன நின்ற மூவகைத்தென்பதூஉம் அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (௩)

௬௭௪. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும். ௪

இ-ள். வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம்—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனொழிவும்— நினையுங்கால் தீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற் றீயினொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும். எ-று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்செய்கவென்பதாம். பின் வளர்தலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனான் வலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௪)

௬௭௫. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல். ௫

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐந்தும் — வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல்—மயக்கமற எண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணொடு பிறவழியுங்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றானையும் மாற்றார்தானையும். காலம் தனக்காங்காலமும் அவர்க்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவர் வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துந்திறத்திற் பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம். (௫)

௬௭௬. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். ௬

இ-ள். முடிவும் — வினைசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும் — இடையூறும் — அதற்கு வருமிடையூறும் — முற்றியாங்கு எய்தும் படு பயனும் — அது நீங்கி முடிந்தால் முனெய்தும் பெரும்பயனும் — பார்த்துச் செயல் — சீர்தூக்கிச் செய்க. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (௬)

௬௭௭. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். ௭

இ-ள். செய்வினை செய்வான் செயன்முறை — அவ்வாற்றாற் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினான் செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் — அதனுள்ளப்பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணலையும் முடிவுமுதலியதூக்கலையும். உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்து அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாற்செய்து பயனெய்துமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒப்பான செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

௬௭௮. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. ௮

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க, — நனை கவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று — அது மதத்தானனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர்யானையைப் பிணித்ததனோடொக்கும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (௮)

௬௭௯. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். ௯

இ-ள். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே — வினைசெய்வானொருவன் றன் னட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும் — ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் — தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலனாவதன்முன்னே செய்கவென்பார், விரைந்ததென்றார். விரைந்து செய்யப்படுவதென்றவாறு. வினைசெய்யுந்திறமாகலிற் பகைவரோடொட்டாராயினும். தன்னொட்டார் பிறருடன்கூடாமல் மாற்றி வைத்தலெனினுமமையும். (௯)

சுஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. க0

இ-ள். உறை சிறியார் — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர், — உள் நடுங்கல் அஞ்சி — தம்மின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி, — குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர் — அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர். எ-று.

இடம் நாடும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினார் தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவராகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடுத்தானுஞ் சந்தினையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுகூ ம் அதி.— தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இஃதத னபின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானென்னத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சரோடொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோனாகலானும், இஃதமைச்சிய லாயிற்று.

சுஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை — தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனாதலும் — ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் — அமைச்சுப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தலும் — வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை — அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும் — தூது உரைப்பான் பண்பு — தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கிலக்கணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டானும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமற் றன் பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும், பெறாரும். வேந்தவாம்பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும். (க)

சுஅஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ

இ-ள். அன்பு — தம்மரசன்மாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும் — ஆராய்ந்த சொல்வன்மை — அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென — தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௮௩. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ௩

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு — வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது — நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல் — நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூதுவினையிரண்டுமடங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடையராய அவர்முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (௩)

௬௮௪. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ௪

இ-ள். அறிவு — இயற்கையாகியவறிவும் — உரு — கண்டாராவிரும்பும் தோற்றப்பொலிவும் — ஆராய்ந்த கல்வி — பலரோடும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வியுமென — இம்மூன்றன் செறிவு உடையான் — நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையான் — வினைக்குச் செல்க — வேற்றுவேந்தரிடைத் தூதுவினைக்குச் செல்க. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற்கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது கருத்து. (௪)

௬௮௫. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. ௫

இ-ள். தொகச் சொல்லி — வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும் — தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி — இன்னாதகாரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச்சொல்லியும் — நன்றி பயப்பது தூதாம் — தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான அவற்றிற்குக் காரணமாய தொன்மைச் சொல்ல அதனால் அவை விளையுமாறுய்த்துணரவருமையானுஞ் சுருக்கத்தானுமுடம்படுவர், இன்னாதவற்றிற்குடம்படாதார் தம்மனமகிழச்சொல்ல அவ்வின்னாமை காணாது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றானும் தன்காரியந் தவறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன.

௬௮௬. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது. ௬

இ-ள். கற்று — நீதிநூல்களைக் கற்று — செலச் சொல்லி — தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி — கண் அஞ்சான் — அவர் செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது — காலத்தால் தக்கது அறிவது

அதாம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதுவுரைவான். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனானன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலமவரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (௬)

கூஅஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. எ

இ-ள். கடன் அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறைமையறிந்து— காலம் கருதி—அவர்செவ்வி பார்த்து— இடன் அறிந்து—சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும் தன்னரசனிலையுந் தன்னிலையும் நோக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாவாருடனாயவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப் பின் றான்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின், அவர்மதமுந்தோன்றத் தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் தான் வகுத்துக்கூறுவானிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

கூஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ

இ-ள். வழி உரைப்பான் பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானிலக்கணமாவது— தூய்மை— பொருள் காமங்களாற்றூயனாதலும்— துணைமை— தனக்கு அவ்வமைச்சர் துணையாந்தன்மையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்— இம்மூன்றின்வாய்மை— இம்மூன்றோடுகூடியமெய்ம்மையுமென்னுமிவை. எ-று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கிஃதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளிநீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரேதஞ்செய்வரென்றஞ்சியாமற்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந்தேறப்படுதற் பொருட்டுமெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒடுவின்பொருட்கண் வந்தது.

கூஅகூ. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். கூ

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவுரியான— வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ

வான வார்த்தையை வாயசோராதுஞ்சொலலாத திண்மையையுடையன. எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறூா. வாயசோராவெனக காரியங காரணததுளடக்கபபட்டது. (௯)

௬௯0. இறுதி பயபபினு மெஞசா திறைவற
குறுதி பயபபதாந தூது. ௧0

இ-ள். இறுதி பயபபினும எஞசாது—அவவாரததை தனனுயிர்க்கிறுதி தருமாயினும் அதறகஞசியொழியாது— இறைவறகு உறுதி பயபபது தூதாம— தன்னரசன் சொலலியவாறே அவனுககு மிருதியை வேறறரசரிடைச் சொலலுவானே தூதனுவான. எ-று.

இறுதிபயபபினுமெனறதனுல, ஏனைய பயததல் சொல்லவேணடாவாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானுங கூறியது கூறுவானதிலக்கணங கூறபபடடது. (௧0)

௭0 ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைசசா அரசரைப பொருநதியொழுகுமாறு. இது, வேநதவாமபண்புடைமையென மேலே வேணடபபடடமையின, தூதினபின வைக்கப்பட்டது.

௬௯௧. அகலா தணுகாது தீககாயவார் போல்க
இகலவேநதாச சோநதொழுகு வார். ௧

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவாா — மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சோநதொழுகும அமைசசா—அகலாது அணுகாது தீககாயவாா போல்க—அவரை மிகநீஙகுவதும மிகசசெறிவதுஞ்செயயாது தீக்காயவாரபோல இடைநிலததிலே நிறக. எ-று.

கடிதின வெகுளுநதனமையரெனபது தோனற, இகலவேநதரெனறூா. மிகவகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமதிபபறறித தெறும வேநதாககு, மிகவகலிற குளிா நீககாது மிகவணுகிற சுடுவதாயதீயோடுஒததாய தொழிலுவமம பெறபபடடது. (௧)

௬௯௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மனனிய வாககந் தரும. ௨

இ-ள். மனனா விழைப விழையாமை— தமமாற சேரபபடட மன்னர் விரும்புவனவறறைத தாம விருமபாதொழிதல்— மனனரான மனனிய ஆககம தரும் — அமைசசாககு அவரானே நிலைபெறற செலவததைக கொடுககும். எ-று.

ஈணடு விழைபவெனறது அவாககுச சிறபபாகவுரியவறறை. அவை நுகரப்படுவன, ஒபபனை, மேனமையெனறிவை முதலாயின. இவறறை ஒபபிறகஞ்சித தாம விழையாதொழியவே, அவவசசநோககியுவநது அவாதாமே எலலாச்செலவமும் நலகுவரெனபது கருதது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற கேடு தருமெனபதாம. (௨)

௬௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ௩

இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அரியபிழைகள் தங்கண் வாராமற் காக்க,—கடுத்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவர்க்கும் அரிதாகலான். எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராற்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவலென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென்றையுறாது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றாற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான்றன்றப் பொருட்டோன்றுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௯௪. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து. ௪

இ-ள். ஆன்ற பெரியாரகத்து— அமைந்தவரசரருகிருந்தால்,— செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவர்காண ஒருவன்செவிக்கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகநோக்கி நகுதலையுந் தவிர்ந்தொழுகுக. எ-று.

சேர்தல் பிறரோடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தங்குற்றங் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து. (௪)

௬௯௫. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை. ௫

இ-ள். மறை—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி— எப்பொருளும் ஓரார்—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்துக் கேளாது,— தொடரார்—அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய்யாது,—அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க—அம்மறைப்பொருளை அவன்றானே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேட்க. எ-று.

ஓதற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார், எப்பொருளுமென்றார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௫)

௬௯௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். ௬

இ-ள். குறிப்பு அறிந்து— அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன்குறிப்பினையறிந்து,— காலம் கருதி— சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேண்டுப வேட்பச் சொலல் — வெறுப்பில்லவுமாய வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை அவன்மனம் விரும்புமவகை சொல்லுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவற்றினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டுபவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொலலென்றுங்கூறினார். (௬)

௬௯௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். ௭

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும் பயனில்லாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருதலின் வினையென்றும், வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (௭)

௬௯௮. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். ௮

இ-ள். இளையர் இன முறையர் என்று இகழார்— இவர் எமக்கிளையரென்றும் எமக்கினன் முறையினையுடையரென்றும் அரசரையவமதியாது,— நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும்—அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செய்யப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வாராயின், தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (௮)

௬௯௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். ௯

இ-ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்—அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெய்துவார் கொள்ளப்பாட்டிற்குப் பின்றம்மை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவாரைத் துளக்கற்றகாட்சியவரென்றார். (௯)

௭௦௦. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். ௧௦

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை— அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொறுத்து செறும்பொழுதின் அப்பழைமை நோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரைவௌவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பரென்று அரசர் வெறுப்பன செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௭௧ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாததாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௭௦௧. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி. ௧

இ-ள். குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனாற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன்முகமானுங் கண்ணானுநோக்கி அறியுமமைச்சன்— எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையக்கு அணி— எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீராற்சூழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம். எ-று.

ஒப்புமையுடையனாய் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டுநின்றது.

௭௦௨. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். ௨

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணர்வானை—ஒருவன்மனத்தின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை — தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்குமதிக்க. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும் பிறர்நினைத்ததுணருந்தெய்வத்தன்மையுடைமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (௨)

௭௦௩. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். ௩

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை—தங்குறிப்பு நிகழுமாற்றறிந்து அதனாற் பிறர்குறிப்பறியுந்தன்மையாரை, — உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்—அரசர் தமதுறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று.

உண்ணிகழுநெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்துறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர்மனக்குறிப்புணர்வாரையென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௭௦௪. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு. ௪

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்துக் கருதியவதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரனையர்—மற்றைமாட்டாதார் உறுப்பாலொருதன்மையராகவொப்பாராயினும்,— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதாரென்பதூஉம் ஆயினுமென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்தவறிவின்மையின், விலங்கென்னுங்கருத்தான் வேறென்றார். (௪)

௭௦௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின்,—— உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்தகண்கள் வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் டுணையாதற்சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௭0௬. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். ௬

இ-ள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல—தன்னையடுத்தபொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்குபோல,—— நெஞ்சங் கடுத்தது முகங் காட்டும்—ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகந் தானேகொண்டு காட்டும். எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொலடியாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிறிதொருபொருளின்பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. (௬)

௭0௭. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும். ௭

இ-ள். உவப்பினுங் காயினுந் தான் முந்துறும்—உயிர் ஒருவனையுவத்தலானுங் காய்தலானுமுற்றின், தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனின்முற்பட்டுநிற்குமாகலான்,—— முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ—முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கில்லையென்பாரை நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவக்குறின் மலர்தலுங் காய்வுறிற் கருகியும் வரலான், உண்டென மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (௭)

௭0௮. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். ௮

இ-ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின் — குறையுறுவானுந் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின்,—— முகம் நோக்கி நிற்க அமையும்—அவர் தன்முகம் நோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெல்லைக்கணிற்கவமையும். எ-று.

உணர்வாரென்க காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறுவார்போன்று கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௭0௯. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். ௯

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் — வேந்தர் தந்நோக்கு வேறுபாட்டினற்றன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், —— பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உணர்க்கும் — அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமை யையும் ஏனைக்கேண்மையையும் வேறுவேறு தாம் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர் கண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிக்கட்கண் ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக்குறிகளானறிதல். (கூ)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்ல தில்லை பிற. க0

இ-ள். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல்—யாம் நுண்ணறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்க்குத்தினையளக்குங் கோலாவது— காணுங் கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை — ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவி ல்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தளக்குமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி அலைக்குங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசரலைக்குங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தனவெகுளிநோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினதியல்பையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். க

இ-ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் — சொல்லின் குழுவினை யறிந்த தூய்மையினையுடையார் — அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக— தாமொன்றுசொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக. எ-று.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல் லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூய்மை அவற்றுள் தமக்காகாதன வொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதனளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன் முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

---

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொலலெனபனவற்றை முறையே வடநூலார் அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனைவிருத்தியெனபர.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

இ-ள். சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மையவர் — சொற்களினடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினையுடையார் — இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக — அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதன்செவ்வியையாராய்ந் தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந்தெளிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினடையாவது மூவகைச் சொல்லும் செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையிரண்டுபட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின
வகையறியார் வல்லதூஉ மில. ங

இ-ள். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் — அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின்கூறுபாடும் அறியார், — வல்லதூஉம் இல — கற்று வல்ல கலையும் அவர்க்கில்லை. எ-று.

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரதுணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாது மறியாரென்று எல்லாராலுமிகழப்படுதலின் வல்லதூஉமில்லையென்றுங் கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ங)

எகச. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல். ச

இ-ள். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல் — அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட் டாமுமொள்ளியராக, — வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல் — ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட் டாமும் வாலியசுதையினிறத்தைக் கொள்க. எ-று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தந்நூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந்தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்குமவகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொள்ளென்றார். அவையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனாற்றொகுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே — ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டகுணங்களெல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே — முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு — தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றினைச் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தங்குறைவும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெய்து நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளும் நன்றென்றார். முன்கிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்கிளத்தலுமாமென்பது பெற்றாம். இதனான் மிக்காரவைக்கட்செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௫).

௭௧௬. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. ௬

இ-ள். ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்று—வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணின்றானொருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்— வியன்புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு—அகன்ற நூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின்மெய்ம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல். எ-று.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்துங்காத்தொழுகியான் பின்னிழுக்கி கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுமென்பதாம். இதனான் அதன்கணிழுக்கிடவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

௭௧௭ கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. ௭

இ-ள். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து— வழுப்படாமற் சொற்களை யாராய்தல்வல்லாரவைக்கட் சொல்லின்,— கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் — பலநூல்களையுங்கற்று அவற்றின் பயனையறிந்தாரது கல்வி யாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம்.

௭௧௮. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. ௮

இ-ள். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல்—பிறருணர்த்தலின்றிப் பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்— வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று—தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும். எ-று.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

௭௧௯. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். ௯

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் — புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க—அவையறியாத புல்லரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையால் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றார். (௯)

எஉo. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். கo

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றனையுஞசொல்லற்க,—அஙகணத்துள உக்க அமி
ழ்தறறு—சொலலின, அது தூயதலலாத முற்றத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைதொழிறபெயா முனனின்று பின்னெதிாமறை
யல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல" எனபதுபோனின்றது. சொலலின அது
வெனபன அவாய்நிலையான வநதன. பிறரொலலாங் கொளலெனபதனைத தொ
ழிறபெயராக்கியுரைத்தா, அவா அத்தொழில அமிழ்தெனனும பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிறறிலா. சாவாமருநதாதலறிநது நுகாவாாகை
யினும்படாது அவவங்கணததுக்குமியைபினறிகெட்டவாறு தோனற, உக்க
வமிழதெனறாா. அசசொறபயனில்சொல்லாமெனபதாயிறறு. இவையிரணடு
பாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞசொலலறகவெனபது கூறப்ப
ட்டது. (கo)

எசு ம அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொலலுதறகுரிய அவையினையறிநது சொலலுஙகால அதற
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார சொலலின்
றொகையறிநத தூய்மை யவர். க

இ-ள். வகை அறிநது வலலவை வாயசோரார்—கறறுவலலவவை, அலலா
வவையெனனும் அவைவகையினையறிநது வலலவவைக்கண ஒனறுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வழுபபடசசொலலாா—சொலலின தொகை அறிநத தூய்
மையவர்—சொல்லினறொகையெலலாமறிநத தூயமையினையுடையாா. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறறபபடடது. வலலவையென்பதறகுத்
தாஙகறறுவலல நூற்பொருளகளையெனறுரைபபாருமுளா. அசசததானென
பது அதிகாரத்தான வநதது. சொலலினறொகை, தூயமையெனபனவறறிறகு
மேலுரைத்தாஙகுரைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். உ

இ-ள். கறறாருள கறறா எனபபடுவா—கறறாரொலலாரினும இவா நன்குகற்
றாரெனறு உலகததாராற சொலலபபடுவாா—கறறாாமுன கறற செலச சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞசாதே தாஙகற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழபபடுவாரும் அவரொன்
பதாம். (உ)

எ௨௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர்,—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அவையிடையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங்கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௩)

எ௨௪. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி—பலநூல்களையுங்கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளுமாற்றாற் சொல்லி —தாம் கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருள்களை அம்மிக்ககற்றாரிடத்தறிந்துகொள்க. எ-று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச் சொல்லுக, சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான், ஏனைக்கற்கப்பெறாதன கேட்டறியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதனதொருசார்பயன்கூறப்பட்டது.

எ௨௫. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. ௫

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க— சொல்லிலக்கணநெறியானே அளவைநூலை அமைச்சர் உட்பட்டுக் கற்க,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட்டு —வேற்றுவேந்தரவையிடையஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற்கஃதாறெனப் பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றார், ஆகுபெயரான். அவர்சொல்லை வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயத்து வாத செற்ப விதண்டைகளும் சல சாதிகளும் முதலிய கற்றாற்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்க வென்பதாம். இதனால் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது. (௫)

எ௨௬. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. ௬

இ-ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாளொடு என—வன்கண்மையுடையரல்லாதார்க்குவாளோடென்னவினையுண்டு,—நுண்ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடு என—அதுபோல நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவார்க்கு நூலோடென்னவினையுண்டு! எ-று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லரென்பதாம். (௬)

எ௨எ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒளவாள்— எதிரபபடும பகைநடுவண அதனையஞசும பேடி பிடிதத கூர்வாளையொக்கும்— அவையகத்து அஞசும வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண அதனையஞ்சுமவன கறறநூல். எ-று.

பேடி பெணணியலபுமிக்கு ஆணியலபுமுடையவள. களமும் வாய்ததுத தானும நனகுயிருநததேயாயினும் பிடிததவள்குறறததால் வாள சிறபபினறு யினறபோல, அவையும வாயததுத தானும நன்குயிருநததேயாயினுங கறற வனகுற்றத்தால் நூல் சிறபபின்றியிறறு. (எ)

எஉஅ. பலலவை கறறும் பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலசசொலலா தாா. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நனகு செலச சொலலாதாா—நல்லாரிருநதவவைக்கண நல்லசொறபொருளகளைத தமமசசததான அவாக்கேறகச சொலலமாட்டாதாா — பலலவை கறறும பயம இலரே— பலநூலகளைக கறறுராயினும உலகி ற்குப பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாரமுறசொலலாமையிற கலவியினுணமையறிவாரிலலையெனபதாம். இனிப் பயமிலரெனபதறகுக கலவிப்பயனுடையரலலரெனறுரைபபாருமுளா.

எஉகூ. கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிநது
நலலா ரவையஞசு வாா. கூ

இ-ள். கறறு அறிநதும நலலாா அவை அஞசுவாா—நூலகளைக் கறறுவை ததும அவறறுறபயனறிநதுவைத்தும நலலாரிருநத அவையினையஞசி ஆணடுச சொலலாதாரை—கலலாதவரின கடை எனப—உலகததாா கலலாதவரினுங கடையரெனறு சொலலுவா. எ-று.

அககலவியறிவுகளாற பயனறுமெயதாது பிறரையெயது விபபதுஞசெய யாது கலவிததுனபமேயெயதிநிறறலின, கலலாதவரிறகடையென உலகமபழி ககுமென்பதாம. (கூ)

எகூ0. உளரெனினு மிலலாரொ டொபபர் களனஞசிக்
கறற செலசசொலலா தார். க0

இ-ள். களன அஞசிக கறற செலச சொலலாதாா— அவைககளத்தையஞ சித் தாங்கறறவறறை அதறகேறகச சொலலமாட்டாதாா,— உளா எனினும இல்லாரொடு ஒபபா — உயிா வாழகினறுராயினும, உலகததாராலெணணபப டாமையின இறநதாரோடொபபா. எ-று.

ஈணடுக களனெனறது ஆணடிருநதாரை. இவையைநதுபாட்டானும் அவை யஞசுவாரிழிபு கூறபபட்டது. (க0)

அங்கவியலில அமைசசியல் முற்றிறறு.

எசும் அதி. — நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும் அமைச்சனாலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையுளும் — குன்றாத விளையுளைச் செய்வோரும் — தக்காரும் — அறவோரும் — தாழ்வு இலாச் செல்வரும் — கேடில்லாத செல்வமுடையோரும் — சேர்வது நாடு — ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது. எ-று.

மறுமையாதிணைப்பொருள்களோடு சேர்தற்றொழிலோடும் இயையாமையின், விளையுளென்பது உழவர்மேனின்றது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுள்ளாதல். இதனான் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அந்தணர்முதலாயினார். நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடமென்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை. செல்வர் கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருட்டரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு. உ

இ-ள். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய் — அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு — கேடின்மையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது மிகப்பெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசணிமையென்றிவற்றான் வருவது. "மிகப்பெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி— யகக்கணர சண்மையோ டாறு." இவற்றை வடநூலார் ஈதிக ளென்ப. இவற்றுள் முன்னையவற்றின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று. (உ)

எகந. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ந

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி — பிறநாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண் வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி — இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு — அதன்மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண் முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்கள் மக்கட்டொகுதியும் ஆனெருமைமுதலிய விலங்குத்தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களிற்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (ந)

௭௩௪. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. ௪

இ-ள். உறு பசியும்—மிக்க பசியும்—ஓவாப் பிணியும்—நீங்காத நோயும்—செறு பகையும் சேராது—புறத்திருந்து வந்தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி—இயல்வது நாடு—இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவிளைதலானும் சேராதாயிற்று. ஓவாப் பிணி தீக்காற்று மிக்க குளிர் வெப்பங்களும் நுகரப்படுமவற்றது தீமையுமின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (௪)

௭௩௫. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. ௫

இ-ள். பல குழுவும் — சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகூட்டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யும் முட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு—அளவு வந்தால் வேந்தனையலைக்குங்கொலைவினைக்குறும்பருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.

சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குள்தாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பார், கள்வர், குறளை கூறுவார் முதலிய மக்களும் பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்மூன்றும் அரசனாலும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

௭௩௬. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. ௬

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவரால் கெடுதலறியாததாய்— கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றா நாடு— அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுந்தன்வளங் குன்றாத நாட்டினை— நாட்டின் தலை என்ப— எல்லாநாட்டினுந்தலையென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அறியாத குன்றாதவென்னும் பெயரெச்சங்களினிறுதிநிலைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானுங் கடவுட்பூசையறங்களென்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம் ஆகரங்களிற்படுவனவும் வயலினுந்தண்டலையினும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவேயுளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுங் குறைவறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்டிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௬)

௭௩௭. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. ௭

இ-ள். இருபுனலும்— கீழ்நீர் மேனீரெனப்பட்ட தன்கணீரும்—வாய்ந்த மலையும்—வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனின்றும் வருவதாய நீரும்— வல்லரணும் — அழியாத நகரியும் — நாட்டிற்கு உறுப்பு— நாட்டிற்கவயவமாம். எ-று.

ஈண்டுப் புனலென்றது தூரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றுள் வானம் வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தன்வளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எஙஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயின்மையுஞ் செல்வமும் விளைதலும் இன்பமுங் காவலுமென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்— நாட்டிற்கு அணி என்ப — நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், நுகர்வனவுடைமையானும், நிலநீர்களது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெனவே அரசன்காவலும் வாழ்வோர்காவலும் அரண்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனழகு இதனாற்கூறப்பட்டது. (அ)

எஙகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளத்தன நாடு என்ப—தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற்றானேயடையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்,— நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல—ஆதலாற் றேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா. எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. பொருள்செய்வார்க்குமஃ திடமென்றார் பிறரும். நூலோர்விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற்குற்றங்கூறிய வாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள்படவுரைப்பின், அனுவாதமாம். (கூ)

எச0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. க0

இ-ள். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லிய குணங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமையெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராதலும் அவன்றான் இவர்மாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்றாற்பயனின்றாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

எ௫ ம் அதி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுபபாயடிங்குமாயினும் பகைவராற்ருலைவுவந்துழி அதுதனக்கும அரசனறனக்கும ஏமமாதறசிறபபுப்பறறிப பிறிதோரங்கமாக வோதபபட்ட அரண இவவதிகாரததாறகூறுகின்ருா.

எ௪க. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற
போற்று பவர்கரும் பொருள். .   க

இ-ள். ஆறறுபவாக்கும அரண் பொருளா—மூவகையாறறலுமுடையராயப பிறர்மேறசெலவாாக்கும் அரண சிறநதது,—அஞ்சித தறபோற்றுபவாகரும (அரண) பொருளா — அவையினறித தமமேலவருவாாககஞ்சித தனனையேய டைவாாக்கும அரண சிறநதது. எ-று.

பிறாமேறசெலலுங்கால உரிமை பொருணமுதலியவறறைப பிறனொருவன வௌவாமல வைததுச செலலவேணடுமாகலானும, அபபெருமை கொலைநதிருதிவநதுழிக கடனடுவெணுடைகலத்தர்போனறு ஏமங்காணுதிறுவராகலானும், ஆறறுபவாககும போறறுபவாககும அரண பொருளாயிறறு. அரணில வழி அழியுமபாலராகலின, அவரை முறகூறினா. இதனுல அரணினது சிறப புக்கூறபபட்டது. (க)

எ௪உ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடு முடைய தரண்.   உ

இ-ள். மணி நீரும மணணும மலையும அணிநிழறகாடும உடையது அரண —மணிபோலுநிறததினையுடைய நீரும வெளளிடைநிலமும மலையுங குளிாநத நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணவது. எ-று.

எஞ்ஞான்றும வறருத நீரெனபாா மணிநீரெனறும, நீருநிழலுமிலலா மருநிலமெனபாா மணணெனறும், செறிநத காடெனபாா அணிநிழறகாடெனறுங் கூறினர். மதிறபுறததுமருநிலமபகைவா அரணபறருமைபபொருட்டு. நீரரண, நிலவரண, மலையரண, காட்டரணென இயறகையுஞ் செயறகையுமாய இநநானகரணுஞ்சூழபபடுவது அரணெனபதாம. (உ)

எ௪௩. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல.   ௩

இ-ள். உயர்வு அகலம திணமை அருமை இநநானகின அமைவு— உயர்ச்சியும் அகலமுந திணமையும் அருமையுமெனறு சொலலபபட்ட இநநானகின மிகுதியையுடைய மதிலை— அரண எனறு உரைககும நூல — அரணெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

அமைவு நூலெனபன ஆகுபெயர். உயாவு ஏணியெயதாதது. அகலம் புறததோாக்கு அகழலாகா அடியகலமும, அகததோாககு நினறு வினைசெயயலாந தலையகலமும். திண்மை கலவிட்டிகைகளாறசெயதலிற குததபபடாமை. அருமை பொறிகளான அணுகறகருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற பொறியு மயிற செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ கவணும—பரிவுறு வெநநெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்பொன னுலையுங் கலலிடு கூடையுந்— தூணடிலுந் தடக்கு மாணடலை யடுபபுங—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு—மைய

விற் துலாமுங் கைபெயர் ஊசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்—கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்"* என்றிவை முதலாயின. (௩)

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண். ௪

இ-ள். சிறுகாப்பின் பேர் இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய்—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்னை வந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது. எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாதல்பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்துமென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவ்வூக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றுங் கூறினார். (௪)

எசரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். ௫

இ-ள். கொளற்கு அரிதாய்— புறத்தாரால் கோடற்கரிதாய் — கொண்ட கூழ்த்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய்— அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணாவது. எ-று.

கோடற்கருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற்கருமை. உணவு நிலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவுமடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுதமுதலிய புறத்தார்மேலெளிதிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தார்மேற்செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின. (௫)

எசசா. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண். ௬

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய்—அகத்தோர்க்கு வேண்டும்பொருள்களெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய்—இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண்— புறத்தோரால் அழிவெய்துமெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையுதவிக்காக்கும் நல்லவீரரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசன்மாட்டன்பும் மானமும் மறமும் சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குணங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (௬)

எசஎ. முற்றியு முற்றா தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். ௭

இ-ள். முற்றியும்—புகலொடு போககொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்— முற்றாது எறிந்தும்— அங்ஙனஞ்சூழாது நெகிழ்ந்தவிடத்தேக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதும்;— அறைப்படுத்தும்,—அகத்தோரை அவரதெளிநதோரைவிட்டுக் கீழறுத்தத திறப்பிததும்—பறறறகு அரியது அரண்— புறததோராறகொள ளுதற்கரியதே அரணாவது. எ-று.

இமமூனறுபாயததுளளும முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும, ஏனைய நலலாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எ௪அ. முறறுற்றி முற்றி யவரையும பறறுறறிப
பற்றியாா வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவரையும—தானைபபெருமையாற சூழதலவல லராய வநது சூழநத புறததோரையும — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண—தனனைபபறறியவகததோா தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொருது வெலவதே அரணாவது. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை பறறினகணணேயாறறியெனவிரியும. பறறு ஆகுபெயா. வெலவதென உடையாாதொழில அரணமேனினறது. பெருமபடையானைச சிறுபடையான பொறுதது நிறகுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபினதென்பதாம. இதறகுப பிறிதுரைபபாருமுளா. இவையேழுபாடடானும அதனிலக்கணஙகூறப்பபடடது. (அ)

எ௪௯. முனைமுகதது மாறறலர் சாய வினைமுகதது
வீறெயதி மாணட தரண். ௯

இ-ள். முனைமுகதது மாறறலா சாய வினைமுகதது வீறு எயதி—போாதொடஙகினவளவிலே பகைவா கெடுமவணணம அகததோாசெயயும வினைவேறுபாடுகளான வீறுபெறறு—மாணடது அரண—மறறும வேணடுமாடசியையுடையதே அரணாவது. எ-று.

தொடககததிற கெடடாா பினனுஙகூடிபபொருதல கூடாமையின, முனைமுகததுச்சாயவெனறாா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடஙகியபோரினையறிநது எயதல, எறிதல, குததுதல, வெடடுதலெனறிவை முதலாயின வினைகளுள அதனைச சாயபபன செயதல. மறறுமவேணடுமாடசியெனறது புறததோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகுக கணட சுருஙகைவழி முதலாயினவுடைமை. (௯)

எ௫0. எனைமாடசித் தாகியக கண்ணும வினைமாட்சி
யிலலாாக ணிலல தரண. ௧0

இ-ள். அரண—அரண,—எனைமாடசிதது ஆகியககணணும— மேறசொலலப்படட மாட்சியெலலாமுடைததாயவிடததும,—வினைமாடசி இலலாாகண இலலது—வினைசெயதறகண் மாடசியிலலாதாாமாடடு அவையிலதாம. எ-று.

வாளாவிருததலும அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெலலாம் அடஙக வினைமாடசியிலலாரொனறும, ஏறறவினையையளவறிநதுசெயது காவாக்கால அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபாா அவையுடைததனறெனறுங கூறினாா. இவையிரண்டுபாடடானுங காபபாரையினறியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (௧0)

எசு ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின் திறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எருக. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். க

இ-ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது—ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்ய வல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை—ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவுசிறப்புமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் நட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லையென்பதாம். (க)

எருஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. உ

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்—எல்லா நன்மையுமுடையராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழ்வர்,—செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர்—எல்லாத்தீமையுமுடையராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செய்வர். எ-று.

உயரச்செய்தல் தாந்தாழ்ந்து நிற்றல். இகழ்தற்கண்ணுந் தாழ்தற்கண்ணும் பகைவர், நட்டார், நொதுமலரென்னும் மூவகையாருமொத்தலின், யாவருமென்றார். பின்னுங்கூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருட்டு. (உ)

எருங. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ங

இ-ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம்—பொருளென்று எல்லாராலுஞ்சிறப்பிக்கப்படும் நந்தாவிளக்கு—எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும்—தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதலிற் பொய்யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றுங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எருச. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். ச

இ-ள். திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள்—செய்யுந் திறத்தினையறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலனாக உளதாய பொருள்—அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும்—அவனுக்கு அறத்தையுங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுந்திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலனாகவென்பது இன்றியெனத் திரிந்து நின்றது. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெய்தலானும் அறனினுமெனறும், நெடுங்காலநின்று துய்க்கபபடுதலான இன்பமுமீனுமெனறுங்கூறினார். அதனான் அதநிறததானீட்டுகவென்பதாம். (௪)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம்
புலலாா புரள விடல. ரு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம்— தாங்குடிகணமாட்டுச செயயுமருளோடும் அவா தமமாட்டுச செயயுமனபோடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டததை— புலலாா புரள விடல— அரசா பொருநதாது கழியவிடுக. எ-று.

அவறறோடு கூடிவருதலாவது அறிலொனறும் வருதல. அவவாறு வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணீாபோலச செயதானையுங்கொணடிறததலின, அதனைப் புலலாொனறொழியாது புரளவிடலெனறுங்கூறினா. (ரு)

எருசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுந்தன் னொன்னார்த
தெறுபொருளும வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும—உடையாரினமையிற றானேவநதுறற பொருளும— உலகு பொருளும— சுங்கமாகிய பொருளும — தன ஒனனாத தெறு பொருளும — தனபகைவரைததிறையாககொளளுமபொருளும—வேநதன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருளகள. எ-று.

உறுபொருள வைததாரிறநதுபோக நெடுங்காலம நிலததினகடகிடநது பினகணடெடுததது உம், தாயததாா பெறுததுஉமாம. சுங்கம கலததினுங காலினும் வரும பணடங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும பொருளென விரியும. அறிலொனறொழியவும உரியன கூறியவாறு. இவைமுனறுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறபபடடது. (சு)

எருஎ. அருளெனனு மன்பின குழவி பொருளென்னுஞ்
செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-ள். அனபு ஈன அருள எனனும குழவி— அனபினாலீனப்பட்ட அருளெனனுங்குழவி— பொருள எனனும செலவச செவிலியால உணடு— பொருளெனறு உயாததுசசொலலபபடுஞ்செலவததையுடைய செவிலியான்வளரும். எ-று.

தொடாபுபறறுதே வருததமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுபறறிச் செல்லுமனபு முதிாநதுழி உளதாவதாகலின அதனை அனபீனகுழவியெனறும, அது வறியாாமேறசெலவது அவவறுமை களையவலலாாககாதலிற பொருளை அதறகுச செவிலியெனறும, அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெலலாபபொருளுமுதவி வளாத்தலிற செலவசசெவிலியெனறுங கூறினா. (எ)

எருஅ. குன்றேறி யானைபபோா கண்டற்றா றன்கைததொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைதது உணடாக ஒனறு செயவான வினை—தன கையதாகிய பொருளுணடாக ஒருவினையையெடுததுக்கொணடான அதனைச் செயதல— குனறு ஏறி யானைப்போா் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப போாைக் கணடாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானென றதனுறபெறரும். குன்றேறியான அச்சமும வருததமுமினறி நிலததிடை யானையும யானையும பொருபோரைத தானினிறிருநது காணுமதுபோலக கைததுணடாக வினையை மேறகொண்டா னும அசசமும் வருததமுமினறி வலலாரையேவித தானினிதிருநது முடிககு மெனபதாம. (அ)

எடுகூ. செய்க பொருளைச செறுநா செருககறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில. கூ

இ-ள். பொருளைச செயக— தமககொனறுணடாகக் கருதுவாா பொருளை யுணடாககுக,— செறுநா செருககு அறுக்கும எஃகு— தமபகைவாதருககி னையறுககும் படைக்கலம அதுவாம,— அதனிற கூரியது இல— அதறகது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதிலலை. எ-று.

அதுவாம அதறகெனபன அவாயநிலையான வநதன. பொருளைச செயயவே பெரும்படையும நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருககொழிநது தாமே யடஙகுவரெனபாா செறுநாசெருககறுககுமெஃகாமெனறும, ஏனையெஃகுகள அதுபோல அருவபபொருளையறுககமாட்டாமையின அதனிறகூரியதிலலென றுங கூறினாா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்பப வியறறியார்க கெண்பொரு
ளேனை யிரணடு மொருஙகு. க0

இ-ள். ஒண்பொருள காழபப இயறறியாாககு— நெறியான வரும் பொருளை இறபப மிகபபடைத்தாாககு— ஏனை இரணடும ஒருஙகு எணபொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருஙகேயெளியபொருளகளாம. எ-று.

காழததல முதிாதல. பயனகொடுததலலது போகாமையின ஒணபொருளெ னறும, ஏனையிரணடும அதனவினைவாகலிற றமமேயொருகாலததிலேயுளவா மெனபாா எணபொருளெனறுங கூறினாா. இவை நான்குபாட்டானும அதனை வரும பயன கூறபபடடது. (க0)

எஎ ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அபபொருளினுளவதாய வெலவதாய படை இரணடதிகாரத்தாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகட படைமாட்சி கூறுகினறாா. அஃதாவது படை யினது நனமை.

எகூக. உறுபபமைந் தூறஞசா வெலபடை வேந்தன்
வெறுககையு ளெலலாந தலை. க

இ-ள் உறுபபு அமைநது ஊறு அஞசா வெலபடை—யானை முதலிய நான குறுபபானும நிறைநது போரினகணூறுபடுதறகஞசாது நினறு பகையை வெல வதாய படை— வேநதன் வெறுக்கையுள எலலாம தலை— அரசனசெல்வ ஙகளெலலாவறறுளளுந தலையாய செலவம. எ-று.

ஈணடுப படையெனறது அநநான்கனறொகுதியை. ஊறஞசியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும், ஒழிநதவஙகஙகட்கும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின வெறுககையுளெலலாநதலையென்றுங கூறினார். (க)

௭௬௨. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. ௨

இ-ள். தொலைவிடதது உலைவிடதது ஊறு அஞ்சா வன்கண—தான சிறிதா யவழியும அரசறகுப போரினகணுலைவுவநதால தனமேலுறுவதறகஞ்சாது நினறு தாஙகும வனகணமை— தொலபடைககலலால அரிது— அவனமுனறொத தொடஙகி வரும படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. மூலபபடை, கூலிபபடை, நாடடுப்படை, காடடுபபடை, துணைபபடை, கைபபடையெனனும அறுவகைபபடையுளளுஞசிறபபுடையது மூலபபடையாகலான, அதனை அரசன "வெலபொறியு நாடும விழுபபொருளுந தணணடையுங — கொலகளிறு மாவுங கொடுததளிகக"*எனபது குறிபபெசசம. இபபடையை வடநூலா மௌலமெனப. (௨)

௭௬௩. ஒலிததககா லெனனா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிரபபக கெடும ௩

இ-ள். எலிபபகை உவரி ஒலிததககால எனனும— எலியாய பகைதிரணடு கடலபோலவொலிததால நாகததிறகு எனனவேதம வரும! — நாகம் உயிரபபக கெடும—அந்நாகமுயிரததுணையானெ அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொககுநினறது. இத்தொழிலுவமததாற றிரட்சிபெறறும். வீரரலலாதாா பலா திரணடாாததால அதறகு வீரனஞ்சான அவன இளாநத துணையானே அவா தாஙகெடுவொனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிது மொழிதலெனனுமலஙகாரம. வீரரலலாதாாபலரினும வீரனொருவனேயாடல் நனறெனபதாம. இவைமூன்றுபாடடானும முறையே அரசனுக்குபபடை ஏனையஙகஙகளுடசிறநததெனபதூஉம், அதுதனனுளளும மூலபபடை சிறநததெனபதூஉம், அதுதனனுளளும் வீரன சிறநதானெனபதூஉங கூறபபடடன. (௩)

௭௬௪. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவநத
வனக ணதுவே படை. ௪

இ-ள். அழிவு இனறு— போரினகட்கெடுதலினறி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற கீழறுக்கபபடாததாய—வழிவநத வனகணதுவே படை—தொனறுதொடடுவநத தறுகணமையையுடையதே அரசனுககுப படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானஙகளுடைமையும, அறைபோகாமையான அரசனமாடடன்புடைமையும, பெறபபடடன. வழிவநத வனகணமை "கனனிநறுனைநத்தகணவன் களபபடடான—முனனினறு மொய்யவிநதாரனையா— பினனின்று—கைபோயக கணையுதைபபக் காவலன மேலோடி—யெயபோற கிடநதானென னேறு."† எனபதனைநிக. குறறியலுகரததின்முன்னா உடமபடுமெயவிகாரததானவநதது. இது வருகினறபாடடுளளுமொககும். (௪)

* வெணபாமாலை, துமபைபபடலம,௨.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தணணடையுங—கொல்களிறு மாவுங கொடுததளிததான—பலபுரவி —நனமணித திண்டோ நயவாா தலைபனிபபப்—பனமணிப பூணான படைககு.

† வெண்பாமாலை, வாகைபபடலம், ௨௨.

எசுரு. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ரு

இ-ள். கூற்று உடன்று மேலவரினும—கூற்றுவன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும— கூடி எதிர்நிற்கும ஆற்றலதுவே படை—நெஞ்சொத்து எதிர் நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்திலகூற்றாகலின், உம்மை சிறப்புமமை. மிகபபலா நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம அரசனமேலன்பு. ஆற்றல மனவலி. (ரு)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம படைக்கு சு

இ-ள். மறம் மானம மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம என நான்கே—தறு கண்மையும மானமும் முனவீரராயினோா சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும அர சனாற்றேறபபடுதலுமென இந்நான்குகுணமுமே— படைக்கு ஏமம—படை க்கு அரணாவது எ-று.

இவற்றுள் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்றுநிற்றலும, அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற்காத்தலும, அழியுநாபுறக்கொடையிலவாளோசசாமை முத லியவும, அறைபோகாமையுமாகிய செயகைகள் பெறபபட்டன. இச்செயகை யாரகுப் பகைவா நணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாவெனபதாம். (சு)

எசுஎ. தார்தாங்கிச் செலவது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. எ

இ-ள். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து — மாற்றாரால வகுக்க பபட்டுத் தனமேலவந்த படையினபோரை விலக்கும வகுபபறிந்து வகுத்துக் கொண்டு—தார் தாங்கிச் செலவது தானை—அவர்தூசியைத் தனமேல வாரா மற்றடுத்துத் தான அதனமேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுபபிற்றாய, வகையானான் காய, விரியானமுப்பதாம். உறுபபேழாவன அரமுதற்றேட்டியீறாயின. வகை நானகாவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிவை. விரி முப்ப தாவன தண்டவிரி பதினேழும, மண்டலவிரி இரண்டும, சங்கதவிரியாறும், போகவிரியைந்துமெனவிவை. இவற்றின பெயாகளும இலக்கணமும ாண்டு ரைபபிற்பெருகும, அவையெல்லாம் வடநூலகளுட்கண்டுகொள்க. இவைநா னகுபாட்டானும படையினதிலக்கணங்கூறபபட்டது. (எ)

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானை— தானை,— அடற்றகையும ஆற்றலும இல எனினும—பகை மேற் றான்சென்றடுந்தறுகண்மையும அது தனமேலவந்தால் பொறுக்குமாற் றலும் இல்லையாயினும,— படைத்தகையால பாடு பெறும — தனதோற்றப பொலிவானே பெருமையெய்தும. எ-று.

இலலெனினுமெனவே, அவற்றினறியமையாமை பெறபபட்டது. படைத் தகையென்றது ஒருபெயாமாத்திரமாய நின்றது. தோற்றபபொலிவாவது அல ங்கரிக்கப்பட்ட தோ், யானை, குதிரைகளுடனும பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காகளமுரசலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றுமழகு. பாடு கண்டவள விலே பகைவரஞ்சும பெருமை. (அ)

எசுகூ. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை. ௬

இ-ள். சிறுமையும் செல்லாத துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான்றேய்ந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தனக்கில்லையாயின்,— படை வெல்லும்— படை பகையை வெல்லும். எ-று.

விட்டுப்போதலும் நின்றுநல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான் வருவன. செல்லாததுனியாவது மகளிரை வெளவல், இளிவரவாயின செய்தன முதலியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொராமையின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (௯)

எஎ0. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில். ௰

இ-ள். நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும் — போரின்கண்நிலையுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும்,— தலைமக்கள் இல்வழித் தானை இல—தனக்குத் தலைவராகிய வீரரில்லாதவழித் தானை நில்லாது. எ-று.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காணப்போரில்லெனப் பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்களில்வழியிலவென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே படைத்தகையின்மையானும், அரசன்கொடைத் தாழ்வுகளானும், தலைவரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௰)

எ அ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஎக. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர். க

இ-ள். தெவ்விர் என் ஐமுன் நின்று கல் நின்றவர் பலர்—பகைவீர், இன்றிங்கெனறலைவனெதிர் போரேற்று நின்று அவனவேலவாய் வீழ்ந்து பின்கல்லின்கண்ணே நின்றவீரர் பலர்,— என் ஐமுன் நில்லன்மின்— நீவிர் அதன்கண்ணன்றி நுமமுட்டற்கணிற்றல்வேண்டின், என்றலைவனெதிர் போரேற்றுநிற்றலையொழிமின். எ-று.

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்துக் கூறினமையின், அவனவேல்வாய்வீழ்தல்பெறற்கும். கல் நடுகல். "நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்கணை மீச்சில்லா—லம்பொன் முடிபபூ ணரசுமிலை"* எனப் பதுமுகன்கூறினாற்போல

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௩௧௨.—பைம்பொற் புளகப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்— செம்பொ னெடுந்தேர்த் தொகைமாக்கட்றூனை வெள்ள—நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா — லம்பொன் மணிப்பூ ணரசுமிலை யென்று நக்கான்.

ஒருவீரன தனமறம அரசனமேலவைததுக கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞசி.* (க)

எஎஉ. கான முயலெயத வமபினில் யானை
பிழைததவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல எயத அமபினில—கானததினகணுேடும் முயலைப பிழையாமலெயத அமபையேநதலினும்—யானை பிழைதத வேல ஏநதல இனிது—வெளளிடைநினற யானையையெறிநது பிழைநத வேலையேநதுதல நன்று.எ-று.

கானமுயலென றதனுல வெளளிடைநினறவெனபதூஉம, பிழைத்தவென றதனுற பிழையாமலெனபதூஉம,முயறகுத் தக எயதவென றதனுன் யானைககுததக எறிதலும், வருவிககபபடடன. இது வேறறரசனபடையொடு பொருதானோாவீரன அதுபுறஙகொடுததாக நாணிப பினனவனறனமேறசெலலலுறறுனது கூறறு. (உ)

எஎந. பேராண்மை பென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராணமை மறறத னெஃகு. ந

இ-ள். [illegible]றுகணபோ ஆணமைஎனப—பகைவாமேற கணணேடாது செயயும மறததை நூலோா மிகநவாணடனமையெனறு சொல்லுவா,— ஒனறு உறறக்கால ஊராணமை அதன எஃகு(எனப)—அவாககு ஒருதாழவு வநததாயிற கணணேடி அது தீாததுககோடறபொருடடு ஊராணமைசெயதலை நூலோா அதறகுக கூாமையெனறு சொலலுவா. எ-று.

எனபவெனபது பினனுமியைநதது.ஊராணமை உபகாரியாநதனமை.அஃதாவது இலஙகையாவேநதன போரிடைத தனறுனைமுழுதுமபடத் தமியனுயகப படடானது நிலைமை நோககி, அயோததிபரிறை மேறசெலலாது இனறுபோய நாளை நினறுனையோடு வாவென விடடாறபோலவது. இவையிரணடுபாட்டுந தழிஞசி.† (ந)

எஎச. கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும ச

இ-ள. கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன — தனகைபபடையாய வேலைத தனமேலவநத களிறறொடு போககி வருகின்ற களிறறுககு வேறுடிததிரிவான—மெய வேல பறியா நகும— தனமாாபினகணினற வேலைககணடு பறிதது மகிழும. எ-று.

களிறறொடு போககல களிறறினதுயிாாக கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ்ச்சி தேடியதெபதலான. இதனுட களிறறையலலதெறியானெனபதூஉம, சினமிகுதியான வெமபிடைபோழநததறிநதிலனெனபதூஉம, பினனும் போாமேல் விருபபினனெனபதூஉம, பெறபபடடன. நூழிலாடடு.‡ (ச)

---

* நெடுமொழிவஞசியெனபது ஒனனுதாா படைகெழுமித்—தனனுணமையெடுததுரைததனறு.

† தழிஞசியெனபது அழிபவா புறககொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழிதறு கணமை காதலித துரைததனறு.

‡ நூழிலாட்டெனபது களஙகழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிநதவேல் பறித்தோசசினறு.

எஎரு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ரு

இ-ள். விழித்த கண—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண — வேல்கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின—அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றோ— அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரின்கண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செய்யாரென்பதாம். (ரு)

எஎ௬. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து. ௬

இ-ள். தன் நாளை எடுத்து—தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி,—விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும்—அவற்றுள் விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும் வீரன். எ-று.

விழுப்புண் முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெறாத நாள்களோடுங்கூட்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (௬)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும் இசை வேண்டி வேண்டா உயிரார்—இறக்கத்துந் தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்—கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து—கழல்கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல் அகத்திடல். இறக்கமும் புகழும் எளிதினெய்துவராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர் அ

இ-ள். உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர்—போர்பெறின் தம்முயிர்ப்பொருட்டுச் சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர்—இறைவன் செறினும் சீர் குன்றல் இலர்—தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்று முனியினும் அவ்வீரமிகுதி குன்றார். எ-று.

போர்பெற்றறியாமையின், அது பெறாதல் அரசன்றடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம். பிறரும் "போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்" என்றும் "புட்பகத—தேவ ருலகிற் சாவேம் யாமென— நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங் கூறினார். (அ)

எஎ௯. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். ௯

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை — தாங்கூறின வஞ்சினந் தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார் — அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர்? எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகக்கடவேனெனத் தானே வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினுந் தொலைவின்மையின், அது முடித்தாராயினரெனச் சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (க)

எஅ0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் சாகிற்பின் — தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்குமவகை போர்மேற் சாவப்பெறின், — சாக்காடு இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து — அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங்கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. கிளையழ இல்லிடைநோயால் வீவார் பழிப்பயப்பனென்பதாயின், அத்தலினையாற் றுறக்கமெய்தற்குச் சாதலை இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவைநான்கு பாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எகூ ம் அதி.— நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசர்க்கு வினையிடத்துதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பின்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுவான்றொடங்கி, அவ்வதிகாரமைந்தனுள்ளும் முதற்கண் நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதன்முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு க

இ-ள். நட்பின் செயற்கரிய யா உள — நட்புப்போலச் செய்துகோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள! — அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள — செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள! எ-று.

நட்புச்செய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும் செய்தாற்றிரிபின்றி நிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செய்தற்கரியனவில்லையென்றும், செய்தாற் பகைவராற் வினைசெய்யொட்டாதாகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானாயதூஉம் தேயமுறையானாயதூஉமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிற்று, ஏனையது பகையிடையிட்டதேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு இதனுற் கூறப்பட்டது. (க)

எ அஉ. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நட்பு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நட்புக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோல நாடோறுநிறையுநதனமையவாம,—பேதையார நட்பு மதிப பின நீர — மறறைபபேதைமையுடையாரநட்புககள நிறைநத மதி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுஙகுறையுநதனமையவாம. எ-று.

நீரவரொனறா, இனிமைபறறி. கேணமை, நடபெனபன ஒருபொருட்கிளவி. செயதாரது பன்மையான நட்பும பலவாயின. அறிவுடையாரும அறிவுடையாருஞ்செயதன முனசுருஙகிப பினபெருகறகும,பேதையாருமபேதையாருஞ செயதன முனபெருகிப பினசுருஙகறகுஙகாரணம தமமுணமுனனறியாமை யும பினனறிதலுமாம. (உ)

எ அங. நவிறொறு நூனயம போலும் பயிறொறும
பண்புடை யாளர தொடர்பு. ங

இ-ள். பணபுஉடையாளர தொடர்பு பயிறொறும—நறகுணமுடையமக்கள தம்முடசெயத நட்புப பயிலுந்தோறும அவாககினபஞசெயதல—நூல நவிறொறும நயமபோலும— நூறபொருள கறகுநதோறுங கறறாககினபஞசெ யதலையொக்கும். எ-று.

நயததினைச செயதலான, நயமெனபபட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும அசசிறபபிறகேது கூறபபட்டது. (ங)

எ அச. நகுதற பொருட்டனறு நட்டன் மிகுதிககண்
மேறசென றிடிததற பொருட்டு. ச

இ-ள. நட்டல நகுதறபொருட்டனறு— ஒருவனொடொருவன நட்புசசெய தல தமமுணகுதறகியைநதன சொலலி நகையாடறபொருட்டனறு,—மிகுதி ககண மேறசெனறு இடிததறபொருட்டு— அவாககு வேணடாதசெயகையுள தாயவழி முறபட்டுக கழறுதறபொருட்டு. எ-று.

பழியும பாவமுநதருஞ்செயகை துனபமே பயததலான வேணடபபடுவதன மையின அதனை மிகுதியெனறும, அஙசெயதறகு முனனே மீட்டலவேணடுத லின மேறசெனறெனறும, இனசொறகு மீளாமையின இடிததறபொருட்டெ னறுஙகூறினார. இதனான நட்பினபயன கூறபபட்டது. (ச)

எ அரு. புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா
னட்பாங கிழமை தரும. ரு

இ-ள. புணாசசி பழகுதல வேணடா—ஒருவனொடொருவன நட்பாதறகுப புணாசசியும பழகுதலுமாகிய காரணஙகள வேணடுவதிலலை,—உணாசசிதான நட்பாம் கிழமை தரும— இருவாக்குமொததவுணாசசிதானே நட்பாமுரிமை யைக கொடுக்கும். எ-று.

புணாசசி ஒருதேயததாராதல, "இனறே போலகநும் புணாசசி தானே." எனறதும் அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும மருவுதல. இவவி ரணடுமினறிக் கோபபெருஞசோழனுக்கும பிசிராநதையாாககும்போல உண

ரச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர்நீங்குமுரிமைத்தாய நட்பினை பயக்குமெ னபதாம. நடபிறகுப புணாசசி,பழகுதல், உணாசசியொத்தலெனனுங்காரண மூனறனுளளும பினனது சிறபபுடைத்தெனபது இதனுற கூறபபட்டது.(௫)

எஅசு. முகநக நடபது நடபனறு நெஞ்சத்
தகநக நடபது நட்பு. சு

இ-ள். முகம நக நட்பது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது,—நெஞ்சததகம நக நடபது நட்பு— அனபால அகமுமமலர நடகுமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழவதனை நெஞ்செனருா. இறநததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறொககது. அதனுல் இரணடும் ஒருங்கே மலரவேணடுமெனபது பெறறும். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணலல லுழபபதா நடபு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீககி ஆறு உயத்து — கேடடினைததருநதீநெறிகளைச செலலுங்கால விலக்கி ஏனைநனனெறிகளைச செலலாககாற செலுத்தி— அழி வினகண அலலல உழபபது நடபாம—தெயவத்தாறகேடுவநதுழி அது விலக் கபபடாமையின அததுனபததை உடனனுபவிபபதே ஒருவனுககு நடபாவது. எ-று.

ஆறென வருகினறமையின, அழிவினைததருமவையெனறெழிநதாா. "நெரு ணடவறிவினவா" எனபுழிபபோல இனசாரியை திறக இரணடனுருபு தொக கது. இனி நவையெனறு பாடமோதி, அதறகுப போரழிவினுற செலவவழி வினுமவநத துனபஙகளெனறும, அழிவினகணெனபதறகு யாககையழிவின கணெனறும உரைபபாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நடபு அ

இ-ள். உடுககை இழநதவன கைபோல—அவைபிடையாடைகுலைநதவனுககு அபபொழுதே கைசென்றுதவி அவவிளிவரல களையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண களைவது நடபாம — நடடவனுககு இடுககண வநதுழி அபபொ ழுதே சென்றுதவி அதனைக களைவதே நடபாவது. எ-று.

அற்றங்காததறகட் கை தனமனததினுமுறபடுதலின, அவவிரைவு இடுககண களைவுழியம அதறகொதத தொழிலுவமையினும வருவிகக. உடையவனறெ ழில நடபினமேலேறறபபட்டது. (அ)

எஅகூ. நடபிறகு வீற்றிருக்கை யாதெனிற கொட்பின்றி
யொலலுமவா யூன்று நிலை. கூ

இ-ள். நட்பிறகு வீறறிருககை யாதெனின — நடபினுககு அரசிருக்கை யாதெனின,—கொட்பு இனறி ஒலலுமவாய ஊனறும நிலை—அஃது என்ஞா ன்றுந்திரிபினறி இயலுமெலலையெலலாம அறமபொருளகளிறறளராமைத தா ஙகுந திணமை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மனமொழிமெய்கட்கு உறுதியாய அறம்பொருள்களிற் றளராமற்றாங்கி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றினைகணிறுத்துதற்குமேல் ஒரு செயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (௯)

௭௯0. இனைய ரிவரெமக் கின்னமியா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. ௧0

இ-ள். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் — இவர் நமக்கித்துணையினர் யாமிவர்க்கித்தன்மையமென்று ஒருவரையொருவர் புனைந்துசொல்லினும்,— நட்பு புல்லெனும் — நட்பு புல்லிதாய்த் தோன்றும். எ-று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவரொன்றும் வேற்றுமையின் றிவைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லெனுமென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் நட்பினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

---

௮0 ம அதி. — நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாரையாராய்ந்தறிந்தே நட்கவேண்டுதலின், அவரையாராயுந்திறம். அதிகாரமுறைமையுமிதனானே விளங்கும்.

௭௯௧. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. ௧

இ-ள். நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்டபின் வீடு இல்லை — நட்பினைவிரும்பி அதன்கண்ணே நிற்பார்க்கு ஒருவனோடு நட்புச்செய்தபின் அவனை விடுதலுண்டாகாது,— நாடாது நட்டலிற் கேடு இல்லை — ஆகலான், ஆராயாது நட்புச்செய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆராய்தல் குணஞ்செய்கைகளை நன்மையையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயர். நட்கிற்றுமவரொன்றும் வேற்றுமையின்மையின் வீடில்லையென்றும், அவ்வேற்றுமையின்மையான் அவர்கட் பழிபாவங்கள் தம்மவாமாகலின் இருமையுங்கெடுவரென்பது நோக்கி நாடாது நட்டலிற்கேடில்லையென்றுங் கூறினார். (௧)

௭௯௨. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும். ௨

இ-ள். ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலகாலாராய்ந்தும் பலவாற்றானாராய்ந்தும் ஒருவனோடு நட்புக்கொள்ளாதவன்— கடைமுறை தான் சாம் துயரம் தரும்— முடிவில் தான்சாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தன்மாற்றார் விளைக்க வேண்டாமற் றானே விளைக்கும். எ-று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ் செயலுந் தீயானொடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந் தன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றானிறந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஆராயாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௨)

௭௯௩. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ௩

இ-ள். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்து—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையும் ஆராய்ந்தறிந்து,—நட்பு யாக்க—அவனோடு நட்புச்செய்க. எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப்புண்டுவருதலிற் குன்றாவினனுமென்றும், விடப்படிற் றங்குறையாமென்பார் அறிந்தியாக்கவென்றுங்கூறினார். (௩)

௭௯௪. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டும் நட்பு. ௪

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவானை—உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்து தன்மாட்டு உலகர்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானை—கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றன் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றாம். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனட்பை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்பதாம். (௪)

௭௯௫. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். ௫

இ-ள். அல்லது அழச் சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம்பிறக்குமவகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்து—செய்தக்காற் பின்னுஞ்செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார்—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து நட்புக் கொளல்—ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ-று.

அழச்சொல்லியிடித்தென வந்த பரிகாரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்பட்டச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியுமவகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (௫)

௭௯௬. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். ௬

இ-ள். கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல்,—கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு—ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற் பெறப்படுவதோர்நலனுண்டு. எ-று.

தந்நட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்துத்தோன்றுமற்போந்தார் பின்கேடு வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறினார். கிளைஞர் ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படுவார் இவரென்பதூஉங்கூறப்பட்டன.

௭௯௭. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். ௭

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்—அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானாயின் அதனையொழிந்து அவரின்நீங்குதல். எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமென்று கூறினார். (எ)

௭௯௮. உள்ளற்க உள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ணாற்றறுப்பார் நட்பு. ௮

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்மூக்கஞ்சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக,— அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க — அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

௭௯௯. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். ௯

இ-ள். கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நட்பு,— அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனினைப்பினும், அந்நினைத்தவுள்ளத்தைச் சுடும். எ-று.

நினைத்தத்துணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனானே ஆக்கியகேடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேடினுஞ்சுடுமென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௮௦௦. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. ௰

இ-ள். மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக—உலகோடொத்துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பயில்க,— ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக— உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறாயினார் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்றுங் கூறினார். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௰)

அகம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார்மாட்டும் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்று வினவின,— கிழமையை யாதும் கீழ்ந்திடா நட்பு— அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்கு உடம்படும் நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்கால் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனால் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது (க)

அ0௨. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன் ௨

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்கவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன,— அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேற்றுமைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஆண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (௨)

அ0௩. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. ௩

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை— தாமுடம்படாதனவேனும் நட்டார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின,— பழகிய நட்பு எவன் செய்யும்—அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையானுடம்படுதல், இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான் வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

அ0௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின். ௪

இ-ள். நட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின—தங்கருமத்தை நட்டார் உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின,—விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர

—அசசெயலது விழையபபடுநதனமைபறறி அதனை விருமபுவா அறிவுடை யாா. எ-று.

ஒருவாக்குத தஙகருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினூஉங்கு நனமையின மையின, அசசெயல விழையததககதாயிறறு. அதனை அவவாறறிநது விருமபு தல அறிவுடையாாககலலதினமையின, அவாமேலவைததுககூறினா. வேண டியிருபபனெனபது எழுநதிருபபனெனபதுபோல ஒருசொனனீாமைதது. இத ஞற கேளாது செயதுழி அதனைவிருமபுகவெனபது கூறபபடடது. (௪)

அ0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதகக நடடாா செயின. ௫

இ-ள. நோதகக நடடாா செயின—தாம வெறுககததககனவறறை நடடாா செயதாராயின, —பேதைமை ஒனறோ பெருஙகிழமை எனறு உணாக—அத றகுக காரணம ஒனறிறபேதைமையெனறுதல ஒனறினமிக்கவுரிமையெனறு தல கொளக. எ-று.

ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெ யயாமை பெறறும. இது வருகினறவறறுளளுமொககும. இழவூழான வரும பேதைமை யாவாககுமுணமைமயிற றமககேதஙகொணடானெனறுதல ஊழவ கையான எமமினவரறபாலது ஒறறுமைமிகுதிபறறி அவரினவநதெனறுதல கொளவதலலது அனபினமையெனறு கொளளபபடாதெனபதாம. கெடுமவகை செயயின அதறகுக காரணம இதனறகூறபபடடது. (௫)

அ0௬. எலலைக்க ணின்றாா துறவாா தொலைவிடததுந
தொலலைகக ணின்றாா தொடாபு. ௬

இ-ள. எலலைககண நினறாா—நடபுவரமபிகவாது அதனகணணே நினறவா —தொலலைககண நினறாா தொடாபு தொலைவிடததும துறவாா—தமமொடு பழைமையிறறிரியாது நினறாரது நடபினை அவராறறொலைவுவநதவிடததும விடாா. எ-று.

பழைமையிறறிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொரு—கேடும போககேடும. (௬)

அ0எ. அழிவநத செயயினு மன்பறா ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள. அழிவநத செயயினும அனபு அறாா— நடடாா தமககழிவுவநதவற றைச செயதாராயினும அவாமாடடனபொழியாா — அனபின வழி வநத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவநத நடபினையுடையாா. எ.று.

அழியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. அழிவு மேறசொலலிய கேடுகள. இவையிரணடுபாடடானுங் கேடுசெயதககணணும நடபு விடறபாறறனறென பது கூறபபடடது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லாாககு
நாளிழுகக நடடாா செயின். அ

இ-ள. கேள இழுககம கேளாக கெழுதகைமை வல்லாா்க்கு — நடடாா செயதபிழையைத தாமாகவேயனறிப பிறாசொனனாலுங் கொளளாத உரிமை

யறியவல்லார்க்கு— நட்டார் இழுக்கம் செயின் நாள் — அவர் பிழை செய்வாராயின், அது பயன்பட்ட நாளாம் எ-று.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லாரென்பது ஒருபெயராய்க் கேளாதவென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோந்துழியல்லது அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற் பிழைபொறுத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௮)

௮௦௯. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு. ௯

இ-ள். கெடா வழி வந்த கேண்மையார் கேண்மை—உரிமையறாது பழையதாய் வந்த நட்பினையுடையாரது நட்பினை — விடார் உலகு விழையும்—அவர் பிழைநோக்கி விடுதல்செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும்.எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. விடாதாரையெனவே, விடுதற்காரணங்கூறப்பட்டது. நம்மாட்டும் இவரித்தன்மையராவரென்று யாவருந்தாமே வந்து நட்பாவரென்பதாம். கெடாவென்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாராகியென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௮௧௦. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார். ௧௦

இ-ள். பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார்—பழைய நட்டார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம்பண்பினீங்காதார்— விழையார் விழையப்படுப— பகைவரானும் விரும்பப்படுவர். எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுஞ் சிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அத்திரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் நட்டாராவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௮௨-ம் அதி. — தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு நட்பாராய்தற்கட்சுருங்கச்சொல்லிய துணையானடங்காமையின் அதனையிருவகைப்படுத்து இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்து, முதற்கட்டீநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின்றீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார்மேலேற்றியது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேலேற்றிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறாமையே விளங்கும்.

௮௧௧. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது ௧

இ-ள். பருகுவார்போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை—காதன்மிகுதியாற் பருகுவார்போன்றாராயினுந் தீக்குணமுடையார்நட்பு— பெருகலின் குன்றல் இனிது— வளர்தலிற்றேய்தனன்று. எ-று.

"பருகு வன்ன அருகா நோக்கமொடு" என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லாரெனவே, தீக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகி

ஞல் வருங்கேடு குனறினல வார்ரமையின, குனறலினிதெனரூா. இதனற தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறபபடடது. இனிச சிறபபுவகை யாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொரூஉ மொப்பிலார கேண்மை
பெறினு மிழபபினு மென. உ

இ-ள். உறின நட்டு அறின ஒரூஉம் ஒபபு இலார கேணமை — தமக்குப பயனுளவழி நட்புசசெயது அஃதிலவழியொழியும ஒபபிலாரது நடபினை— பெறினும இழப்பினும் என— பெறறால ஆககமியாது! இழநதாற கேடியாது! எ-று.

தமக்குறறனபாரபபார பிறரோடு பொருததமிலராகலின, அவரை ஒபபிலா ரெனரூா. அவர்மாட்டு நொதுமறறனமையே அமையுமெனபதாம. (உ)

அகங. உறுவது சீரதூககு நடபும பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நோ. ங

இ-ள. உறுவது சீரதூககும நட்பும— நடபளவு பாராது அதனால வரும பயனளவு பாரககும் நடடாரும— பெறுவது கொளவாரும — கொடுபபா ரைக கொளளாது விலையைககொளளும பொதுமகளிரும— களவரும— பிற ரகேடு நோககாது அவாசோரவு நோககுஙகளவரும— நோ— தமமுளொபபா. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. பொருளையேகுறிதது வருசிததொழுகலின, கணிகையா களவரொடறிவரோடொபபரெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானுந தமக குறுவது பாரபபார நடபினறீமை கூறபபடடது. (ங)

அகச. அமரகத தாறறறுககுங கலலாமா வன்னா
தமரிற றனிமை தலை. ச

இ-ள. அமரகதது ஆறறு அறுககும கலலா மா அனனா தமரின— அமா வாராதமுனனெலலாந தாஙகுவதுபோனறு வநதுழிக களததிடை வீழததுப போங கலவியிலலாத புரவிபோலவாரது தமாமையில — தனிமை தலை— தனிமை சிறபபுடைதது. எ-று.

கலலாமை கதியைநதும சாரிபதினெட்டுமபொருமுரணுறறலும அறியாமை. துனபம வாராதமுனனெலலாந துணையாவாரபோனறு வநதுழி விட்டுநீஙகுவ ரெனபது உவமையாற பெறறும. அவா தமரானால வருமிறுதி தனியானால வாராமையின், தனிமையைத தலையெனரூா எனவே, அதுவுநதீதாதல பெறு தும. (ச)

அகரு. செய்தேமஞ சாராச சிறியவா புனகேணமை
யெயதலி னெயதாமை நன்று. ரு

இ-ள. செயதது ஏமம சாராச சிறியவா புனகேணமை— செயதுவைததா லும அரணாகாத கீழமக்களது தீநடபு— எயதலின் எயதாமை நனறு— ஒருவ றகுண்டாதலின இலலையாதல நனறு. எ-று.

சிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. அரணாகாமை தொலைவினகண விட்டு நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறெனபதறகு மேலுரைத்தாஙகுரைகக.

சாராதவென்னும் பெயரெச்சம் கேண்மையென்னும் பெயர் கொண்டது; சிறிய வென்பதனைக் கொள்ளின், செய்தென்பது நின்று வற்றும். இவையிரண்டு பாட்டானுந் தொலைவிற்றுணையாகாத நட்பினது தீமை கூறப்பட்டது. (௫)

௮௧௬. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும். ௬

இ-ள். பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின்—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநட்பின் — அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உறும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

கெழீஇயென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான்பகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநட்பு எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றார். பெருங்கழிநட்பென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௬)

௮௧௭. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும். ௭

இ-ள். நகை வகையர் ஆகிய நட்பின்— தாமறிதல்வகையராகாது நகுதல் வகையராதற்கேதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின் — பகைவரால் பத்து அடுத்த கோடி உறும்— பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையானகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலென்பது அவாய்நிற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அந்நட்பான் வருமின்பங்களின் அப்பகைவரானவருந்துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாஞ்சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொள்வுரைத்தார். (௭)

௮௧௮. ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். ௮

இ-ள். ஒல்லும் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை— தம்மான் முடியுங்கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை —சொல்லாடார் சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறியச்சொல்லாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாக்குதல் முடியாதாகநடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கொருகாலோயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னுநட்பாயொழுகக்கருதுவாராகலின், சொல்லாடாரென்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரென்றிவர்க ணட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (௮)

௮௧௯. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. ௯

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாது வேறுவேறாயிருப்பார்நட்பு—கனவினும் இன்னாது — நனவின்கண்ணேயன்றிக் கனவின்கண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்களொவ்வாமை முற்றன்மேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால், கனவினுமின்னாதென்றார். உம்மை எச்சவும்மை, இழிவுசிறப்பும்மையுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (௯)

அ௨0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. ௧0

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு — தனியே மனைக்கண்ணிருந்துழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்கணிருந்துழிப் பழிகூறுவார் நட்பு — எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் — சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிகரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றின்கட்பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சர் நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (௧0)

அ௩ ம் அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத்தாற்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தாற் கூடியொழுகுவார் நட்பு.

அ௨௧. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு ௧

இ-ள். நேரா நிரந்தவர் நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையுங்கூடியொழுகுவார்நட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை —அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அற வெறிவிப்பதாய பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்குந் தொழிலொப்புமையுண்மையான், அதுபற்றி அந்நட்பினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தார். தீரவிடமென்று பாடமோதி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளர். (௧)

அ௨௨. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறுபடும் ௨

இ-ள். இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை—தமக்குற்றார்போன்று உறாதாரோடு உளதாய நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்—இடம்பெற்றுழிப் பெண்பாலார்மனம் போல வேறுபடும். எ-று,

அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின் றொருப்படுப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன்" என்பதனானுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

அ௨௩. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணார்க் கரிது. ௩

இ-ள். நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் — நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத்தும் — மனம் நல்லர் ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது — அதனான் மனந்திருந்தி நட்பாதல் பகைவர்க்கில்லை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லரென்ச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாரைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (௩)

அ௨௪. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும். ௪

இ-ள். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னா வஞ்சரை — கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னராய வஞ்சரை — அஞ்சப்படும் — அஞ்சல்வேண்டும். எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய் நகையைப் புறத்துவிளைத்தலின் வஞ்சரென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற்கருவியாய முகத்தானுந்தோன்றாமையின் அஞ்சுதல்செய்யப்படுமென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றத்திற்கேதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

அ௨௫. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று. ௫

இ-ள். மனத்தின் அமையாதவரை — மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை — எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று — யாதொரு கருத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்றென்று சொல்லும் நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. பகைமைமறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவரைக் கருமங்களிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்றென்பதாம். (௫)

அ௨௬. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். ௬

இ-ள். நட்டார்போல நல்லவை சொல்லினும் — நட்டார்போன்று நன்மை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும், — ஒட்டார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் — பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படும். எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெரும். ஒட்டாராதலாற் றீமை பயத்தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (௬)

அ௨௭. சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான். ௭

இ-ள். வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான் — வில்லினது வணக்கம் ஏற்றவார்க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால், — ஒன்னார்கண் சொல்வணக்கம் கொள்ளற்க — பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும் 'வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினார். வில்லியது குறிப்பு அவனுடைய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னாரது குறிப்பும் அவருடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந்தீங்குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௮௨௮. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து. ௮

இ-ள். ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்னார் குறிப்பை யுணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்,— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற்கிடனாம். எ-று.

தாங்கட்டென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணானுந்தேற்றிய பின் கோறற்கு வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மை காட்டித் தொழினும் அழினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

௮௨௯. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. ௯

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டம்மையிகழும் பகைவரை,— நகச் செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று—தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழும்வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாமவண்ணம், பொருந்தற்பாலமையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அகனொன்று புறனொன்றுதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதனைமேல்வைத்துக் கூறினார். சாவவென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது, "கோட்டின்வாய்ச்சாக்குத்தி" என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக்கூட்டுக. (௯)

௮௩0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். ௧0

இ-ள். பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாரா யொழுகுங்காலம் வந்தால்,— முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஒரீஇ விடல்—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்தவிர்க. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அந்நட்பினையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (௧0)

௮௪-ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நட்பினையெதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற்கூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குற்றமன்மையினுளவாய வெகுளியானுங் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெகுளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங் காமத்தான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங்கூறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாற்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

௮௩௧. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல். க

இ-ள். பேதைமை என்பது ஒன்று— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதொன்று,—யாது எனின் ஏதங்கொண்டு ஊதியம்போகவிடல்—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல். எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுங்கெடுத்துக்கோடலென்பதாம். (க)

௮௩௨. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். ௨

இ-ள். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண் காதன்மை செயல்— தனக்காகாத ஒழுக்கத்தின்கட்காதன்மை செய்தல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௨)

௮௩௩. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில். ௩

இ-ள். நாணாமை—நாணவேண்டுமவற்றுக்கு நாணாமையும்— நாடாமை—நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நார் இன்மை—யாவர்மாட்டும் முறிந்தசொற்செயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணாமை—பேணவேண்டுமவற்றுள் யாதொன்றனையும் பேணாமையும்—பேதை தொழில்—பேதையது தொழில். எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செய்வன தவிர்வன. முறிதல் கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு என்றுமியல்பாய் வருதலின், தொழிலென்றார். (௩)

௮௩௪. ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில். ௪

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும்,—உணர்ந்தும்— அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு

உரைத்தும் — அதனையறியலுறப் பிறர்க்குரைத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின்— தான் அவையடங்கியொழுகாத பேதைபோல— பேதையார் இல— பேதையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்றாற்றீராமையானும், வேறுமருந்தின்மையானும், பேதையிற்பேதையாரில்லென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற்கூறுப. (௪)

௮௩௫. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு. ௫

இ-ள். பேதை — பேதையாயினான்— எழுமையும் தான் புக்கு அழுந்தும் அளறு—வரும்பிறவிகளெல்லாந் தான்புக்கழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச் செயல்! ஆற்றும்—இவ்வொருபிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லனாம். எ-று.

எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். அழுந்துதற்கிடனாய நிரயம். ஏனைப்பிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவயத்தால் அந்நிரயத்துன்பமேயுழந்துவருதலின், எழுமையுந்தான் புக்கழுந்தும் அளறென்றார். முடிவில்காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவாங்கொடுவினைகளையேயறிந்து சில்காலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கரிதாகலின், ஆற்றுமென்றார். இதனான் அவன்மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது. (௫)

௮௩௬. பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். ௬

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேற்கொளின்—செய்யுமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வானாயின்,—பொய்படும் ஒன்றோ புனை பூணும்— அதுவும் புரைபட்டுத் தானுந்தளைபூணும். எ-று.

புரைபடுதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். அதனையுங்கெடுத்துத் தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

௮௩௭. ஏதிலா ரார்தத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. ௭

இ-ள். பேதை பெருஞ்செல்வம் உற்றக்கடை — பேதையாயினான் பெரிய செல்வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி,— ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர்— தனனோடு ஓரியைபுமில்லாதார் நிறைய, எல்லாவியைபுமுடைய தமராயினார் பசியாநிற்பர். எ-று.

எல்லாநன்மையுஞ்செய்துகோடற்கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம் பெறுதலென்ற ஆரவென்றும், உணவும்பெறாமை தோன்றப் பசிப்பரென்றுங்கூறினார். (௭)

௮௩௮. மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். ௮

இ-ள். பேதை தன்கை ஒன்று உடைமை பெறின்—பேதையாயினான் தன் கைக்கணே ஒன்றனையுடைமையாகப் பெற்றானாயின், — மையல் ஒருவன் களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற்பெறுமை பெறாமை. பேதைமையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோறல் தலைத்துமாறுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அ௩௯. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில். ௯

இ-ள். பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல—பின் பிரிவுவந்துழி அஃதிருவாகருந்தருவதொருதுன்பமில்லை,—பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது—ஆகலாற் பேதையாயினார் தம்முடைகொண்ட நட்பு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேய்ந்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

அ௪0. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். ௧0

இ-ள். சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல்—சான்றோரவையின்கட் பேதையாயினான் புகுதல்—கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று—தூயவல்ல மிதித்தகாலை இனம்பந்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது (௧0)

அ௪ ம அதி. — புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லியவறிவினையாட்றனமையென விரியும். அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே நன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அ௪௧. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு. ௧

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை அறிவின்மை— ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்கவில்லாமையாவது அறிவில்லாமை, — பிறிதின்மை இன்மையா வையாது உலகு — மற்றைப்பொருளில்லாமையோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார். எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவினமேனின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இன்மையுளின்மையெனவும், நல்லறிவாளர் வறுமையெய்தியவழியும் அஃதி

மூவாமையின் அதனை இன்மையாவையாதென் றுங்கூறினார். இதனாற புலலறி வினது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மிலலை பெறுவான் றவம். உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவந்து ஈதல — புலலறிவுடையான் ஒருவனு க்கு மனமுவநது ஒன்று கொடுததல் கூடிற்றாயின்,— பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும இல்லை— அதறகுக காரணம பெறுகின்றவனலவினையே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவநதீதலகூடவிற புலலறிவாளரும நல்வினைசெயய என பார்க்குப பெறுவான வீழ்பொருளெய்தியானபோலவதலலது இம்மை நோக கியாக மறுமை நோககியாக ஈகினறாரலலரெனக் கூறியவாறு. கூடிற்றாயின அதறகுக்காரணமெனனுஞ்சொறகள அவாய்நிலையான வநதன. இதனால அஃ துடையார தமமாட்டு நலலன செயதலறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங. அறிவிலார் தாந்தமமைப பீழிககும் பீழை
செறுவாரககுஞ் செயத லரிது. ங

இ-ள். அறிவிலார் தாம் தமமைப பீழிககும பீழை — புலலறிவுடையார தாமே தம்மை வருததும வருததம— செறுவாரககும செயதல அரிது— அது செயதறகுரியராய தமபகைவாககுஞ் செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொனறனைக காலமபாாததிருநது செயவதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவறறையும எககாலததுஞ் செயயமாட்டாமை யின, அவாககுஞ்செயதலரிதெனறார். இதனால அவாதமமாட்டுத் தீயன செய தலறிவரெனபது கூறப்பட்டது. (ங)

அசச. வெண்மை யெனபபடுவ தியாதெனி னொண்மை
யுடையமயா மென்னுஞ் செருககு. ச

இ-ள். வெணமை எனபபடுவது யாது எனின — புலலறிவுடைமையெனறு சொலலபபடுவது யாதென்று வினவின,— யாம ஒணமை உடையம எனனும செருககு—அது தம்மைத தாமே யாம நலலறிவுடையமென்று நனகுமதிக்கும மயக்கம. எ-று.

வெணமையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக காரியபபெயா காரண த்திறகாயிறறு. உலகத்தாரிகழதல அறிநதுவைததும அவவாறு மதிததலான, மயக்கமெனறார். (ச)

அசரு. கல்லாத மேறகொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டு ஒழுகல்—புலலறிவாளா தாஙகல்லாதநூலக ளையுங் கறறாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொணடு ஒழுகுதல், — கசடு அற வல லதூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கறறதொருநூலுணடாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையநதை விளைக்கும். எ-று.

வலலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உணடாயினென்பது அவாய்நி லையான வாநதது. ஐயம் அதுவல்லரென்பதூஉம் இவவாறுகொலலோவென்பது•

௮௪௬. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற்
குறற மறையா வழி. ௬

இ-ள். தம வயின குறறம மறையாவழி — புலலறிவாளர் தஙகணிகழுங குறறஙகளையறிநது கடியாராயின,— அறறம மறைததலோ புலலறிவு— ஆடையால அறறமறைததாராகத தம்மைக் கருதுதலும புலலறிவாம. எ-று.

குறறமறைததலாவது அவறறை இலவாககுதல. மறைக்கபபடுவன பலவறறுளளும உயாநதவறறையெலலாம மறையாது தாழநததொனறனையே மறைதது அவவளவாற றமமையுமுலகவொழுக்கினராக மதிததலும புலலறிவென பதாம. இவைமூன்றுபாடடானும அவா தமமை வியததறகுறறங் கூறபபடடது. (௬)

௮௪௭. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும
பெருமிறை தானே தனககு. ௭

இ-ள். அருமறை சோரும அறிவிலான — பெறுதறகரிய உபதேசபபொருளைப பெறறும் உடகொளளாது போககும புலலறிவாளன— தானே தனககுப பெருமிறை செயயும—அவ்வுறுதியறியாமையாற றனே தனககு மிக்க வருத்தததைச செயதுகொளளும. எ-று.

சோருமென இடதது நிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. மிககவருததம பொறுததறகரிய துனபஙகள. இனி அருமறைசோருமெனபதறகுப பிறரொலலாம உளளததடககபபடும எணணததை வாயசோாநது பிறாககுரைககுமென்றுரைததாா. அது பேணமையெனனும பேதைமையாவதனறிப புலலறிவாணமையனமையறிக. (௭)

௮௪௮. ஏவவுஞ செய்கலான் றன்றேறா னவ்வுயிா
போஒ மளவுமோா நோய. ௮

இ-ள். ஏவவும் செயகலான—புலலறிவாளன தனக்குறுதியாயவறறை அறிவுடையாா சொலலாநிறகவுஞ செயயான,— தான தேறான— அதுவனறித தானாகவும் இவை செயபவனவெனறறியான, — அவவுயிா போமளவும் ஓா நோய — அவவுயிா யாககையினீஙகுமளவும நிலததிறகுப பொறுததறகரியதொருநோயாம. எ-று.

உயிா தான உணாதறறனமைததாயிருநதும நினற யாககைவயததான மருடறறனமைததாய வேறுபடுதலின அவவுயிரொனறும, அதனினீஙகியபொழுதே அதறகு இரணடனுளொனறுகூடுதலிற போமளவுமெனறும, குலமலை முதலிய பொறுககினற நிலததிறகுப பாவயாககை பெருமபொறையாயத துனபஞசெயதலின ஒருநோயெனறுஙகூறினாா. (௮)

௮௪௯. காணாதாற காடடுவான் றன்காணான் காணாதான்
கணடானாந் தானகண்ட வாறு. ௯

இ-ள். காணாதாற காடடுவான தான காணான—தனனை எலலாமறிநதானாக மதிததலாற பிறரால ஒனறறியுநதன்மையிலாதானை அறிவிககபபுகுவான் அவனாறபழிக்கபபட்டுத தான அறியானாய முடியும்; — காணாதான் தான கண்டவாறு கண்டானாம்—இனி அவ்வறியுநதனமையிலலாதான கொணடது விடாமையாறறானறிநதவாற்றால அதனை அறிநதானாய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன்றென்பதாம். (௯)

*௮௫0. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும். ௧0

இ-ள். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் — உயர்ந்தோர்பலரும் உண்டென்பதோர்பொருளைத் தன் புல்லறிவானில்லையென்று சொல்லுவான் — வையத்து அலகையா வைக்கப்படும் — மகனென்று கருதப்படான், வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற் றன்யாக்கை கரந்து மக்களியாக்கையுடன் தோன்றுதலவல்ல அலகையென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௮௬-ம் அதி.— இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும்பான்மைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவானெடுங்கி, முற்றகண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட்பொரூஉ வலிதொலைதற்கேதுவாய மாறுபாடு.

௮௫௧. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். ௧

இ-ள். எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய் — எல்லாவுயிர்கட்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமையென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குங்குற்றம் — இகல் என்ப — இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று பிளத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங் கூறினார். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற்றீக்குணமாயிற்று. இதனால் இகலது குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧)

௮௫௨. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை. ௨

இ-ள். பகல் கருதிப் பற்றா செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், — இகல் கருதி இன்னா செய்யாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது. எ-று.

செய்யிற்பகைமைவளர்ந்து தாந்தாழ்ந்துவரலானும், ஒழியின் அப்பற்றாதன தாமேயோய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவரலானும், செய்யாமை தலையென்றார். பற்றாதவென்பது விகாரமாயிற்று. (௨)

௮௫௩. இகலென்னு மெவ்வநோய நீககிற றவலிலலாத
தாவில விளக்கந தரும. ௩

இ-ள். இகல எனனும எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடெனறு சொல்லப
படுகினற துனபததைசசெயயு நோயை ஒருவன தனமனததினினறு நீககுமா
யின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம தரும — அவனுககு ஆநீககுதல
எஞ்ஞானறும உளளுதறகேதுவாய புகழைக கொடுககும. எ-று.

தவலிலலாமை அருததாபததியான அபபொருடடாயிறறு. தாவிலவிளக்கம
வெளிபபடை. யாவருநணபராவா, ஆகவே எலலாசசெலவமுமெயதுக கொடை
முதலியகாரணஙகளாற புகழபெறுமெனபதாம. (௩)

௮௫௪. இன்பத்து ளினபம பயககு மிகலென்னுந
துன்பததுட டுனபங கெடின. ௪

இ-ள். இகல எனனும துனபததுள துனபம கெடின — மாறுபாடென்று
சொலலபபடுகினற துனபஙகளெலலாவறறினும மிகக துனபம ஒருவனுககிலலை
யாயின,— இனபததுள இனபம பயககும —அவவினமை அவனுககு இன
பஙகளெலலாவறறினும மிக்கவினபததினைக கொடுககும எ-று.

துனபத்துட்டுனபம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான யாவாககுமெளி
யனாயுறுவது. அதனை இடையினறியே பயததலின, இகலெனனுமெனறா. இன
பத்துளினபம யாவருநடபாகலின எலலாபபயனுமெயதியுறுவது. (௪)

௮௫௫. இகலெதிர சாயநதொழுக வலலாரை யாரே
மிகலூககுந தனமை யவா. ௫

இ-ள். இகல எதிர சாயநது ஒழுக வலலாரை — தமமுளளதது மாறுபாடு
தோன்றியவழி அதனையேறறுககொளளாது சாயநதொழுகவலலாரை—மிகல
ஊககும தனமையவா யார—வெலலக கருதுநதனமையுடையார யாவர! எ-று.

இகலையொழிநதொழுகல வேநதாககு எவவாறறானும அரிதாகலின வலலா
ரையென்றும, அவர யாவாககும நணபாகலின அவரை வெலலககருதுவார
யாவருமிலலையென்றுஙகூறினா. இவைநானகுபாடடானும இகலாதாாககு
வரும நனமை கூறபபடடது. (௫)

௮௫௬. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழககை
தவலுங கெடலு நணிதது. ௬

இ-ள். இகலின மிகல இனிது எனபவன வாழககை — பிறரோடுமாறுபடடு
தறகண மிகுதல எனககு இனிதெனறு அதனைச செயவானது உயிாவாழ்ககை
—தவலும கெடலும நணிதது—பிழைததலும முறறககெடுதலுஞ சிறிதுபொ
ழுதுள உளவாம. எ-று.

மிகுதல மேனமேலூககுதல. இனிதெனபது தானவேறலகுறிததல. பிழை
த்தல வறுமையானினனுதாதல. முறறககெடுதல இறததல. இவறறோடு நணி
ததெனபதனைத தனிததனிகூடடி, உமமைகளை எதிரதும இறநததுநதழீஇய
வெசவும்மையாகவுரைகக. பொருடகேடும உயிாககேடும் அப்பொழுதேயுள
வாமெனபதாம். (௬)

அருஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல இனனா அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னாதவறிவினையுடையார்—மிகல மேவல மெயப்பொருள் காணா—வெற றிபொருநதுதலையுடைய நீதிநூறபொருளையறியமாட்டார. எ-று.

இனனாவறிவு தமக்கும பிறாககுாதீஙகு பயககுமறிவு. வெறறி வழிநின்றார்க்கு உளதாவது. காணபபடுமபயததததாகலின், மெயநநூலெனபபட்டது. இக லால அறிவு கலஙகுதலின, காணாரெனறார. இவையிரணடுபாட்டானும இகலி னாாக்கு வருநதீங்கு கூறபபட்டது. (எ)

அருஅ. இகலிற கெதிாசாயத லாகக மதனை
மிகலூககி னூககுமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிா சாயதல ஆககம—தன்னுளளதது மாறுபாடு தோன றியவழி அதனையெதிாதலையொழிதல ஒருவனுககு ஆககமாம்,—அதனை மிகல லூக்கின கேடு ஊக்குமாம — அதுசெயயாது அதனகணமிகுதலை மேறகொ ளவானுயிற கேடுநதனகணவருதலை மேறகொளளும. எ-று.

எதிாதல ஏறறுககோடல. சாயநதபொழுதே வருதலின, சாயதல் ஆக்கமெ னறாா. இகலிறகெனவு ம அதனையெனவும வநதன வேறறுமைமயக்கம. (அ)

அருகூ. இகல்காணா னாககம வருங்கா லதனை
மிகலகாணுங் கேடு தரறகு. கூ

இ-ள். ஆககம வருஙகால இகல காணான—ஒருவன றனககாக்கம வரும் வழிக காரணமுணடாயினும் இகலை நினையான,—கேடு தரறகு அதனை மிகல காணும—தனககுக கேடுசெயதுகோடறகட் காரணமினறியும அதனகண மிகு தலை நினைககும. எ-று.

இகலான் வருஙகேடு பிறரானன்றெனபது தோனறத தரறகெனறார். நான் காவதும் இரண்டாவதும ஏழாவதனகண வநதன. ஆக்ககேடுகட்கு முனன டபபன இகலினது இனமை உணமைகளெனபதாம. (கூ)

அகூ0. இகலானா மின்னாத வெலலா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருககு. க0

இ-ள். இகலான இனனாத எலலாம் ஆம — ஒருவனுககு மாறுபாடொன றானே இனனாதனவெல்லாம உளவாம்,— நகலான நன்னயம எனனும் செருக்கு ஆம்—நடபொனறானே நலலநீதியெனனும பெருஞசெலவம உளதாம். எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலெனப தூஉஞ் செருக்கெனபதூஉம தததஙகாரணஙகடகாயின. நயமெனனுஞ்செருக் கெனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தாா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறபபட்டன. (க0)

அஎ ம அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃதத்தனபின் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக — தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக,— மெலியார்மேல் பகை ஓம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரென்புழித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியாரென்புழித் துணைவலியின்மையுங்கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூல்வழியொழுகன்முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அசுஉ. அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. உ

இ-ள். அன்பு இலன் — ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன்,— ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவ்வான்—அதன்மேற் றான்வலியிலன்,— ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் — அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந்தொலைக்கும்! எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் றுவ்வினைச்செய்யான். (உ)

அசுங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. ங

இ-ள். அஞ்சும் — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான்— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,—அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமிலன்,—ஈகலான்—இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,—பகைக்குத் தஞ்சம் எளியன்—இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளியன். எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இந்நான்குகுற்றமுமுடையான் பகையினறியுமழியுமாகலின், தஞ்சமெளியனென்றார். (ங)

அசுச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன்,— எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலததும் எவவிடத்தும் யாாக்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடனமாலையனுகலானும, மறைவெளிபபடுத தலானும்,மேறசெலவாாககுககாலமுமஇடனுமவலியுமறிநதுசேறலவேணடா தாயிறறு. இனி இனிதெனறுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதெனறுரைபபா ருமுளளா. (௪)

அ௬௫. வழிநோக்கான் வாயபபன செயயான பழிநோககான்
பண்பிலன் பறறூாக கினிது. ௫

இ-ள். வழி நோககான—ஒருவன நீதிநூலையோதான,— வாயபபன செய யான—அது விதிதததொழிலகளைச செயயான,—பழி நோககான—தனககு வருமபழியைப பாரான,—பணபு இலன—தானபணபுடையனலலன,—பற றாக்கு இனிது—அவனபகைவாககு அபபகைமையினிது. எ-று.

தொலலோரடிபபடடு வழஙகிவநததாகலான வழியெனறும, தபபாது பய னபடுதலின வாயபபனவெனறும, இககுறறஙகளுடையான றனையழிதலிற பற்றாக்கினிதெனறுஙகூறினா. (௫)

அ௬௬. காணாச சினத்தான் கழிபெருங காமததான
பேணாமை பேணப படும. ௬

இ-ள். காணாச சினததான— தனனையும பிறரையுந தானறியாமைககேது வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருஙகாமததான—மேன மேல வளாாநினற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணாமை பேணப படும— அவரது பகைமை விருமபிக கொளளபபடும. எ-று.

காணாதசினமெனபது விகாரமாயிறறு. முனனோனுககு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனனோனுககுக காரியஙதோனறாமையானும, தாமேயழிவரெனபது பறறி, இவாபேணாமை பேணபபடுமெனறாா. (௬)

அ௬எ. கொடுததுங கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செயவான் பகை. எ

இ-ள். அடுதது இருநது மாணாத செயவான பகை — வினையைத தொட ஙகியிருநது அதற்கேலாதனசெயவான பகைமையை—கொடுததுமகொளல மனற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுததாயினுங கோடல ஒருதலை யாகவேணடும. எ-று.

ஏலாதனமெலியனுயவைததுததணிதலும, வலியனுயவைததுத தணிதலும, முதலாயின. அபபொழுது அதனாறசிலபொருளழியினும பின பலபொருளெய தறகு ஐயமினமையின, கொளலவேணடுமனறவெனறாா. இவையாறுபாடடா னும அது சிறபபுவகையாற கூறபபடடது. (எ)

அ௬அ. குணனிலனாயக குறறம் பலவாயின் மாற்றூர்க
கினனிலனாம் ஏமாப புடைததது. அ

இ-ள். குணன இலனாயக குறறம் பலவாயின இனன் இலனாம்— ஒருவன் குணமொனறுமிலனாய உடைய குறறம் பலவாயவழி, அவன துணையிலனாம,

— மாற்றார்க்கு ஏமாப்பு உடைத்து — அவ்வில்லாதார்தானே அவன் பகைவர்க்குத் துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுட் சொல்லியன. குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மற்றும் அத்தன்மையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றானுள்ளதாம் பயன் தானேயுள்ளதாமாகலின், ஏமாப்புடைத்தென்றார். இல்லாயென்னும் செய்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (௮)

௮௬௯. செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்ப மறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். ௯

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின் — நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற்றால், — செறுவார்க்குச் சேண் இன்பம் இகவா — அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்த இன்பங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குந் திண்மையுமில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றுங்கூறினார். (௯)

௮௭௦. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்றும்
ஒல்லானை யொல்லா தொளி ௧௦

இ-ள். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லானை — நீதிநூலைக் கல்லாதானோடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது — எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இத்துணையும் பிறவெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைத்தார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதனினாய பயன் கூறப்பட்டது.

௮௮-ம் அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாணாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகிநின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வதும், ஏனைக்களைதற்பாலதன்கட் செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்காற்படும் இழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௮௭௧. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௧

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமைபயப்பதனை — ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒரு

வன் விளையாட்டினகண்ணேயாயினும் விரும்புதலியற்கைத்தன்றென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாறாதபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந்தீமையேபயத்தலிற் பண்பில தென்றும், அதனை விளையாட்டினகண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைந்து மெய்யாமாகலின் நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணிவென்பார் நீதிநூன்மேல்வைத்துங்கூறினார். அப்பெயர் அவாய்நிலையானவந்தது.

அஎஉ. வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவர் பகை கொளினும்—ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டானாயினும்,— சொல் ஏர் உழவர் பகை கொள்ளற்க — சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனின்றது. வீரஞ் சூழச்சியென்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம், ஏனைச்சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றனவழியினுள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்கவென்றார். உம்மையான் அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (உ)

அஎங. ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். ங

இ-ள். தமியனாய்ப் பல்லார் பகை கொள்பவன் — தான் தனியனாயவைத்துப் பலரோடு பகைகொள்வான்—ஏமுற்றவரினும் ஏழை— பித்துற்றாரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏமுற்றவர் அதனாற்றீங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைகோடற்குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங்கூறப்பட்டது. (ங)

அஎச. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் — வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்துத் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொண்டொழுகும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிற்று உலகு— அடங்கிற்று இவ்வுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆகத்தானவந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமையினீக்குதல். ஒழுகல் நீதிவழியொழுகல். பெருமை பொருள், படையென இருவகைத்தாய ஆற்றல். அதனவழித்தாதற்கு ஏனைஞானமுந்திரிபின்மையின், அத துணிவுபற்றித் தங்கிற்றென்றார். (ச)

௮௭௫. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று. ௫

இ-ள். தன்றுணை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின் இல்லை,— பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்றுணையாக் கொள்க— அங்ஙனமாயின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டனுட் பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க. எ-று.

பொருந்தியது ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும் பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுணையாவென்றார். ஆல்கள் அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

௮௭௬. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல். ௬

இ-ள். தேறினும் தேறாவிடினும்—பகைவனை முன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயினும்— அழிவின்கண் தேறான் பகான் விடல்—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றாழ்வு வந்துழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க. எ-று.

முன்றெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்ளாய் நின்று கெடுத்தனோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதனோக்கி. இதனான் நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (௬)

௮௭௭. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. ௭

இ-ள். நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத நட்டார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க,— மென்மை பகைவரகத்து மேவற்க— வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின்மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க. எ-று.

நோவென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கணின்றது. பகைவர்கட்டீர்வது கூறுவார், நட்டார்கட்டீர்வதும் உடன்கூறினார். இதனால் அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது (௭)

௮௭௮. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. ௮

இ-ள். வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப—தான் வினைசெய்யும் வகையை அறிந்து அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றன்னைக் காக்கவே,— பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் — தன்பகைவர்மாட்டுளதாய களிப்புக் கெடும். எ-று.

வகை வலியனாயத் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியனாயவழிப் போர் விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருகச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதலறிந்து தாமே அடங்குவரென்பதாம். இதனாற் களைதற்பாலதன்கட்செய்வன கூறப்பட்டது. (௮)

அஎகூ. இளைதாக முணமரங கொலக களையுநர்
கைகொலலுங காழதத விடதது. கூ

இ-ள். முள மரம் இளைதாகக கொலக — களையவேணடுவதாய முண்மர தஙதை இளைதாய நிலைமைக்கட்களைக, — காழததவிடததுக களையுநா கை கொலலும— அனறியே முதிாநத நிலைமைககடகளையலுறிற களைவாாகையினை அதுதான களையும. எ-று.

களையபபடுவதாய தமபகையை அது மெலிதாயகாலததே களைக அனறியே வலிதாயகாலததுக களையலுறிறறமமை அதுதான களையுமெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதல. இதனுற களையுமபருவஙகூறபபடடது.

அஅ0. உயிாபப வுளரலலா மனற செயிாபபவா
செமமல சிதைககலா தாா. க0

இ-ள செயிாபபவா செமமல சிதைககலாதாா— தமமொடு பகைபபாரது தருககினைக கெடுககலாயிருகக இகழசசியான அது செயயாதவரசா — உயிாபப உளரலலா மனற—பின உயிாககுமாததிரததிறகும உளரலலா ஒருதலையாக. எ-று.

அவா வலியராயத தமமைக களைதல் ஒருதலையாகலின, இறநதாரோயாவ ரெனபதாம. அவருயிாதத துணையானே தாமிறபபரெனினுமமையும. இதனுற களையாவழிபபடுமிழுககுக கூறபபடடது. (க0)

அகூ ம அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறபபகைககு இடனுககிக கொடுதது அது வெலலுந துணையும உளளாயநிறகும பகை. இதுவும, களையபபடுவதனபாலதாகலின, பகைததிறந தெரிதலினபின வைககபபடடது.

அஅக. நிழனீரு மினனுத வினனு தமாநீரு
மினனுவா மினனு செயின. க

இ-ள. நிழல நீருமஇனனுத இனனு— ஒருவனுககு அனுபவிககவே[ண]டுவ னவாய நிழலும நீரும முன இனியவேனும பின நோயசெயவன இன[னு]—தமா நீரும இனனுசெயின இனனுவாம— அதுபோலத தழுவ[வே]ண்டுவனவாய தமரியலபுகளும முன இனியவேனும பின இனனுசெயவன [இன]னுவாம். எ-று.

நோய பெருஙகால, பெருவயிறு முதலாயின. தமமொனறதனுல உடபகை யாதறகுரியராய ஞாதியரெனபதறிக. இனனுசெயல முனவெளிபபடாமைநி ன்று துணைபெறறவழிக கெடுததல. (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞசறக வஞசுக
கேளபோல பகைவா தொடாபு. உ

இ-ள. வாளபோல பகைவரை அஞசறக—வாளபோல எறிதுமெனறு வெளிப்படுநிறகும பகைவரை அஞசாதொழிக,—கேளபோல பகைவா தொடாபு அஞசுக—அஙஙனம நிலலாது கேளபோல மறைநதுநிறகும பகைவாநடபினை அஞசுக. எ-று.

முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சுகவென்றுங்கூறினார். பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அஅங. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். ௩

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தற்காக்க—உட்பகையாயினாரையஞ்சித் தன்னைக் காத்துக்கொண்டொழுகுக,—உலைவிடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும்—அங்ஙனமொழுகாதவழித் தனக்கோர்தளர்ச்சி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தையறுக்குங்கருவிபோல அவர் தப்பாமற்கெடுப்பர். எ-று.

காத்தல் அவரையேயாமலும் அவர்க்குடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப்பகுக்குங்கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (௩)

அஅச. மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும். ௪

இ-ள். மனம் மாணா உட்பகை தோன்றின்—புறந்திருந்தியதுபோன்று அகந்திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,— இனம் மாணா ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தார் உள்ளாயினின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தானேற்றாமையும், பின் அவற்றான் விளைவனவுமாம். (௪)

அஅரு. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும். ௫

இ-ள். உறல் முறையான உட்பகை தோன்றின்—புறத்து உறவுமுறைத்தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இறல் முறையான ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்கு இறத்தன்முறைமையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோறன்முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின. (௫)

அஅசா. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது. ௬

இ-ள். ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படின் — பகைமை தன்கருள்ளாயினாமாட்டே பிறக்குமாயின், — பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது— அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றுமரிது. எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற்பெரியனாயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். இவைநான்குபாட்டானும் அதனாற்றனக்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௬)

அஅஎ. செப்பின் புணாச்சிபோற கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. எ

இ-ள். செப்பின் புணாச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணாச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், — உட்பகை உற்ற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாய குடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட்கூடார். எ-று.

செப்பினதுபுணாச்சி செப்பு மூடியோடு புணாந்த புணாச்சி. உட்பகையான மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றாவரெனபதாம். குடிகூடாதெனபதனை நாடு வந்ததெனபதுபோலக் கொளக. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. அ

இ-ள் உட்பகை உற்ற குடி—முன வளாந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும்—அரத்தாற்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ-று.

பொருதெனனுஞ்செயப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமெனனும் வினைகொண்டது. அஃது, உரத்தினதொழிலாயினுங்குடிமேலேற்றுதலின, வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான, வலி தேய்ந்துவிடுமெனபதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅகூ. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. கூ

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்— அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாயகேடு தனக்கெல்லைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து வந்தால வெளிப்பட்டுநிற்குமெனபதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழப்படாதெனபது கூறப்பட்டது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று. க0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழ்க்கை— மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன வாழுமவாழ்க்கை— குடங்கருள பாம்போடு உடன உறைந்தற்று— ஒருகுடிலுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ-று.

குடங்கமெனனும் வடசொற்றிரிந்துநின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற்கோட்படல ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல ஒருதலையெனபது பெறும். இதனாற் கண்ணோடாதவரைக் கடிகவெனபது கூறப்பட்டது. (க0)

௯0 ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாரை அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற்பெரியராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதாகலின், இது வெகுளியான் வருவனவற்றதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அ௯௧. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. ௧

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை—எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்கவல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை — போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கட்டீங்குவாராமற்காப்பார் செய்யுங்காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் மூன்றன்மேலும் நிற்றலிற் சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களையவல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரானழியுமாகலின் அவவிகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினார். பொதுவகையால் அவவிருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாற்கூறப்பட்டது. (௧)

அ௯௨. பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். ௨

இ-ள். பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின்— ஆற்றல்களாற்பெரியாராயினாரை வேந்தர் நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்—அவவொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத்துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனவென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாகவும் பெரியாரைக் கருவியாகவுங்கூறினார். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற்கூறுப. (௨)

அ௯௩. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்க ணிழுக்கு. ௩

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு— வேற்றுவேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை— கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க— தான் கெடுதல்வேண்டினானாயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாரைக் "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது — வேலின் கடிந்தானை விழுமியோர் தொலைய—வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தர்" என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்றுகூறலின், கேளாதென்றார். (௩)

அ௯௪. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றாதா ரின்னா செயல். ௪

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்—மூவகையாற்றலுமுடை யார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனாய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்குரியானை அதற்குமுன்னே விரைந்து தமமேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பின்கண் உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேந்தரைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௪)

அகூ௫. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ௫

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாற்செறப்பட்ட அரசர்— யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் — அவனைத் தப்பி ரங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டுங்கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாரென்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

அகூ௬. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். ௬

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம்—காட்டிடைச் சென்றானொருவன் ஆண்டைத்தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கூடும், —பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார்—தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்வுங்கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (௬)

அகூ௭. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். ௭

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செறின் — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின்,—வகை மாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னாம்—உறுப்புப்பழுதுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்படும்! எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரண், படையென்றிவை. செறினென்பது அவர் செறுமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தீயான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம். (எ)

அ௯அ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெடநினைப்பாராயின்,— நிலத்து நின்று அன்னார் குடியொடு மாய்வர்— அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர். எ-று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னாரென்றார் "மலைன மலையனைய மாதவர்" என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றாற்போறலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவர்க்கு என்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற் கருதப்படுதல். (அ)

அ௯௯. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். ௯

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்—காத்தற்கருமையான உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின்,— வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்—அவராற்றலான் இந்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்து கெடும். எ-று.

"வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்திரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர்பிழைசெய்து அதனாற்சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

௯00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். ௧0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்—கழியமிக்க தவத்தினையுடையார் வெகுள்வராயின்,— இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்—அவரான்வெகுளப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்ய மாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௯௧ ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன நேரே பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியிறுதிக்கட்கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுகற்பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

௯0௧. **மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்**
வேண்டாப் பொருளு மது. ௧

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்— இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவட்டன்மையராய ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது— இனிய பொருள்செய்தலை முயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும்பொருளும் அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவட்டன்மையரா தற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாற்பயனுயவறத்தினும் அவ்வறத்திற்கு தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம்.

௯0௨. **பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்**
நாணாக நாணுத் தரும். ௨

இ-ள். பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்னாண்மையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்திநின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும்— இவ்வுலகத்து ஆண்பாலாரக்கெல்லாம் பெரிய தோர்நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலின்மையின். அச்செல்வத்தால் ஈதலும் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வாள் அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலாராயாவரும் நாண அதனுற்ற வன்றன்னாண்மையின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோர்நாணாக நாணுத்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (௨)

௯0௩. **இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று**
நல்லாரு ணாணுத் தரும். ௩

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட்டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் —அஃதிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவட்டான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவளையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பாரில்லையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமென்றார். (௩)

௯0௪. **மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்**
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ௪

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன்—தன்மனையாளையஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு— வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுந்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராற்கொண்டாடப் படாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரி யனன்மையின் மறுமையிலாளென்னறும், வினையையாளுந்தன்மை தன்றன்மையிலாத அவனுன முடிவுபோகாமையின் விறெய்தலின்றென்று ங்கூறினார். (௪)

௯௦௫. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். ௫

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான்—தன்மனையாளையஞ்சுவான் — நல்லார்க்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும்— தானறேடிய பொருளேயாயினும் அத னால் நல்லார்க்கு நல்லன்செய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லார் தேவர், அருந்தவர், சான்றோர், இருமுதுகுரவர் முதலாயினாரும் நலவிருந்தினரும். நல்லன்செய்தல் அவர்விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய யவேண்டும் நாளகளினுமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். "இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாளனாக"* என்றார் பிறரும். (௫)

௯௦௬. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர். ௬

இ-ள். இல்லாள் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர்—தம்மில்லாளுடைய வேய போலுந்தோளினை அஞ்சுவார்,—இமையாரின் வாழினும் பாடு இலர்— வீரத தாறறுறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மை யிலர். எ-று.

அமரர்போலவாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களையெல்லாம் வேறலான் னன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமென்றார். அமை யார்தோளென்வே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீரர்தோள களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையிலரென்பதாம். இவையான்குபாட்டானும் அவளையஞ்சுதற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௬)

௯௦௭. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. ௭

இ-ள். பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின்— நாணினறித் தனனி லலாளது ஏவற்றொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின்—நாண் உடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணினையுடைய அவள் பெண்டன் மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல்செய்வான்து நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது.

---

* சீவகசிந்தாமணி, மணமகளிலம்பகம், ௨௧௭.— இல்லாளை யஞ்சி விருந் தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாள ளாக மறந்தோற்கி லெனப்பு கைந்து —வில்லா ளழுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக்— கொல்யானை யுந்திக் குடைமேலுமோர் கோறொடுத்தான்.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப் பொருள் கட்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்துக் கோடற்சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

௯0௮. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்—தம்மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார், —நன்று ஆற்றார்—அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை "அமையார்தோள்" என்புழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

௯0௯. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில. ௯

இ-ள். அறவினையும்—அறஞ்செய்தலும்—ஆன்ற பொருளும்—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செய்தலும்—பிற வினையும்—அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல—தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார்மாட்டு உளவாகா. எ-று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினையென்ப பன்மையாயிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தாராகத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௯)

௯௧0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில. ௧0

இ-ள். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு—கருமச்சூழ்ச்சிக்கட்சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனிறைய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு—பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல—மனையாளைச் சேர்தலான் விளையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

"இடனில்பருவத்தும்" எனவும் "இடனின்றியிரந்தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இளமைக்காலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் மூன்றற்குங்காரணமாயது. எதிர்மறைமுகத்தான் அம்மூன்றும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧0)

௯௨-ம் அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தந்நலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு, ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான வருங்குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௧௧. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும். ௧

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய்தொடியார்—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன்சொல் இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுந்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னாமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன் விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆய்ந்ததொடியினையுடையா ரென்றதனானும், இனியசொல்லென்றதனானும், அவர்கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (௧)

௯௧௨. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல். ௨

இ-ள். பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் தமபண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லினக்கணல்லது தங்கட்கிடவாமை தோன்றப் பண்பின்மகளிரென்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் நூலானேயன்றி அவர்செயலானுமறிந்தென்பார் நயன்றூக்கியென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (௨)

௯௧௩. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில பிணந்தழீஇ யற்று. ௩

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்— கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் தழீஇயற்று—பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்குங்கால் அவர்குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்போடொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருணோக்கிப் புறத்தாற்றழுவுவர் அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௧௪. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ௪

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியநான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட்பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தாரகத்தே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரென்பதாம். (௪)

௯௧௫. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். ௫

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்— இயற்கையாகிய மதிநன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையார்— பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார்— பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார். எ-று.

மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிற்செய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத்தாதல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்ம்மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றுங் கூறினார். (௫)

௯௧௬. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். ௬

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள் — ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றால் களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினை— தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்— அறிவொழுக்கங்களானாய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ-று.

ஆடன்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றாற்புகழ்பரப்புவார் தோயாரென்றுங் கூறினார். தந்நலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௯௧௭. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். ௭

இ-ள். நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணர்பவர் தோள்— நெஞ்சின்கட் பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற்புணரும் மகளிர் தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் — நிறையாற்றிருத்திய நெஞ்சமில்லாதார் தோய்வர். எ-று.

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றின்மேலதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாது நிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வரென்றார். (௭)

௯௧௮. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. ௮

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு—உருவுசொற்செயல்களான் வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிரது முயக்கத்தை —ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—

அவ்வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியுமறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்குத் தீண்டல். இவ்வுருவகத்தான் அம்மயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல் பெறற்றும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினார். இப்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. (௮)

௯௧௯. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. ௯

இ-ள். வரைவு இலா மாண் இழையார் மென்றோள்— உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்னு விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிர்மெல்லிய தோள்கள்—புரை இலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு—அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுந்துநிரயம். எ-று.

உயர்தற்கேதுவாகலின், புரையெனப்பட்டது. சாதியானிழிந்தாரினீக்குதற்குப் புரையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவர் ஆழ்தற்கேது உருவமுதலியவென்றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு அளற்றினையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங்கூறினார். (௯)

௯௨0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௧0

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் — கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமென் றிம்மூன்றும் — திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு— திருமகளாற்றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக்குற்றத்தான் விதனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனானறிக. இனையிரவொண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

௯௰௩ ம் அதி. — கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுகின்றார்.

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். ௧

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் — கள்ளின்மேற்காதல்செய்தொழுகுமரசர் — எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ்சப்படார், — ஒளி இழப்பர்—அதுவேயன்றி முன்னெய்தி நின்ற ஒளியினையுமிழப்பர். எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரான் எய்தி நின்ற ஒளியினையும் இகழ்தற்பாட்டான் இழப்பரென்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிது செல்லாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨௨. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். ௨

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையராயினார் அஃதிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணாதொழிக,— உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க—அன்றியே உண்ணல்வேண்டுவார் உளராயின், நல்லோரான் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுவராகலின், சான்றோரா னெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (௨)

௯௨௩. ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. ௩

இ-ள். ஈன்றாள் முகத்தேயும் களி இன்னாது—யாது செய்யினும் உவக்குந் தாய்முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்,— மற்றுச் சான்றோர் முகத்து என்—ஆன்பின் குற்றம் யாதும் பொறாத சான்றோர்முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம். எ-று.

மன்மொழிமெய்கள் தம்வயத்தவன்மையான் நாணழியும், அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னாதாயிற்று, ஆன்பின், கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ்சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்.

௯௨௪. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ௪

இ-ள். கள் என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிகக்குற்றத்தினையுடையாரை— நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் — நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணா வென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர்பானில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினார். பெண்பாலாக்கியது வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழத்தல் கூறப்பட்டது. (௪)

௯௨௫. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ௫

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல்—ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற் றன்னுடம்பின் மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அறியாமை உடைத்து—அவன் பழவினைப்பயனுய்யச் செய்வதறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமைசொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பழுதுடைய பெருமரம் வீழ்ந்ததெனக் கையற்று" என்பதனானுமறிக. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றனைக்கொள்ளுங்காற்றீயதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமைகொள்ளல் முன்னையறியாமையான் வந்ததென்பதாம். (௫)

கூஉ௬. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். ௬

இ-ள். துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர் — உறங்கினார், செத்தாரின் வேறுதலுடையரேனும், அக்காலத்தறிவின்மையான் வேறெனப்படார்; — கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார் — அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறுதலுடையரேனும், எக்காலத்து மறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமேயாவர். எ-று.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்புண்டிற்றல். வேறுதலும் வேறன்மையுமுடைமைகாட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, துயிலப்படுதலால் உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பரென்றுரைப்பாருமுளர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து ஈண்டுக்கூறல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக்கேலாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் தறிவிழந்தமைக்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௬)

கூஉஎ. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். எ

இ-ள். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர் — கள்ளினை மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற்றம் மறிவு தளர்வார் — உள்ளூர் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர் — உள்ளூர் வாழ்பவரான் உண்ணிகழ்கின்றதனை யுய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல்செய்யப்படுவர். எ-று.

உள்ளூர் ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. உய்த்துணர்தல் தளர்ச்சியாற்களிப்பினையுணர்ந்து அதனாற்கள்ளுண்டதுணர்தல். (எ)

கூஉஅ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக — மறைந்துண்டுவைத்து யான் கள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணாதபொழுது தம்மொழுக்கங்கூறுதலையொழிக; — நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும் — அவ்வுண்டபொழுதே பிறரறியின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்தகுற்றமும் முன்னையளவின்மிக்கு வெளிப்படுதலான். எ-று.

களித்தறியேனெனக் காரியத்தாற்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉகூ. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. கூ

இ-ள். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் — கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீர்க்கீழ்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇயற்று — நீருள்மூழ்கினானொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாடுதலையொக்கும். எ-று.

களித்தானையென்னுமிரண்டாவது "அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானே" எனபுழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன்மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனான் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ௩0. கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. க0

இ-ள். கள் உண்ணாப் போழ்தில் களித்தானை—கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃதுண்ணாது தெளிந்திருந்தபொழுதினகண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணும் அன்றே,— காணுங்கால் உண்ட தன் சோர்வு உள்ளான்கொல்— காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாகுஞ்சோர்வினை அவன்சோர்வால் அதுவுமிற்றென்று கருதானபோலும். எ-று.

சோர்வு மனமொழிமெய்கள் தனவயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான் அதனிழுக்கினையுயத்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூச ம அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்தலுங்கூறுவானறொடங்கி, முதற்கண்—சூதினதியல்பு கூறுகின்றார்.

கூ௩க. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனாயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக,— வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவவென்றபொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினாற்போலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்களபலவுங்கெடுதலின் வேண்டற்கவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர்தலையென்பதூஉம், அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமையாற்பெறற்கும். (க)

கூ௩உ. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் — அத்தூண்டிற்பொன்போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதுமென்னுங்கருத்தால் நூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதர்க்கும் — நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண

டாங்கொல் — பொருளால் அறனும் இன்பமும் எய்தி வாழ்வதொருநெறியுண்டாமோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாறன்றிப் பொருளிழந்து வருதலான், அதனால் எய்துவதும் பயனும் அவர்க்கில்லையென்பதாம். (உ)

௯௩௩. உருளாயம் ஓவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும். ௩

இ-ள். உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆயத்தை இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின், — பொருள் ஆயம் போய்ப் புறமே படும் — அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருள்வருவாயும் அவனைவிட்டுப் போய்ப் பகைவர்கண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினுருட்சியை அதனுள் ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாட்டை அது கூறலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டுங் கூறினார். பொருளாயமென்பது உம்மைத்தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்தில்லாகலின், அவையிரண்டும் பகைவர்பாற்செல்லுமென்பதாம். (௩)

௯௩௪. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ௪

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின் — தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள்பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்குஞ் சூதுபோல — வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நல்குரவினைக் கொடுக்கவல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல்லையாவதென்பதாம். (௪)

௯௩௫. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
இவறியா ரில்லாகி யார். ௫

இ-ள். இல்லாகியார் — முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழுகினார் — கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் — கவற்றினையும் அஃதாடுங்களத்தினையும் அவ்வாட்டற்குவேண்டுங் கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர். எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்பட்டப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற் பாண்டவர் தம்மரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுகினமை அனுபவங்காட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைப்பயத்தற்றன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௯௩௬. அகடாரா ரல்லல் உழப்பர்சூ தென்னும்
முகடியான் மூடப்பட் டார். ௬

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் மூடப்பட்டார் — தன்பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற் சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் — அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர் — இம்மைக்கண் வயிறாரப்பெறார், மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பமுழப்பர். எ-று.

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவுகொடுத்தற்றொழிலில் வேறுபடாமையிற் சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றிதோல்விகளொன்றின் ஒருபொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு அகடாராரென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீட்டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பரென்றுங் கூறினார். வறுமை சொல்லவே,ஏனைப்புலன்கணுகர் பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பரென்பது எதிர்காலவினை. (௬)

௯௩௭. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். ௭

இ-ள். காலை கழகத்துப் புகின் — அறம் பொருளின்பங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடுகளத்தினகட்கழியுமாயின்,— பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்— அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்செல்வத்தினையும் நற்கு ணங்களையும் போக்கும். எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான செய்துகொள்ளும் அறமுத லியவேயன்றி முன்னோர்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்த நல்வினையின்பயனாய பண்பும் இல்லவாமென்பதாம். (௭)

௯௩௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. ௮

இ-ள். சூது—சூது—பொருள் கெடுத்து—தன்னைப்பயின்றவன்பொருளைக் கெடுத்து,—பொய் மேற்கொளீஇ— பொய்ம்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி, —அருள் கெடுத்து— மனத்தெழும் அருளைக்கெடுத்து,—அல்லல் உழப்பிக் கும்—இவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந் துன்பமுறுவிக்கும். எ-று.

இத்தொழில்கண்மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனை இம்மை யினும், ஏனையவற்றை மறுமையினுமாம் பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமா யின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை. (௮)

௯௩௯. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். ௯

இ-ள். ஆயம் கொளின்— அரசன் சூதினைத் தனக்கு விநோதத்தொழிலாக விரும்புமாயின்,—ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடை யாவாம்—அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ வைந்துஞ்சாராவாம். எ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளோக்கிப் பிறழ்நின்றது. செல் வம் அறுவகையுறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவையுளவாகாவென்ப தாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடு த்தல் கூறப்பட்டது. (௯)

௯௪0. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். ௧0

இ-ள். இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல்—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையும் இழக்குந்தோறும் அதன்மேற் காதல்செய்யுஞ் சூதன்போல— துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்—உடம்பான் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற் காதலையுடைத்து உயிர். எ-று.

சூது ஆகுபெயர். உயிரினது அறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனது அறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக் கூறினார். இதனைத் திருமறைமுகத்தார் சூதினை வெறாதொழிவானை யொக்கும் உடம்பினை வெறாதொழியுமுயிரெனவுங்கொள்க. இதனான் அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழிந்தாற்றுப்பெருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

கூரு ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலியபிணிகள்வரும், அவற்றுட்பழவினையான் வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது தீராமையின் அவையொழித்து, ஏனைக்காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்திறங் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்கள் ஒவ்வாமையாகலின், பிணிகளுங்காரணத்தான் வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்தவளவினன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும்,— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுள்வேதமுடையாரால் வாதமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்செய்யும். எ-று.

நூலோரெண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றுக்குவகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐயப்பகுதியென்னும் பகுதிப்பாடும் பெற்றாம். அவற்றிற்கொத்தலாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழிமெய்களாற்செய்யுந்தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னேயொழிதல். இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல்செய்யின், அவை தத்தநிலையினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரணமிரண்டும் அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால், யாக்கைக்கியல்பாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னர்க்கூறுப. (க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். உ

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் — ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற்றெளியவறிந்து பின்னுண்ணுமாயின்,—யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்—அவன்யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாக்கைநொய்ம்மை, தேக்கின்றூய்மை, கரணங்கடொழிற் குரியவாதல், பசிமிகுதலென்றிவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கைப்பவாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உணின் என்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (௨)

கூ௪௩. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு. ௩

இ-ள். அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றால் பின்னுண்பதனை அளவறிந்து அவ்வளவிற்றாக உண்க,— உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது —இறப்பவும்பலவாய பிறயாக்கைகளிற்பிழைத்துப் பெறற்கரிய மெய்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங்கொண்டு செலுத்துநெறி அதுவாகலான். எ-று.

இம்மை மறுமை வீடுபேறுகட்கெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெடிதுநின்றுழி அவை பெருகச்செய்துகொள்ளலாமாகலின் நெடிதுய்க்குமாறென்றுங்கூறினார். பெற்றாலென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩)

கூ௪௪ அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. ௪

இ-ள். அற்றது அறிந்து — முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து,— துவரப் பசித்து —பின் மிகப்பசித்து, —மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க—உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுண்க. எ-று.

அற்றதறிந்தென்றும்பெயர்த்துமதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றுலும் அதன்பயனாகிய இரதமுற்றாகலான் அதுவுமறல்வேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தலினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பானபகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்கடம்முண் மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளாகிய பகுதிகட்காதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய்யுந்தம்முளொத்தது நஞ்சாதல்போல்வனவுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றுற்றுய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித்தென்றார். (௪)

கூ௪௫ மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ௫

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் — அமைவுகைமாறுகோளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினன்றிப் பிணி வாராவளவினால் ஒருவனுண்ணுமாயின்,— உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை — அவனுயிர்க்குப் பிணிகளான்றுன்பம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறென்றார், அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடில்வழியுங்குறைதல் நன்றென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனுங்கூறப்பட்டன.

கூசசு. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய். சு

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல—அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாறேயுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு போல,—கழி பேர் இரையான்கண் நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற்சிறிது குறைய வுண்டல். இன்பமாவது வாதமுதலியமூன்றும் தத்தநிலையிற்றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும் அதனான் அறமுதலியநான்குமெய்தலுமாம். இரையையள வின்றியெடுத்து அதனனவருந்தும் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென்றார். விதியெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (சு)

கூசஎ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும். எ

இ-ள். தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின் — தன்பகுதியும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர்காலத்து வயிற்றுத்தீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,— நோய் அளவு இன்றிப் படும்—அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான்வந்தன. நோய் சாதியொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுண்ணுவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். அ

இ-ள். நோய் நாடி— மருத்துவனாயினான் ஆதுரன்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து,— நோய் முதல் நாடி— பின் அது வருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின் அது தீர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,—வாய்ப்பச் செயல்—அதனைச் செய்யும்வழிப் பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுள்வேதமுடையார் நிதானமென்ப. அவைநாடுதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத்துணிதல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, அது தணிக்கும்வாயென்றார். "கழுவாயுமுள" என்றார் பிறரும். பிழையாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்றமுறைமையிற்றப்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல். கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன்,— உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் —அவ்வுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

ஆதுரனளவினையும் அவன்கண் நிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினையும் அந்நூனெறியால் நோக்கி, அவற்றோடு பொருந்தச்செய்க. எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூனெறியானும் உணர்வுமிகுதியானும் ஆராய்ந்துசெய்கவென்பார், கற்றான்கருதிச்செயலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவன்றீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௯௫0. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. ௧0

இ-ள். மருந்து— பிணிக்கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன், —தீர்ப்பான்— அதனைத் தீர்க்குமருத்துவன்,— மருந்து— அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து,— உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நாற்கூற்று— அதனைப்பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குதிறத்தது. எ-று.

நான்கென்னுமெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென்றொழிந்தார். நாற்கூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகைநான்காவன பொருளுடைமை, மருத்துவன்வழிநிற்றல், நோய்நிலையுணர்த்தல்வன்மை, மருத்துத்துன்பம்பொறுத்தலென்றிவை. தீர்ப்பான்வகைநான்காவன பலபிணிநோய்கண்டற்கஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகல்வியுநுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கடூயவாதலென்றிவை. மருந்தின்வகைநான்காவன பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை வீரியம்விளைவாற்றல்களான்மேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதியோடுபொருந்துதலென்றிவை. இயற்றுவான்வகைநான்காவன ஆதுரன்மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்கடூயவாதல், சொல்லியன அவ்வாறேசெய்தல்வன்மை, அறிவுடைமையென்றிவை. இவையெல்லாங்கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமென்றுங்கூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாந்தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (௧0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

* சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெரும்பான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொள்ளத்தக்கது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியல்பு பதின்மூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்து, முதற்கட் குடிமை கூறுகின்றார்.

கூகூ ம் அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாததாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன் வைக்கப்பட்டது.

கூருக. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும் நாணும் —செம்மையும் நாணும்— ஒருங்கு இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியற்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடியென்பன ஒருபொருட்கிளவி. இற்பிறந்தாரெனவே ஏனையோர் மேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முண் மாறுகொளாமை. நாண் பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமற்றாமேயுளவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் நெடிதுநில்லாவென்பதாம். (க)

கூருஉ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். உ

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் — உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் — ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார்—தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணென்னப்பட்ட இம்மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்ம்மொழிமனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காரென்றார். (உ)

கூருரு. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. ரு

இ-ள். வாய்மைக் குடிக்கு—எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியின்கட் பிறந்தார்க்கு— நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப—வறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையிற் றிரிபின்மையை வாய்மையென்றும், இல்லாரை யெல்லாருமெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர்க்குரைக்கியுங் கூறினார். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக்குடிப்பிறந்தார்க்கும் பிறரின் வேறுபாடு இந்நான்கானுளதாமென்றுரைக்க. இவைமூன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியல்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

கூருச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர். ச

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும்— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிற்றாய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப் பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்— உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்தம்மொழுக்கங்குன்றுந்தொழில்களைச்செய்யார். எ-று.

அடுக்கியகோடியென்பது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கேதுவாயதொழில்கள். (௪)

கூ௫௫. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று. ௫

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொட்டுவருகின்ற குடியின்கட்பிறந்தார்—வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டைபிற்சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று— தம்பண்புடைமையின் நீங்கார். எ-று.

தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார். (௫)

கூ௫௬. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். ௬

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் — வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார்,—சலம் பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் — வறுமையுற்றவழியும், வஞ்சனையைப்பொருந்தி, அமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அமைவின்மை அம்மரபிற்கேலாமை இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின்வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

கூ௫எ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார்கண் குற்றம்—உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்மாட்டுளதாங்குற்றம்—விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல உயர்ந்து விளங்கும்—தானசிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண்மதியிடத்துமறுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடியதுயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூ௫அ. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின்—குலநலமுடையானாய் வருகின்றவன்கண்ணே ஈரமின்மையுளதாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுங்கடுஞ்சொல்லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமைவிளக்கின்றது.

நலனுடையனுயவருதலினிடையே இவை தோனறலின, உளளது ஐயமாயிறறு. உலகமெனபது அவாயநிலையானவநதது. ஐயபபடலெனபதுபாடமாயின, ஐயப்படுகவென விதியாககியுரைகக. இவையிரணடுபாடடானும வேறுபடடவழிப பழிமிழுககுக கூறபபடடது. (அ)

கூருகூ. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாடடுங காடடுங
குலததிற பிறந்தாாவாயச சொல. கூ

இ-ள. நிலத்திற கிடநதமை கால காட்டும — நிலத்தினியல்பை அதனகண்முளைதத முளை காடடும,— குலததிற பிறநதாா வாயச சொல காடடும— அதுபோலக் குலததினியலபை அதனகடபிறநதாாவாயிறசொறகாட்டும. எ-று.

கிடநதமை உளளபடி. முளைததமாத்திரததானே நனமையுநதீமையுந்தெரிதலின, இலைமுதலிய கூறுராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ செயனமுதலியன வேணடாவாயின. குலததியலபறிதறகருவி கூறுவாாபோனறு, இனசொலவேணடுமென்றவாறாயிறறு. (கூ)

கூகூ0. நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங குலமவேண்டின
வேண்டுக யாாககும பணிவு. க0

இ-ள. நலம வேணடின நாண உடைமை வேணடும— ஒருவன தனககு நலனுடைமையை வேணடுவனாயின, நாணுடையனாதலை வேணடுக,— குலம வேணடின யாாககும பணிவு வேணடுக— குலனுடைமையை வேணடுவனாயின, பணியபபடுவாா யாவாமாடடும பணிதலை வேணடுக. எ-று.

நலம புகழ, புணணியஙகள. வேணடுமெனபது விதிபபொருடடாய நின்றது, "வினைபபடு தொகுதியி னுமமை வேணடும" எனபுழிபபோல. அநதணர் சானறோா அருநதவததோா தமமுனனோா தநதை தாயெனறிவரெலலாருமடஙக, யாாககுமெனறாா. பணிவு இருககையெழலும எதிாசெலவும முதலாயின. இவையிரணடுபாடடானும குடிமைககு வேணடுவன கூறபபடடன.(க0)

கூஎ ம அதி.— மானம்.

இனிக குடிபபிறநதாாககு உரியவாய குணஙகள கூறுவானறொடஙகி, முதறகண மானங கூறுகினறாா. அஃதாவது எஞஞானறுந தநநிலையிறறாழாமையும, தெயவததாறறாழவுவநதுழி உயிாவாழாமையுமாம. இஃது, அககுடிபபிறபபினை நிறுததுதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி முனவைககபபடடது.

கூகூக. இனறி யமையாச சிறபபின வாயினுங
குனற வருப விடல. க

இ-ள. இனறி அமையாச சிறபபின ஆயினும—செயயாதவழித தாம அமையாதசிறபபினையுடையவேயெனினும,—குனற வருப விடல— தஙகுடிபபிறபபுத தாழவருஞசெயலகளையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறததல. குடிபபிறபபெனபது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இளிவநதன செயதாயினும் உயகவென்னும வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானததினது நிலையுடைமையையுநதூக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூசுஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும சீர அலல செயயார -- புகழ்செய்யுமிடத்துந்தங்குடிமைக கொவ்வாத இளிவரவுகளைச செயயார—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவா — புகழுடனே மானததைநிறுததுதலை விரும்புவார். எ-று.

எவ்விடத்தும நிலைகுலையாத திண்மையான உளதாதலபறறிப பேராணமையெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞசெயயாரெனபதாம.(உ)

கூசுங. பெருககதது வேண்டும பணிதல சிறிய
சுருககதது வேணடு முயாவு. ங

இ-ள். பெருககததுப பணிதல வேணடும — குடிப்பிறநதார்க்கு நிறைநத செலவமுளதாயவழி யாவாமாட்டும பணிவு வேணடும,—சிறிய சுருக்கததுஉயர்வு வேணடும—குறைநத நலகுரவுளதாயவழிப பணியாமை வேணடும. எ-று.

பணியாமை தாழவுவாராமற பழையவுபாசசிககணணே நிறறல. செலவக காலை அஃதுயாசசி செயயத தாநதாழதலும, அலலறகாலை அது தாழவுசெயயத் தாமுயாதலும, வேணடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும தாநதாழதறகேதுவாயின செயயாமைசசிறபபுக கூறபபட்டது. (ங)

கூசுச. தலையி னிழிநத மயிரனையா மாநதா
நிலையி னிழிநதக கடை. ச

இ-ள். மாநதா—குடிபபிறநதமாநதா,—நிலையின இழிநதககடை—தமமுயாநதநிலையைவிட்டு அதனினினறுநதாழநதவழி,—தலையின இழிநத மயிா அனையா—தலையைவிட்டு அதனினினறும வீழநத மயிரினையொபபா. எ-று.

அநநிலையை விடாதுநினறவழிப பேணபபடுதலும, விட்டுததாழநதவழி இழிக்கபபடுதலும், உவமையாறபெறறும. (ச)

கூசுரு. குனறி னனையாருங குனறுவா குனறுவ
குன்றி யனைய செயின. ரு

இ-ள். குனறின அனையாரும—குடிபபிறபபான மலைபோலவுயாநதோரும — குனறுவ குனறி அனைய செயிற குனறுவா— தாழதறகேதுவாகியசெயல்களை ஒருகுனறியளவாயினுஞ செயவராயிறருழவா. எ-று.

குனறியனையவுமெனனும இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. தாழதற்கேதுவாய செயலகளாவன இளிவநதன. சொறபின்வருநிலை. (ரு)

கூசுசு. புகழின்ருற புததேணுட டுயயாதா லென்மற
றிகழவார்பின் சென்று நிலை. சு

இ-ள். இகழவாாபின் சென்று நிலை—மானததைவிட்டுத தனனையவமதிபபாாபின்னே ஒருவனசெனறு நிறகினறநிலை — புகழ் இனறு— இவவுலகததுப புகழபயவாது;—புத்தேள நாட்டு உயயாது—ஏனைப்புததேளுலகத்துச் செலுத்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செயவதியாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனுடைய இவ்விரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னையென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௬)

௯௬௭. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. ௭

இ-ள். ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின்—தன்னையிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன் உயிர்வாழ்தலின்,— அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அந்நிலையேயென்றது செல்லாத முன்னைநிலைக்கண்ணே நின்றொன்றவாறு, அப்பொழுதேயென்றுமாம். புகழும் புத்தேணாடும் பயவாதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வாமென்பாரை நோக்கிக் கூறியது.

௯௬௮. மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து ௮

இ-ள். பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்தவிடத்து— உயர்குடிப்பிறப்புத் தன்வலியாகிய மானம் அழியவந்தவழி,— ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ — இறத்தலொழிந்து பயனில்லாதவுடம்பினைக் காக்கும்வாழ்க்கை பின்னுமிறவாமைக்கு மருந்தாமோ! எ-று.

மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றிநின்றது. நற்குணங்கட்கெல்லாம் இடனாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பெருந்தகைமையென்றும், அவையெல்லாவற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனென்றும், பின்னுமிறத்தலொருதலையென்பார் மருந்தோவென்றுங்கூறினார். மானத்தினொழில் அதற்கிடனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேனின்றது. (௮)

௯௬௯. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின். ௯

இ-ள். மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்—தன்மயிர்த்திரளின் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர்வாழாத கவரிமாவையொப்பார்,—மானம் வரின் உயிர் நீப்பர் — உயிர்நீக்கத்தான் மானமெய்துமெல்லைவரின், அதனைத்தாங்காதிறப்பர். எ-று

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரை நீத்து என்றும் நிற்பதாய மானத்தையெய்துவரென்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி நின்றது. (௯)

௯௭௦. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு. ௧௦

இ-ள். இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி —தமக்கோரிழிவுவந்தவழிப் பொறுத்து உயிர்வாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுது ஏத்தும உலகு — என்றுணருந்தொழுது துதியாநிறபர் உலகத்தார். எ-று.

"புலவா பாடும புகழுடையோா விசும்பின—வலவ னேவா வான வூாதி யெய்து"வராகலின, துறககச்செலவு சொலலவேண்டாவாயிறறு. இவைநான்குபாட்டானும மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க0)

கூஅ ம அதி.—பெருமை.

அஃதாவது செயறகரியசெய்தல, தருக்கினமை, பிறாகுறறங்கூறுமை யென்றிவைமுதலிய நறகுணங்களாறபெரியாரது தனமை. நிலையினுமேனமே லுயாத்தறபயநதவாயவிவை உளவாவது நிலையிறறுழாமையுளவழியாகலின, இது மானத்தினபின வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற
கஃதிறநது வாழது மெனல. க

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உள்ள வெறுக்கை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா செயறகரிய செயவேமெனறு கருதும ஊக்கமிகுதி,— ஒருவறகு இளி அஃது இறநது வாழதும எனல — ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிநது உயிாவாழக்கடவேமென்று கருதுதல. எ-று.

ஒளி தானுளனாயகாலத்து மிகுத்ததோன்றுதலுடைமை. "ஒளிநிறு ஞேங்கு புகழ செய்யான" என்றூா பிறரும. மேலும செயறகரியசெய்வாா பெரியொன்றூராயினும, ஈண்டு அவை அளவிறநதவொப்புரவு ஈகைமுதலியவாம். அவ றறினுாய பெருமையை அதனகாரணத்தினமேலிட்டு உள்ளவெறுக்கையென்றும, அதுதனனையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுங்கூறினாா. இவவாறு இதனெதிாமறைக்கணணுமொக்கும. இதனாற பெருமையினசிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செயதொழில வேறறுமை யான். உ

இ-ள். எல்லாவுயிாக்கும பிறப்பு ஒக்கும— எல்லாமக்களுயிாக்கும பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும, — சிறப்பு ஒவ்வா செயதொழில வேறறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியலபுகளொவ்வா, அவைசெய்யுந்தொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும, தீயனவும, இரண்டுமாயினவும், இரணடுமல்லவாயினவுமாய அளவிறநத பாகுபாடுகள. வினைவயத்தாற பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப பொருநதிநின்று அதன்பயனனுபவித்தல எல்லாவருணத்தாாக்குமொத்தலிற பிறப்பொக்குமென்றும, பெருமைசிறுமைகடகுக கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிறபாகுபாடுகள வருணநதோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற சிறப்பொவ்வாவென்றுங்கூறினாா. (உ)

கூஎங. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழலலார் கீழல லவர். ங

இ-ள். மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர்—செயற்கரியசெய்கலாது சிறியராயினார், உயர்ந்தவமளிமுதலியவற்றின்மிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார்,—கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லார் —அவைசெய்து பெரியராயினார், தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார். எ-று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற்செல்வநல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற்பெருமைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடிமைமாத்திரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுளதாகாமைகூறப்பட்டது.

௯௭௪. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு. ௪

இ-ள். ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையினவழுவாமற் றம்மைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுகுமாறுபோல,—பெருமையும் தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு—பெருமைக்குணமும், ஒருவன் நிறையினவழுவாமற்றன்னைத் தான்காத்துக்கொண்டொழுகுவானாயின், அவன்கண்ணுண்டாம். எ-று.

பொருளின்மொழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றநின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

௯௭௫. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். ௫

இ-ள். பெருமை உடையவர்— அவ்வாற்றாற் பெருமையுடையராயினார் — அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார்— தாம் வறியராயவழியும் பிறராற்செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடாது அவைசெய்யுநெறியாற் கடைபோகச்செய்தலை வல்லராவர். எ-று.

வறியராயவழியுமென்பது, முன்செய்ததுபோந்தமை தோன்றப் பெருமையுடையவரொன்றதனானும், ஆற்றுவாரொன்றதனானும், பெற்றும். இதனால் அதனையுடையார்செய்தி கூறப்பட்டது. (௫)

௯௭௬. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. ௬

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு—அப்பெற்றியராய பெரியாரைவழிபட்டு அவரியல்பினை யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து — சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை — மற்றைச் சிறியராயினார்மனத்தின்கண் உளதாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பாராகக் அவை நமக்கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடையராதல் கூடாதென்பதாம். (௬)

௯௭௭. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின். ௭

இ-ள். சிறப்புந் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாயசிறப்புத்தானும்,— சீர் அல்லவர்கட் படின் — தனக்கொவ்வாத

சிறியாரிடத்துப்பிமாயின,—இறபபே புரிநத தொழிறரும் — அதனையொ ழிநது தருக்கினகணணே மிககசெயலையுடைததாம். எ-று.

தருககினை மிகசசெயயுமெனபதாயிறறு. சிறபபுககுடிமை, செல்வம், கலவி களினுயமிகுதி. இவையிரணடுபாட்டானும் அஃதிலாசெயதி கூறபபட்டது.(எ)

கூஎஅ. பணியுமா மெனறும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியநது. அ

இ-ள். பெருமை என்றும பணியும— பெருமையுடையார அசசிறபபுணடா யஞானறுந தருககினறி அமைநதொழுகுவார,— சிறுமை (எனறும)தனனை வியநது அணியும—மறறைச சிறுமையுடையார அஃகிலலாதஞானறுநதமமை வியநது புனையாநிறபா. எ-று.

பொருளின்றொழிலகள பணபினமேலேறறபபட்டன. இஃது அறறமறைக குமபெருமையெனபுழியுமொககும. எனறுமெனபது பினனுமவநதியைநதது. ஆமெனபனவிரணடும அசை. புனைதல பிறரிறறமககோமிகுதியையேறறிக கோடல. இதறகு உயாநதார தாழவார தாழநதார உயாவார இஃதொரு விரோதமிருநதவாறெனனெ உலகியலைவியநது கூறிறருககுவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை
பெருமித மூாநது விடல. கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம இனமை—பெருமைககுணமாவது காரணமு ணடாயவழியும அஃதியலபாதஞெககிந தருககினறியிருததல, — சிறுமை பெருமிதம ஊாநது விடல— சிறுமைககுணமாவது அஃதிலவழியும அதனை யேறறிக்கொணடு தருககினமுடிவினகணணே நினறுவிடுதல. எ-று.

அளவறததருககுதலெனபதாயிறறு. விடுமெனறு பாடமோதுவாருமுளா: முறறுததொடரும எழுவாயததொடரும சமமுளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (கூ)

கூஅ0. அறற மறைககும பெருமை சிறுமைதான
குறறமே கூறி விடும க0

இ-ள். பெருமை அறறம மறைககும—பெருமையுடையார பிறாமானததை யேகூறி அவமானததை மறையாநிறபா,—சிறுமை குறறமே கூறிவிடும—மற றைச சிறுமையுடையார பிறாகுணததை மறைததுக் குறறததையே கூறிவிடு வா. எ-று.

மறைத்தலுங கூறலும ஏனையிடததுமியைநதன. அறறம ஆகுபெயா. தா னெனபது அசை. இவைமூனறுபாட்டாலும இருவாசெயலும ஒருஙகுகூறப பட்டன. (க0)

கூகூ ம அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணஙகளானுநிறைநது அவறறையாட்டறன்மை. பலகு ணஙகளானுமெனபது சாலுதறறொழிலாறபெறபபடுதலின், அவறறையென் பது வருவிக்கபபட்டது. பெருமையுளடஙகாத குணஙகள்பலவறறையுந தொ குததுககொண்டுநிறறலின, இஃததனபின வைக்கபபட்டது.

கூஅக. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு — நமக்குத்தகுவது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுகுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப — நல்லனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

சிலகுணங்களில்லவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞ் சான்றாண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவ்வேதுப்பெயர் பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவரென்பதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. உ

இ-ள். சான்றோர் நலன் குணநலமே — சான்றோர்நலமாவது குணங்களானாயநலமே; — பிற நலம் எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று — அஃதொழிந்தவுறுப்புக்களானாயநலம் ஒருநலத்தினுமுள்ளதன்று. எ-று.

அந்நலத்தை முன்னேபிரித்தமையின் ஏனைப்புறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக்கல்வியுமுதலாக நூலோரெடுத்தநலங்களுட்புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் சால்பிற்கேற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற்கூறப்பட்டன. (உ)

கூஅ௩. அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண் ௩

இ-ள். அன்பு — சுற்றத்தாரிடத்தேயன்றிப் பிறர்மேலுமுளதாயவன்பும் — நாண் — பழிபாவங்களினாணலும் — ஒப்புரவு — யாவர்மாட்டுமொப்புரவுசெய்தலும் — கண்ணோட்டம் — பழையார்மேற்கண்ணோட்டமும் — வாய்மை — எவ்விடத்தும் மெய்ம்மைகூறலுமென — சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து — சால்பென்னும்பாரந்தாங்கியதூண்களைந்து. எ-று.

எண்ணோடு முன்னவற்றோடுங்கூடிற்று. இக்குணங்களில்வழிச் சால்பு நிலைபெறாமையின், இவற்றைத் தூணென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

கூஅ௪. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு ௪

இ-ள். நோன்மை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களும்வேண்டுமாயினுந் தவம் ஒருயிரையுங்கொல்லாதவறத்தின்கண்ணதாம், — சால்பு பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது — அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சால்பு பிறர்குற்றத்தைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டனையுந் தலைமைதோன்ற இவ்விரண்டற்குமதிகாரமாக்கிக் கூறினார். தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றஞ்சொல்லாகுணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (௪)

கூஅரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. ரு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார் தாற்றலாவது அதற்குத்துணையாவாரைத் தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல், — சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது—இனிச் சால்புடையார் தம்பகைவரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராந்தன்மை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புக்கூறுவார், ஏனையதுமுடன்கூறினார். (௫)

௯௮௬. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். ௬

இ-ள். சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின்— சால்பாகிய பொன்னினளவறிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின்,— தோல்வி துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல்—அது தம்மினுயர்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந்தோல்வியை இழிந்தார்மாட்டுங்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான் இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டுதல் பெற்றாம். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினுயர்வராயின், அதனாற்சால்பளவறியப்படுமென்பதாம். (௬)

௯௮௭. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. ௭

இ-ள். இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின்,— சால்பு என்ன பயத்தது— அச்சால்பு வேறென்னபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்பும்மை அவர் இன்னாசெய்தற்கிடனுநல்விளக்கிநின்றது. ஓகாரம் அசை. வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னாசெய்வராயின், சால்பாலொருபயனுமில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்கூறப்பட்டது. (௭)

௯௮௮. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௮

இ-ள். சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்— சால்பென்றுசொல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின்,— ஒருவற்கு இன்மை இளிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மைதானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடையரென்பதாம். (௮)

௯௮௯. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். ௯

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்— சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,— ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்— ஏனைக்கடலுங் கரையுநில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

சானருணமையது பெருமைதோனற அதனைக கடலாககியும,அதனைத தாங கிக்கொண்டுநிறறலின அஃதுடையானைக கரையாககியுங்கூறினா, "பெருங்க டற காழி யனையன மாதோ" என்றுா பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (௯)

௯௯0. சான்றவா சான்றுண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை. ௧0

இ-ள். சானறவா சானருணமை குனறின — பலகுணங்களானுநிறைந்தவர் தந்தன்மை குனறுவராயின,—இருநிலந்தான பொறை தாங்காது— மற்றை யிருநிலந்தானுந தனபொறையைத தாங்காதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெச்சவுமமை விகாரததாறறொககது.அவாக்கதுகுனறுமையும அதறகுததாங்கலும இயலபாகலான, அவையெஞ்ஞானறுமுளவாகாநின்றன வெனபது தோனறநினறமையின,மன ஒழிபிசைககணவந்தது. ஒகாரம அசை. இதறகு இருநிலம பொறைதாங்குவது சானறவா துணையாகவருதலான அதுவும அது தாங்கலாறறுதெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானும அவற றுனிறைந்தவரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௧0)

கoo ம அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானறுணமைகளிறறுமவழுவாதுநினறே எலலா ரியலபுகளுமறிந்தொததொழுகுதல, "பணபெனப படுவது பாடறிந் தொழு கல" என்றுா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளங்கும.

௯௯௧. எணபததததா லெயத லெளிதெனப யாாமாட்டும
பணபுடைமை யென்னும வழககு. ௧

இ-ள். யாாமாட்டும எணபதததால — யாவாமாட்டுமெளியசெவவியராத லால —— பணபுடைமை எனனும வழகது எயதல எளிது எனப — அரிதா யபணபுடைமையெனனும நனனெறியினையெயதுதல எளிதெனறுசொலலுவா நூலோா. எ-று.

குணங்களானிறைந்து செவவியெளியருமாயககாற பணபுடைமைதானே உளதாமாகலின,எணபதததாலெயதலெளிதெனறும,அஃதுலகததையெலலாம வசிகரிததறபயததலாகலின அதனைத தொலலோாசெனற நனனெறியாககியும, அதனையெளிதினெயதுதறகு இது நூலோரோதியவுபாயமெனபாா அவாமேல வைத்துங்கூறினா. (௧)

௯௯௨. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறதத லிவ்விரண்டும்
பணபுடைமை யெனனும வழககு. ௨

இ-ள். அனபுடைமை ஆனற குடிப பிறததல இவ்விரணடும— பிறாமேல ன்புடையனுதலும உலகததோடமைந்தகுடியின்கடபிறததலுமாகிய இவ்விர ண்டும—— பணபுடைமை எனனும வழக்கு—ஒருவனுககுப பணபுடைமையெ னறு உலகத்தாசொலலும் நனனெறி. எ-று.

அமைதல ஒததுவருதல. குடிப்பிறததலெனறது பிறந்தாசெயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரணடுங்கூடியவழியே ஆவதெனபது தோனற, முறறும்மை கொடுததாா. காரணங்கள காரியமாகவுபசரிக்கபபட்டன. இவையிரண்டுபா ட்டானும் பணபுடையராதறகாரணங்கூறப்பட்டது. (௨)

௯௯௩. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ௩

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று, —ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய நிலையுதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று வேறன்றிநிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (௩)

௯௯௪. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ௪

இ-ள். நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந்தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை — உலகு பாராட்டும்— உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர். எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுக்காரணப்பொருட்டு. நயனொடுநன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டுமென்றார். (௪)

௯௯௫. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ௫

இ-ள். இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது—தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது,—பாடு அறிவார் மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள—ஆகலாற் பிறர்பாடறிந்தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றாம். அதனையறிந்தவர் பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டுதொடருந் தம்முளியையாமலுரைப்பாரும், இன்னாதென்னுஞ்சொற்குப் பிறவாதென்றுரைப்பாருமாயினார். (௫)

௯௯௬. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றும் உண்டாய் வாராநின்றது,—இன்றேல் அது மண் புக்கு மாய்வது— அண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு மாய்ந்துபோவதாம். எ-று.

பட்டென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப்பண்பில்லார் சார்பன்மையின் ஓசாராபுமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனையுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௬)

௯௯௭. அரமபோலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவா. ௭

இ-ள். மககடபணபு இலலாதவா—ஈனமககடகேயுரிய பணபிலலாதவா,— அரமபோலும கூாமையரேனும—அரததின கூாமைபோலுங கூாமையையுடையரேயாயினும,—மரம போலவா— ஓாறிவிறறுயமாததினையொபபா எ-று.

அரம ஆகுபெயா. ஓரறிவு ஊறறினையறிதல. உவமைபிரணடனுள, முனனது தான மடிவினறித தனனையுறறபொருளகளை மடிவிதலாகிய தொழிலபறறி வநதது, ஏனையது விசேடவறிவினமையாகிய பணபுபறறி வநதது. அவவிசேடவறிவிறகுப பயனாகிய மககடபணபினமையின, அதுதானுமிலலையெனபதாயிறறு. (௭)

௯௯௮. நண்பாறறா ராகி நயமில செயவாாககும
பணபாறறா ராதல கடை. ௮

இ-ள். நணபு ஆறறாாகி நயம இல செயவாாகருமதமமொடு நடபினைசசெயயாது பகைமைபசசெயதொழுகுவாாமாடடும— பணபு ஆறறாாதல கடை— தாமபணபுடையராயொழுகாமை அறிவுடையாாககிழுககாம. எ-று.

நயம ஈரம. சிறபபுமமை அவா பணபாறறுமைகடனுதல தோனறநினறது. அதனைசசெயயிறறுமும அவாதனமையராவரெனபாா, கடையெனறாா. (௮)

௯௯௯. நகலவலல ரலலாாககு மாயிரு ஞாலம
பகலுமபாற படடன றிருள. ௯

இ-ள். நகல வலலா அலலாாககு—பணபினமையான ஒருவரோடுஙகலநது உணமகிழதனமாடடாதாாககு — மாயிரு ஞாலம பகலும இருடபாறபடடனறு— மிகவுமபெரியஞாலம இருளிலலாத பகறபொழுதினும இருளினகணகிடநததாம. எ-று.

எலலாரோடுஙகலநதறியபபெருமையிறபணபிலலாாக்கு உலகியல தெரியாதெனபாா, உலகமிருளினகடபடடதெனறாா. பாறபடடனறிருளெனறுபாடமோதி, இருணீஙகிறறனறெனறுரைபபாருமுளாா. (௯)

௧000. பணபிலான பெறற பெருஞ்செலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாறறிரிந தறறு. ௧0

இ-ள். பணபு இலான பெறற பெருஞசெலவம — பணபிலலாதவன முனனைநலவினையானெயதிய பெரியசெலவம அகருறறததால ஒருவறகுமபயனபடாதுகெடுதல— நனபால கலநதீமையால திரிநதறறு — நலலவானபால ஏறறகலததினகுறறததால இனசுவைதநாகாது கெடடாறபோலும. எ-று.

கலத்தீமையெனபது மெலிநதுநினறது. தொழிலுவமமாகலின, பொருளினகண ஒததொழில வருவிககபபடடது.படைககுமாறறலிலஞுதரேனறபபெறறவெனறும, எலலாபபயனுஙகோடறகேறற இடனுடைமைதோனறபபெருஞசெலவமென்றுஙகூறினாா. அசசெலவமும பயனபடாதெனற இதனுள வருவிகனற அதிகாரபபொருணமையுநதோறறுவாயசெயயபபடடது. இவைநானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்படடது. (௧0)

௧௦௧ ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின தியல்பு. உடையானது குற்றஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேற்றோற்றுவாய்செய்தவதனாற்பெறப்படும்.

௧௦௦௧. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில். ௧

இ-ள். வாய் சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான் — தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய பெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனையுண்ணாதவன் — செத்தான் செயக் கிடந்தது இல் — உளனாயினுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனான் ஐம்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத்தவழி அதன்கண் அவனாற்செயக்கிடந்ததோருரிமையில்லையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென்றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௧௦௦௨. பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு ௨

இ-ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று — பொருளொன்றுமுண்டாக அதனானெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி — ஈயாது இவறும் மருளான் — பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யும் மயக்கத்தாலே — மாணாப் பிறப்பு ஆம் — ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெய்தும் இன்பங்களெல்லாமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின் மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்பசிகண்டிருந்த தீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்புளதாமென்றுங் கூறினார். (௨)

௧௦௦௩. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ௩

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம் — யாம் பிறரின் மிகவீட்டுதுமென்று பொருளின் ஈட்டமாத்திரத்தையே விரும்பி அதன்பயனாய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு — நிலக்குப் பொறை — நிலத்திற்குப் பாரமாந்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மைப்பற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினை. (௩)

௧௦௦௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ௪

இ-ள். ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்— ஒருபொருளும் ஈந்தறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்து நிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்து நிற்கும்புகழ் அவனமேலன்றி இல்லாமையின் அவனுக்கத் தேடியாதுமியையில்லையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (ச)

க00ரு. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில். ரு

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதும் தானுகாவதுமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்— பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது எண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லாரோலப் பயனிரண்டுமிழத்தலின், இல்லென்றார். (ரு)

க00சு. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தானுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். சு

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான்— தானுகரான் அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கையிலனுமாயினான்— பெருஞ்செல்வம் ஏதம்— இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (சு)

க00எ. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. எ

இ-ள். அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம்— ஒருபொருளுமிலராயினார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழிதல்— மிகநலம் பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று— பெண்டிரின் மிக்கநலத்தினைப் பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய மூத்ததனைத்து. எ-று.

நலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்குபெறுதலரிதாகலின், பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமெனபதாயிற்று. (எ)

க00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. அ

இ-ள். நச்சப்படாதவன் செல்வம்— வறியார்க்கணியனுயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன செல்வமெய்துதல்— ஊர் நடுவுள் நச்சுமரம் பழுத்தற்று — ஊரிடைநிறபதோர்நச்சுமரம பழுத்தாறபோலும். எ-று.

நடுவூரென்பது பின்முன்னுகததொக்கவாறுமவேற்றுமைத்தொகை. அண் மையுடைமைகளாற பயனில்லையெனபதாம. (அ)

௧00௯. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர். ௯

இ-ள். அன்பு ஒரீஇ— ஒருவன கொடாமைபபொருட்டுச் சுற்றத்தாாகட டார்கண் அன்புசெயதலையொழிநது— தற்செற்று—வேணடுவன நுகராது தன்னைசசெறுத்து— அறம நோககாது—வறியார்க்கு ஈதன்முதலியவறத்தை நினைபபதுஞ்செய்யாது— ஈட்டிய ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்— ஈட்டிய வொள்ளியபொருளைக் கொண்டுபோயப பயனபெறுவார் பிறர். எ-று.

பயனுய அறனும இனபமுஞசெய்துகொள்ளாதானுககுப பொருளாலுள்ளது ஈட்டற்றுனபமேயெனபது தோனற ஈட்டியவெனறும, அவனவழியினுள்ளார்க்கும உதவாதெனபது தோனறப பிறரொனறுங்கூறினா. (௯)

௧0௧0. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. ௧0

இ-ள். சீர் உடைச செல்வர் சிறுதுனி—புகழுடைத்தாய செலவத்தினையுடை யவரது நிற்குங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை— மாரி வறங்கூர்ந்தனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம நிலைநிறுத்துமேகம வறுமைமிகக்ாறபோலவதோ ரியல்பினையுடைத்து. எ-று.

துனி வெறுப்பு, அதனைசசெய்தலாற்றுனியெனபபட்டது. யாவர்க்குமபய ன்பட்டார் அதனானவறியராயவழியும் அவவறுமை கடிதினீங்குதலிற பினபுஞ் செலவராயப பயனபடுவரெனபது உவமையாற்பெறபபட்டது, படவே, நன றியில்லாதசெலவம எஞ்ஞானறும பயனபடாதெனபதாயிற்று. இதற்குச சீரு டைச்செலவர் இரவலரோடு வெறுக்கும நிலையிலவெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்த னைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும ஓர்பொ ருட்டொடாபுபடாமலுரைப்பாருமுளர். இவைநானகுபாட்டானும அசசெலவ த்ததுகுற்றங்கூறபபட்டது. (௧0)

௧0௨ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பணபுமுதலியகுணங்களானுயர்ந் தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில நாணுதலுடையராந்தன்மை. அதிகாரமு றைமையும இதனானே விளங்கும.

௧0௧௧. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற. ௧

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால நாணுதல— நன்மக்கணுணுவது இழிந்தகரும ங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு—அஃதனறி மண

மொழிமெயகளதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின, அவை அவரளவலல அழகிய நுதலினையுடைய குலமகளிாநாணகள. எ-று.

பிற குலமகளிாநாணெனறதனை ஏனையது நனமகககளுணெனபதும், நாணு தலெனறதனற கருமதததிழிவும, பெறரும. திருநுதனல்லவொனபது புகழச சிககுறிபபு. ஏதுபபனமைபறறிப பிறவெனரா. இனி அறறமறைததனமுதலி யன பொதுமகளிாநாணொடொக்குமெனறுரைபபாருமுளா. அவாக்கு நாண கேடுபயககுமென விலககபபடடமையானும, அவாபெயராறகூறபபடாமையா னும, அஃதுரையனமையறிக. இதனை நாணினதிலககணஙகூறபபடடது.(௧)

௧0௧௨. ஊணுடை யெசச முயிாககெலலாம வேறல்ல
நாணுடைமை மாநதா சிறபபு. ௨

இ-ள். ஊண உடை எசசம உயிாககெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும அவையொழிநதனவும மககளுயிாககெல்லாம பொது, — மாநதா சிறபபு நாணுடைமை—நன்மககடகுச சிறபபாவது நாணுடைமையே, அவை யலல. எ-று.

ஒழிநதன உறககமும அசசமுங காமமும.சிறபபு அவவுயிாகளினவேறுபாடு. அசசமெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (௨)

௧0௧௩. ஊனைக குறிதத வுயிரெலலா நாணென்னு
நனமை குறிததது சாலபு. ௩

இ-ள். உயிரெலலாம ஊனைக குறிதத— எலலாவுயிாகளும உடமபினைத்தம க்கு நிலைககளனாககொண்டு அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும நன்மை குறிததது — அதுபோலச சாலபு நாணெனனுநனமைககுண்தலைத் தனககு நிலைககளனாககொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடமபெனபது சாதியொருமை. நனமை ஆகுபெயா. உயிா உடமபோடு கூடியலலது பயனெயதாதவாறுபோலச சாலபு நாணொடுகூடியலலது பயனெ யதாதெனபதாம. ஊணைக்குறிததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (௩)

௧0௧௪. அணியனறோ நாணுடைமை சானறோாககஃ தின்றேற
பிணியனறோ பீடு நடை. ௪

இ-ள். சானறோாககு நாணுடைமை அணியனறோ — சானறோாககு நாணு டைமையாபரணமாம,— அஃது இனறேல பீடு நடை பிணியனறோ— அவ வாபரணமிலலையாயின அவாபெருமிததைதயுடையநடை கணடாாககுப பிணி யாம. எ-று.

அழகுசெயதலின அணியெனறும், பொறுததறகருமையிற பிணியெனறுங் கூறினா. ஓகாரவிடைசசொறகள எதிாமறைக்கண வநதன. இவைமூன்றுபா டடானும அதனசிறபபுக கூறபபடடது. (௪)

௧0௧௫. பிறாபழியுந் தமபழியு நாணுவாா நாணுக
குறைபதி யெனனு முலகு. ௫

இ-ள். பிறா பழியும தமபழியும் நாணுவாா — பிறாககு வரும்பழியையுந் தமக்கு வருமபழியையும் ஒபபமதிதது நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறை பதி எனனும்— உலகததாா நாணுக்குறைவிடமெனறு சொலலுவா. எ-று.

ஒப்பமதித்தல் அதுவுந்தமக்குவந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையார் பெரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோராயாவரும் புகழ்வரென்பதாம். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

க0கசா. நாணவேலி கொள்ளாது மனனோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். சா

இ-ள். மேலாயவர்—உயர்ந்தவர்,—வேலி நாண் கொள்ளாது—தமக்கேம மாகநாணினைக்கொள்வதன்றி,— வியன் ஞாலம் பேணலர் — அகன்றஞாலத்தைக்கொள்ள விரும்பார். எ-று.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற்காத்தலின், வேலியென்றார். நாணும் ஞாலமுந்தம்முண் மாறாயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புகுதுநெறியாய ஞாலத்தினைக்கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மனனும் ஓவும் அசை. நாணுகிய வேலியைப்பெறற்கல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றுரைப்பாருமுளர். (சா)

க0கஎ. நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னாண்டுறவார் நாணாள் பவர். எ

இ-ள். நாண் ஆள்பவர் — நாணினதுசிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுகுவார்— நாணால் உயிரைத் துறப்பர்— அந்நாணுமுயிருந்தம்முண் மாறாயவழி நாண்சிதையாமற்பொருட்டு உயிரைநீப்பர், — உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துறவார்— உயிர்சிதையாமற்பொருட்டு நாணினை நீக்கார். எ-று.

உயிரினும் நாண்சிறந்ததென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (எ)

க0கஅ. பிறர்நாணத் தக்கது தானுணா னாயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. அ

இ-ள். பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணானாயின்— கேட்டாருங்கண்டாருநாணத்தக்கபழியை ஒருவன் தானுணாதுசெய்யுமாயின்,— அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து— அந்நாணாமை அவனை அறம் விட்டுநீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடைத்து. எ-று.

தானென்பச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறரென்றார். நாணுடைமையில்லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (அ)

க0ககூ குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை. கூ

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பின் குலம் சுடும்— ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன்குடிப்பிறப்பொன்றனையுங்கெடுக்கும்,— நாணின்மை நின்றக்கடை நலம் சுடும் — ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவன்நலமியாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ-று.

நிற்றல் ஒருபொழுதுநீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென்றிவற்றான் வந்தனவெல்லாங்கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பத்தீதென்பதாம். (கூ)

க0உ0. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று. க0

இ-ள். அகதது நாண் இலலாா இயககம்— தம்மனததினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையாாபோனறியஙகுகினறவியககம்—மரப்பாவை நாணல் உயிா மருட்டியறறு — மரததாறசெயதபாவை இயநதிரககயிறறினாைய தன னியககததால உயிருடைததாக மயககினறைபோலும். எ-று.

கருவியே கருததாவாயிறறு. நாணிலலாத மககளியககம நாணுடைய பாவை யியககமபோலவதலலது உயிரியககமனறெனபதாம். இவைமூனறுபாடடானும நாணிலலாரதிழிவு கூறபபடடது. (௧0)

க0௩ ம அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனருனபிறநதகுடியை உயரசசெயதலினறிறம். இது தாழவினகணணுதலுடையாாகருளதாவதாகலின நாணுடைமையினபின வைக கபபடடது.

க0உக. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும
பெருமைபிற பீடுடைய திலல. க

இ-ள். கருமம செயக கைதூவேன எனறும பெருமையின—தன்குடிசெய தறபொருடடுத தொடஙகிய கருமமுடியாமையின எணணியகருமஞ்செயதற கியான்கையொழியேனெனறும ஆளவினைபபெருமைபோல — ஒருவன பீடு உடையது இல — ஒருவனுககு மேமபாடுடையபெருமை பிறிதிலலை. எ-று.

குடிசெயதறகெனபது அதிகாரததான வநதது பலவகைததாயகருமசசெ யலாற செலவமும புகழுமெயதிக குடியுயருமாகலின, பீடுடையதிலலெனறாா. குடிசெயதறகருமமே நடததலால, தனகருமஞ்செயயவெனறும பிறாகருமஞ் செயயவெனறுமுரைபபாருமுளாா தனகருமமும அதுவேயாகலானும, பிறாே வலசெயதல தலைமையனமையானும, அவையுரையனமையறிக. (௧)

க0உஉ. ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரண்டி
னீளவினையா னீளுங குடி. உ

இ-ள். ஆளவினையும ஆனற அறிவும என இரணடின நீளவினையான்—முயற சியும நிறைநதவறிவுமெனறு சொலலபபடட இரணடினையுமுடைய இடையறுத கருமசசெயலால— குடி நீளும— ஒருவனகுடியுயரும. எ-று.

நிறைதல இயறகையறிவு செயறகையறிவோடுகூடி நிரமபுதல. ஆளவினை மடிபுகுதாமறபொருடடு. ஆனறவறிவு உயாதறகேறறசெயலகளும அவைமுடி கருநிறமும பிழையாமலெணணுதறபொருடடு. இவையிரணடுபாடடானும அசசெயறகுக காரணஙகூறபபட்டது. (உ)

க0உ௩. குடிசெயவ லென்னு மொருவறகுத தெயவ
மடிதறறுத் தானமுநது றும ௩

இ-ள். குடி செயவல எனனும ஒருவறகு— என்குடியினையுயரசசெய்யக்க டவேனெனறுகொணடு அதறகேறற கருமங்களினமுயலும ஒருவனுக்கு — தெயவம மடி தறறுத் தான முநதுறும—தெயவம ஆடையைத தறறுக்கொ ணடு தானமுநதுறறுநிறகும எ-று.

முயறசியை அதனகாரணததாறகூறினா. தறறுதல இறுகவுடுத்தல. முன்னடபபாாசெயல நியதிமேலேறறப்படடது. (௩)

௧0௨௪. சூழாமற றானே முடிவெயதுந் தஙகுடியைத்
தாழா துஞறறு பவர்ககு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத தாழாது உஞறறுபவாக்கு — தஙகுடிக்காம்வினையை விரைநதுமுயலவாாககு—சூழாமல தானே முடிவெயதும்— அவவினைமுடிக்குந்திறம அவாசூழவேணடாமறறுனேமுடிவெயதும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயா. தெயவமுந்துறுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரணடு பாடடானும அதறகுத் தெயவநதுணையாதல கூறபபடடது. (௪)

௧0௨௫. குறற மிலனாயக குடிசெயது வாழவானைச
சுறறமாச சுறறு முலகு. ௫

இ-ள. குறறம இலனாயக குடி செயது வாழவானை— குறறமாயின செயயாது தனகுடியையுயரசசெயதொழுகுவானை— சுறறமாச சுறறும உலகு— அவனுககுச சுறறமாகவேணடித தாமே சென றுசூழவா உலகததா. எ-று.

குறறமாயின அறநீதிகடகு மறுதலையாய செயலகள. தாமும பயனெயதுனகி யாவருஞ்சென றுசாாவரெனபதாம. (௫)

௧0௨௬. நலலாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாணமை யாககிக கொளல. ௬

இ-ள். ஒருவறகு நலலாணமை எனபது— ஒருவனுககு நலலவாணமையெனறு உயாததுசசொலலபபடுவது— தான பிறநத இலலாணமை ஆககிககொளல — தான பிறநதகுடியினையாளுநதனமையைத தனககுளதாககிககோடல. எ-று.

போாததொழிலினீக்குதறகு நலலாணமையென விசேடிததாா. குடியினையாளுநதனமை குடியிலுளளாாையுயரசசெயது தனவழிபபடுததல. அதனைசசெயதுகோடல நலலாணமையாமாறு வருகினறபாடடாறபெறப்படும். (௬)

௧0௨௭. அமரகதது வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவாா மேறறே பொறை. எ

இ-ள. அமரகதது வனகணணாபோல—களததினகட்சென்றா பலராயினும் போாதாஙகுதல வனகணணாமேலதாஙறபோல, — தமரகததும பொறை ஆறறுவாாமேறறே— குடியினகடபிறநதாா பலராயினும அதனபாரமபொறுத்தல அதுவலலாாமேலதாம. எ-று.

பொருடகொககவேணடுஞ்சொறகள உவமைககண் வருவிக்கபபட்டன. நனகுமதிக்கப்படுவாா அவரேயெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும அதுசெயவாரெய்துஞ்சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

௧0௨௮. குடிசெய்வார்க கிலலைப பருவ மடிசெயது
மானங கருதக கெடும. அ

இ-ள. மடி செயது மானம கருதக கெடும—தஙகுடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைசசெயதுகொணடு மான

தனையுங்கருதுவாராயிற குடி கெடும்,—குடி செயவார்க்குப் பருவம இலலை—ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலத்தைநோககி மடிசெயதல வெயினமழைபனியெனபனவுடைமைநோக்கிப பினனாசசெயதுமெனறொழிந்திருததல. மானங்கருதுதல இககுடியிலுளளாரயாவரும் இனபமுற இககாலததுததுனபமுறுவேன் யாறேனவெனறு உட்கோடல. மேல இகலவெலலுமவேநதாக்கு வேணடுமபொழுதெனறதுடகொணடு இவாககுமவேணடுமோவெனறுகருதினும அதுகருதறகவெனறு மறுததவாறு. (அ)

க0உகூ. இடும்பைககே கொளகலங கொலலோ குடும்பததைக
குற்ற மறைப்பா னுடமபு. கூ

இ-ள். குடும்பததைக குற்றம மறைப்பான உடமபு—மூவகைததுனபமுமுறறபாலதாய தனகுடியை அவைவுறாமறகாககமுயலவானது உடமபு—இடும்பைககே கொளகலங்கொல—அமமுயறசித துனபத்திறகே கொளகலமாமதுணையோ, அஃதொழிநது இனபத்திறகாதலிலலையோ! எ-று.

"உறைப்பெய லோலை போல—மறைககுவன பெருமநின குறிததது வருவலே"
எனபுழியும மறைததல இப்பொருட்டாயிறறு. தனகுடிமுழுதுமினபுறுயாவேநானிருமையுமெயதுதலான இமமெயவருததமாததிரம எனககெனனறெனறு முயலுமறிவுடையான அஃதொருஞானறுமொழியாமைநோககி, இடும்பைககே கொளகலங்கொலலோவெனறார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரணடுபாட்டானும அவா அதுசெயயுமியலபு கூறப்பட்டது. (கூ)

க0௩0. இடுக்கண்கால கொனறிட வீழு மடுத்தூன்று
நலலா ளிலாத குடி. க0

இ-ள். இடுககண காலகொனறிட வீழும—துனபமாகிய நவியம புகுநது தனமுதலைவெட்டிச சாயககக ஒருபறறினறி வீழாநிறகும—அடுதது ஊனறும நலலாள இலாத குடி — அககாலத்துப பறறுவனகொடுதது தாஙகவல்ல நல்லாணமகன பிறவாத குடியாகியமரம. எ-று.

முதல அதன்வழிககுரியார. வளாப்பாரைப் பெறறுழி வளாநதுபயனபடுதலும அலலாவழிக கெடுதலுமுடைமையின, மரமாககினார, "தூஙகுசிறை வாவலுறை தொனமரஙக ளனன — வோஙகுகுல நையவத னுடபிறநத வீரா—தாஙகலகட னாகுநதலை சாயப்பவரு தீசசொ—னீஙகனமட வாாகளகட னெனறெழுநது போநதான."*எனறார பிறரும். இது குறிப்புருவகம. இதனான அவரிலலாதகுடிககுளதாஙகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

க0ச ம அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாககும பெருமபானமை வேளாளாக்குமுரித்தாய உழுதறறொழில. செயவிக்குங்கால ஏனையோாககுமுரிதது. இது, மேறகுடியுயாதறகேதுவெனற ஆளவினைவகையாகலின, குடிசெயலவகையின் பின வைக்கப்பட்டது.

* சீவகசிநதாமணி, காநதருவததையாரிலமபகம, கூ.

௧0௩௧. சுழன்றுமேர்ப பின்ன துலக மதனு
ழுழநது முழவே தலை. ௧

இ-ள். சுழனறும ஏாபபினனது உலகம— உழுதலானவரும் மெயவருததநோககிப பிறதொழிலகளைச செயதுதிரிநதும, முடிவில ஏருடையாாவழியதா யிற்று உலகம,—அதனுல உழநதும தலை உழவே—ஆதலான எல்லாவருததமுறறும, தலையாயதொழில உழவே. எ-று.

ஏா ஆகுபெயா. பிறதொழிலகளாறபொருளெயதியவழியும உணவினபொருட்டு உழுவாாகடசெலலவேணடுதலிற சுழனறுமோபபினனதுலகமெனறும, வருததமிலலேனும பிறதொழிலகள கடையெனபது போதர உழநதுமுழவே தலையெனறுஙகூறினுா. இதனுல உழவினதுசிறபபுக கூறபபடடது. (௧)

௧0௩௨. உழுவா ருலகததாாக காணியஃ தாறறு
தெழுவாரை யெலலாம பொறுதது. ௨

இ-ள். அஃது ஆறறுது எழுவாரை எலலாம பொறுதது — அவவுழுதலைச செயயமாடடாது பிறதொழிலகண்மேறசெலவாா யாவரையுநதாஙகுதலால, —உழுவாா உலகததாாககு ஆணி — அதுவலலாா உலகததாராகிய தோக்கு அசசாணியாவா. எ-று.

காடுகொனறு நாடாககிக குளநதொடடெனறுறபோல உழுவாாெனறது உழுவிபபாாமேலுஞசெலலும. உலகததாாெனறது ஈணடிவரையொழிநதாரை. கலஙகாமனிறுததறகண ஆணிபோறறலின,ஆணியெனறுா. பொறுததலாெனெனபது திரிநதுநினறது. ஏகதேசவுருவகம. அஃதாறறுா தொழுவாரேயெலலாமபொறுத்தெனறு பாடமோதி, அதுமாடடாதாா புரபபாாசெயயுமபரிபவமெலலாம் பொறுதது அவரைததொழுவாரேயாவரெனறுரைபபாருமுளா. (௨)

௧0௩௩. உழுதுண்டு வாழவாரே வாழவாாமற றெலலாந்
தொழுதுண்டு பினசெல பவா. ௩

இ-ள். உழுது உணடு வாழவாரே வாழவாா—யாவருமுணணுமவகை உழுதலைசசெயது அதனுறறுமுமுணடு வாழகினறுரே தமககுரியராய வாழகினறவா,— மறறெலலாம தொழுது உணடு பினசெலபவா — மறறையாரெலலாம பிறரைததொழுது அதனுறறுமுணடு அவரைப பினசெலகினறவா. எ-று.

மறறென்பது வழககுபபறறி வநதது. தாமுமககடபிறபபினராயவைததுப பிறரைததொழுது அவா சிலகொடுபபத தமமுயிரோமபி அவாபினசெலவாா தமக்குரியரலலரெனபது கருதது. (௩)

௧0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தஙகுடைககீழக காணப
ரலகுடைட நீழ லவா. ௪

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதறறெழிலான் நெலலினையுடையராய தண்ணளியுடையோா— பலகுடைநீழலும் தஙகுடைககீழக காணபா— பலவேநதாகுடைநிழலதாய மணமுழுதினையுந தமவேநதரகுடைககீழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிா, அஃதீணடாகுபெயராய் நெனமேலதாயிறறு. உடையவெனபது குறைநதுநினறது. நீழலபோறறலின, நீழலெனபபட்டது. நீழலவறென்றது

இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதனோக்கி. ஒற்றுமைபற்றித் தங்குடையென்றார்;குடை நீழலெனபதூஉம் ஆகுபெயா, "ஊன்றுசான மருங்கி னின்றதன் பயனே" என்றதனால் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம்பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பரெனபதாம். "இரப்போா சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடை விளைப்போர்" என்றா பிறரும். (௪)

௧0௩௫ இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவா கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவா. ௫

இ-ள். கைசெய்து ஊண மாலையவா இரவார்— தங்கையாலுழுதுண்டலை யியல்பாகவுடையாா பிறரைத் தாமிரவாா, — இரப்பார்க்கு ஒன்று கரவாது ஈவா — தம்மையிரப்பார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொடுப்பா. எ-று.

செய்தெனபதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்தூண்மாலையவரெனபது ஒருஞான்றும் அழிவில்லாதசெல்வமுடையரென்னும் ஏதுவையுட்கொண்டு நின்றது. (௫)

௧0௩௬ உழவினா கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென பார்க்கு நிலை. ௬

இ-ள். உழவினா கைம்மடங்கின் — உழுதலையுடையாாகை அதனைச்செய்யாது மடங்குமாயின்,—விழைவதூஉம் விட்டேம் எனபார்க்கு நிலை இல்லை —யாவருமவிழையுமுணவும் யாந்துறந்தோமெனபார்க்கு அவவறத்தின்கணிற்றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிக்கணணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாமுண்டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவாக்குமில்லையாயின. அவருறுப்புமாத்திரமாய கை வாளாவிருப்பின உலகத்து இம்மை மறுமை வீடெனனும் பயன்கள் கிழாவெனபதாம். ஒன்றனை மனத்தாலவிழைதலுமொழிந்தேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுளா. இவ்வைந்துபாட்டானும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (௬)

௧0௩௭ தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். ௭

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருபலப்புழுதி கஃசாமவண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனாயின்,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப்படும்—அதனகட்செய்தபயிா ஒருபிடியினகணடங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பணைத்துவிளையும். எ-று.

பிடித்து பிடியினகணணது. பிடித்தவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வேண்டாமல், சாலப்படும் எனபன திரிந்துநின்றன. (௭)

௧0௩௮ ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு. ௮

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல் நனறு—அப்பயிர்க்கு அவவுழுதலினும் எருப்பெய்தல் நனறு;— கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும நனறு— இவ்விரண்டுஞ்செய்து களைகட்டால் அதனைககாத்தல அதற்கு நீர்காலயாத்தலினுநனறு.எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காத்தல் பட்டிமுதலியவற்றான் அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்காலயாத்தல், காத்தலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (௮)

௧௦௩௯. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். ௯

இ-ள். கிழவன் செல்லான் இருப்பின்— அந்நிலத்திற்குரியவன் அதன்கணு டோறுஞ்சென்று பார்த்து அடுத்தனசெய்யாது மடிந்திருக்குமாயின்,—நிலம் இல்லாளின் புலந்து ஊடிவிடும் —அஃது அவனில்லாள்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனோடேடிவிடும். எ-று.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது தானேசேறல்வேண்டுமென்பது போதரக் கிழவனென்றார். தன்கட்சென்று வேண்டுவனசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாளூடுமாறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தலேநோக்கி. இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦௪௦. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். ௧௦

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்—யாம் வறியேமென்றுசொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால், — நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும் —நிலமகளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிற்கும். எ-று.

உழுதன்முதலிய செய்வாராயாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறுபற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டுவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்றபேதைமைபற்றி நகுமென்றுங்கூறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவாருமுளர். இதனான் அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்றவதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுமிது. (௧௦)

---

௧௦௫ ம் அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரப்படுவனயாவுமில்லாமை.

௧௦௪௧. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. ௧

இ-ள். இன்மையின் இன்னாதது யாது எனின்— ஒருவனுக்கு வறுமைபோலவின்னாதது யாதென்று வினவின்,—இன்மையின் இன்னாதது இன்மையே —வறுமைபோலவின்னாதது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்னாதது துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (௧)

௧௦௪௨. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். ௨

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிம்மையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-று.

இனமையெனவொருபாவியென்பதறகு ழேல அழுக்காறெனவொருபாவி யெனபுழியுரைததாஙகுரைகக. மறுமை இம்மையெனபன் ஆகுபெயர். ஈயா மையானுந் துவவாமையானும அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று பாட மோதிப பாவியாலெனை விரித்துரைபபாருமுளா. (உ)

க0சந. தொலவரவுந் தோலுங கெடுக்குந தொகையாக
நலகுர வென்னு நசை. ந

இ-ள். நலகுரவு எனனும் நசை — நலகுரவெனறுசொலலபபடுமாசை — தொலவரவும தோலும தொகையாகக கெடுககும — தனனுறபறறபபட்டா ருடைய பழையகுடிவரவினையும அதறகேறற சொலலினையும ஒருஙகேகெடுக் கும. எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமிலலையாகலின நலகுரவையேநசையாக்கி,அஃது அக் குடியிறறுலலோககிலலாத இழிதொழில்களையும இளிவநதசொறகளையுமுள வாககலான அவவிரணடனையுமொருஙகு கெடுககுமெனறா "குடிபபிறப பழி ககும விழுபபங கொலலும" எனறா பிறரும். தோலாவது "இழுமென மொழி யால விழுமியது நுவறல" எனறா தொலகாபபியனாரும. இதறகு உடமபெ னறுரைபபாருமுளர் அஃததறகுபபெயராயினும உடமபுகெடுக்குமென்றறகோ ரபொருடசிறபபிலலாமையறிக. (ந)

க0சச. இறபிறநதார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொறபிறககுஞ் சோாவு தரும. ச

இ-ள். இறபிறநதாாகணணேயும—இளிவநதசொறபிறவாத குடிப்பிறநதார் மாட்டேயும்—இளிவநத சொற பிறக்கும சோாவு இனமை தரும—அதுபிற தததறகேதுவாகிய சோாவினை நலகுரவு உணடாக்கும. எ-று.

சிறபபுமமை அவாமாட்டு அது பிறவாமை தோனற நினறது. இளிவநத சொல இளிவருதறகேதுவாகியசொல. அஃதாவது எமக்கீயவேணடுமெனறல. சோாவு தாமுறுகினறதுன்பமிகுதிபறறி ஒரோவழித தம்பிறபபினை மறநது அதுசொலலுவதாக நினைததல். (ச)

க0சரு. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுரைத்
துன்பஙகள் சென்று படும. ரு

இ-ள். நலகுரவு எனனும் இடும்பையுள—நல்குரவெனறு சொலலபபடுநது னபமொன்றனுள்ளே— பஃறுனபங்கள் செனறு படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செலவு விளாவின்கண்வநதது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின நலகுரவைததுனபமாககியும், அததுன்பமடியாகச செலவாககடை நோககிசசேறறறுனபமும், அவனாககாண்டறறுனபமும், கணடானமறுத்து ழிநிகழுநதுனபமும, மறுவழியும அவாகொடுததுவாங்கற்றுனபமும, அது கொடுவநது நுகர்வனகூட்டறறுனபமுமுதலாயின நாடோறும வேறுவேறாக வருதலின எலலாததுனபஙகளுமுளவாமெனறுஙகூறினா. இவையைநதுபாட் டானும் நலகுரவினகொடுமை கூறபபட்டது. (ரு)

க0சசு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும். சு

இ-ள். நற்பொருள் நனகு உணாநத சொல்லினும்—மெய்ந்நூறபொருளைத தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூாநதாா சொற பொருள சோாவு படும்—நலகூர்நதாா சொலலுஞ்சொற பொருளினமையைததலைபபடும். எ-று.

பொருளினமையைத்தலைபபடுதலாவது யாமிவாசொலலியன விருமபிககேட்குமாயிற கண்ணோடி இவருறுகினற குறைமுடிககவேணடுமெனறஞ்சி யாவருங்கேளாமையிற பயனிலசொலலாயமுடிதல. கலவியும பயனபடாதெனபதாம்.

க0சள. அறஞ்சாரா நலகுர வீனறதா யானும
பிறன்போல நோககப படும். எ

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு—அறததோடியைபில்லாத நலகுரவுடையான—ஈனற தாயானும பிறனபோல நோககபபடும்—தனனையீனறதாயானும பிறனைக் கருதுமாறுபோலக கருதி நோககபபடும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியஙகளுளொனறுமியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறபபுமமை அவளதியறகையனபுடைமை விளககிநினறது. கொளவதினறுதலேயனறிக கொடுபபதுணடாதலுமுடைமையின, அதுநோககிச் சுற றததார்யாவருநதுறபபரெனபதாம். (எ)

க0சஅ. இன்றும வருவது கொலலோ நெருநலுங
கொனறது போலு நிரபபு. அ

இ-ள். நெருநலும கொனறதுபோலும் நிரபபு—நெருநறறுங்கொனறதுபோனறு எனககினனாதவறறைச்செய்த நலகுரவு — இனறும வருவதுகொல்—இன்றும் எனபால வரககடவதோ, வநதால இனி யாதுசெயவேன்! எ-று.

அவவின்னாதனவாவன மேறசொலலிய துனபஙகள். நெருநனமிகவருநதித தன்வயிறுநிறைத்தானொருவனகூறறு. (அ)

க0சகூ. நெருபபினுட டுஞசலு மாகு நிரபபினுள
யாதொன்றுங கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருபபினுள துஞசலும ஆகும—மநதிரமருநதுகளான ஒருவனுககு நெருபபிடையேகிடநதுறஙகலுமாம்,—நிரபபினுள யாதொனறும கணபாடு அரிது— நிரபபுவநதுழி யாதொனறுமுறககமிலலை. எ-று.

நெருப்பினும நிரபபுகொடிதெனறவாறாயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாடடானும் நலகூர்நதாாக்குளதாஙகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

க0ரு0. துபபுர விலலாா துவரத் துறவாமை
யுபபிறகுங் காடிககுங கூறறு. க0

இ-ள். துபபுரவு இலலாா துவரத துறவாமை— நுகரபபடுமபொருளகளில்லாதாா தமமாறசெயறபாலது முறறததுறததலேயாகவும அதுசெயயாதொழிதல்— உபபிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உபபிறகுங்காடிக்குங்கூறறாம். எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதுவேயாயிறறு. முறறததுறத்தல சுறறநதாரைவிட்டமையின ஒருவாறுமுறறுநதாராயினாா நினற தம்முடம்பினையுநதுறததல. அதுசெயயாதுகொணடிருததல் இரண்டனையுமாளபபணணுதலின, அதனை அவறறிறகுக்கூறறெனறாா். இனி முறறநதுறததலாவது துப

புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றானும் இரந்தாராயினார் பின்னவற்றை மனத்தாற் றுறவாமையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனை அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (௧0)

௧0௬ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்தீராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனானும் வீடெய்தற் பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூல்வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய துவரத்துறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவு கூறுகின்றார். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧0௫௧. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பின்
னவர்பழி தம்பழி யன்று. ௧

இ-ள். இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க — நல்கூர்ந்தார் இரத்தற்கேற்புடையாரைக் காணின், அவர்மாட்டிரக்க,— கரப்பின் அவர்பழி தம்பழி அன்று —இரந்தால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியாகாமையான். எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயரிறுதிக்கண் நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. இரத்தற்கேற்புடையராவார் உரையாமைமுன்னுணருமொண்மையுடையராய் மாற்றுதீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவர் மாட்டிரந்தார்க்கு இரவானவருமிழிவின்மையின் இரக்கவென்றும், அவரீதலிற் குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி தூவெள்ளறுவைக்கண் மாசுபோல அவர்கட்கடிதுசேறலின் அவர்பழியென்றும், ஏற்பிலார் மாட்டிரவன்மையிற் றம்பழியன்றென்றுங் கூறினார். (௧)

௧0௫௨. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின். ௨

இ-ள். ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம் — ஒருவற்கு இரந்தானும் இன்பத்திற்கேதுவாம்,— இரந்தவை துன்பம் உறா வரின் — இரந்தபொருள்கள் ஈவார் துணிவுடைமையாற் றுன்றுன்புறாமல் வருமாயின். எ-று.

இன்பம் ஆகுபெயர். உறாமலென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. துன்பம் சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன ஈவார்கட் காலமுமிடனுமறிந்து சேறலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தம்வயத்தராக்கலும், அவர் மனநெகிழ்வன நாடிச்சொல்லலுமுதலியவற்றான் வருவனவும், மறுத்துழி வருவனவுமாம். அவையுறாமல் வருதலாவது அவர் முன்னுணர்ந்தீயக்கோடல். இரந்தவர் துன்பமுறுவரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மைமுதலியவற்றாற் றுன்புறுது எதிர்வந்தீவராயினென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் நல்குரவானுயிர்நீங்குமெல்லைக்கண் இளிவில்லாவிரவு விலக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௧0௫௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து. ௩

இ-ள். கரபபிலா நெஞ்சிற கடன அறிவார முன நினறு இரபபும்—கரதத லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவாரமுனனாநினறு அவாமாடடொனறிர ததலும—ஓரோ உடைதது—நலகூாநதாாக்கு ஓாழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கததுவேணடுமுயாவெனறதனுல, அவாக்கு அதுகடனெனபப டடது. அதனையறிதல சொலலுதலுறறுாைககலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல. அவவறிவுடையாாகககு முனனிறறனமாததிரமேயமைதலின மு ன்னினறெனறும, சொலலுதலான்வருஞ்சிறுமையெயதாமையின ஓரோருடை ததென்றுங்கூறினுர் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கிநினறது. (ந)

கo0ருச. இரத்தலு மீதலே போலுங கரததல
கனவிலுங் தேறறுதாா மாடடு. ச

இ-ள். கரததல கனவிலும தேறறுதாாமாடடு இரததலும—தமககுளளது கரததலைக கனவினகணணுமறியாதாாமாடடுசசெனறுனறனையிரததலும்— ஈதலேபோலும—வறியாககீதலேபோலும. எ-று.

உமமை எணடுமவவாறுநினறது. தான புகழபயவாதாயினும முன்னுளதாய புகழகெடவாராமையின, ாதலேபோலுமெனமுா. ஏகாரம ஈறறசை. (ச)

கo0ருரு. கரபபிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
றிரப்பவா மேறகொள வது. ரு

இ-ள். கணணினறு இரபபவா மேறகொளவது — சொல்லுதனமாடடாது முனனிறறனமாததிரததான இரபபாா உயிரோமபறபொருடடு அதனை மேற கொணடு போதுகினறது—கரபபிலாா வையகதது உணமையான—அவாககு உளளதுகரவாது கொடுபபாாசிலா உலகததுளராய தனமையானே, பிறிதொ னறுனனறு. எ-று.

அவரிலலையாயின, மானநீககமாடடாமையின உயிாநீபபரொனபதாம. (ரு)

கo0ருசா. கரபபிடும்பை யிலலாாைக் காணி னிரபபிடுமபை
யெலலா மொருஙகு கெடும். சா

இ-ள். கரபபிடும்பை இலலாாைக் காணின—உளளதுகரததலாகியநோயில லாரைக் கண்டால,— நிரபபிடுமபை எலலாம ஒருஙகு கெடும—மானமவிடா திரபபார்ககு நிரப்பான வருநதுனபஙகளெல்லாஞ்சேரக்கெடும. எ-று.

கரத்தல ஒருவறகு வேணடுவதொனறனைமையின அதனை நோயெனறும், அஃ திலலாத இரக்கததககாாைக கணடபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின எல்லாமொருஙகுகெடுமெனறுஙகூறினுா. இடுமபை ஆகுபெயா. முழுதுஙகெ டுமெனறு பாடமோதி, எஞசாமறகெடுமெனறுரைப்பாருமுளா. (சா)

கo0ருஎ. இகழ்நதெள்ளா தீவாாைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவபப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்நது எளளாது ஈவாாைக் காணின — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருளகொடுப்பாரைக்கண்டால,—உளளம் மகிழநது உள்ளுள உவப்பது உடைத்து—அவ்விரபபாரது உளளமகிழ்நது உளளுளளேயுவக்குந தனமையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடுமபை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினோரா கக கருதலான், உளளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவவிரததக்காரதியலபு கூறபபட்டது. (எ)

௧0௫அ. இரபபாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரபபாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரபபார இலலாயின,—வறுமையுறறிரபபாரிலலையாயின,—ஈர்ங்க ண மா ஞாலம—குளிாநதவிடததையுடையபெரியஞாலதநுளளாா செலவு வர வுகள—மரபபாவை சென்று வநதற்று—உயிரிலலாத மரபபாவை இயநதிரக் கயிற்றாறசென்றுவநதாறபோலும். எ-று.

ஐகாரம அசைநிலை. ஞாலமெனனும ஆகுபெயாபபொருட்கு உவமையோ டொததெதொழில வருவிககபபடடது. ஞாலததுளளாரொன்றது அவரையொழிந தாரை. அவாககீதலைசசெயது புகழும புணணியமுமெயதாமையின, உயிருடை யரலலரென்பதாம, "ஈவாருங கொளவாரு மிலலாத வானதது— வாழ்வாரே வனக ணவா" என்றா பிறரும. இததொடையினபநோக்காது இரபபவரிலலா யினெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

௧0௫௯. ஈவாாக னென்னுண்டாந் தோறற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. ௯

இ-ள். இரநதுகோள மேவாா இலாககடை— அவாபாறசென்று ஒன்றனை யிரநதுகோடலை விரும்புவாரிலவழி— ஈவாாகண் தோற்றம என உணடாம —கொடுப்பாாமாட்டு என்னபுகழுணடாம! யாதுமிலலை. எ-று.

தோற்றம ஆகுபெயா. மேவுவாரொனபது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தலவன் மை வெளிபபடாமையின, அதனாறபுகழெய்தாரொனபதாம. இவையிரண்டுபா ட்டானும உலகிறகிரபபாரவேணடுமெனபது கூறபபடடது. (௯)

௧0௬0. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடு நிரபபிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங கரி. ௧0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேணடும — ஈவானுக்குப பொருளுதவா வழி இவனெனககீகினறிலனென்று அவனையிரபபான வெகுளாதொழிதலவே ண்டும்,— நிரபபிடுமபைதானேயும கரி சாலும— அது வேணடியபொழுது உதவாதெனபதறகு வேறுசான்று வேணடா, நிரபபாகிய தன்னிடுமபைதானே யுஞ்சான்றாதலமையும. எ-று.

யாவாககுமவேணடுதலும நிலையினமையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது பட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனககேயனறி மற்றையிரநதார்க்கும் அறறைக்கன்று பொருளகடைககூடடற்கு அவனுறுநதுனபததைத தன க்கேயாகவைததுத தானுறுநதுனபநதானறிந்து வெகுளறகவெனபதாம். இத னால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியலபு கூறப்பட்டது. (௧0).

௧௦௭ ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானந்தீரவருமிரவிற்கஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இத னானே விளங்கும்.

௧௦௬௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். ௧

இ-ள். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார்கண்ணும் இரவாமை— தமக் குள்ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உண்மகிழ்ந்துகொடுக்குங்கண் போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமைகூர்தல் — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நல்குரவுமறைக்கப்படாத நட்டார்மாட்டும் அஃதாதெனப்படுதல்பட்டின்றமையின்[*], உம்மை உயர்வுசிறப்பினகண்வந்தது. அவ்விரவானமானந்தீராதெனனுந்துணை யல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோராமுயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதெனபது கருதது. (௧)

௧௦௬௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். ௨

இ-ள். உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்—இவ்வுலகத் தைப்படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழ்தலையன்றி இர ந்துமுயிர்வாழ்தலைவேண்டி விதித்தானாயின்,— பரந்து கெடுக — அக்கொடி யோன்றானும் அவரைப்போன்று எங்குமலமந்து கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாயவுண்டியும் அத ற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவன்றே அவ ன்கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட்சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமெனபதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௬௩. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமெனனும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ௩

இ-ள். இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின்— வறு மையான வருந்துன்பத்தை முயன்று நீக்ககடவேமென்று கருதாது இரந் துநீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல— வன்பாட்டது இல்—வலி மைப்பாடுடையது பிறிதில்லை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிற்க நெறியல்லாத இரவாற்றீர்க்கக்கருதுதலின், வன் மையாயிற்று. வன்பாடு முருட்டுத்தன்மை, அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிற்றல். இதனான் வறுமைதீர்தற்குநெறி இரவன்றெனபது கூறப்பட்டது. (௩)

௧௦௬௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. ௪

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சால்பு—நுகரவேண்டுவனவி ன்றி நல்கூர்ந்தவழியும் பிறர்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி— இட மெல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைந்தாலுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைத்து. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சாலப்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதனமேலே றப்பட்டது. இதனுன் அந்நெறியல்லதனைச் சாலப்புடையார் செய்யாரென்பது கருத்து. (௪)

௧0௬௫. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில. ௫

இ-ள். தாள் தந்தது தெண்ணீர் அடுபுற்கையாயினும்—நெறியாய முயற்சி கொடுவந்து தந்தது தெளிந்தநீர்போலும் அடுபுற்கையேயாயினும்,— உண்ணலின் ஊங்கு இனியது இல— அதனையுண்டற்குமேலினியதில்லை. எ-று.

தாடந்ததூஉம் செறிவினறிந்த தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழிவாய இரவா னவந்ததன்றித் தமமுடைமையாகலின், அமிழ்தத்தோடொக்குமென்பதாம். இதனால் நெறியினுனயது சிறிதேனும் அது செய்யுமின்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

௧0௬௬. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில. ௬

இ-ள். ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறாது இறக்குநிலைமை த்தாயதோராவினைக் கண்டு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமெ ன்றிரந்துசொல்லுங்காலும்,— இரவின் நாவிற்கு இளிவந்தது இல— அவ்வி ரவுபோல ஒருவனாவிற்கிளிவந்தது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆகாத்தோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள்கொடுத்துக்கொ ள்ளவேண்டாத எண்மைத்தாகலின் நீரென்றும், இரக்கின்றானுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவிளிவினும் மே ற்படுதலின் இளிவந்ததில்லென்றுங்கூறினார். இதனுன் அறனும் முயன்றுசெ ய்வதல்லது இரந்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௧0௬௭. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. ௭

இ-ள். இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பன் — இரப்பாரையெல்லாம் யானிரவா நின்றேன், — இரப்பின் கரப்பார் இரவன்மின் என்று — யாது சொல்லியெ னின், நுமக்கிரக்கவேண்டுமாயின் நமக்குள்ளது கரப்பாரையிரவாதொழிமினெ ன்றுசொல்லி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்விளிவந்தசெயலான் ஊட்டியவ ழியும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனெ ன்றார். இதனான் மானந்திரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (௭)

௧0௬௮. இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். ௮

இ-ள். இரவு என்னும் ஏமாப்பு இல் தோணி—இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இதனாற்கடத்துமென்றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி —கரவு என்னும் பார் தாக்கப் பக்குவிடும்— அதன்கணோடுங்கால் கரத்தலெ ன்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம். எ-று.

முயற்சியாற்கடப்பதனை இரவாற்கடக்கலுற்முன அதனைக்காணமையின், ஏமாப்பிரேணியென்றா. ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுக டத்தற்கேற்றதன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேற்றகவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (௮)

௧0௬௯. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும். ௯

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்— உடையார்முன இல்லாரசென்றிர ந்துநிற்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்கரைந்துருகாநிற்கும்,— கரவு உள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்—இனி அந்நிலையைக்கண்டுவைத்த வா இல்லையென்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் அவ்வுருகுமளவுதானுமின்றிப் பொன்றிவிடும். எ-று.

“இரவினை— யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ— கொள்ளுங் காற் கொள்வார் குறிப்பு.”*என்றா பிறரும். இரவினுங்கரவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப பிறரெல்லாம் இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றுரைத்தார். (௯)

௧0௭0. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர். ௧0

இ-ள். சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம்—கரப்பார் இல்லையென்றுசொ ல்லாடியதுணையானே இரப்பார்க்கு உயிர்போகாநின்றது, — கரப்பவர்க்கு யாங்கு ஒளிக்குங்கொல்— இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிரினு நிற்றலான் அப்பொழுது எப்புரையுட்புக்கொளித்துநிற்கும் எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்துமென்றேங்கிச் செயலற்றுநிற்றல், “அந்நிலையே—மாயாரே மாற்றி விடின”† என்றா பிறரும். கேட்டாரைக்கொ லலவற்ருயசொற் சொல்வாரைக்கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகா ண்கின்றிலம் இஃதென்னேவென்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையாது இரக்க ப்படுவாராய கேளிர்கட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆனபின் மறை க்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்கால் போகாதெங்கேயொளித்துநிற் கும் இரண்டானும்போமேயன்ரேவென இரவஞ்சினோனொருவன் கூற்றுக்கியுரை யபாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின்குற்றமும் கரவின்குற்ற மும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (௧0)

* நாலடியார், இரவச்சம்,—கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னா கண்ணு —மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை— யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகு மா லென்கொலோ—கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

† நாலடியார், இரவச்சம், — புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்த ன,—னன்ஞான நீக்கி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென் றிரப்பானே லந்நிலையே—மாயாரே மாற்றி விடின.

௧0௮ம் அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பின்றி யாவர்க்குமெய்தவைத்தமையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற்கூறியனவும் ஈண்டொழிபியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுமிலராய கீழோரது தன்மை. அதனால் இஃதெல்லாவற்றிற்கும்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௭௧. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில். ௧

இ-ள். மக்களேபோல்வர் கயவர் — வடிவான் முழுதும் மக்களையொப்பர் கயவர்,— அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல் — அவர் மக்களையொத்தாற்போன்றவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண் யாங்கண்டதில்லை. எ-று.

முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றாம். அவ்வொன்றற்று அவர்மாட்டுள தாயவொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்குங் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலிற் குணங்களது உண்மையின்மைகளானல்லது வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது. (௧)

௧0௭௨. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர். ௨

இ-ள். நன்று அறிவாரிற் கயவர் திரு உடையர் —தமக்குறுதியாவனவறிவாரின் அவையறியாத கீழ்மக்கள் நன்மையுடையர்,—நெஞ்சத்து அவலம் இலர் — அவர்போல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தின்கட்கவலையிலராகலான். எ-று.

நன்றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார் இவைசெய்யாநின்றே மிகச்செய்யப்பெறுகின்றிலேமென்றும், செய்கின்றவிவைதமக்கு இடையூறுவருங்கொலென்றும், இவற்றின்மறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யாதுவிளையுமோவென்றும், இவ்வாற்றாற்கவலையெய்துவர், கயவர் அப்புகழ்முதலியவொழிந்தப் பழிமுதலியசெய்யாநின்றும் யாதுங்கவலையுடையரல்லராகலாற் றிருவுடையரெனக் குறிப்பாலிகழ்ந்தவாறு. இதனாற்பழிமுதலியவற்றிற் கஞ்சாரென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௧0௭௩. தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான். ௩

இ-ள். தேவர் அனையர் கயவர்—தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையர்,—அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுகலான் — அஃதியாதனானெனின், தேவரைப் போன்று தம்மை நியமிப்பாரின்றிக் கயவருந்தாம் விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான். எ-று.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய அதன்காரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றோன்றநின்றமையின், இது புகழ்வார்போன்றுபழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டியசெய்வரென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௧௰எ௪. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். ௪

இ-ள். கீழ்— கீழாயினான்,— அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின்— தன்னிற் சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக் கண்டானாயின்,— அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் — அவ்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற்றான்மேம்பட்டு அதனாற் றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாக்கும். எ-று.

அகப்பட்டி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறேயொழுகலின், பட்டியென்றார், "நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்றார் பிறரும். இதனால் அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௧௰எ௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ௫

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே— கயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டாயின் அதற்குக்காரணம் அரசனான் ஏதம் ... ருமென்றஞ்சுமச்சமே,— எச்சம் அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம்— அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும் பொருள் அதனானுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்றுங்கூறினார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. பெருமபான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இயல்பாகவுண்டாகாதெனபதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்தல் இயல்பன்றென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (௫)

௧௰எ௬. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். ௬

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்கலான்— தாங்கேட்ட மறைகளை இடந்தோறுந்தாங்கிக்கொண்டுசென்று பிறர்க்குச்சொல்லுதலான்,— கயவர் அறை பறை அன்னர்— கயவர் அறையப்படும் பறையினையொப்பர். எ-று.

மறை வெளிப்படிற்குற்றம்விளையுமென்று பிறரைமறைத்து ஒருவன்சொல்லிய சொல். பிறர் அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கதுபெரும் பாரமாதனோக்கி. பறை ஒருவன்கையாற்றன்னையறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறுங்கொண்டுசென்று யாவரையுமறிவிக்குமாகலான், இதுதொழிலுவமம். இதனால் அவரதுசெறிவின்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௧௰எஎ ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. எ

இ-ள். கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன் கையர் அல்லாதவர்க்கு— கயவர் தங்கதுப்பினைநெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு— ஈர்ங்கை விதிரார்— தாமுண்டுபூசியகையைத் தெறித்தலவேண்டுமென்றிரந்தாலுந்தெறியார். எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாதுங்கொடார், நலிவார்க்கு எல்லாங்கொடுப்பரென்பதாம். (எ)

௧0எஅ. சொலலப பயனபடுவா சானறோா கருமபுபோற
கொலலப பயனபடுங கீழ. அ

இ-ள். சொல்லப பயனபடுவா சானறோா—மெலியாா சென்று தங்குறை யைசசொலலியதுணையானே இரஙகிப் பயனபடுவா மேலாயினா;—கீழ கரும புபோல கொலலப பயனபடும— மறறைககீழாயினா கருமபுபோல வலியாா நையநெருககியவழிப பயனபடுவா. எ-று.

பயனபடுதல உள்ளதுகொடுததல. கீழாயினாததிழிவுதோனற, மேலாயினா ரையும் உடனகூறினா. இவையிரணடுபாடடானும அவா கொடுககுமாறு கூற பபடடது. (அ)

௧0எகூ. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற பிறர்மேல
வடுககாண வறறுகுங கீழ கூ

இ-ள். உடுபபதூஉம உணபதூஉம கீழ காணின— பிறா செலவததாறபட டுநதுகிலுமுடுததலையும பாலோடடிசிலுணடலையுங கீழாயினன காணுமாயின, — பிறாமேல வடுக காண வறறுகும— அவறறைப பொறுது அவாமாட்டு வடுவிலலையாகவும உணடாககவலலனாம. எ-று.

உடுபபது உணபதெனபன ஏணடவவததொழினமேனினறன: அவறறாற் பூ ணடல ஊாதனமுதலிய பிறதொழிலகளுங்கொளளபபடும. அவறறைக கண டதுணையானே பொறுமையெயதலிற காணினெனறும, கேடடாா இதுகூடுமெ னறியையபபடைததல அரிதாகலின வறறுகுமெனறுங்கூறினா. இதனாற பிறா செலவமபொறுமை கூறபபடடது. (கூ)

௧0அ0. எற்றிற குரியா கயவரொன றுறறககால
விறறற குரியா விரைநது. ௧0

இ-ள். கயவா ஒனறு உறறககால விரைநது விறறறகு உரியா—கயவா தம மை யாதானுமொருதுனபமுறறககால அதுவே பறறுககோடாக விரைநது தமமைப பிறாககு விறறறகுரியா,—எறறிறகு உரியா— அதுவனறி வேறெத தொழிறகுரியா' எ-று.

உணவினமையாகப பிறிதாக ஒனறுவநதுறறதுணையானெனபது தோனற ஒனறுறறககாலெனறும, கொளகினறாா தஙகயமையறிநது வேணடாவென றறகுமுனனே விறறுநிறறலின விரைநதெனறுங்கூறினா. ஒருதொழிறகுமுரி யரலலரெனபது குறிப்பெசசம. இதனாறறுமபிறாககடிமையாயநிறபரெனபது கூறபபடடது. (௧0)

ஒழிபியல முறறிறறு.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்பதாயவின்பங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்தொருபொருளான் ஐம்புலனுநுகர்தற்சிறப்புடைத்தாயகாமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக யாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றனையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படும். ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான், அவ்வாறேயவற்றைப்பிரிவின்கணடக்கினாரென்க. இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச்சுவைமிகுதிபயப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமொவ்வாமையுமுடையவாகக் கூறுகின்றார். அக்கைகோளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றுமொருதன்மையராய உருவுந்திருவும்பருவமுங்குலனுங்குணனுமன்புமுதலியவற்றாற் றம்முளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமகளும் பிறர்கொடுப்பவுமடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையாற்றாமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாற்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்டகையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

௧0௯-ம் அதி.— தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழிலில்விளையாட்டுவிருப்பான் ஆயநீங்க அதன்கட்டமியளாயினாளை வேட்டைவிருப்பான் இளையார்நீங்கத் தமியனாய்வந்துகண்ணுற்ற தலைமகன் அவள்வனப்புத் தன்னைவருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்கூறப்பட்டது.

௧0௮௧. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. ௧

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின்
அவளைத் தலைமகனையுற்றது.

இ-ள். கனங்குழை— இக்கனவியகுழையையுடையாள்— அணங்குகொல்—இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்தெய்வமகளோ,— ஆய்மயில்கொல்— அன்றியொருமயில்விசேடமோ,— மாதர்கொல்— அன்றியொருமானுடமாதரோ,—என நெஞ்சு மாலும்—இவளையின்னளென்று துணியமாட்டாது என்னெஞ்சு மயங்காநின்றது. எ-று.

ஓ அசை. ஆயமயில் படைத்தோன் விசேடமாகவாய்ந்தபடைத்த மயில், மயிற்சாதியுடனின்றெடுத்தமயிலென்றுமாம். கனங்குழை ஆகுபெயர்.*கனங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாய்த்திரண்டகுழையென்றுரைப்பாருமுளர். எழுதலாகாவுருவுந்தன்வருத்தமும்பற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயலும் பொழிலவயினிற்றலும்பற்றி ஆயமயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சஞ்சென்றமையும் அவளெதிர்நோக்கியவாறும்பற்றி மாதர்கொலென்றுங்கூறினான்.

௧0அ௨. நோக்கினா ணோக்கெதிர் நோக்குதல் றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. ௨

மானுடமாதராதறெளிந்த தலைமகன் அவணோக்கினானாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் — இப்பெற்றித்தாய வனப்பினையுடையாள் என்னோக்கிற்கெதிர்நோக்குதல்— தாக்கு அணங்கு தானைக் கொண்டன்னது உடைத்து— தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையுங்கொண்டுவந்தாற்போலுந்தன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாயமயில்கொலென்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குதலென்றமையின், அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வனப்பால்வருந்துதன்மேலுங் குறிப்புநோக்கால்வருந்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினாளென்பதற்கு என்னோக்கப்பட்டாளென்றுரைப்பாருமுளர். (௨)

௧0அ௩. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன்— கூற்றென்று நூலோர்சொல்வதனைப் பண்டுகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன்— இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்,— பெண்டகையால் பேர் அமர்க் கட்டு—அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய அமர்த்தகண்களையுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளானறியப்பட்டன. அமர்த்தல் அமர்செய்தல்,பெயரடியாயவினை. பெண்டகையால் இன்பம்பயத்தலுமுண்டேனும் துன்பம்பயத்தன்மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினான். (௩)

௧0அ௪. கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். ௪

இ-ள். பெண்டகைப் பேதைக்கு கண் —பெண்டகையையுடையவிப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள் — கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான அமர்த்தன — தம்மைமக்கண்டாருயிருண்ணுந்தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்திருந்தன. எ-று.

---

*கனங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரன்றென மறுத்து, அன்மொழித்தொகையெனக்கொள்வார் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார். ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தியிற்காண்க.

அமர்த்தல் மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்கும் மேலாது கொடிய வாயிருந்தனவென்பதாம். (ச)

க0அரு. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்றமோ—என்னை வருத்துதலுடைமையாற் கூற்றமோ,— கண்ணோ—என்மேலோடுதலுடைமையாற் கண்ணோ,— பிணையோ— இயல்பாக வெருவுதலுடைமையாற் பிணையோ, அறிகின்றிலேன்,— மடவரல் நோக்கம் இம்மூன்றும் உடைத்து— இம்மடவரல் கண்களி னோக்கம் இம்மூன்றன் றன்மையையு முடைத்தாயிரா நின்றது. எ-று.

இன்பமுந் துன்பமும் ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பதாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுவமம். (ரு)

க0அசு. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண். சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின்—பிரியாநட்பாய கொடும்புருவங்கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின்,— இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவள்கண்கள் எனக்கு நடுங்குந் துயரைச்செய்யமாட்டா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவார் கருத்தாஞ்செம்மையுடையராதல்வேண்டலிற் கோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்றுவிலக்குங்காலுஞ்சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யுமாகலின் மறைப்பினென்றுங்கூறினான். நடுங்கஞர் நடுங்கற்கேதுவாயவஞர். தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயினவென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது (சு)

க0அஎ. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். எ

அவண்முலைகளினாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதர் படா முலைமேற்றுகில்—இம்மாதர் படாமுலைகளின்மேலிட்ட துகில்,—கடாக் களிற்றின்மேற் கட்படாம்— அவை கொல்லாமற்காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத்தினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கட்படாமென்றான். துகிலான்மறைத்தல் நாணுடைமகளிர்க்கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின்வெம்மையும்பெருமையுங்கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனியொருஞான்றுஞ்சாய்வில வெனக்கருதிப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. அ

நுதலினாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு — போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேர்ந்தார்வாய்க் கேட்டஞ்சுதற்கேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதர் தோளொளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுள்ளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றாம். பீடென்றபொதுமையான் மனவலியுங் காயவலியுங் கொள்க. ஓவென்னுமிடைச்சொல்லின்கட் குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையுந் தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றாயிற்று. (அ)

௧0அ௯. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்

கணியெவனோ வேதில தந்து. ௯

அணிநலத்தாலாய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு — புறத்து மான்பிணையொத்த மடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு — ஏதில தந்து அணி எவன் — ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடைத்து! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கண்ணகாதலுங்கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம். (௯)

௧0௯0 உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்

கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று ௧0

தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.

இ-ள். அடுநறா — அடப்படுநறா, — உண்டார்கண் அல்லது — தன்னையுண்டார் மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது, — காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று — காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அடுநறா வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அதனுக்காதற்கிடனாகியாளை. கண்டார்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்பாராய்ந்தறியாமையின் யானதுபெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, "அரிமயிர்த்திரண்முன்கை" என்னும் புறப்பாட்டிற்குறிப்புப்போல. (௧0)

௧௧0 ம் அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகள் குறிப்பினையறிதலும், தோழி குறிப்பினையறிதலும், அவட்கு அவ்விருவர் குறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குறுத்தலைமகன் றலைமகளைக் கூடுங்கால் இதுவேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௯௧. இருநோக்கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு

நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. ௧

தலைமகன்றலைமகளுள்ளப்பாட்டுக் குறிப்பினை அவனோக்கினானறிந்தது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு— இவளுடைய வுண்கண்கத்ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று,—ஒருநோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கண்ணே செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினுள்ள காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தன்கணிகழ்கின்ற அன்புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுளர். அது நோய்செயிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தந் தீருமவாயிலுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (க)

க0கூஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யான்காணாமல் என்மேனோக்குகின்ற அருகியநோக்கம்— காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்தபாதியளவன்று, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருதலாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுள்ளதாங்காலஞ்சிறிதாகலிற் சிறுநோக்கமென்றும், அஃது உள்ளப்புணர்ச்சிவழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலையென்பான் செம்பாகமன்று பெரிதென்றுங்கூறினான். (௨)

க0கூ௩. நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோக்கினானுநாணினானுமறிந்தது.

இ-ள். நோக்கினாள் — யானோக்காவளவிற் றானென்னையன்போடுநோக்கினாள்,—நோக்கி இறைஞ்சினாள்—நோக்கி ஒன்றனையுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினாள்,—அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேமிடையுந்தோன்றிய அன்புப்பயிர்வளர அதன்கண்வள்வார்த்த நீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின்றது. யாப்பினுள்ளதனை யாப்பென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

க0கூ௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும். ௪

நாணினானுமகிழ்ச்சியினானுமறிந்தது.

இ-ள். யான் நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும் — யானறனைநோக்குங் காற்றானெதிரோநோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிற்கும்,— நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும்—அஃதறிந்தியானோக்காக்காற் றானென்னைநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற்குறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்லநகுமென்பதற்கு முறுவலிக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

க0கூ௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால— நேரே குறிக்கொண்டுநோக்காத்துணையல்லது — ஒருகண் சிறக்கணித்தாள்போல நகும் — ஒருகண்ணைச்சிறங்கணித்தாள்போல என்னைநோக்கிப் பின்றன்னுள்ளேமகிழாநிற்கும். எ-று.

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுள்விகாரம். சிறங்கணித்தல் சுருங்குதல். அதுதானும் வெளிப்படநிகழாமைபற்றப் போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனியிவளையெய்துதல் ஒருதலையென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

க0கூசா. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
ல்லொல்லை யுணரப் படும். சா

தோழிசேட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்ததலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். உறாதவர்போல சொலினும்—புறத்து நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற்சொன்னாராயினும்,—செறார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும்—அகத்துச் செறுதலிலாதார்சொற் பிறபயத்தல் குறையுற்றாராற் கடிதினறியப்படும். எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது இவ்விடங்காவன்மிகுதியுடைத்து வரற்பாலிரல்லீரென்றன் முதலாயின. செறாரெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறைமுடிக்கக்கருதியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியன்மேலிட்டுக்கூறியவாறு. இது வருகின்றபாட்டிற்குமொக்கும். (சா)

க0கூஎ. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். செறாச் சிறுசொல்லும்—பின்னினிதாய் முன்னின்னாதாயசொல்லும்—செற்றார்போல நோக்கும் — அகத்துச்செறுதலின்றிப் புறத்துச்செற்றார்போன்ற வெகுளிநோக்கும்— உறார்போன்று உற்றார் குறிப்பு—நொதுமலர்போன்று நட்பாயினார்க்கு ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன. எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேபொருள்பயன்குறித்துச்செய்கின்றன இயல்பல்லவாகலான், இவற்றிற்கஞ்சவேண்டாவென்பதாம். (எ)

க0கூஅ. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். அ

தன்னைநோக்கிமகிழ்ந்ததலைமகளைக்கண்டு தலைமகன்கூறியது.

இ-ள். யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும் — என்னையகற்றுகின்ற சொற்காற்றுதியானிரந்துநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்லநகாநின்றாள்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஓர் ஏர் உண்டு— அதனால் நுடங்கியவியலினையுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணேதோன்றுகின்றதோர் நன்மைக்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாகாதென்பதாம். (அ)

க0கூகூ. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. கூ

தோழி மதியுடம்படுவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னறியாதார் போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோக்கத்தானோக்குதல் — காதலார்கண்ணே உள — இக்காதலையுடையார் கண்ணேயுள்ளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்றொழில், ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணும் நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங்குறிப்பு வேறுபாட்டாற்பலவாமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் மதமறைந்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார் போலவென்றுங்கூறினாள். (௯)

ககoo. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க ளென்ன பயனு மில. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கு ஒக்கின் — காமத்திற்குரியவிருவருள் ஒருவர்கண்களோடு ஒருவர்கண்கள் நோக்கானொக்குமாயின், — வாய்ச்சொற்கள் என்னபயனும் இல — அவ்வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச் சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்கானொத்தல் காதனோக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணின்றி வாயளவிற்றோன்றுகின்றசொற்கள். இருவர்சொல்லுங்கேட்டு உலகியன் மேல்வைத்துக்கூறியவாறு. இருவர்சொல்லுமாவன அவள் புனங்காவன்மே லும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (க0)

அஃதாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சி யினை மகிழ்ந்துகூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு மொண்டொடி கண்ணே யுள. க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும் — கண்ணாற்கண்டும் செவியாற்கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கானமோந்தும் மெய்யா லுற்றும் அனுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள — இவ்வொள்ளியதொடியையுடையாள் கண்ணேயுளவாயின. எ-று.

உம்மை முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகா லத்து இவள்கண்ணேயனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கா ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டடக்கிக்கூறப்பட்டன. (க)

கக0உ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. உ

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறாயவியல்பினையுடையனவாம்,—அணியிழை தன நோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழைபிணியுடையாள் தன்னினாயபிணிக்கு மருந்துந்தானேயாயினாள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்தினானாகலிற் றன்னோயென்றும், அவ்வருத்தந்தமியாளையிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தாளாகலிற் றானேமருந்தென்றுங்கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றாற்றீரப்பெறாதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (௨)

கக0௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு. ௩

நிரதிசயவின்பத்திற்குரியன இச்சிற்றின்பத்திற்கிணையாதல்
தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலின் இனிதுகொல்— ஐம்புலன்களையுநுகர்வார்க்குத் தாம்விரும்புமகளிர்மெல்லியதோளின்கட்டுயிலுந் துயில்போல வருந்தாமலெய்தலாமோ — தாமரைக்கண்ணான் உலகு — அவற்றைத்துறந்தயோகிகளெய்துஞ்செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுநுகர்வாரென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின்,எம்மனோர்க்காகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்திரனுலகென்றுரைப்பாருமுளர் தாமரைக்கண்ணனென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௩)

கக0௪. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். ௪

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் தீ—தன்னையகன்றுழிச் சுடாநிற்கும் அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயதீயை — இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் — எனக்குத்தருதற்கு இவளெவ்வுலகத்துப்பெற்றாள்! எ-று.

கூடாமுன்றுன்புறுதலின் நீங்கிற்றெறூஉமென்றும், கூடியபின்னின்புறுதலிற் குறுகுங்காற்றண்ணென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோர்தீ உலகத்தில்லையாமாகலின் யாண்டுப்பெற்றாளென்றுங்கூறினான். தன்காமத்தீத்தன்னையே அவட்டந்தாளாகக்கூறினான்,அவளான அது வெளிப்படுதலின். (௪)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள். ௫

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொருள்களைப் பெறுது அவற்றின்மேல்விருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவையவைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார் கது

பிஞுள் தோள—எபபொழுதும பெறறுபபுணரினும, பூவிஃணயணிநத தழைநத கூநதலிஃனயுடையாடோளகள. எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயறகைபபுணாசசி, இடநதஃலபபாடு, பாஙகறகூட்டத துககண முனனரோ நிகழநதிருககப பினனரும புகியவாய நெஞ்சம்பிணித்த லின, அவவாராமைபறறி இவவாறுகூறினுன. தொழிலுவமம. (ரு)

கக0சு. உறுதோ றுயிாதளிாபபத தீண்டலாற பேதைக
கமிழ்தி னியனறன தோள. சு

இதுவுமது.

இ-ள. உயிா உறுதோறு தளிாபபத தீணடலால—தன்ஃனபபெருது வாடிய எனனுயிா பெறறுறுந்தோறுந தளிாககுமவகை தீணடுதலான,—பேதைககுத தோள அமிழதின இயனறன—இபபேதைககுத தோளகள் தீணடபபடுவதோ ரமிழதினுறசெயயபபடடன. எ-று.

ஏதுவாகலாற றீணடல அமிழ்துறகுமெயதிறறு. வாடியவுயிாைத தளிாபபி ததலபறறி, அவையமிழதினியனறனவெனருன. தளிாததல் இனபததாற றழை ததல. (சு)

கக0எ. தமமி லிருநது தமதுபாத் துணடறறு
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவஃள நீவரைநதுகொணடு உலகோா தமமிலலிருநது
தமதுபாததுணணுமிலலறததோடுபடலவேணடுமெனற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. அமமா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறததையுடைய அரிவை யது முயககம—தமமில இருநது தமது பாதது உணடறறு—இன்பமயயதத றகட்டமகருரியவிலலினகணிருநது உலகோா தநதாளானவநத பொருஃளத தெனபுலத்தாா தெயவம விருநதொக்கலகடகுபபகுததுத தஙகூறறையுணடா றபோலும. எ-று.

தொழிலுவமம. இலலறஞ்செயதாரெயதுநதுறககததினபம எனககிப்புண ாச்சியேதருமென வரைவுடனபடானகூறியவாருயிறறு. (எ)

கக0அ. வீழு மிருவாக கினிதே வளியிடை
போழப படாஅ முயககு. அ

ஒததவனபுடைய நுமககு ஒருபொழுதுமவிடாத முயககமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நீசொலலுகினறதொககும, — வளி இடை போழபபடா முயக்கு —ஒருபொழுதுநெகிழாமைபிற காறறுலிடையறுககபபடாதமுயககம—வீழு ம இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழைவாாிருவாககுமினிதே. எ-று.

முறறும்மை விகாரததாறறொககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வநதது. ஈணடு இருவரிலஃல இன்மையான இஃதொவவாதெனபது கருதது. களவிறபு ணாசசியைமகிழநது வரைவுடனபடான்கூறியவாறு. (அ)

கக0௯. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன். ௯

ஈரத்தல்வேண்டாமையின் இடையறவில்லாத்கூட்டமே இன்பபய
னுடைத்தென வரைவுகடாவியாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை—புணர்ச்சியினிறுதற்பொருட்டு வேண்டுவதாயவூடலும் அதனையளவறிந்துநீங்குதலும் அதனபின்கழுவதாயவ புணர்ச்சிதானுமெனவிவையன்றே—காமம் கூடியார் பெற்ற பயன்—வரை ந்துகொண்டு காமத்தையிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள். எ-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவெனப்படுதொன்றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தையா மாட்டாதலும் அதனையறிந்து மகளிருடிநிறறலும் அவ்வூடலைத் தவறுசெய்த வர்தாமே தந்தவறின்மைகூறிநீக்கலும் பின்னுமவ்விருவரும் ஒத்தவன்பினரா யக்கூடலுமன்றே முன்வரைந்தெய்தினார்பெற்றபயன், அப்பயன இருந்தலைப்பு ளளின்றேருயிராய உழுவலன்புடையவெமக்குவேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்த லையிகழ்ந்துகூறியவாறு. (௯)

கககo. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க0

புணர்ந்துடன்போகின்றான் றனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று—நூல்களானும் நுண்ணுணர்வா னும் பொருள்களையறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டாற்போலக் காணப் பட்டுநின்றது—சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம்—சிவந்தவிழையினையு டையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல். எ-று

களவொழுக்கத்திற் பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெறாது அவாவுற்றான் இது பொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப்பெற்றமையின், செறிதோறுமென்றான். அறிவி றகெல்லையின்மையான் மேன்மேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாயமு டியுமாறுபோலச் செறிவிற்கெல்லையின்றி மேன்மேற்செறியச்செறிய முன்னை ச்செறிவு செறியாமையாய்முடியாநிற்கின்றதென்த் தனனூராமைகூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்குமுண்டேனும் அவண்மாட்டுக் குறிப்பானிகழ் வதலலது கூற்றானிகழாமையறிக. (க0)

கக௨ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன்றலைமகணலந்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப் பட்டது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள யாம்வீழ் பவள். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை—அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென் மையால் நீயெல்லாப்பூவினுநல்லவியற்கையையுடையை, — யாம் வீழ்பவள் நின்னினும் மென்னீரள்— அங்ஙனமாயினும எமமால்விரும்பப்பட்டவள் நின் னினுமெல்லியவியற்கையையுடையள். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுந் தருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுற்றறிந்தானாகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரளென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௧)

ககக௨. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. ௨

இடந்தலைப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—இவள் கண் பலர்காணும் பூ ஒக்கும் என்று—யானே காணப்பெற்ற இவள் கண்களைப் பலரானுங் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி—மலர்காணின் மையாத்தி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்காநின்றாய், நின்னறிவிருந்தவாறென்! எ-று.

மையாத்தல் கண்டு ஒவ்வாதவற்றையொக்குமெனக்கோடல், இறுமாத்தல் செம்மாத்தலென்பனபோலவொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குமுதலாகத் தலைமகள்கண்களைக் காணப்பெறுமையின் அவற்றோடொருபுடையொக்குமலர்களைக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றின்கட்காதல்செய்துபோந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களின்முழுதுந்தானே தமியனாயிடத்தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தானாகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைக்கருதிய நெஞ்சையிகழ்ந்து கூறியவாறு. (௨)

ககக௩. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. ௩

கூட்டுதலுற்றபாங்கற்குத் தலைமகன்றலைமகளதியல்புகூறியது.

இ-ள். வேய்த்தோளவட்கு—வேய்போலுந்தோளினையுடையவட்கு—மேனி முறி — நிறந்தளிர்நிறமாயிருக்கும்,— முறுவல் முத்தம்— பல்லுமுத்தமாயிருக்கும்,—நாற்றம் வெறி—இயல்பாயநாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும்,—உண்கண் வேல் — உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும். எ-று.

பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாற்கூறினமையின், புனைந்துரையாயிற்று. நின்னாற்கருதப்பட்டாளையறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

ககக௪. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று. ௪

பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்றுசார்தலுறுவான்
சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைப்பூக்கடாமும்,—காணின்—காண்டற்றொழிலையுடையவாயின்,—மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும்—மாண்டவிழையினையுடையாள்கண்களை யாமொவ்வேமென்றுகருதி அந்நாணினாலிறைஞ்சி நிலத்தினைநோக்கும். எ-று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானுமொவ்வாதென்பான் காணினென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்ந்தென்றுங்கூறினன். காட்சியுநாணுமின்மையிற் செம்மாந்து வானைநோக்கினவென்பதாம். (௪)

௧௧௧௫. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. ௫

பகற்குறிக்கட் பூவணிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சப்பூக் கால் களையாள் பெய்தாள் — இவள் தன்மென்மைக்கு ஏலாது அனிச்சப்பூவை முகிழ்களையாது சூடினாள், — நுசுப்பிற்கு நல்ல பறை படா — இனி இவளிடைக்கு நல்லபறைகளொலியா. எ-று.

அம்முகிழ்ப்பாரம்பொறாமையின் இடை முரியும், முரிந்தால் அதற்குச் செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே படுவதென்பதாம். மக்கட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் நுசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன.* (௫)

௧௧௧௬. மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். ௬

இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். மீன் — வானத்து மீன்கள், — மதியும் மடந்தைமுகனும் அறியா — வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையும் எம்மடந்தைமுகத்தினையும் இது மதி இது முகமென்றறியமாட்டாது, — பதியிற் கலங்கிய — தந்நிலையினின்றுங் கலங்கித் திரியாநின்றன. எ-று.

ஓரிடத்து நில்லாது எப்பொழுதுமியங்குதல்பற்றிப் பதியிற்கலங்கியவென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். இனியிரண்டனையும் பதியிற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினும் அமையும். (௬)

௧௧௧௭. அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். அம்மீன்கள் அங்ஙனங்கலங்குதற்குக் காரணம் யாது? — அறுவாய் நிறைந்த அவிர் மதிக்குப்போல — முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிக்கட்போல — மாதர் முகத்து மறு உண்டோ — இம்மாதர்முகத்து மறுவுண்டோ! எ-று.

இடம் கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுமின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்திலவெனவிகழ்ந்து கூறியவாறு. (௭)

௧௧௧௮. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி. ௮

இதுவுமது.

*இவ்விலக்கணையடியாய தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார் இலக்கணாமூலத்தொனியென்பர்.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி விட வலலேயேல் காதலே—இம்மாதாமுகமபோல யான மகிழுமவகை ஒளிவீ சவலலேயாயின, நீயுமெனகாதலேயுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதுமாட்டாய, மாட்டாமையின எனனுற்காதலிக்கவும படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழசசிககுறிபபு. (அ)

ககககூ. மலரனன கணணுண முகமொததி யாயிற
பலாகாணத தோனறன மதி. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலா அனன கணணுள முகம ஒத்தியாயின—இம மலாபோலுங்கணணிணேயுடையாண்முகததை நீயொககவேணடுதியாயின, — பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோனறு, பலாகாணத தோனறுதொழி. எ-று.

தானே முகததினலமுழுதுங்கணடனுபவிததாளுகலின நண்டம பலாகாண த்தோனறலேயிழிததுககூறினுன. தோனறின நினககவவொபபுணடாகாதென பதாம். (கூ)

ககஉ0. அனிச்சமு மனனத்தின் றாவியு மாத
ரடிககு நெருஞசிப பழம. க0

உடனபோககுரைதத தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுததது.

இ-ள். அனிசசமும அனனததின தூவியும—உலகத்தாரான மெனமைககெ டுககபபட்ட அனிசசபபூவும அனனபபுளளினசிறகுமாகிய விரணடும—மாதா அடிககு நெருஞசிபபழம— மாதரடிக்கு நெருஞசிபபழமபோல வருததஞசெ யயும. எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனமுன. இததனமைததாயவடி பரததி யனனகுடிமிககூாஙகறகளேயுடைய வெஞசுரததை யாஙஙனஙகடககுமெனபது குறிபபாறபெறப்பட்டது. செமபொருளேயனறிக குறிபபுபபொருளும அடி நலனழியாமையாகலின, இதுவுமிவவதிகாரததததாயிறறு. (க0)

ககக ம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலேமகன தனகாதனமிகுதிகூறலும, தலேமகள தனகாதன மிகுதிகூறலுமாம. இது, புணாசசியும நலனுமபறறி நிகழவதாகலின, புணா சசிமகிழதல நலமபுனேநதுரைததலகளினபின வைககபபட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர். க

இயற்கைபபுணாச்சியிறுதிக்கட்டலேமகன
றனனயபபுணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இமமெலலியமொழியினே யுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன கலநதறறு— பாலு டனே தேனேக்கலநத கலவைபோலும். எ-று.

கலந்தற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவதனால் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிற்று; எயிறூறியவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலந்துழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவிக்க. (க)

ககஉஉ. உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. உ

பிரிவச்சங்கூறியது.

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன — உடம்போடுயிரிடையுள்ளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய — மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு — இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுள்ளவாய நட்புக்கள். எ-று.

என்னவென்பன பன்மையாற்கூறியது, இரண்டுந்தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்களொக்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியில்லாளாகியாள் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன்யாவன்கொலெனவும் என்கண்ணன்புடையன்கொலெனவும் இன்னுமிவனைத்தலைப்பெய்தல்கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும், அந்நிகழ்வனவற்றைக் குறிப்பானறிந்து அவைதீரக்கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ககஉங. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம். ங

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்டலைமகனீக்கத்துச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய் — என்கண்ணின்கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீயங்குநின்றும் போதருவாயாக; — யாம் வீழுந் திருநுதற்கு இடம் இல்லை — போதராதிருத்தியாயின், எம்மால்விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யான்காணுந்தன்மையாமையின் இவள்புறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்கண்ணுளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நின்னினுஞ்சிறந்தவிவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவென்பதாம். (ங)

ககஉச. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ச

பகற்குறிக்கட்புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் — தெரிந்தவிழையினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்பொடுகூடிவாழ்தல்போலும்; — நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்குவமையாக்கினான். (ச)

ககஉரு. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். ரு

ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் நீயிர்தணந்தஞான்று
எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் — ஒள்
ளியவாய் அமரைச்செய்யுங்கண்ணினையுடையாள்குணங்களை யான்மறந்தே
னாயின், நினைப்பேன்,— மறப்பு அறியேன் — ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன்,
ஆகலான் நினைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு
முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (ரு)

ககஉசா. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர். சா

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகனைத் தோழி இயற்ப
ழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணாமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினாரென்று கருதுவார் கரு
துக,— எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார் — எம்முடையகாதலர் எங்கண்ண
கத்துநின்றும் போகார்,— இமைப்பிற் பருவரார் — யாமறியாதிமைத்தேமா
யின் அதனால்வருந்துவதுஞ்செய்யார்,— நுண்ணியர் — ஆகலாற் காணப்படார்
நுண்ணியர். எ-று.

இடைவிடாதநினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற்
கண்ணுள்ளிற்போகாரென்றும், இமைத்துழியும் அது நிற்றலான் இமைப்பிற்
பருவராரென்றுங்கூறினாள். (சா)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம் — காதலர் எப்பொ
ழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செ
ய்யேம்,— கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துணைக்காலமும் அவர்மறைதலையறி
ந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகி
ன்ற வேபாக்கென்பதுமது. யானிடையீடின்றிக்காணகின்றவரைப் பிரிந்தாரெ
ன்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. அ

இ-ள். காதலவர் நெஞ்சத்தாராக வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும் — காதலர்
எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்
றேம்,— வேபாக்கு அறிந்து — அவர் அதனான் வெய்துறலையறிந்து. எ-று.

எபபொழுதும் எனனெஞ்சினகணிருககினறவரைப பிரிநதாரென்று கருது மாறெனனையெனபது குறிபபெச்சம். (அ)

ககஉகூ. இமைபபிற கரப்பாக கறிவ லனைததிறகே
யேதில ரென்னுமிவ வூர். கூ

வரைவிடைவைததுபபிரிவினகட்டலைமகளாறறுதறபொருட்டுத
தோழி தலைமகனையியறபழிததவழி அவளியறபட்மொழிநதது.

இ-ள். இமைபபிற கரபபாககு அறிவல —எனகணணிமைககுமாயின உள் ளிருககினற காதலா மறைதலையறிநது இமையேன,—அனைததிறகே ஏதிலர் எனனுமி இவவூா— அவவளவிறகு அவரைத துயிலாநோயசெய்தாா அன்பி லரென்று சொலலாநிறகும் இவவூா. எ-று.

தனகருததறியாமையபறறிப புலநதுசொலலுகின்றாளாகலின், தோழியையே றுபடுத்து இவவூரெனறாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப பிரிநதாரென்று பழிககறபாலையலலையெனபதாம். (கூ)

ககஙo. உவநதுறைவ ருளளததுள ளென்று மிகநதுறைவ
ரேதில ரெனனுமிவ வூர். கo

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும் உளளததுள் உவநது உறைவர் — காதலா எஞ்ஞான்றும் எனனுளளததுளளேயுவநதுறையாநிறபா,—இகநது உறைவா ஏதிலா எனனும் இவவூா — அதனையறியாது அவரைப பிரிநதுறையாநின்றா அனபிலரென்று சொலலாநிறகும் இவவூா. எ-று.

உவநதுறைவரென்றதனால அனபுடைமைகூறினாள். பிரியாமையும் அனபுமு டையாரை இலரெனப பழிககறபாலையலலையெனபதாம். (கo)

ககசு ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கபபட்டு ஆற்றுறாய தலைமகன தோழிககுத தன நாணுறவுரைததலும், அறததொடுநிறபிககலுறற தலைமகள அவட்குத தனநா ணுறவுரைததலுமாம். இது, காதனமிககுழி நிகழ்வதாகலின, காதறசிறபபு ரைத்தலினபின வைககபபட்டது.

ககங௧. காம முழந்து வருந்தினாரக கேம
மடலலல திலலை வலி. க

சேட்படுககபபட்டு ஆறறுறாய தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். காமம உழநது வருநதினாககு— அரியராய மகளிரொடு காமததை யனுபவிததுப பினனதுபெறாது துனபுறறவாடவாககு— ஏமம மடல அலலது வலி இலலை — பணடும ஏமமாயவருகினற மடலலலது இனியெனககு வலி யாவதிலலை. எ-று.

ஏமமாதல அதனபகீங்குமவகை அவவனுபவததினைககொடுததல. வலி ஆகுபெயா. பணடுமாடவராயினார இனபமெயதிவருகினறவாறுநிறக நினனைய றறுததுணையெனறு கருதிக கொனனேமுயனற யான் இதுபொழுது அலலா மையையறிநதேனாகலான இனி யானுமவவாற்றான அதனையெயதுவலென்பது கருதது. (க)

௧௧௩௨. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. ௨

நாணுடையநுமக்கு அது முடியாதென மடலவிலக்கலுற்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் — அவ்வருத்தத்தைப்பொறுக்கவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடன்மாவினையூரக்கருதாநின்றன, — நாணினை நீக்கிநிறுத்து — அதனை விலக்குவதாய நாணினையகற்றி. எ-று.

வருந்தினாக்கென மேல்வந்தமையிற் செயப்படுபொருள் இரண்டுங் கூறாராயினார். மடல் ஆகுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவுநிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணீங்காதுநின்றது, அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கிற்றென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந்தமமுணீங்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவள் தன்னாற்றாமையறிந்து கடிதிற்குறைநேர்தனோக்கி. (௨)

௧௧௩௩. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல். ௩

நாணையனறி நல்லாண்மையுமுடைமையின்
முடியாதென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன் — நாணும் மிக்கவாண்டகைமையும் யான் பண்டுடையேன், — காமுற்றார் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன் — அவை காமத்தானீங்குதலான், அக்காமமிக்கார் ஏறும் மடலினையின்றுடையேன். எ-று.

நாண் இழிவாயினசெய்தற்கண்விலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்கும் தளராது நிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதின்முடியுமென்பதாம். (௩)

௧௧௩௪. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ௪

நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின்
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேயென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை என்னும் புணை — யானதனைக்கடத்தற்குக் கொண்டநாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை — காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே — என்னிற்பிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டுபோகாநின்றது. எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலினீக்குதற்குக் கடும்புனலென்றான். இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனான் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

௧௧௩௫. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர். ௫

இவ்வாற்றாமையும் மடலும் நுமக்கெவ்வாறு
வந்தனவென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு— மாலைப்பொழுதின்கணனுபவிக்குந்துயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள்— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடர்ந்த சிறுவளையினையுடையாள் தந்தாள். எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண்மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந்துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீகூறியதேகூறுமிளமையளென்பது தோன்றத் தொடலைக்குறுந்தொடியென்றுங்கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவையவடந்தனவாகலின் நின்னானீங்குமென்பது கருத்து. (௫)

௧௧௩௬. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். ௬

மடலூரும்பொழுது இற்றைக்குங்கழிந்ததென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா— நின்பேதைகாரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுந்துயிறலைப்பொருந்தா,— யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன் — அதனால் எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது நாளையெனவேண்டாவென்பதாம். (௬)

௧௧௩௭. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில. ௭

பேதைக்கென்கண்படலொல்லாவென்பதுபற்றி
அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே
ஆற்றற்பாலரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறாப் பெண்ணின்—கடல்போலக் கரையற்றகாமநோயினையனுபவித்தும் மடலூர்தலைச்செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல— பெருந்தக்கது இல — மிகத்தகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்தில்லை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின்றிலையென்பதாம். இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (௭)

௧௧௩௮. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும். ௮

காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள். நிறை அரியர் (என்னாது)— இவர்நிறையால் நாமீர்த்தற்கரியரென்றஞ்சுதல்செய்யாது, — மன் அளியர் என்னாது — மிகவுமளிக்கத்தக்காரென்றிரங்குதல்செய்யாது,— காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும்— மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

என்றதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்ச வும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மன்றென்பது நந்தைதன்னையானோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலாகாமத்தியல்புகூறுவாள்போன்று, தன்காமம் பெருகியவாறும் இனியறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதுங்குறிப்பாற்கூறியவாறாயிற்று.

௧௧௩௯. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிகிலார் என்று—யான்முன்னடங்கி நிற்றலான் எல்லாருமென்னையறிதலிலா இனியவ்வாறு நில்லாதியானேவெளிப்பட்டறிவிப்பலென் றுகருதி,—என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும்—என்காமம் இவ்வூர்மறுகி னகண்ணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது. எ-று.

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனி யறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதாம். அறிவிலாரென்பதூஉம் பாடம். (௯)

௧௧௪0. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. ௧0

செவிலிக்கறத்தொடுநின்றுவைத்து யானிறகுமாறென்னை
யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம் கண்ணிற்காண அறிவில்லார் நகுப—யாங்கேட்குமாறுமன்றிக் கண்ணுறக்காணுமாறு எம்மையறிவிலார் நகாநின்றார், — யாம் பட்ட தாம் படாவாறு—அவரங்ஙனஞ்செய்கின்றது யாமுற்றநோய்கள் தாமுறாமையான். எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணர்நின்றது. அறத்தொடுநின்ற மையறியாது வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலவென்ப புலக்கின்றாளாகலின், ஏதி லாளாக்கிக் கூறினாள். இது, நகாநின்றுசேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (௧0)

௧௧௫ ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கம்வேண்டிய தலைமகன் பிறர்கூறுகின்றவலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுந்தோழியும் அவ்வலரையவன்றனக்கறிவுறுத்தலு மாம். இது, நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான், நாணுத்துறவுரைத்தலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௪௧. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். ௧

அல்லகுறிப்பட்ட பிறறைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி
யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.

இ-ள். அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் — மடந்தையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி ன்கணலராயெழுதலான் அவளைப்பெறுதுவருந்துமெனனரியவுயிர் பெற்றது

போனறு நிலைபெறும்;— அதனைப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பெறறதை தெய்வத்தால யானேயறிவதல்லது கூறுகினறபலருமறியார.எ-று.

அலலகுறிபபட்டுத் தலைமகளையெயதபபெருத வருத்தமெல்லாநதோனற அரியவுயிரொனறும், அங்ஙனமரியாளை எளியளாக்கியெடுக்கினறமையின், அஃது வவாருயிரக்குப பறறுககோடாகாநினறதெனபான அலரொழவாருயிர்நிற்குமெ னறும, பறறுககோடாதலை அவவேதிலாரறியிறறுறறுதொழிவா ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகினறது தெயவததானெனறுங்கூறினான. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக கீநததிவ் வூர். உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலா அன்ன கணணாள அருமை அறியாது—மலாபோலுங்கணணை யுடையாளது எயதறகருமையறியாது,— இவவூர் அலா எமக்கு ஈநதது— இவ்வூா அவளையெளியளாக்கி அவளோடலாகூறலை எமககுபகரிததது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிபபாட்டானும இடையீடுகளானும ஆயது. ஈநததென றான, தனககுபபறறுககோடாகலின. அலாகூறுவாரை அவாசெயதவுதவிபறறி இவவூரொனறான. (உ)

ககசங. உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெறறனன நீரதது. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். ஊா அறிநத கௌவை உறாதோ— எஙகட்குககூட்டமுண்மை இவ வூரறிதலான விளைநதவலா எனககுறுவதொனறனறே,— அதனைப பெறாது பெறறனன நீரதது—அதுகேட்டவெனமனம அககூட்டததைப்பெறாதிருநதே பெறறாறபோலுநீாமையையுடைததாகலான. எ-று.

பெறறனனநீாமை பெறறவழியுளதாமினபமபோலுமினபமுடைமை. நீரத் தெனபதறகேறற மனமெனனும வினைமுதல வருவிககபபட்டது. (௩)

ககசச. கவவையாற கவ்விது காமம் மதுவினறேற்
றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். காமம கவ்வையால கவவிது—எனகாமம் இவவூரொடுக்கினற அலரா னேயலர்தலையுடைததாயிறறு,— அது இனறேல தனமை இழநது தவ்வென னும— அவவலரிலலையாயின, தனனியலபிழநது சுருஙகும. எ-று.

அலாதல மேனமேனமிகுதல. செவவையுடையதனைசசெவவிதெனறாறபோ லக் கவ்வையுடையதனைக் கவவிதென்றா. இயலபு இனபமபயததல. தவவெ ன்னுமென்பது குறிபபுமொழி, "நூலகால யாதத மாலை வெணகுடை— தவ் வென் றசைஇத தாழதுளி மறைபப" எனபுழியுமது. (௪)

ககசரு. களிதொறுங களணுண்டல வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிபபடுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்கு அது களிக்குந்தோறுங் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராகுந்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றுஎன்பது வேட்டற்றுஎனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௫)

ககசசு கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. ௬

இடையீடுகளானும் அலர்க்குறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறாத தலைமகள் அவன்சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநாளன்றே,—அலர் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று—அதனினாயஅலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலர்போன்று உலகெங்கும்பரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றாள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்பதாம். (௬)

ககசஎ. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய் ௭

வரைவிடை ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்ததோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கியாற்றல்வேண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள்சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும—இவ்வூரின்மகளிரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக அது கேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவாறுதல் பயன். (௭)

ககசஅ. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல். ௮

இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால் காமம் நுதுப்பேமெனல்— ஏதிலாரெடுக்கின்ற அலரால் நாங்காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால் எரி நுதுப்பேமென்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண்வந்தன. வளர்தற்காரணமாய அலரால் அவித்தல்கூடாதென்பதாம். (௮)

ககசகூ. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. ௯

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண் ஆற்றாளாய தலைமகள் அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானாதலறிந்து அலரஞ்சியாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தக்கடை— தம்மையெதிர்ப்பட்டஞான்று நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம்பென்றவர் தாமே இன்று கண்டார்பலரும் நாணும்வகை நம்மைத் துறந்தபின்— அலர் நாண ஒல்வதோ— நாமேதிலார்கூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னுந்தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார்நாணுநிலைமையமாய யாம் நாணுதல் யாண்டையதென்பதாம். (௯)

௧௧௫0. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை [illegible] வூர். ௧0

தலைமகன் பிரிவுரைக்கும் வன்கதோழி தலைமகட்குச்சொல்ல இவ்வாளிவ [illegible] நவைன உடன்போக்கு நயப்பச் சொல்லியது.

இ-ள். யாம் வேண்டும் கௌவை இவ்வூர் எடுக்கும்—உடன்போக்கிற்கேதுவாகநோக்கி யாம்பண்டேவிரும்புவதாய அலரை இவ்வூர்தானேயெடாநின்றது, —காதலர்தாம் வேண்டின் நல்குவர்—இனிக்காதலர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனையினிதினேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்குநன்றாய்வந்தது. எ-று.
எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நங்கட்காதலுடைமையின் மறுப்பது தோன்றக் காதலரென்றாள். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம். (௧0)

களவியல் முற்றிற்று

கற்பியல்.

இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்பிரிவாற்றாமை கூறுகின்றார்.

௧௧௬-ம் அதி.—பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினுந் தலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல்லுஞான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றாந்தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவட்குணர்த்த தலைமகடானே அவன்குறிப்பானுணர்ந்துகூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக்கூறலும், தலைமகன்பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள்மறுத்துக்கூறலுமென நால்வகையாற்கூறப்படும்.

௧௧௫௧. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. ௧

பிரிந்துகடிதின்வருவலென்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையு ண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை— அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல்சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமகளையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின் மையின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைப்பாருமுளர். (க)

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. உ

பிரிவு தலைமக[ன் குறிப்பா]னறிந்த தலைமகள்
தோழிக்[குச்]சொன்னது.

இ-ள். அவர் பார்வல் இன்கண[உடைத்து — காத]லர்போன்று உலகெங் கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்றஞான்று அவர்நோக்குட[னே இனிது]ப்பார்[த்]த[ன]ன் குறித்தமையான் நம க்கின்பமுடைத்தாயிருக்கும், — [புணர்]வு பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்து— இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவொன்றஞ்சுமச்சத்தினை யுடைத்தாயிற்று, அவரன்பின்மையித். எ-று.

பார்வலென்றதனை புணர்ச்சிபெற்றபின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன் கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேலதாயிற்று. அவ்வச்சத்தினையுடைத் தாதலாவது "முள்ளுற்ற முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீர்க—ளள்ளினு மகிழ் செய்யு மெனவுரைத்து மமையாரென்—ஞெள்ளிழை திருத்தும்" பண்டையி ற்சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங் குவித்தல் பயன். (உ)

ககருங. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். ங

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையார்கண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரி வாற்றுமையும் அறிதலுடையராய காதலர்கண்ணும்,—ஓரிடத்துப் பிரிவு உண் மையான்—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது—அவர்சொல் லும் தலையளியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையரெனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயி ருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. (ங)

ககருச. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்— எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலைய ளிசெய்து நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின், — தெளித்த சொற் றேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ — அவர்கண்ணதன்றி அவர்தெ ளிவித்தசொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ! எ-று.

தேறியாரென்பது தன்னைப் பிறர்போற்கூறல். சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வா மைக்'குற்றம் அவர்கட்கெய்துதும், அஃதெய்தாவகையழுங்குவியென்பது கருத்து.

ககருரு. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல்— என்னுயிர்செல்லாமற்காத் தியாயின், அதனையாளுந்தற்கமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக; —மற்று அவர் நீங்கிற் புணர்வு அரிது—அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வ ராயின் அவராலாளப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றாற் பின்னவரைக்கூடுதல் எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுந்தற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புடையராதல். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௫)

கக௫௬. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை. ௬

தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின்— நங்கவ்வுக்கமையறி ந்ததலைவர்தாமே நம்முன்னின்று தம்பிரிவினையுணர்த்தும் வன்கண்மையுடைய ராயின்,—நல்குவர் என்னும் நசை அரிது—அத்தன்மையார் பின்பு நம்மாற்றா மையறிந்து வந்து தலையளிசெய்வரென்றிருக்குமாசை விடப்படும். எ-று.

அருமை பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவெண்ணுத லும் உணர்த்தலுமவல்லராயினார் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மைநினை த்துவந்து நல்குதல் யாண்டையதெனபதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். (௬)

கக௫௭. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்றமையை— முன்கையிறை இறவாநின்ற வளை தூற்றாகொல்— அவனுணர்த்தாமற்றாமேயு ணர்ந்து என்முன்கையினிறையினின்றுங்கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியா வோ, அவனுணர்த்தவுணர்ந்துவந்து நீயறிவித்தல்வேண்டுமோ! எ-று.

முன்னேநிகழ்ந்தமையிற் றுறந்தமையென்றும், கேட்டதுணையான் மெலி ந்து ஆற்றாமையின் இறவாநின்றவென்றுங்கூறினாள். அழுங்குவித்துவந்துகூற ற்பாலையல்லையாய நீயும் இவ்வளைகள்செய்தனவே செய்தாயெனப் புலந்துகூறி யவாறு. (௭)

கக௫அ. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். இனன் இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னாது—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தலின்னாது;—இனியார்ப்பிரிவு அதனி

னும் இன்றது—அதன்மேலுந் தங்காதலரைப்பிரிதல் அதனினுமின்றது. எ-று.

தலைவன்செலவினையழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டுவந்தமைபற்றிப் புலக்கின்றாளாகலின், இன்னிலனென்றாள். உலகியல்கூறுவாள்போன்று தன்கவிரண்டின்மைகூறியவாறு. (௮)

௧௧௫௯. தொடிற் சுடினல்லது காமநோய் போல
விடிற் சுடலாற்றுமோ தீ. ௯

காமந்தீயேபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுடுமாகலான் நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தீத்தொடிற் சுடிற் சுடலல்லது — தீத் தன்னைத்தொட்டாற்சுடுமாயிற்சுடுதலல்லது— காமநோய்போல விடிற் சுடல் ஆற்றுமோ—காமமாகிய நோய்போலத் தன்னையகன்றாற்பபாதுசுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினென்பது மந்திரமருந்துகளாற்றம்பிக்கப்படாதாயினென்றவாறு. காமத்திற்கதுவுமில்லையென்பாள் வாளா சுடலென்றாள். அகறல் நுகராமை. சுடலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யாற்றுமாறென்னையென்பதாம். (௯)

௧௧௬௦. அரிதாற்றி யல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். ௧௦

தலைவியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர் அது நீசெய்கின்றிலையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி— பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லல்நோயினையு நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர்—பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன்னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழும்மகளிர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பணையிற்சிறப்பத் தலையளிபெற்றின்புறுகின்றவெல்லைக்கண்ணே அஃதிழந்து துன்புறுதற்குடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச்செய்தென்றும், செல்லுந்தேயத்து அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாற்றியிருக்குமாறென்னென்றும் அவ்வரவுதான் என்றென்று வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாறன்றிகழுங்கவலை மனத்துநீங்காதாகலான் அல்லல்நோய்நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங்காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகலிற் பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலரையின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றோன்றப் பின்னிருந்துவாழ்வார்பலரென்றுங்கூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவினகணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்றதருமையுணர நின்றன. சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. யானுமிறந்துபடுவலென்பது கருத்து. (௧௦)

ககள ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றாளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தின் எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அதனினான மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக
கூறுநீர் போல மிகும். க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினனுணுக்கேலா
தென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிந்துணி யான மறையாநின்றேன்,— இஃதோ இறைப்பவாக்கு ஊற்றுநீர்போல மிகும்—நிற்பவும், இஃது அந்நாணவரை நில்லாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவாக்கு ஊற்றுநீர்மிகுமாறுபோன மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற பயனென்னென்னப் தட்ட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. "இஃதோ செல்வாக கொத்தனென்யான" எனபுழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்துநின்றது. இஃதோர்நோயையென்று பாடமோதுவாருமுளர், அது பாடமன்மையறிக இனி ஆற்றகடுத்தது நீசெயல்வேண்டுமென்பதாம். (க)

ககசுஉ. கரத்தலு மாறறேனிந் நோயைநோய் செய்தாரக்
குரைத்தலு நாணுத் தரும். உ

ஈண்டையாரறியாமன மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத்தூதுவிடுதலென்றுமிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல்வேண்டுமெ
னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக் கரத்தலும ஆற்றேன—இந்நோயை ஈண்டையாரறியா மனமறைத்தலும் வல்லேனாகின்றிலேன்,—நோய் செய்தாரக்கு உரைத்தலும நாணுத் தரும — ஆகாககால், நோய்செய்தவாக்குரைக்கவெனின், அதுவும எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியெனசெய்கோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகானமிகுதலிற கரத்தலுமாற்றேனென்றும், சேயிடைச்சென்றவாக்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமெனனுங்கருத்தால நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

ககசுங. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனா வுடமபி னகத்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும நாணும — காமநோயும அதனைச் செய்தவாக்கு உரைக்கலொல்லாத நாணும — நோனா உடம்பின அகத்து—தமமைப்பொறுத எனனுடம்பினகண்ணே—உயிர் காவாத் தூங்கும— உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதலையினும் தூங்காநின்றன. எ-று.

பொறுமை மெலிவானுயது. தூங்குமெனபது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தநிரவெனபது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும ஒழியவும்பண்ணுவனவாய காமநாணகள தம்முளொத்து உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்றுளொன்றினகணிற்கமாட்டாமையின இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ங)

௧௧௬௪. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ௪

தலைவியா காமககடறபடாா படினும அதனை ஏறற
புணையாணிநதிக் கடபபமொன்ற தோழிக்குச
சொலலியது.

இ-ள.' உணடு காமககடலே—யாவாககும உளவாயவருகினற இவவிரணட
னுளளும எனககுணடாகினறது காமககடலே,—அது நீநதும ஏமப புணை இல
—அதனை நீநதும அரணாகிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழியும மன்னும உமமும அசைநிலை. தூதுவிடடு இதறகுபபுணையாகற
பாலையாயவரீயும ஆயிறறிலையெனபது கருதது. (௪)

௧௧௬௫. துப்பி னெவனாவா மறகொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாறறு பவா. ௫

தூதுவிடாமைநோககித தோழியொடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள். நடபினுள துயாவரவு ஆறறுபவா—இனபஞசெயதறகுரிய நடபினக
ணணே துனபவரவினைச செயயவலலவா—துபபின எவனாவாகொல—துனப
ஞசெயதறகுரிய பகைமைககண என்செயவாகொலலோ!. எ-று.

துபபுப பகையுமாதல "துபபெதிா நதோாககே யுளளாச சேயமைய—னட
பெதிாந தோாககே யங்கை யணைமையன" எனபதனானுமறிக. அபபகைமை
ஈணடுக்காணமையின அவாசெயவதுமறியபபெறறிலேமெனபதுபடநினறமை
யின, மன ஒழியிசைககண வநதது. துயாவருதலை விலககலாயிருகக அதுசெ
யகினறிலையெனப புலககினறமையின, துயாவரவுசெயதாளாககியும பிறளாக்
கியுஙகூறினாள. (௫)

௧௧௬௬. இன்பங் கடன்மறறுக காம மஃதடுங்காற
றுன்ப மதனிற பெரிது. ௬

காமததானினபமுறறாாககு அதனானாய துனபமும வரு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. காமம இனபம கடல—காமம புணாவாலினபஞசெயயுஙகால, அவ
வினபங்கடலபோலபபெரிதாம,—மறறஃது அடுஙகால துனபம அதனிறபெ
ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாறறுன்பஞசெயயுஙகால, அததுனபம அககடலி
னுமபெரிதாம். எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. அடுஙகாலெனா வநதமையின, மறுதலை
யெசசம வருவிககபபடடது. பெறறவினபததோடொததுவரின் ஆறறலாம,
இஃததனதளவனறெனபது கருதது. (௬)

௧௧௬௭. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன். ௭

காமக்கடல் நிறை புணையாக நீநதபபடு
மெனறாடகுச் சொல்லியது.

இ-ள். காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரை காணேன் — காமமாகிய கடலை நீந்தாதேனல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன், — யாமத்தும் யானே உளேன் — அக்காணுலைமக்காலந்தான் எல்லாருந் துயிலும் அரையிருளாயிற்று, அவ்வரையிருட்கண்ணும் அதற்கொரு துணையின்றி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுயந்துபோகாதுளேனாகாநின்றேன், ஈதொரு தீவினைப்பயனிருந்தவாறென்! எ-று.

கடுமை எண்டு மிகுதிக்கணின்றது. உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது நீ துணையாயிற்றிலையென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

௧௧௬௮ மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை. ௮

இரவின்கொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள். இரா அளித்து — இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது, — மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என்னல்லது துணை இல்லை — உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெல்லாந்தானே துயிற்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறு துணையுடைத்தாயிற்றில்லை. எ-று.

துயிற்றியென்பது திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் அவாய்நிலையான்வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையேனுய என்னையே துணையாகக் கோடலின் அறிவின்றென்பதுபற்றி அளித்தென்றாள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (௮)

௧௧௬௯. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா — காதலரொடு நாமின்புற்ற முன்னாள்களிற் குறியவாய் அவர்பிரிவாற்றேமாகின்ற இந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள் — கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய — அக்கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தன்னாற்றாமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரென்றாள். கொடுமை கடிதின் வாராது நீட்டித்தல். அவர்பிரிவாலும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆற்றாமைக்குக் கண்ஞெடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்பதாம். (௯)

௧௧௭0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண். ௧0

நின்கண்கள் பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலையல்லையென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கற்பின் — மனம்போலக் காதலருள்ளதேயத்துக் கடிதிற்செல்லவல்லனவாயின், — என் கண் வெள்ளநீர் நீந்தல — என்கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலேயுள்ளதென்பது படநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செல்வாவது நினைவே

யாகலின் உள்ளமபோன்றெனறும், மெயக்கு நடநதுசெலலவேணடுதலிற கண களள அதனெடுசெனறு காதலரைக் காணடலகூடாதெனனுஙகருததாற செல கறபினெனறுஙகூறினள. இதனுன வருகினறவதிகாரமுநதோறறுவாயசெய யபபடடது. (க0)

ககஅ ம அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கணகள தஙகாடசிவிதுபபான வருநதுதல. காடசிவிதுபபுத தலைமகனைக காணடறகு விரைதல. இது, படரானமெலிநதவழி நிகழவதாகலி ன, படாமெலிநதிரஙகலினபின வைககபபடடது.

ககஎக. கணடாங கலுழவ தெவனகொலோ தணடாநோய
தாஙகாடட யாஙகண டது. க

நினகணகள கலுழநது தமமழுகிழவாநினறன நீயாறறல
வேணடுமெனற தோழிககுந தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள. தணடா நோய யாம கணடது தாம காடட— இநதரணியாநோயை யாமறிநதது தாமெமககுக காதலரைக காடடலானனறே,—கண தாம் கலு ழவது எவனகொல—அனறு அததொழிலவாய கணகள இனறு எம்மைக கா டடசசொலலியழுகினறது எனகருதி! எ-று.

காடடவெனபதறகேறற செயபபடுபொருள வருவிககபபடடது. இனறுந தாமேகாடடுதலலலது யாஙகாடடுதல யாணடையதெனபதாம. (க)

ககஎஉ. தெரிநதுணரா நோககிய வுணகண பரிநதுணராப
பைத லுழபப தெவன. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிநது உணரா நோககிய உணகண— மேலவிளைவதனையாராயந தறியாது அனறு காதலரை நோககினினற உணகண்கள—பரிநது உணராப பைதல உழபபது எவன— இனறு இது நமமாலவநததாகலிற பொறுததல வேணடுமெனக கூறுபடுததுணராது துனபமுழபபது எனகருதி! எ-று.

விளைவது பிரிநதுபோயவா வாராமையிற காணடறகரியராய வருததுதல. முனனே வருவதறிநது அதுகாவாததாககு அது வநதவழிப பொறுததலனறே யுளளது, அதுவுஞசெயயாது வருநதுதல கழிமடசசெயகையெனபதாம. (உ)

ககஎ௩. கதுமெனத தாநோககித தாமே கலுழு
மிதுநகத தகக துடைததது ௩

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோககித சாமே கலுழும இது—இககணகள அன்று காதலரைத தாமே விரைநதுநோககி இனறுந தாமேயிருநதழுகினறவிது — நகத்தக்கது உடைதது—நமமாறசிரிககததககவியலபினையுடைதது. எ-று.

கணகளெனபது அதிகாரததான வநதது. இதுவெனறது மேறகூறிய கழி மடசசெயகையை. அது வருமுனனாக்காபபாாககு நகைவிளககுமாகலான, நகத்தக்கதுடைததெனருள. (௩)

ககஎ௪. பெயலாறறா நீருலந்த வுண்க ணுயலாறறா
வுயவிநோ யென்க ணிறுதது. ௪

இ-ள். உணகண—உணகணகள்,—உயலாறறா உயவு இலநோய என்கண் நிறுதது—அனறு யானுயயமாடடாமைக்கேதுவாய ஒழிவிலலாதநோயை என் கணணே நிறுததி,—பெயலாறறா நீர உலநத—தாமுமழுதலைமாடடாவணணம் நீரவறறிவிடடன. எ-று.

நிறுநதல பிரிதலும பினகூடாமையுமுடையானைக காடடி அதனால நிலைபெறசசெயதல. முன எனககினனாதனசெயதலாற பின சுமககினனாதன தாமே வநதனவெனபதாம். (௪)

ககஎ௫. படலாறறா பைதல உழககுங கடலாறறாக
காமநோய செயதவென கண். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கடல ஆறறாக காமநோய செயத எனகண—எனககுக கடலுஞசிறிதாமவணணம பெரிதாய காமநோயைச செயத எனகணகள—படல ஆறறா பைதல உழககும—அததீவினையாற றுயிலுநிலலவாயத துனபதனதயுமுழ வாநினறன. எ-று.

காமநோய காடசியான வநததாகலின, அதனைக கணகளே செயததாககிக கூறினாள். துனபம அழுதலானுயது. (௫)

ககஎசு. ஓஒ வினிதே யெமககிநநோய செயதகண
டாஅ மிதறபட டது சு

இதுவுமது.

இ-ள். எமககு இநநோய செயத கண தாம இதறபடடது— எமககிககாமநோயினைச செயத கணகடாமும இதுதுயிலாதழுநறகணணேபடடது—ஓஒ இனிதே— மிகவுமினிதாயிறறு. எ-று.

ஓவெனபது மிகுதிபபொருடகணவநத குறிபபுசசொல. நமமால வருநதமுறறவெமககு அது தீாநதாறபோனறதெனபதாம். (சு)

ககஎஎ உழநதுழந துணணீ ரறுக விழைநதிழைநது
வேணடி யவாககணட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைநது இழைநது வேணடி அவாக கணட கண—விழைநது உண்ணெகிழநது விடாதே அனறு அவரைககணட கணகள—உழநது உழநது உள நீர அறுக—இனறு இதுயிலாதழுங்கலாய துனபததினையுழநதுழநது தமமக ததுளளநீர அறறேபோக. எ-று.

அடுககு இடைவிடாமைககண வநதது. அறுதலாகிய இடததுநிகழபொருளினதொழில இடததினமேனினறது. (எ)

ககஎஅ. பேணாது பெடடா ருளாமனறோ மறறவாக
காணா தமைவில கண். அ

காதலா பிரிநதுபோயினாரலலா அவரீணடுளா
அவரைக காணுமளவும நீயாறறலவேணடு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பேணாது பெட்டார் உளர்—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன்ன மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்; —மற்று அவர்க் கண் காணாது அமைவில—அவ்வுண்மையால் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணாதமைகின்றனவில்லையாயின். எ-று.

செயலாற்பிரிந்தானின்றமையிற் பேணாதென்றும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவச்சமும் வன்புறையுங்கூறினாராகலிற் பெட்டாரென்றுங்கூறினாள். மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. யானுற்றவுங் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின்றனவென்பதாம். இனிக் கொண்கனையென்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம்மைக் காணாதமைகின்ற கொண்கனைத் தாங்காணாதமைகின்றனவில்லை இவ்வாறே நம்மையொருவர் விழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இதற்கு மன் அசைநிலை. (அ)

ககஎக. வாராக்கால் துஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண். ௯

நீயுமாற்றி நின்கண்களுந்துயிலவன்வாதல்வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலர் வாராதஞான்று அவர்வரவுபார்த்துத் துயிலா,— வரின் துஞ்சா—வந்தஞான்று அவர்பிரிவஞ்சித் துயிலா,— ஆயிடைக் கண் ஆரஞர் உற்றன—ஆகலான் அவ்விருவழியும் என்கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமில்லையென்பதாம். (௯)

ககஅ0. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து. ௧0

காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர்கொடுமையை
மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல் அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல் — எம்மைப் போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தந்நெஞ்சினகண்டக்கிய மறையையறிதல்—ஊரார்க்கு அரிதன்று—இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு எளிது. எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க்கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையாகிய கண்ணென்றாள். இங்ஙனஞ்செய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணாரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநின்றனவென்பதாம். (௧0)

கக௯ ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசபபுறறபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசபபுறுதலானுய வருத்தம. இதனைப பாதெறிநதவயாவெனபறுபோலக் கொளக. பசப்பாவது பிரிவாறருமையான வருவதோாநிறவேறுபாம். இது, தலைமகனைக காணபபெறாத வழி நிகழவதாகலின, கணவிதுபபழிதலினபின வைககபபட்டது.

ககஅக. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாாக குரைககோ பிற. க

முன பிரிவுடமபடட தலைமகள அஃதாறறாது பசநதவழித
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. நயநதவாககு நலகாமை நோநதேன — எனனை நயநதவாககு அது பொழுது பிரிவையுடமபடடநான—பசநத எனபணபு யாாககு உரைககோ— அதனையாறறாது இதுபொழுது பசநதவெனனியலபினை யாாககுச சொலவேன! எ-று.

பிறவெனபது அசைநிலை. உடமபடாவழி ஒழிதலகுறிததுப பிரிவுணாததிலராகலின அவரனபுடையரெனனுஙகருததான நயநதவரெனறும, இதுவேயுடமபாடாக மேலும பிரிவுநிகழுமாகலின இனி அவரைக் கூடுதலரிதெனனுஙகருததான நலகாமையெனறும, முனனருடமபடுதலும பினனராறறாது பசததலும பிறாசெயதனவலலவெனபாள பசநதவெனபணபெனறும, யான செயதுகொணடதுனபததினை இனியொருவாககுச சொலலலும பழியாமெனனுஙகருததால யாாககுரைககோவெனறுஙகூறினாள. (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ரென்னுந தகையா லிவாதநதென்
மேனிமே லூருமபசபபு உ

ஆறறுளெனக கவனற தோழிககு ஆறறுவலெனபது
படச சொலலியது.

இ-ள. யானுறறியுளேனாகவும, — பசபபு—இப்பசபபுததான, — தநதாா அவா எனனும தகையால— எனனையுணடாககினாா அவரெனனும பெருமிததததான்,— எனமேனிமேல இவாதநது ஊரும— எனமேனியை மேலகொணடு செலுததாநினறது. எ-று.

“ குருதிகொப பிளிககும வேலான கூநதனமா விவாநது செலல” எனபுழியும இவாதல இபபொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபறறியூாகினறது, இதறகு நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவாகொண்டாா கைம்மாறு
நோயும பசலையுந தநது. ௩

அழகுநாணுமழியாமல நீயாறறலவேணடுமென்ற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. கைம்மாறு நோயும பசலையும தநது — பிரிகினறஞானறே அவவிரணடறகுநதலைமாறாக இககாமநோயினையும பசலையையும எனககுத தநது,— சாயலும் நாணும அவா கொணடாா — என்மேனியழகினையும நாணினையும அவாகொணடுபோயினாா, எ-று.

எதிர்நிரனிறை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிறக்குந் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவையுள்ளவாதலும் இவையில்லவாதலுங் கூடாவென்பதாம். (௩)

௧௧௮௪. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. ௪

பிரிவுற்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர்
நற்றிறங்களையுமறிகியாகலின் நீடியாது வருவதொன்றன்
வழிச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளுவன்—அவர்சொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன், —உரைப்பது அவர்திறம் — வாக்கானுரைப்பதும் அவர் நற்றிறங்களையே,— பசப்புக் கள்ளம்— அங்ஙனஞ்செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஓவும் அசைநிலை. மெய் மற்றைமனவாக்குக்களின்வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று தானுற்றுநின்றமை கூறியவாறாயிற்று. (௪)

௧௧௮௫. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. ௫

காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற
தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார்— பண்டும் எங்காதலர் உங்கேசெல்வாராக,— என்மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண்— என்மேனி பசப்பூர்வதிங்கே யன்றோ! அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றாமோ! எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினதுவரவும் பகலிரவுகளின்செலவும்வரவும்போலவத்திற்றுவைத்து அறியாதாய்போல நீசொல்லுகின்றதெனனையென்பதாம். (௫)

௧௧௮௬. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. ௬

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல—விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமிருளேபோல— கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு—கொண்கன்முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாசம்பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் எஞ்செய்யாதென்பதாம். (௬)

௧௧௮௭ புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந் தேனவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன்— முன்னொருஞான்று காதலனைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன்,— அவ்வளவில

பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று—அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொள்வென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்கணமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (எ)

ககஅஅ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். அ

நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியொடு புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழிகூறுவதல்லது — இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல—இவளையவர் துறந்துபோயினாரென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ-று.

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின். (அ)

ககஅ௯. பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின்—இப்பிரிவையானேயுடம்படும் வகை சொல்லியவர் இன்று நினைக்கருத்தான நல்லநிலையினராவராயின்,—என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க— என்மேனி பட்டுப்பட்ட பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராதல் நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவிந்துரைக்க. முன் இப்பிரிவின்கொடுமையறியாதவென்னை இதற்குடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவேவேண்டுவது, என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௯)

ககக௰. பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின் க௦

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையியற்பழித்தவழி அவள் இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றாரெனின்—அன்று தாங்குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றாராயின், — பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே—பசப்புற்றாளென வேற்றுமைபான்னறிப் பசப்புத்தானுயினுள்ள ஒற்றுமையாற்றுஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல் எனக்கு நன்று. எ-று.

நட்டாரென்பது அவர்பகையான வந்தது. இயற்பழித்தல்பொருது புலக்கின்றுளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற்கூறினாள். அவரை அருளிலரென்றது இன்னும் பசந்தாளிவளென்கையே யானுற்றுநெறியாவதென்பதாம். (க௦)

கஉ0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அஃதாவது படர்மிகுதி தலைவன்கணின்றித் தன்கண்ணேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட்குரியதாகலின், பசப்புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககசூக. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. க

காதலரும் நின்னினுமாற்றாராய்க் கடிதின்வருவர் நீயவரொடு பேரின்பநுகர்தியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர்—தம்மாற் காதலிக்கப்படுங்கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் — பெற்றாரே காமத்துக் காழ் இல் கனி—பெற்றாரன்றே காமநுகர்ச்சியென்னும் பரலில்லாத கனியை. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். அத்து அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னைநல்வினை இல் வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றாரென்றும், அவராற் றடையின்றி நுகரப்படுதலிற் காழில்கனியென்றுங்கூறினாள். நங்காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாராமையுமுடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (க)

ககசூஉ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. உ

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தாற் றம்மையின்றியமையா மகளிர்க்கு அவரையின்றியமையாக் கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று—தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும். எ-று.

நங்காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளியில்லையாகலான், மழை வறந்துழி அதனை வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதென்பதாம்.

ககசூங. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. ங

இதுவுமது.

இ-ள். வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான் விழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து—வாழுநம் என்னும் செருக்கு— காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின்வருவர் வந்தால் யாமின்புற்று வாழ்துமென்றிருக்குந்தருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான் விழைப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடென்பதாம்.

ககசூச. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின். ச

காதலனையியற்பழித்தலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட் கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுதியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழப்படுவார் — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்— தாம் வீழ்வார் வீழப்படாரொனிற் கெழீஇயிலர்— தாம் விரும்புங்கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினையாட்டியர். எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபத்தியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந்நன்குமதிப்பாற் பயனில்லையென்பதாம். (௪)

ககக௫. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. ௫

அவர்மேற்காதலுடைமையின் அவர்கருத்தறிந்தாற்றினு
யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்னவினைபத்தைச் செய்வர்,—தாம் காதல் கொள்ளாக்கடை—அவவாறே தாமும் நங்கட்காதல்செய்யாவழி. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமேயென்பதாம். (௫)

ககக௬. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான் இன்னாது — மகளிர் ஆடவரொன்னுமிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கணேயாயின் அஃதின்னாது, — காப்போல இருதலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃதினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழனபொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆகுபெயர். எனமாட்டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்பமுழத்தல் கூடுமோவெனபதாம். (௬)

ககக௭. பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான். ௭

இ-ள். ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்—காமநுகர்தற்குரியவிருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்றலொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள்— பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் — அவ்விடத்துப் பசப்பானாய பருவரலும் படர்மிகுதியும் அறியான்கொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணுநிகழ்ந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும் எனக்கண் வேறுபட்டான், இனி யானுய்யுமாறென்னையென்பதாம். (எ)

ககக௮. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில. ௮

தலைமகனற்றுவரக்காணாது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெறாது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்படுங்காதலர்திறத்தாற்றீன்னும் ஓரின்சொல்லளவும் பெறாதே பிரிவாற்றி உயிர்வா

ழ்கின்ற மகளிர்போல— வன்கண்ணார் உலகத்து இல— வன்கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ-று.

காதலர்திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னுங்கருத்தால், இன்சொலென்றாள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யான் வன்கண்ணேனாகலின், அதுவும்பெறாது உயிர்வாழாநின்றேனென்பதாம். (அ)

௧௧௯௯. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நல்கார் எனினும்— என்னால் நச்சப்பட்டகாதலர் என் மாட்டன்பிலரேயாயினும்,— அவர்மாட்டு இசையும் செவிக்கு இனிய— அவர் திறத்தியாதானுமோர்சொல்லும் எனசெவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலரென்னுஞ்சொல்லாயினும் அமையுமெனப் பட, நின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம். (௯)

௧௨௦௦. உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. ௧௦

தலைமகன் றூதுவரப்பெறாது தான்றூதுவிடக்கருதியாள் நெஞ்சொடு சொல்லியது.

இ-ள். உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் நெஞ்சு— நின்னோடுறாதார்க்கு நின் னுறுநோயையுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே,— கடலைச் செறாஅய்— நீயாற்றாயாயினும் அரிதாய அதனையொழிந்து, நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக, அஃதெளிது. எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்தநோயாகலானுங் கேட்பார் உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனில்லையென்பது கருதாது, முயலாநின்றாயென்னுங்குறிப்பான், வாழியவென்றாள். (௧௦)

௧௨௧ம் அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞான்றையின்பத்தினை நினைந்து தலைமகடனிமையெய்தலும், பாசறைக்கட்டலைமகன்றனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதலபற்றிப் பன்மைப்பாலாற்கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்கண்ணதாகநினைந்த தலைமகட்குமுரித்தாகலின், அவ்வியைபுபற்றித் தனிப்படர்மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௦௧. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது. ௧

தூதாய்ச்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்— முன்கூடியஞான்றையின்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றாற்போல் நீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,— கள்ளினும் காமம் இனிது— உண்டுழியல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத கள்ளினுங் காமம் இன்பம்பயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந் தலைமகளைமறவாமையுங்கூறியவாறு. (௧)

௧௨௦௨. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல — தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கண் நினைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதோர் துன்பமில்லையாம், — காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — அதனாற் காமம் எத்துணையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்பவினிதென்பான், எனைத்துமினிதென்றான். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தானுற்றவகை கூறியவாறு. (௨)

௧௨௦௩. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். ௩

தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தும்மல் சினைப்பது போன்று கெடும் — எனக்குத் தும்மல் எழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது, — நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் — அதனாற் காதலர் என்னை நினைப்பார்போன்று நினையாராகல்வேண்டும். எ-று.

சினைத்தல் அரும்புதல். சேய்மைக்கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்னும் உலகியல்பற்றித் தலைமகனெடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுணர்ந்தாள் சொல்லியதாயிற்று. (௩)

௧௨௦௪. யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவர் ஓ உளரே — எம்முடைய நெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுதும் உளரேயாயிராநின்றார், — அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்கொல் — அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமும் உளமாதுமோ, ஆகேமோ! எ-று.

ஓகாரவிடைச்சொல் ஈண்டு இடைவிடாமையுணர்த்தி நின்றது. உளமாயும் வினை முடியாமையின் வாராராயினாரோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாராராயினாரோவென்பது கருத்து. (௪)

௧௨௦௫. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் — தம்முடைய நெஞ்சின்கண் யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட காதலர் — எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல் நாணார்கொல் — தாம் எம்முடைய நெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை நாணார்கொல்லோ! எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலும் உடம்படாது தாம் அவர்கட் பலகாலுஞ்சேறல் நாணுடையார்செயலன்மையின், நாணார்கொலென்றாள். (௫)

கஉ0சு. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரொடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன். சு

அவரொடு புணர்ந்தஞான்றை இன்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய்தாநின்றாய் அது மறத்தல்வேண்டுமென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் அவரோடு உற்ற நாள் உள்ள உளேன் — யான் அவரோடு புணர்ந்தஞான்றை இன்பத்தை நினைதலான் இத்துன்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கின்றேன், — மற்று யான் என்னுளேன் — அதுவின்றாயின், வேறெத்தால் உயிர் வாழ்வேன்! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுள, அவைபெற்றிலேனென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்றூதுவருதல், தன்றூதுசேறன்முதலாயின. அவை யாவுமின்மையின், இதுவல்லது எனக்கு பற்றுக்கோடில்லையென்பது கருத்து. (சு)

கஉ0எ. மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும் — அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனாய் இன்றுள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது, — மறப்பின் எவனாவன் — அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால்! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மன் ஆண்டும் அது பட நின்று ஒழியிசையாயிற்று. கொல் அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு அ

இத்துன்பமறிந்துவந்து காதலர் நினக்கின்பஞ் செய்வரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயார் — தம்மை யானெத்துணையும் மிக நினைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார், — காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றோ — காதலர் எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத்திற்சிறந்ததின்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றாள். காதலர்நம்மாட்டருளென்றும், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறியவதனைக் குறிப்பானிகழ்ந்துகூறியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. கூ

தலைமகன்றூதுவரக் காணாது வருந்துகின்றாள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து — முன்பெல்லாம் நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதளியின்மையை மிகவுநினைந்து, — என் இன்னுயிர் விளியும் — எனதினியவுயிர் கழியாநின்றது. எ-று.

அளியின்மை பின்வருவாராகலுமாயப்பிரிதலும், பிரிந்துவாராமையும், ஆண்டுநின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிரழிந்து கூறியவாறு. (௯)

௧௨௧0. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. ௧0

வன்புறையெதிரழிந்தாள் காமமிக்ககழிபடராற்சொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப் படாதி—என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினாரை யானென்கண்ணளவானாயினும் எதிர்ப்படும்வகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானும் நோக்கப்படுதலின் இருவர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேறல். முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையிற் சென்றாரைக்காணவென்றும், குறையுறுகின்றாளாகலின் வாழியென்றுங் கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணினாற்காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனாற்றுயில்பெறாது வருந்துகின்றாள் கூற்றாக்குக. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧0)

---

௧௨௨ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தான்கண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கணினைவுமிகுதியாற்கண்டதாகலின், இது நினைந்தவர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௧௧. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. ௧

தலைமகன் தூதுவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ-ள். காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான் வருந்துகின்றதறிந்து அதுதீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு—விருந்து யாது செய்வேன்—யான் விருந்தாக யாதனைச்செய்வேன்! எ-று.

விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யுமுபகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று காணாமையின், யாதுசெய்வேனென்றாள். (௧)

௧௨௧௨. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். ௨

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

இ-ள். கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின்—துஞ்சாதுவருந்துகின்ற என்கயல்போலுமுண்கண்கள் யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயின்,—கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்றுவேன்—கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கியானாற்றியுள்ளேனாயதன்மையை யானே விரியச்சொல்லுவேன். எ-று.

கயலுண்கண்ணென்றாள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி. உயல் காமநோயகத்துத் தப்புதல். தூதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுளுஞ் சுரு

க்குவனவற்றினைப் பரப்புத்தோன்றச் சொல்லுவேனென்னுங்கருத்தாற் சாற்றுவேனென் றாள். இனி அவையுந் தானுஞ் சாற்றலுங் கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுங் கண்டார் கூற்றாகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (௨)

௧௨௧௩. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். ௩

ஆற்றாளெனக் கவன்றாட்கு ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். நனவினான் நல்காதவரை — நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாதாரை — கனவினான் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு — யான் கனவின்கட் கண்ட காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானா ற்றியுளேனாகின்றேன் நீ கவல்லல்வேண்டாவென்பதாம். (௩)

௧௨௧௪. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினான் நல்காரை நாடித் தரற்கு — நனவின்கண்வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர்சென்றுழி நாடிக்கொணர்ந்து கனவு தருதலான்,— கனவினான் காமம் உண்டாகும் — அக்கனவின்கண்ணே எனக்கின்பமுண்டாகா நின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இய ல்பான நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிந்து சென்று கொணர்ந்து தந்து நல்குவித்த கனவால் யானாற்றுவலென்பதாம். (௪)

௧௨௧௫. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினால் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே — முன்னனவின்கண் அவ ரைக்கண்டு நுகர்ந்தவின்பந்தானுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே,— கனவுந்தான் கண்டபொழுதே இனிது — இன்று கனவின்கட் கண்டு நுகர்ந்தவின்பமும் அக் கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனான் எனக்கிரண்டுமொத்தன. எ-று.

இனிதென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யா ன்பெற்றதிவ்வளவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (௫)

௧௨௧௬. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின் — நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவியில்லையாயின்,— கனவினான் காதலர் நீங்கலர் — கனவின்கண்வந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழி யிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்றாற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (௬)

கஉகஎ. நனவி...
னென்னெ...
விழித்துழிக் கா...
ஆற...

இ-ள். நனவினன நல்காக் கொ... தலையளிசெயயாத கொடியவர— ...மெப பீழிபபது என—நா டோறுஙகனவினகணவநது நமமைவரு... ...பவிமையபுபறறி! எ-று.

பிரிதலும பினனினைநதுவாராமையுநோக்கிக் கொடியரொனறும, கனவிற றேணமேலராய விழிததுழிக கரததலின அதனனுநுனபமாகாதெனறதென பாள பீழிபபதெனறுஙகூறினள. நனவினிலலது கனவிறுமிலலையெனபா, அது கணடிலமெனபதாம. (எ)

கஉகஅ. துஞ்சுஙகாற றேணமேல ராகி விழிககுங்கா
னெஞ்சதத ராவா விரைநது. அ

தாணுறறுதறபொருடடுத தலைமகனையியறபழிததாடகு
இயறபடமொழிநதது.

இ-ள். துஞசுஙகால தோணமேலராகி — எனனெஞசுவிடாதுறைகினறகாதலா யானறுஞசுமபொழுது வநது எனறேணமேலராய— விழிககுஙகால விரைநது நெஞசததராவா—பின விழிககுமபொழுது விரைநது பழையநெஞசினகணணராவா. எ-று.

கலவிவிடடுமறையுஙகடுமைபறறி விரைநதெனறுள. ஒருகாலும என்னினீங கியறியாதாரை நீ நோவறபாலையலலையெனபதாம. (அ)

கஉகக. நனவினு னலகாரை நோவா கனவினுற
காதலாக காணு தவா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கனவினுற காதலாக காணுதவா — தமககொருகாதலரினமையின அவரைக கனவிறகணடறியாத மகளிா— நனவினுன நலகாரை நோவா— தாமறிய நனவினகண வநது நலகாத நஙகாதலரை அனபிலரென நோவா நிறபா. எ-று.

இயறபழிததததுபொருது புலக்கினறுளாகலின, நனமைதோனறக் கூறினள். தமககுஙகாதலருளராய அவரைககனவிற கணடறிவாராயின நஙகாதலா கனவினகணறறிநலகுதலறிநது நோவாரொனபதாம. (கூ)

கஉஉ0. நனவினு னநீததா ரென்பா கனவினுற
காணாகொ லிவவூ ரவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவா நனவினுன நநீததாா எனபர் — இவவூரினமகளிா நனவினகண நமமை நீததாரொனறு நஙகாதலரைக கொடுமைகூறுகிறபா,— கனவினுற காணாகொல— அவா கனவினகண நீஙகாதுவருதல கணடறியாரோ! எ-று.

எனனொடு தனனிடை வேறறுமையினறுயின யானகணடது தானுஙகண்டமையும், அதுகாணது அவரைக்கொடுமைகூறுகினறமையின அயலாளேயாமெனனுஙகருததால, இவவூரவரொனறுள். (க0)

க்குவனவற்றினபரப்புந்தோன்றச்சொலவேனென்னுர டிரங்கல்.
னருள. இனி அவையுந்தஞசா சாறறலுங்கூடாசெககணடு தலைமகளிரங்குதல்.
மன ஒழியிசைககண வந்தது. முனறுங்கணடாளபொழுதாறறியிருந்தாட்கு உரி
த்தலாயிறறு. வைககபபடடது.

கஉஉக. மாலையோ வலகா தவணைநதா ருயிருண்ணும
வேலைநீ வாழி பொழுது. க

பொழுதொடு புலநது சொலலியது.

இ-ள். பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அலலை — நீ முனனாள்க ளின வநத மாலையோவெனின, அலலை,—மணநதார உயிர உணணும வேலை —— இருநதவாறறுன அந்நாடகாதலரைமணநத மகளிருயிரையுணணும் இறு திக்காலமாயிருநதாய. எ-று.

முனனாள கூடியிருநதநாள. அநநாணமணநதாரெனவே, பினபிரிநதாராதல பெறுதும. வாழியெனபது குறிபபுசசொல "வாலிழை மகளி ருயிாபபொதி யவிழகக்கும காலை" என்றறபோல ரணடிப பொதுமையாற கூறபபடடது. வேலையெனபது ஆகுபெயா. வேலையெனபதறகு வேலாயிருநதாயெனபாரு முளா. (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெஙகேளபோல
வன்கணண தோநின் றுணை. உ

தனனுடைமையாறறை அதனமேலிடடுச சொலலியது.

இ-ள். மருணமாலை— மயங்கியமாலாய,—புனகணணை—நீயுமெமபோலப புனகணுடையையாயிருநதாய,—நின றுணை எஙகேளபோல வனகணணதோ —நினறுணையும எநதுணைபோல வனகணமையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயஙகுதலபகலுமிரவுநதமமுளளே விரவுதல, கலஙகுதலுநதோனறநினறது. புனகண ஒளியிழததல, அதுபறறித துணையுமுணடாககிக கூறினாள. எசச வுமமை விகாரததாறறொககது. எமககுததுனபஞசெயதாய, நீயுமினபமுறறி லையெனனுஙகுறிபபால வாழியெனறாள. (உ)

கஉஉ௩. பனியரும்பிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும. ௩

ஆறறலவேணடுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகூடியநாளெல்லாம எனமுன நடுககமெயதிபபசநதுவநத மாலை—துனி அருமபித துன்பம வளர வரும—இநநாள எனககிறநதுபாடு வநதுதோனறி அதறகுளதாநதுனபம ஒரு காலைககொருகால மிகவாராநினறது. எ-று.

குளிாசசிதோன்ற மயஙகிவருமாலையெனனுஞசெமபொருள இககுறிபபுண ரநினறது. துனி உயிாவாழ்தறகணவெறுபபு. அதனால யாறறறுமாறெனனை யெனபது குறிபபெசசம். (௩)

கஉஉச. காதல ரிலவழி மாலை கொலைககளத்
தேதிலர் போல வரும். ச

இதுவுமது.

இ-ள். மாலை— காதலருள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தளிர்ப்ப வந்தமாலை,—காதலர் இல்வழி— அவரில்லாத இப்பொழுது—கொலைக்களத்து ஏதிலர்போல வரும்— அஃதொழிந்து நிற்றலேயன்றிக் கொல்லுஞ்சாரியிற்கொலைஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாராநின்றது. எ-று.

ஏதிலர் அருளியாதுமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய இன்பஞ்செய்து வந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்துவாராநின்றது, இனி யானுற்றுமாறென்னையென்பதாம். (௪)

கஉஉ௫. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவற்றுள்,—யான் காலைக்குச் செய்த நன்று என்— யான் காலைக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது? — மாலைக்குச் செய்த பகை எவன்— மாலைக்குச் செய்த அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியஞான்று பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்றதென்னுங்கருத்தால் நன்றென்கொலென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவிறுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்னுங்கருத்தாற் பகையெவன்கொலென்றுங்கூறினாள். பகை ஆகுபெயர். தன்னோடொத்த காலைபோலாது மாலை தன்கொடுமையாற்றுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௫)

கஉஉ௬ மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன். ௬

இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவர்பிரிவிற்குடம்பட்ட
தென்னையென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செய்தல் — முன்னெல்லாம் எனக்குநட்பாய இன்பஞ்செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன் — காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன்! எ-று.

இங்ஙனம் வேறுபடுதலறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்குடம்படேனென்பதாம். (௬)

கஉஉ௭. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய். ௭

மாலைப்பொழுதின்கண் இன்னையாதற்குக் காரண
மென்னையென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழுதின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்து,—மாலை மலரும் — மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும். எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற கனவினகட்கூட்டநினைந்தாறறுதலபறறிக காலையருமபியெனறும, பினபொழுது செலசசெல அதுமறநது பிரிவுளளியாறறு ளாதலபறறிப பகலெல்லாமபோதாகியெனறும, தததநதுணையையுளளிவநது சேரும விலஙகுகளையும மககளையுஙகணடு தான அககாலததினுகாநதவினப நினைநதாறறுமைமிகுதிபறறி மாலைமலருமெனறுஙகூறினாள. பூபபோல இந நோய காலவயததாகாநின்றதெனபது உருவகததாறபெறபபடடது. ஏகதேசவுருவகம. (எ)

கஉ௨அ. அழலபோலு மாலைகருத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன குழல — முனனெலலாம இனிதாயபபோநத ஆயனகுழல — அழலபோலும மாலைகருத தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோலச சுடுவதாய மாலைக்குத தூதுமாய,—கொலலும படை—அது வநதெனனைககொலவுழிக கொலலும படையுமாயிறறு. எ-று.

பினனினற போலுமெனபது உரையசை. முனனரே வரவுணாததலிற றூதாயிறறு, கோறறகருவியாகலிற படையாயிறறு. நானே சுடவலலமாலை இததுணையும பெறறால எனசெயயாதெனபதாம. (அ)

கஉ௨௯. பதிமருணடு பைத லுழககு மதிமருண்டு
மாலை படாதரும போழ்து. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். இதறகு முனனெலலாம யானே மயஙகி நோயுழநதேன,—மதி மருண்டு மாலை படாதரும போழ்து — இனிக கணடாரும மதிமருளுமவகை மாலை வருமபொழுது— பதி மருணடு பைதல உழக்கும — இபபதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழககும. எ-று.

மதிமருளவெனபது மதிமருணடெனத திரிநதுநினறது. கூறறமாகக் கருதிக் கூறினாளாகலின, மாலைபடாதருமபோழதெனறாள. யானிறநதுபடுவலெனபதாம. மாலை மயஙகிவரும போழதென மதிநிலைகலஙகி நோயுழககுமெனறுரைபபாருமுளா. (௯)

கஉ௩0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிர். ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர—காதலாபிரிவைப பொறுதது இறநதுபடாதிருநத எனனுயிர — பொருணமாலையாளரை உளளி மருணமாலை மாயும — இனறு பொருளியலபே தமககியலபாகவுடையவரை நினைநது, இமமயஙகுமாலைக்கணணே இறநதுபடாநினறது. எ-று.

குறிததபருவஙகழியவும பொருணமுடிவுநோககி வாராமையிற சொலவேறுபடாமையாகிய தமமியலபொழிநதவா அபபொருளியலபே தமமியலபாயினா, காலமிதுவாயிறறு, இனி நீ சொலகினறவாறறுற பயனிலலையெனபதாம. (௧0)

௧௨௪ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன் கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௩௧. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். ௧

ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி—இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே நிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நீ நினைந்தழுதலால், — கண் நறுமலர் நாணின — நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாநாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக்கொடுமைகூறுவர் நீயாற்றல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (௧)

௧௨௩௨. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண். ௨

இதுவுமது.

இ-ள். பசந்து பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தன்மேனீர்வார்கின்ற நின்கண்கள்—நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும்— நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நீயாற்றல்வேண்டும். எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர்தற்கனுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨)

௧௨௩௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணந்த நாள் வீங்கிய தோள்—காதலர் மணந்தஞான்று இன்பமிகுதியாற்பூரித்து நின்றோள்கள்—தணந்தமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று அவர்பிரிந்தன்மையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது. எ-று.

அன்றுமவ்வாறுபூரித்து இன்றுமிவ்வாறுமெலிந்தால் இரண்டுங்கண்டவர் கடிதிற்றிந்து அவரைத் தகவின்மைகூறுவரென்பதாம். (௩)

௧௨௩௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். துணைநீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள் — அன்றுநந்துணைவர் நீங்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கைய

ழகுமிழந்த இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப பைந்தொடி சோரும— இன்றத
ற்குமேலே தமபெருமையிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங்ஙனஞ்செயற
பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல. பைந்தொடி பசியபொன்னாறசெய்ததொடி. சோருமெனனும வளைததொழில தோனறமேனினறது. அன்றும பிரிந்தாரென்று அவரனபினமையுணாந்தி இன்றுங் குறிததபருவதது வந்திலரென்று அவா பொயமையுணாந்தாநின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகினறாமேற குறையுண டோவெனபதாம. (௪)

கஉ௩௫. கொடியார் கொடுமை யுரைக்கும் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள் ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார கொடுமை உரைக்கும— கவவுக்கை நெகிழினும ஆற்று தாட்கு இககாலநீட்டததது என்னுமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத தாமே சொலலாநின்றன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோள்—வளைகளுங்கழன்று பழையவியற்கையழகுமிழந்த இததோளகள், இனியத னை யாமறைக்குமாறெனனை! எ-று.

உரைக்குமெனபது அபபொருணமைதோனற நின்ற குறிப்புச்சொல. ஒடு வேறுவினைக்கண வந்தது. அவரொடு கலந்த தோளகளே சொலலுவனவாதல அயலாரசொலலுதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம. (௫)

கஉ௩௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடியர்ெனக்கூற னொந்து. ௬

தாறைறுதறபொருட்டியறபழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொலலியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள் நெகிழ — யாறைறவும் எனவயததவனறித் தொடிகள கழலுமாறு தோளகணமெலிய,—அவரைக் கொடியா எனக் கூறல நொந்து நோவல —அவறறைக் கண்டு, நீயவரைககொடியரெனக் கூறுதலைப பொறுது யானெனனுளளே நோவாநினறேன. எ-று.

ஒடு மேலவந்தபொருணமைத்து. யாறறறேனுகினறது அவா வாராததற கன்று நீகூறுகினறதறகெனபதாம. (௬)

கஉ௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. ௭

அவவியறபழிப்புப்பொறாது தனனெஞ்சிறகுச்
சொலலியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—கொடியார்க்கு என வாடு தோட்பூசல உரை த்து—இவள் கொடியாரென்கினறவாக்கு நீசென்று எனமெலிகினறதோளினால விளைகின்ற ஆரவாரததைச சொலலி— பாடு பெறுதியோ — ஒருமேமபாடெ யதவலலையோ, வலலையாயின அதனையொப்பதிலலை. எ-று.

கொடியார்க்கென்பது கொடியரலலரெனபது தோனறநினறகுறிப்புச்சொல. வாடுதோளெனபதூம அவை தாமே வாடாநினறனவெனபது தோனறநின

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவர் தோணேகியியற்புழித்தன்மேலும் அதனாற்றனக்காற்றாமைமிகன்மேலும் நின்றது. நின்னுரைகேட்டலும் அவர் வருவர், வந்தால் இவையெல்லாநீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்தினாற்செய்ததனறியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துதியென்றுங்கருத்தாற் பாடு பெறுதியோவென்றாள். (எ)

கஉ௩அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். அ

வினைமுடித்து மீட்லுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக முயங்கிய கைகளை இவட்குநோமென்றுகருதி ஒருஞான்றியானெகிழ்ந்தேனாக,—பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசந்தது—அத்துணையும் பொறாது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கியாதுசெய்யுமோ! எ-று.

இனிக் கடிதிற்செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. (அ)

கஉ௩௯. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ—அங்ஙனங்கைகளையூக்குதலான அம்முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக,— பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற—அத்துணையிடையீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன, அத்தன்மைப்பவான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாடுமாய இவ்விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன! எ-று.

தண்மை ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழ்வென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றுனதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (௯)

கஉ௪0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று— தண்வளி போழ்வந்த கண்ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது,— ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு— தன்க்கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு. எ-று.

அது கைகளையூக்க அவ்வளவிற்பசந்தது, யான் கைகளையுமூக்கி மெய்களு நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந்துணையும் பசந்திலனென்த் தன்வன்மையும் அதன்மென்மையுங்கருதி வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாங்கடிதிற்சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

கஉ௫ ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதூரத் தனக்கோர்பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௪௧. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
எவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. ௧

தன்னாற்றாமைதீருந்திறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று— இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனை, —எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய — யானறியுமாற்றலிலேன், எத்தன்மையதாயினும் நீயறிந்ததொன்றனைக்கருதிச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானுந்தீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வதாயினுமென்பாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (௧)

௧௨௪௨. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. ௨

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கைமிகுதியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக,— அவர் காதல் இலராக நீ நோவது—அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது— பேதைமை — நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரென்பதறியலாம்; அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீசெய்துகொள்கின்றதென்னுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (௨)

௧௨௪௩. இருந்துள்ளி யென்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என—நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதென்னை! — பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல— இப்பையுணோய்செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக்கருதுதல் உண்டாகாது. எ-று.

நம்மாட்டருளுடையரன்மையிற் றாமாக வாரார், நாஞ்சேறலே இனிது தகுவதென்பதாம். (௩)

௧௨௪௪ கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ௪

இதுவும் அது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி—நெஞ்சே, நீயவர்பாற்சேறலுற்றாயாயின் இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக,—இவை அவர்க் காணல் உற்று என்னைத் தின்னும்—அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாங்காட்சிவிதுப்பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டிக் காட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்கணைக்குறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமென்பதாம். என்றது தான்சேறல்குறித்தது. (௪)

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர். ரு

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம் உற்றால் உறாதவர் — யாம் தம்மையுற்றுத் தாமுறாத நங்காதலரை—செற்றாரெனக் கைவிடல் உண்டோ—வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறுதல் அன்புபடுதல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற்செல்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம். (ரு)

கஉசசு. கலந்துணர்த் துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. சு

தலைமகன்கொடுமைநினைந்து செலவுடன்படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு — என்னெஞ்சே, — கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்து உணராய்—யான்றம்மொடு புலந்தால் அப்புலவியைக் கலவிதன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்னதனை நீக்கமாட்டாய், —பொய்க் காய்வு காய்தி—அதுவுமாட்டாதநீ இப்பொழுது அவர்கொடியரென்ப் பொய்க்காய்வுகாய்கின்றாய், இனியிதனையொழிந்து அவர்பாற்செல்லத் துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்துநின்றது. உணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனான்மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினையொழித்தல். பொய்க்காய்வு நிலையில்வெறுப்பு. கண்டானமாட்டாதநீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனாற் பயனில்லையென்பதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. எ

நாணடுத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினை விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண் விடு—ஒன்றினை விடமாட்டாயாயின் நாணினை விடு, — இவ்விரண்டு யானோ பொறேன்—அன்றியே இரண்டும்விடாமை நின்கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்விரண்டனையும் உடனாங்குமதுகை யானில்லேன். எ-று.

யானோவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினுமென்பதுபட நின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லையென்னுங்குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமையின், அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றுமம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (எ)

கஉசஅ. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்து நல்காரென்று—அவர் இவ்வாற்றாமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினாரென

ன்றுகருதி— பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செல்வாய் பேதை— அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப்பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச் செல்லுற்ற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆற்றாமைகண்டுவைத்தும் நல்காது போயினாைக் காணுதவழிச் சென்றறிவித்ததுணையானே நல்கவருவரொன்று கருதினமையிற் பேதையென்றாள். (அ)

௧௨௪௯. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு— என்னெஞ்சே,— காதலவர் உள்ளத்தாராக— காதலர் நின்னகத்தாராக,— நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி— முன்பெல்லாங்கண்டுவைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து? எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (௯)

௧௨௫0. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின். ௧0

அவரைமறந்தாறறலவேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா— நம்மைக்கூடாவண்ணந்துறந்துபோயினாரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக,— இன்னும் கவின் இழத்தும்— முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம். எ-று.

"குன்றி— னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்" என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவர் நம்மைத்துன்னாமற்றுறந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தனமாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (௧0)

---

௧௨௬ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல் "நிறையெனப் படுவது மறைபிறரறியாமை" என்றார் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடுகிளந்தமையின், இது நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௫௧. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. ௧

நாணுநிறையுமழியாமை நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னும் கதவு— நாணாகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை— காமக் கணிச்சி உடைக்கும்— காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிற்றலுமில்லை, யானாற்றலுமில்லை. எ-று.

கணிச்சி கூந்தாலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழா க்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற்காத்தலின் நிறையைக் கதவாக் கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினாள். (௧)

கஉ௫உ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில். ௨

நெஞ்சினகட்டோனறிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு மெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும்—எல்லாருந்தொழி லொழியுமிடையாமத்தும் என்னெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநி ன்றது,— காமமென ஒன்று கண் இன்று — ஆகலாற் காமமென்றுசொல்லப் பபட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்றாயிருந்தது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்ககுறிப்பு. தொழிலினைகண்ணேயாட்டல் தலைமகன்பாற்செ லவிடுத்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் காமமெனவொன்றெ ன்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின் றென்றுங்கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (௨)

கஉ௫௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றி விடும். ௩

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான் மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போலத் தோன்றி விடும்— அதனை இஃதென்கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின் றது. எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. தும்மலட ங்காதாற்போல அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம். (௩)

கஉ௫௪. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம மறைஇறந்து மன்று படும். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யான் நிறையுடையேன் என்பேன்—இன்றினுங்கெல்லாம் யானென் னைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்,— என் காமம் மறை இறந்து மன்று படும்— அதனை இன்றென்காமம் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மன்னும் ஓவும் மேல்வற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி யனவாளத்தன்றென்பதாம். (௪)

கஉ௫௫. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ யுற்றா ரறிவதொன் றன்று. ௫

நம்மைமறந்தாரை நாமுமறக்கற்பாலமெனறாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப பெருநதகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை —— காமநோய உற்றார அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுற்றார அறிவதொன்றன்றி உற்றார அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இன்பத்தொடுகழியுங்காலத்தைத துன்பத்தொடுகழியுமாறு செய்தலிற செற்றாரென்றாள். பின்சேறல மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல. பெருநதகைமை ரண்டாகுபெயா. காமநோயுற்றார மானமுடையார. நனறெனவுணரார மாட்டுஞ் சென்றேநிற்கும் யானறிவதொன்றன்றெனபதாம். (௫)

௧௨௫௬. செற்றவர் பின்சேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவர்பின சேறல வேண்டி — என்னையகன்றுசென்றார்பின்னே யான சேறலைவேண்டுதலான,—என்னை உற்ற துயர எற்று அளித்து—என்னை யுற்றதுயர எத்தன்மையது! சாலநன்று. எ-று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடிதெனபதாம். (௬)

௧௨௫௭. நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின். ௭

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாற்கூடிய தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின்— நம்மால விரும்பப்பட்டவா வந்து காமத்தால நாம விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின, —— நாண் என ஒன்றோ அறியலம்—நாணென்றொன்றையும அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரெனச் செயப்படுபொருள வினைமுதலபோலக் கூறப்பட்டது. விருமபியன வேட்கைமிகவினாற்கருதியிருந்த கலவிகள். நாண பரத்தையாதோயநதமார்பைத் தோயதற்கு நாணுதல. ஒன்றெனபது ரண்டுச் சிறிதென்னும பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தன்குற்றநோக்கி, அவளையுள்ளப்படுத்தாள். (௭)

௧௨௫௮. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைக்கும் படை — நநிறையாகியவரணையழிக்குந் தானை——பனமாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ— பலபொய்களைவல்ல கள் வனுடைய தாழ்நதசொற்களன்றோ! ஆனபின அதுநிற்குமாறென்னை! எ-று.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற்புலக்கக்கடவேமென்றும புலந்தால அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட்

ன்னினுமுறபடுமவகை வநதுதோனறினுனெனபாள, பனமாயககள்வனென றுள. பணிமொழி நமமினுநதானனபுமிகுதியுடையனுகச சொலலுஞ்சொறகள. அவன அததனமையனுக, சொறகள அவையாக, நநிறையழியாதொழியுமோ வெனபதாம. (௯)

கஉ௫௯. புலபப லெனசசென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். புலபபல எனச சென்றேன — அவாவநதபொழுது புலக்ககடவே னெனறு கருதி முனனிலலாது பிறிதோரிடததுப போயினேன,—நெஞ்சம கலததலுறுவது கண்டு புலலினேன—போயும, எனனெஞசம நிறையினிலலாது அறைபோய அவரோடு கலததறகுடனகுதலையறிநது, இனி அது வாயாதெனறு புலலினேன. எ-று.

வாயாமை புலததறகருவியாய நெஞசுதானே கலததறகருவியாய நிறறலின அது முடியாமை. (௯)

கஉ௬0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தீயில இட்டனன நெஞ்சினாககு— நிணததைத தீயினகண ணேயிட்டால அஃதுருகுமாறுபோலத் தஙகாதலனைக கணடால நிறையழிந துருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணாநது ஊடி நிறபேம எனல உண்டோ— அவா புணர யாமூடிப பினபு உணராது அநநிலையே நிறககடவே மெனறு கருதுதலுணடாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ஈணடு மிகநணுகுதல, எதிாபபடலுமாம. புணரவெனபது புணாந தெனததிரிநதுநினறது. யானததனமையேனுகலின எனககஃதிலலையாயிறறெ னபதாம. (௧0)

கஉஎ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைபபிரிவினகட்டலைமகனுநதலைமகளும வேட்கைமிக விஞன ஒருவரையொருவா காணடறகு விரைதல. தலைமகனபிரிவும தலைமகளா றறுமையும அதிகாரபபடடுவருகினறமையின, இருவரையுஞ்சுட்டிப பொதுவா கிய பனமைபபாலாறகூறினா. பிறரெலலாம இநநேத தலைமகனைநீனைநது தலை மகளவிதுமபுதலெனறுா. சுட்டிபபெயா சொலலுவாாகுறிபபொடு கூடியபொ ருளுணாததுவதலலது தானெனறறகுப பெயராகாமையானும, கவிகூறறுய அதிகாரததுத தலைமகன உயாததறபனமையாறகூறபபடாமையானும, அஃது ஞாயனமையறிக. இதனுட்டலைமகளகூறறு நிறையழிவானிகழநததாகலின, அவவியைபுபறறி நிறையழிதலினபின வைககபபட்டது.

கஉ௬௧. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். ௧

தலைமகள காணடலவிதுமபிறறுசொலலியது.

இ-ள். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த;— அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என விரல்கட்டேய்ந்தன;— கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற— அதுவேயன்றி அவர்வருவழிபார்த்து எனகண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின, இவ்வாறாயும் அவர்வரவுண்டாயிற்றில்லை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் நுண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான்காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற்செய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப்பாயிற்று. (க)

**கஉ௬௨. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. ௨**

ஆற்றாமைமிகுதலின் இடையின்றிநினைக்கற்பாலையல்லை சிறிதுமறக்கலவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய் — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய்,—இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யான்மறப்பேனாயின்,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளை கழலவனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதுமபரியலையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிறந்துபடுகின்றவின்று. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம். (௨)

**கஉ௬௩. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். ௩**

இதுவுமது.

இ-ள். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் — இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்மூக்கந்துணையாகப் போயினார்— வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் — அவற்றையிகழ்ந்து ரண்டுவருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதில்லையாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (௩)

**கஉ௬௪. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ௪**

இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீங்கியகாமத்தராய் நம்மைப்பிரிந்துபோயவர் மேற்கூடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலை நினைந்து,— என்னெஞ்சு கோடுகொடு ஏறும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற்பணைத்தெழாநின்றது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காமவின்பநோக்காமையும் அதுமுடிந்துழி அதுவே நோக்கலுந் தலைமகற்கியல்பாகலின், கூடியகாமமொடென்றாள். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சின்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்துநின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (௪)

௧௨௬௫. காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ௫

தலைமகன்வரவுகூறி ஆற்றாயாய்ப் பசக்கற்பாலை
யல்லையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க — என்கண்களாருமவகை என் கொண்கனை யான் காண்பேனாக,— கண்டபின் என் மென்றோட்பசப்பு நீங்கும் —அங்ஙனங்கண்டபின், என்மெல்லியதோளின்கட்பசப்புத் தானே நீங்கும். எ-று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டு. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையானீங்காதென்பதாம். (௫)

௧௨௬௬. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன் ஒருநாள் வருக— இத்துணைநாளும் வாராதகொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக,—பைதல் நோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன்— வந்தால் பையுளைச்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட அவ்வமிழ்தத்தை வாயில்களைந்தானும் பருகக்கடவேன். எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. அக்குறிப்பு அவ்வொருநாளைக்குள்ளே இனி வரக்கடவநோய்களுங்கெடுப்பலென்பதாம். (௬)

௧௨௬௭ புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். கண் அன்ன கேளிர் வரின்—கண்போற்சிறந்த கேளிர் வருவராயின், — புலப்பேன்கொல் — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனோ,—புல்லுவேன்கொல்—அன்றி என்னாற்றாமைநோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ,— கலப்பேன்கொல் — அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயல்களையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன்! எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலென்றாள். மூன்றனையுஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், விதும்பலாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுகுவேனோவென்றுரைப்பாருமுளர். (௭)

௧௨௬௮. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து. ௮

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக — வேந்தன் வினைசெய்தலைப்புரிந்து வெல்வானாக,— மனை கலந்து மாலை விருந்து அயர்கம—யாமும் மனைவியைச் சென்றுகூடி ஆண்டை மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஆண்டாகுபெயர், "மங்கல மென்ப மனைமாட்சி" என்புழிப்போல. வினைசெய்தற்கண்வந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தன் முதலியவின்மையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வினைமுடியாமுன்கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள்கூற்றாக்கியுரைத்தார். தலைமகனைக் கூறாது வேந்தன்வெல்கவென்றும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கமென்றும் வந்த அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று. (௮)

௧௨௬௯. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்சென்ற தங்காதலர் மீண்டுவரக்குறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள் எழுநாள்போலச் செல்லும் — ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏழென்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, "ஒருவர்கூறை யெழுவருடுத்து" என்றாற்போல. தலைமகள்வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனான் இதுவுந்தலைமகள்கூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௯)

௧௨௭௦. பெறினென்னாம் பெற்றக்கா லென்னா முறினென்னா
முள்ள முடைந்துக்கக் கால். ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால் — காதலி நம்பிரிவினையாற்றாது உள்ளமுடைந்திறந்துபட்டவழி,— பெறின் என — நம்மைப் பெறக்கடவளாயின் என்,— பெற்றக்கால் என — அதுவன்றியே பெற்றாலென்,— உறின் என — அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென், இவையொன்றானும் பயனில்லை. எ-று.

இம்மூன்றும் உடம்பொடுபுணர்த்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின். அதற்குமுன்னே யான்செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள்கூற்றாயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமையறிக. (௧௦)

கஉஅம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர்குறிப்பினை யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகன்வந்துகூடியவழி நிக ழுவதாகலின், அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிக்கவிறுப்புதுவதுபனனுளுமபாராட்டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள் குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச்சொல்லியது.

இ-ள். கரப்பினும்— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிகந்து—அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து—நின் உண் கண் உரைக்கலுறுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக.எ-று.

கரத்தல் நாணுடைமையால். தனகட்பிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவுறுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. உ

நாணால் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி அவன்றோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட்பேதைக்கு — என்கண் ணிறைந்தவழகினையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நின்பேதைக்கு— பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ் வளவன்றி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேற்றி அதற்கஞ்சுதலான்,இவ்வாறுகூறினன்.(உ)

கஉஎ௩. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல— கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாநூல்போல—மடந்தை அணியில் திகழ்வது ஒன்று உண்டு— இம்மடந்தையதணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்ற தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானாயவழகு. அதனகத்துக்கிடத்தலாவது அதனோடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன், நீயறிந்துகூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (௩)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையது முகிழ்ப்பினுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல — பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு — நின்பேதை என்னொடு நக்க கருத்து நகையது முகிழ்ப்பினுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர் குறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது.

௧௨௭௫. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ௫.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம் — நெருங்கிய வளைகளையுடையாள் என்கணில்லாததொன்றனையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னை மறைத்துப்போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து — என்மிக்க துயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானும் உடன்போக்குட்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத் தீங்கு விளைதலானும் அது தான்றீர்திறம்பெருமையானும் உள்ளதாயது. மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். நீயது செய்தல் வேண்டுமென்பதாம். (௫)

௧௨௭௬. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. ௬

தலைமகன் குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவினாய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாம் கிழுமவண்ணங் கலக்கின்ற கலவி — அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன்பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத்து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாற்செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னாதாகாநின்றதென்பதாம். (௬)

௧௨௭௭. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந்துறைவன் தணந்தமை — குளிர்ந்த துறையையுடையவன் நம்மை மெய்யாற்கூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை — நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன் குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று.

கருத்து நிகழ்ந்ததாகலிற்றணந்தமையென்றும், யானறெளியவுணர்தற்கு முன்னே தோள்கள் மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னையுணர்வுடைத்தாக்கியுங்கூறினாள். (எ)

௧௨௭௮. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ

இதுவுமது.

இ-ள். எஙகாதலா செனருா நெருநறறு — எஙகாதலா பிரிநதுபோயினுா நெருநறறே,— யாமும் மேனி பசநது எழுநாளேம— அபபிரிவிறகு யாமும் மேனிபசநது ஏழுநாளுடையமாயினேம. எ-று.

நெருநறறுசசெயத தலையளியாற பிரிவு துணியபபடடதென்பாள நெருநறுச்செனருனென்றும, அதனையுறறுசசெலகினறது ஏழுநாளுணடாகலின் அனறே மேனிபசநததெனபாள மேனிபசநதெழுநாளேமெனறுங கூறினுள். இவவாறருற றலைமகனதுபிரிநறகுறிபபினையுணாததினறது. (௮)

௧௨௭௯. தொடிநோககி மென்றோளு நோககி யடிநோககி
யஃதாண டவளசெய தது. ௯

தலைமகளகுறிபபறிநத தோழி அதனைத தலைமகறகறிவிததது.

இ-ள். யானதுதெளிவிததவழித தெளியாது,— தொடி நோககி— அவா பிரிய யானீணடிருபபின இவை நிலலாவெனத தனருெடியை நோககி, — மென றோளும நோககி — அதறகேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றோள் களையுநோககி,— அடி நோககி— பினனிவவிரணடும நிகழாமல நீரநடநது காததலவேணடுமெனத தனனடியையுநோககி, — ஆணடு அவள செயதது அஃது — அஙஙனம அவளசெயத குறிபபு உடனபோககாயிருநதது. எ-று.

செயதகுறிபபுச செயதறகேதுவாய குறிபபு. அஃதெனருள, செறிதொடி செயதிறநதகளளமெனருளுகலின. பிரிதறகுறிபபுணடாயின அஃதழுஙகுதல் பயன. (௯)

௧௨௮௦. பெண்ணினுற பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினுற்
காமநோய சொலலி யிரவு. ௧௦

தலைமகனபிரியாமைககுறிபபினைததோழிககறிவுறுததது.

இ-ள. காமநோய கணணினுற சொலலி இரவு — மகளிா தஙகாமநோயினைத தோழியாகருமவாயாறசொலலாது கணணினுறசொலலி அதுதீக்க வேணடுமெனறு அவரையிரவாது உடனபோதலகுறிததுத தமமடியினையிரத் தல— பெணணினுல பெணமை உடைதது எனப— தமககியலபாகிய பெண மைமேலும ஓாபெணமையுடைததெனறு சொலலுவர் அறிநதோா. எ-று.

தலைமகளதுடனபோதறறுணிபு தோழியாறறெளிநதாளுகலின, தனபிரிவின் மைககுறிபபினையறிவுறுபபான, அவளபெணமையினைப பிறாமேலிடடு வியந துகூறியவாறு. (௧௦)

௧௨௯-ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந தலைமகளுமபுணாசசிககணணே விரைதல. மேற் புணாசசிமிகுதிபறறித தலைமகனபிரிதறகுறிபபறிவுறுததததலைமகள அவனமாட் டே நிகழாது வேடகைமிகவினுறபினனுநதனகணணே நிகழதலான, இது குறி பபறிவுறுததலினபின வைககபபடடது.

௧௨௮௧. உள்ளக களிததலுங காண மகிழ்தலுங்
களளுககில காமததிற குணடு. ௧

பிரிதற்குறிபபினளுகியானுேடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிககுத தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும—நினைநததுணையானே களிப்பெயதலும— கா ண மகிழ்தலும்—கணடதுணையானே மகிழவெயதலும்— களளுககு இல கா மததிறகு உணடு—களளுணடாக்கிலலை, காமமுடையாக்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழதல அஃதழிநதது. இவவிரணடுமே உணடு ழியலலதினமையிற களளுககிலலெனறாள. உணடெனபது இறுதிவிளககு. அப பெற்றிததாய காமமுடைய யான புலததல யாணடையதெனபதாம. (க)

கஉ௮உ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும நிறைய வரின—மகளிாககுக காமம பனைய ளவினும மிகவுணடாமாயின,— தினை ததுணையும ஊடாமை வேணடும— அவ ரால, தமகாதலரோடு தினையளவுமூடுதலசெயயாமை, வேணடபபடும. எ-று.

பனைததுணையுமெனபுழி ஐநதனுருபு விகாரததாறறொககது. ஊடின வருதத மிகுமெனப் பிறாககுறுதிகூறுவாளபோனறு, தனவிதுமபுக கூறியவாறு. (உ)

கஉ௮௩. பேணாது பெடபவே செயயினுங கொணகனைக
காணா தமையல கண். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். பேணாது பெட்பவே செயயினும—நமமையவமதிததுத தான வேண டியனவே செயயுமாயினும,— கொணகனைக் கண காணாது அமையல—கொ ண்கனை எனகணகள காணாதமைகினறனவிலலை. எ-று.

தனவிதுமபுக கணகணமேலேறறபபடடது. அததனமையானொடு புலககு மாறெனனையெனபதாம. (௩)

கஉ௮௪. ஊடறகட சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடறகட சென்றதென் னெஞசு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,— ஊடறகண சென்றேன—காதலனைக காணுமுன அவாசெயத தவறறைத தனனொடுநினைநது யானவரோடூடுதறகணணே சென றேன்,—என்னெஞசு அது மறநது கூடறகண செனறது— கணடபின என னெஞசு அதனை மறநது கூடுதறகணணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழதலநினைததநெஞசிறகுமொததலின, அது மறநதெனறாள. அச்செ லவாற பயனெனனெனபதுபட நினறமையின், மன ஒழியிசைககண வநதது. அவ்வெலலையிலே நெஞசு அறைபோகலான, அது முடிநததிலலையெனபதாம.

கஉ௮௫. எழுதுங்கால் கோலகாணுக கண்ணேபோற கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடதது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள. எழுதுஙகால கோல காணுக கணணேபோல—முனனெலலாங்கண் டிருநதும் எழுதுங்காலத்து அஞசனககோலினியலபுகாணமாட்டாத கணணே போல,—கொணகனபழி கணடவிடத்துக் காணேன்— கொணகனது தவறு காணுதவிடததெலலாங்கண்டிருநது அவனைக்கணடவிடததுக் காணமாட்டே ன். எ-று.

கோல் ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (௫)

௧௨௮௬. காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால் தவறாய காணேன் — கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன் றவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்,— காணாக்கால் தவறல்லவை காணேன் — காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன். எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நாணின்றொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்திலேனென்பதாம். (௬)

௧௨௮௭. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல் — தம்மையீர்த்துக்கொண்டுபோதலறிந்துவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாய்வார்செயல்போல,— பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என — புலவி முடிவுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்துபெறுவதென்! எ-று.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புரைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லையென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடுநீருட்பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற்புலந்து முடியாமையறிந்தேன் இனி அதுசெய்யற்பாற்றன்றெனவுரைக்க. (௭)

௧௨௮௮. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. ௮

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதுப்பறிந்த தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கள்வ — வஞ்சகா,— களித்தார்க்கு இளித்தக்க இன்னா செயினும் கள்ளற்றே — தன்னையுண்டுகளித்தார்க்கு இளிவரத்தக்க இன்னாதவற்றைச் செயினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்ளுப்போலும் — நின் மார்பு — எங்கட்கு நின் மார்பு. எ-று.

அவ்வின்னாதன நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மையென்றிவை முதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்றதென்பதாம். கள்வவென்றதும் அதுநோக்கி. (௮)

௧௨௮௯. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். ௯

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன்
சொல்லியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெல்லிது — காமவின்பம மலரினுமெல்லிதாயிருக கும்,— அதனசெவவி தலைப்படுவாா சிலா— அங்ஙனம மெல்லிதாதலையறிநது அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகததுச சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசசெவவியழிவதாய மலா எல்லாவறறினும மெ ல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறபபினகண வநதது. குறிப்பும, வேட கையும், நுகர்சசியும, இனபமும, ஒருகாலத்தினகணணேயொததுநுகாதறகு ரியாரிருவா அதறகேறற இடனுங காலமும உபகரணஙகளும பெறறுக கூடிநு கரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைபபடுவாாசிலரொனறும, அவறறுள யாதா னுமொனறனுற சிறிது வேறுபடினும வாடுதலின மலரினுமெல்லிதெனறுங்கூ றினன. குறிபபொவவாமையின யானதுபெறுகினறிலேனெனபதாம. தலைமக ளூடறீாவது பயன. (௯)

௧௨௯0. கண்ணிற றுனித்தே கலஙகினுள் புலலுத
லெனனினுந தானவிதுப புறறு. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கணணின துனிததே— காதலி முனனெருஞானறு புலலலவிதுபபி னசெனற எனனெடு தனகண மாததிரததானுடி, — புலலுதல எனனினும னா விதுபபுறறுக கலஙகினுள — புலலுதலை எனனினுநதானவிதுமபலால ததனையும அபபொழுதே மறநது கூடிவிடடாள, அதனுல யானிததனமை னுகவும் விதுபபினறியூடிநிறகினறவிவள அவளலலள. எ-று.

கணமாததிரததானூடல சொனனிகழசசியினறி அது சிவநததுணையேயாதல. ளாயின இஙஙனமூடறகணீடாளெனபது பயன. (௧0)

க௩0ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுணடாயவழியும புலககககருதாது புணாசசிவிதும் னற நெஞசுடனே தலைமகள புலததலும, தலைமகன புலததலுமாம. அதிகா றைமையும இதனுனே விளஙகும.

௧௨௯௧. அவாநெஞ சவாக்காதல கண்டு மெவனெஞசே
நீயெமக காகா தது. ௧

தலைமகனகடடவறுணடாயவழியும புலவிகருதாத
நெஞசிறகுத தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். நெஞசே— நெஞசே, — அவா நெஞசு அவாககு ஆநல கணடும— ருடையநெஞசு நமமை நினையாது அவாககாயநிறறலகணடுவைததும,— மககு ஆகாதது எவன— நீயெமககாய நிலலாது அவளை நினைததறகார ம யாது! எ-று.

அவாககாதல அவாகருதியதறகுடமபடுதல. எமககாகாததெனறது புலவிக மபடாமையை. ஒருகருமததைதத தாமாகவறிநது செயயமாடடாதாா செ ாளைககணடாயினுஞசெயவா, நீயதுவுஞசெயகினறிலையெனபதாம. (௧)

௧௨௯௨. உறாஅ தவாககணட கண்ணு மவரைச
செறாஅரெனச சேறியென் னெஞசு. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறாதவர்க் கண்டகண்ணும்—மேலும் நம்மாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும்,— செறாரென அவரைச் சேறி— நாஞ்சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கருதாச்சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (௨)

கஉகூ௩. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்— என்மாட்டு நில்லாது நீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம்— கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லென்பதோ— கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்தில்லையென்னுநினைவோ, நின்னியல்போ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீபண்டேபயின்றதென்பாள் பெட்டாங்கென்றும், தானிதுபொழுது மானமில்லாகலிற் கெட்டாரென்றுங்கூறினாள். பின்னென்பது ஆண்டுப்பொருட்டு. செலலென்பது ஆகுபெயர். ஒல்கிடத்து பயிலாவுணர்வில்லார் தொடர்பாயிற்று நின்றொடர்பென்பதாம். (௩)

கஉகூ௪. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வாரியார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செய்து மறுகத் துவ்வாய— நீயவரைக்கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதுவதல்லது அவர்தவறுநோக்கி முன்புலவியையுண்டாக்கி அதனையளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய்,—இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார்—ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோடெண்ணுவார் யார்! யானதுசெய்யேன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உரையசை. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிவிதுப்பலின், இவ்வாறு கூறினாள். (௪)

கஉகூ௫. பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ௫

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். பெறாமை அஞ்சும்— காதலரைப் பெறாதஞான்று அப்பெறாமைக்கஞ்சாநின்றது,— பெறின் பிரிவு அஞ்சும்—பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரிவினையுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,— என்னெஞ்சு அறா இடும்பைத்து—ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிடும்பையையுடைத்தாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெறுவைத்துக் கலவியிழத்தலை உறுதியன்றென்னுங்கருத்தான் வாயினேர்கின்றாளாகலிற் பெறாமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுமிவர்பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெறிற்பிரிவஞ்சுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின எஞ்ஞானறுமருவிடும்பைத்தென்றுங்கூறினள். (௫)

கஉ௬௬. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு இருந்தது— என்னெஞ்சு ரண்டிருந்தது,— தனியே இருந்து நினைத்தக்கால — காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளை யானறனனெஞ்சொடு நினைத்தக்கால,— என்னைத் தினிய— அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. எ-று.

என்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்கு காறருமைசெய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (௬)

கஉ௬எ. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறக்கல்லா என மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு— தன்னைமறந்த காதலரைத் தான்மறக்கமாட்டாத என்மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி,— நாணும் மறந்தேன்— என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாணடனையும் மறந்துவிட்டேன். எ-று.

மாணாமை ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணாவழி மறக்குந்தவற்றைக் காணாவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான்றுங்கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டாற்போனறொடுங்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சிவிதுமபலின், அதனைமறந்தேனென்றாள். (எ)

கஉ௬அ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்க் காதல் நெஞ்சு — உயிர்மேற்காதலையுடைய என்னெஞ்சு,— எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நம்மையெள்ளிச்சென்றொன்று நாமுமெள்ளுவேமாயிற் பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதி,— அவர் திறம் உள்ளும — அவர்திறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எள்ளுதல் வாயின்மறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையானும், நாணும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிறக்குஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமையானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (அ)

கஉ௬௯. துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல வழி. ௯

உணர்ப்புவயினவாரா வூடற்கட்டலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு —ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்தவழி, அதுநீக்குதற்கு,— தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,—துணையாவார் யாரோ—வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவனையன்பிலனென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதுப்பல். ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதுற்றுவிடுதலேயுள்ளதெனப்தாம். (௯)

கரு௦௦. துஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல வழி. ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலார் தமர் அல்லர் தருசம—அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறனொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்றதென்னென்பதாம். (௧௦)

கரு௧ ம் அதி.— புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கரு௦௧. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. ௧

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு
அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம்—அங்ஙனம்புலந்தார்க் காதலொயதுமல்லனோயினை யாஞ்சிறிதுகாணக்கடவேம்,—புல்லாது இராப் புலத்தை—நீயவரைவிரைந்துசென்று புல்லாதே இதனொழிலைமேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய். சிறிதென்றுள், புலவியைநீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம் "கடம்பூண்டொரு காணீவநதை" என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிகுதி. புலந்தியென்பதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள்வழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவருஞ்சிறிதுற்றறிதலவேண்டுமென நகையாடி நேர்வித்தவாறு. (௧)

கரு௦௨. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல். ௨

புலவியொழிந்து வாயினேருமவகை
அவள்சொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைந்தற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செய்தற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல்போலும்,—சிறிது நீள விடல் அது மிக்கற்று—இனி அதனையவ்வளவிற்சிறிதுமிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின்மிக்காற்போலும். எ-று.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுநதகுறிபபழுங்குமளவுஞ செயதல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறுள, நோவிககினறுளாகலின. உபபுமிக்க வழித துயபபது சுவையினறுறுறபோலப புலவிமிககவழிக கலவி இனபமன் றுமெனறமையின, இது பணபுவமை. (உ)

கஉ0௩. அலநதாரை யலலனோய் செயதற்றுற றமமைப
புலநதாரைப புலலா விடல. ௩

பரததையரிடததுநினறும வநத தலைமகனொடு
தலைமகள புலநது சொலலியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாரைப புலலா விடல— தமமைபபெறுது புலநத மகளிரைப புலவிநீககிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரை அலலல நோய் செயதறறு—பணடே துனபமுறறழிநதாரை அதனமேலும மிககதுன பததினைசசெயதாற்போலும. எ-று.

பிறாபாறசேறலின றமமைபபெறுது புலநதுஷயிருககினற பரததையரைப போயப புலவிநீககிப புலலீராயின, அவராறறுறெனபதாம. (௩)

கஉ0௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வளளி முதலரிந தறறு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — நுமமோடூடிய பரததையரை ஊடலு ணாததிக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதறறு—பணடே நீா பெறுது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாறபோலும. எ-று.

நீா பரததையரிடததிராயவழி எமபுதலவரைககணடாறறியிருககறபாலமாய யாம நுமமோடூடுதறகுரியமலலம, அனமையின எமமையுணாததலவேணடா, உரியராயூடிய பரததையரையே உணாததலவேணடுவது, அதனால ஆணடுச செனமினெனபதாம். (௪)

கஉ0௫. நலததகை நலலவர்க கேளா புலததகை
பூவன்ன கண்ணு ரகதது. ௫

தலைமகளைப புலவிநீக்கிக கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். நலததகை நலலவாககு ஏா — நறகுணஙகளாற்றகுதியுடையராய தலைவாககும அழகாவது — பூ அனன கணணா அகததுப புலததகை— தமபூவனனகணணாநெஞசினகண நிகழும புலவிமிகுதியனறே. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தவறிலலாக்கும புலவி இனிதென பான, நலததகைநலலவாககுமெனறுன. அழகு இனபபயனைததலைபபடுதல. தானுகாநதவினபததிறகேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (௫)

கஉ0௬. துனியும புலவியு மிலலாயிற காமங

கனியுங கருககாயு மறறு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும இலலாயின—முதிாநதகலாமாகியதுனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும இலலையாயின்,—காமம கனியும் கருககாயும் அறறு— காமம செவ்விமுதிாநதபழமும் இளஙகாயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறமெலலேத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றனியில்லேயாயிற்கனியபறறென்றும், கட்டிளமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித் தனருகலிற புலவியிலலேயாயிற கருக்காயறறென்றுங்கூறினன. இவ்விரண் டும வேணடுமெனறு வியநதுகூறியவாறு. (௬)

கஙா0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணாவது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புணாவது நீடுவது (கொல) அனறுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,— ஊடலின ஓர் துனபம் உண்டு —இன்பததிறகினறியமையாத ஊடலின்கணணேயும் ஒருதுனபநிகழும். எ-று.

எனறெனனுமெசசததிறகுக கருதலானெனபது வருவிக்கபபட்டது. சிறப் புமமை விகாரததாறறொககது. கொலலெனபதனே நீடுவதெனபதனுடனுங்கூ டடுக. ஆறுகெனபது அசைநிலே. ஊடல கூடறகணவினைவிததலகூறியவாறு.

கஙா0அ. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. அ

உணாபபுவயினவாராவூடறகடடலேமகன தலேமகளோடு புலநது சொலலியது.

இ-ள். நொநதாரெனறு அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி—இவர் நம்பொ ருட்டாக நொநதாரெனறு அநநோவினேயறியுமனபுடையாரைப பெறுவழி— நோதல மறறு எவன—ஒருவா நோகினறதனுறபயனெனன! எ-று.

அறிதல ரணடேலேயினிதுணாதல. மறறு வினேமாறறினகண் வநதது. இவள் நஙகாதலியலலள, அனமையின இநநோவறியாள, அறியாமையின நாம் புலக் கினறதனுற பயனிலலேயெனத தனனுறறுமையுணாததியவாறு. (அ)

கஙா0௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும
வீழுநா கண்ணே யினிது. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நீருமநிழலதே இனிது—உயிாககினறியமையாத நீரும நிழலினகண் ணதே இனிதாவது, ஏனேவெயிலினகணணது ஆகாது,—புலவியும வீழுநாகண ணே இனிது—அதுபோலக கலவிககினறியமையாத புலவியும அனபுடையார் கணணே இனிதாவது, ஏனேயனபிலாாகண ஆகாது. எ-று.

நிழறகணிருநத நீா குளிாசசிமிககுத தாகநதணிததலின இனிதாயிறறு. வீழு நா ஆறறுமைககு நோதலுங கூடுதறகண வேடகையுமுடையராவாா. இவள நமமாடடு அவவிரணடுமினமையின இபபுலவிதானுமினனுதாகாநினறதென்ப தாம. (௯)

கஙாக0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடல உணஙக— தானூடறகணணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா ரோடு கூடுவேம் எனபது என்னெஞ்சம் அவா—விட்டிருக்கவலலாரோடு கூட ககடவேமெனறு என்னெஞ்சம் முயறறகேது தனனவாவே, பிறிதிலலே,எ-று.

அனபுமருளுமிலலாதாரை உடையனொனறும அவரோடியாஙகூடுவமென்று ங்கருதி அதறகு முயறல் அவாவுறறாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெ னறான். காரியஙகாரணமாகவுபசரிக்கபபடடது. இககூட்டம முடியாதெனப தாம். (௧௦)

---

௧௩௨ ம் அதி. — புலவி நுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுககமென விரியும. அஃதாவது தலைமகனுந்தலைமக ளுமஒரமளிககட்கூடியிருநதுழி அவனமாட்டுப புலததறகாரணமிலலையாகவுங காதல கைம்மிகுதலான நுணணியதோர்காரணமுளதாகவுட்கொணடு அதனை யவனமேலேறறி அவள புலததல. காரணததினுணுககம காரியததினமேனின றது. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௧௩௧௧. பெண்ணியலா ரெலலாருங கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின மாரபு. ௧

உலாபபோயவநத தலைமகன பளளியிடததானகத
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். பரத்த—பரததமையுடையாய,— பெணணியலா எல்லாரும கண ணிற பொதுவுணபா — நினனைப பெணணியலபினையுடையாா யாவருநதஙக ணணாற பொதுவாகவுண்பா,—நின மாரபு நண்ணேன—அதனால அவாமிசசி லாய நினமாாபினைப பொருநதேன. எ-று.

கற்புநாணமுதலியநறகுணஙகளினமையிற பரததையாக்குளளது பெணணி யற்கைமாததிரமேயெனறுஙகருததாற பெணணியலாரொனறாள. பொதுவாக வுணடல தனசேரிசசெலவின முறையானனறி ஒருகாலததொருஙகுநோககு தல. அதுவுமோாகுறறம. தானோககியினபுறறவாறே அவருநோககியினபுறுவ ரெனவாசஙகிதது அவாபாறபொருமையெயபதுதலின, நுணுககமாயிறறு. (௧)

௧௩௧௨. ஊடி யிருந்தேமாத தும்மினர் யாநதம்மை
நீடுவாழ கெனபாக கறிந்து. ௨

தலைமகனிககததுச சென்ற தோழிககுத தலைமகள
பளளியிடதது நிகழநதது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருநதேமாத தும்மினா—யாநதம்மோடூடியுரையாடாதிருநதே மாகக் காதலா தும்மினா,— யாம் தமமை நீடு வாழகெனபாககு அறிநது— அதுநீஙகித தமமை நீடுவாழகெனறுரையாடுவேமாகக கருதி. எ-று.

தும்மியககால வாழததுதல மரபாகலான, உரையாடலவேணடிறறெனப தாம. இயலபானிகழநத தும்மலைக குறிபபானிகழநததாகக கோடலின, நுணு க்கமாயிறறு. (௨)

௧௩௧௩. கோட்டுப்பூச் சூடினுங காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. ௩

தலைமகளபுலவிககுறிபபினைக கணடு நீவிாகூடியொழுகாநிறக
வும் இது நிகழதறகுக காரணம யாதெனற தோழி
ககுத தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடினேனாயினும்,—ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும்— நும்மாற்காதலிக்கப்பட்டாரொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கும், இதற்கனமையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வளையமாகச்சூடினுமெனபதாம், "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்" என்றார் பிறரும். இனியமமருதநிலத்துப் பூவன்றி வேறுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூடினேனாயினும் எண்டையாள பிறளொருத்திக்கு அவவேறுபபூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளுமெனினுமமையும். (௩)

கக௧௪. யாரினுங் காதல மெனறேனா வூடினாள்
யாரினும யாரினு மென்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேனா — காமநுகாதற்குரியவிருவராயினோர் யாவரினும் யாம மிக்ககாதலையுடையேமெனபது கருதி யாரினுங்காதலமென றேனாக,—யாரினும யாரினும் என்று ஊடினாள்—நின்றோழி அது கருதாது, என்னறகாதலிக்கபபட்டமகளிாபலருள்ளும் நினகட்காதலுடையேனெனறே னாககருதி, அம்மகளிாயாரினும் எனகட்காதலுடையராயினீரென்றுசொல்லிப் புலநதாள். எ-று.

தலைமகளகருத்திறகுத் தனமைபபனமை உயாச்சிககணவந்தது. யானனபுமிகுதியாறசொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதலலது பிறிதுகாரணமிலலையெனபதாம். (௪)

கக௧௫. இம்மைப் பிறப்பிற பிரியல மெனறேனாக
கண்ணிறை நீர்கொண்ட னள். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். இம்மைப் பிறப்பிற பிரியலம் எனறேனா — காதன்மிகுதியான இம்மையாகியபிறப்பினகண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக,—கண் நிறை நீர் கொண்டனள்— அதனை ஏனைமறுமையாகியபிறப்பினகட்பிரிவலெனனுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள் தனகண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள்.எ-று.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது எனபாறற வறிலலையெனபதாம். (௫)

கக௧௬. உள்ளினே னென்றேனமற றென்மறந்தீ ரென்றெனனைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினேன் என்றேன்—பிரிந்தகாலத்து நின்னையிடையின்றி நினைந்தேனென்னுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்;— மற்று என்மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் — என, அதனை ஒருகால்மறந்து பின்னினைந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்தீரென்றுசொல்லி முன்புல்லுதற்கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான் மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (௬)

கங௧எ. வழுத்தினு டும்மினே னாக வழிததழுதாள்
யாருள்ளித தும்மினீ ரென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனுக வழுததினுள— கூடியிருககின்றவள யானறுமமினேனுகத் தனனியறகைபறறி வாழததினுள,— அழிதது யார உளளித தும்மினீர எனறு அழுதாள— அஙஙனம வாழததிய தானே மறிதது, நுமமைநினைத்து வருநதுகினற மகளிருள யாவாநினைததலாறறுமமினீரொனறு சொலலிப புலநதழுதாள. எ-று.

வாழததலொடு புலததல இயையாமையின, அழிததெனறுன. அனபுடையார நினைத்தவழி அநநினைககபபட்டாாககுத் தும்மறுனறுமெனபது மகளிாவழககு. இவவழககை உளவழககாகக் கருதிப புலநதாளெனபதாம். (எ)

கங௧அ. தும்முச செறுபப வழுதா ளுமருள்ள
லெமமை மறைததிரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச செறுபப — எனககுத தும்மறுனறியவழி யாருளளிதது தும்மினீரொனறு புலததலையஞசி, அதனை யானடககினேன, அஙஙனமடககவும், —நுமா உளளல எமமை மறைததிரோ எனறு அழுதாள—நுமா நுமமை நினைததலை எம்மைமறைககலுறறீரோவெனறு சொலலிப புலநதழுதாள. எ-று.

தும்முவெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. செறுபபவுமெனபுழி இறநதது தழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறெககது. எமமையெனபது நுமமோடியாதுமியைபிலலாதவெமமையெனபதுபடநினற இசையெசசம. இதனை வடநூலார காகுவெனப. தும்மினுங்குறறம ஒழியினுங்குறறமாயககாற செயறபாலதியாதெனபதாம. (அ)

கங௧௯. தன்னை யுணாததினுங் காயும பிறாககுநீ
ாிநநீர ராகுதி ரென்று. ௯

இதுவுமது.

இ-ள. தனனை உணாததினும் காயும—இவவாறறுனுடைய தனனை யான பணிநதுணாததுங்காலும வெகுளாநிறகும, — பிறாககும நீா இநநீரா ஆகுதிா எனறு—பிறமகளிாககும அவருடையவழி இவவாறே பணிநதுணாததுநீாமையையுடையீராகுதிரொனறு சொலலி. எ-று.

இவள தெளிவிததவழியுந தெளியாளெனபதுபறறி எனமேலேறறிய தவறறை உடமபடடுப பணிநதேன, பணிய அதுதானும புலததறகேதுவாய முடிநதது, இனியிவண மாட்டுச செயயததகுவதியாதெனபதாம. (௯)

கங௨0. நினைத்திருந்து நோககினுங காயு மனைததுநீா
யாருளளி நோககினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைதது இருநது நோக்கினும காயும்— எனசொறகளுஞ்செயலகளுமபறறித தான வெகுடலான, அவற்றையொழிநதிருநது தனனவயவஙகளதொபபினமையை நினைநது அவறறையே நோக்கினும், எனனை வெகுளாநிறகும்,—அனைததும் நீா நோககினீா யாா உளளி எனறு—எனனவயவமனைத

தும் நோக்கினீர் அவறறதொபபுமையான எமமகளிரா கினைநதெனறு சொ
லலி. எ-று.

யான எலலாவவயவங்களாலும ஒருததியோடொததலகூடாமையின ஒன்று
லொருவராகப பலரையுநினைக்கவேணடும அவரெலலாரையும் யானறியச சொ
லலுமினென னுங்கருததால், அனைததுநோககினீர யாருள்ளியெனறுள. வாளா
விருததலுநகுறறமாயிறறெனபதாம். (௰)

கஙௗ ம அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அபபெறறிததாய ஊடலாற றமக்குக கூடலின்பஞ்சிறநதுழி
அசசிறபபிறகேதுவாய அவவூடலைத தலைமகளுவததலும தலைமகனுவததலுமா
ம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

கஙஉக. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல
வலல தவரளிககு மாறு. க

தலைமகள காரணமினறிப புலககினறமை கேடடதோழி
அஙஙனநீபுலககினறதெனனையெனறாட்கு அவள
சொலலியது.

இ-ள். அவாகுத தவறு இலலையாயினும, — அவாமாட்டுததவறிலலையாயி
னும,—அவா அளிககுமாறு ஊடுதல வலலது—நமககவாதலையளிசெயகினற
வாறு அவரோடுதலைவிளைகக வறறுகினறது. எ-று.

அவாகடகெனபது வேறறுமைமயககம. அளவிறநதவினபத்தராகலின் யானெ
யதறபாலதாய இததலையளி ஒழிநதாருமெயதுவரெனக கருதி அதுபொருமை
யான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம. (க)

கஙஉஉ. ஊடலிற றோன்றுஞ் சிறுதுனி நலலளி
வாடினும பாடு பெறும. உ

புலவாககாலும அததலையளி பெறலாயிருகக அஃதிழநது
புலவியானவருநதுவதெனனையெனறாடகு அவள
சொலலியது.

இ-ள். ஊடலின தோனறும் சிறுதுனி— ஊடலேதுவாக நங்கடடோனறு
கின்ற சிறியதுனிதனனால—நலலளி வாடினும பாடு பெறும— காதலாசெய
யுநலலதலையளி வாடுமாயினும பெருமையெயதும. எ-று.

தவறினறி நிகழகினறவூடல கடிதினீஙகலின அததுனபமுநிலலாதென்பாள
சிறுதுனியென்றும, ஆராமைபறறி நிகழதலின அதனான நலலளி வாடாதெ
ன்பாள வாடினுமெனறும, பினனே பேரினபமபயக்குமெனபாள பாடுபெறு
மெனறுஙகூறினாள. அது வருத்தமெனபபடாதெனபதாம. (உ)

கஙஉங. புலத்தலிற புத்தேளு ளுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர இயைநதன்னாரகத்துப புலததலின — நிலத்தொடு
நீாகலநதாறபோல ஒறறுமையுடையகாதலாமாடடுப புலத்தலபோல— புத

தேன் நாடு உண்டோ — நமக்கின்பந்தருவதொருபுத்தேளுலகமுண்டோ, இல்லை. எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலருந் தாங்கூடியமகளிரி யல்பினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள் நிலத்தொடுநீரி யைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்பயவாநின்றதென்பாள் புலத்தலிற்புத்தேணாடுண்டோவென்றுங்கூ றினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

௧௩௨௪. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை. ௪

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும் — காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணேயுள்தாம் — என் உள்ளம் உடைக்கும் படை — அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படை க்கலம். எ-று.

புலவியுளென்னுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக் கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமெ ன்றாள், அவற்றான் அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநீங்குந்திறங்கூறியவாறு.

௧௩௨௫. தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து. ௫

தலைமகளோடூடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனாய்த்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார் மென்றோள் அகறலின் — ஆட வர் தங்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போலவூடப்பட்டுத் தாம்விரும்புமகளி ருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாதவெல்லைக்கண் — ஆங்கு ஒன்று உடைத்து — அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து. எ-று.

உடையராயக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமுமெய்துவராகலின் அது மிகநன்று, மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்ததில்லையெ ன்னுங்கருத்தால், தவறிலராயினுமாங்கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினாய வின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரித்தென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின்றியூடியதூஉம் எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம். (௫)

௧௩௨௬. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும் உண்டது அறல் இனிது — உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்டதறுதல் இன்பந்தரும்;— காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது — அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னைத்தவறுபற்றி யூடுதல் இன்பந்தரும். எ-று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நானகனுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன. பசித்துண்ணுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இன்சுவைத்துமாம் அதுபோல அகன்றுகூடுமவழி ஆராதுமாயப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (சு)

கங்உஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார்—காமநுகர்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்றவர் வென்றாராவர், — அது கூடலிற் காணப்படும்—அஃதப்பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ-று.

தோற்றவர் எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட்பேரின்பமெய்தலின் வென்றாராயினார். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. யான்றுபொழுதுசாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (எ)

கங்உஅ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு—இதுபொழுது இவணுதல்வெயர்க்குமவகை கலவியின்கணுள்ளதாய இனிமையை — ஊடிப் பெறுகுவங்கொல்லோ—இன்னுமொருகால் இவளூடி யாம்பெறவல்லேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடம்பற்றி நுதல்வெயர்ப்பவென்றான். இனிமை கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறிதலானுயவின்பம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

கங்உகூ. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள் இன்னுமெம்மோடூடுவாளாக, — யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன்— அங்ஙனம் அவளூடிநிற்றற்கும் அதனையுணர்த்துதற்பொருட்டு யாமிரந்துநிற்றற்குங்காலம்பெறுமவகை இவ்விரவு விடியாதுநீட்டித்தலவேண்டுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோட்பொருள். மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலேயமையுமென்பதாம். (கூ)

கங்கூ0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்—காமநுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை நுகர்தற்குரியராவார் ஆராமைபற்றித் தம்முளூடுதல், — அதற்கு இன்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின் — அவ்வூடுதற்கின்பமாவது, அதனையளவறிந்து நீங்கித் தம்முட் கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம்முயக்கம். எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல். முதிராத தனியாயவழித் துன்பம் பயத்தலானும், முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின்பம் பயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பது பற்றிக் கூடி முயங்கப்பெறின் என்றான். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெறற்பாலேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம் பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவியென நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட் செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கன் முதல நிறையழிதலீறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர்வயின் விதும்பன் முதற் புணர்ச்சிவிதும்பலீறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடு புலத்தன் முதல ஊடலுவகையீறாயவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினாயநீக்கத்தினையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவராணையான ஒருகாலத்தோர் குற்றத்தானாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதெனக.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை
முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள்ளுவர்தங் *
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துரைத்தான் *
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனென்னு *
மன்னு முயர்நாமன் வந்து. *

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள *
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ — நூலிற் *
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன் *
றெரித்தவுரை யாமோ தெளி. *

(library stamp)

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சன்ம னெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோடு—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகு நற்பலகை உருத்திரசன்மா ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசன்மா ஒருவரோ டொப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி,— வானில் ஒருக்க ஓர்சொல் ஓவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவ்விடத்துள்ள புலவர்களுக்கெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஓவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-று.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்” என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவனென்னும் பெயருள், திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவனென்பது வண்மையையுடையனென்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள் போற் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தார்க்குக் கொடுத்தருள்செய்தவனென்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள் முதனிலை, அர் இறுதிநிலை, உ சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திரசன்மா உருத்திரனால் அடைந்த சன்மத்தையுடையவனென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாய் எங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடொப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் படர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனூன் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்குகின்ற இலைபோலும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நான்முகன் நாவில் நான்மறை பாடா— படைப்புக்காலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி,— இடைப் பாரதம் பகர்ந்தேன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிறபட்ட இக்காலத்திலே என் வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின் கண்ணதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நான்முகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினாள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதூஉம், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ங. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் — புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணர் புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மையதாய்—எக்காலத்தும் புதுமையழகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபினகுணங்களும், அலர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

௪. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் றான் மறைந்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாகத் தந்து உரைத்த நூன்முறையை—நான்முகன் றான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாயவதரித்து நான்குவேதங்களினுண்மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளதாகத் தமிழிற் றந்துகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை— சென்னி வந்திக்க—என்றலை வணங்குக,—வாய் வாழ்த்துக்—வாய் துதிக்க,—நன்னெஞ்சம் சிந்திக்க—நல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறுகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போல்வதன்றென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர் புலமையிற் றலைமையோனாகி விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி யென்னுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவர் பெருமான் றான் மேற்கொண்டசிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினான், "மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி" ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (௪)

கபிலர்.

௫. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட—மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே,— வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பா விரி—திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்— தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து—தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது நுனியின்கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுங்குணம்போலுங் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல் அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரித்தல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறளவெண்பாவில மிகப்பெரிய பொருள அடங்கி விளங்குகின்றதெனபதாம். இது சுருங்கியிருந்தும விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

சூ. மாலுங் குறளாய வளர்ந்திரண்டு மாணடியான
ஞால முழுது நயந்தளந்தான—வாலறிவின
வளளுவருந தங்குறளவெண் பாவடியால வையத்தா
ருளளுவவெல லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலும குறளாய வளர்ந்து இரண்டு மாண அடியால ஞாலம முழுதும நயந்து அளந்தான—திருமாலும குறளாயப பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால உலகமனைத்தையும விருமபி அளந்தான,— வாலறிவின வளளுவரும தம குறளவெணபா அடியால வையததார உளளுவ எல்லாம ஓர்ந்து அளந்தார— மெயயறிவினையுடைய திருவளளுவரும தமமினின்றுந்தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெணபாககுறளின இரணடுசிறிய அடிகளால அவவுலகமனைத்தினுமுளளோரால நினைக்கபபட்டவற்றையெல்லாம ஆராய்ந்து அளந்தார. எ-று.

உம்மையிரணடும, முறையே தேவரிற பெரியோனாகியவென்றும, மனிதரிற்சிறியராயக காணபபட்டவென்றும, பொருளபட நின்றன. உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும சொல்லுதலால, உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநிற்றலும சிறுமையும வருவிக்கபபட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும பேரடிகளால அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும, திருவளளுவருக்குத் தமமினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும் அது தன்னிலைநிற்றலும அதனசிற்றடிகளால அளவுபடாத நினைப்பின விடயங்களை அளத்தலும, சொல்லப்படுதலாலும, வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சூ)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லாறு வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

இ-ள். தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளனைத்தையும அறிந்து—தண்டமிழின வெணகுறளால் ஆறு அறம் முதலா அந்நான்கும் ஏனோருக்கு ஊழின உரைத்தாற்கும— தண்ணிய தமிழினகண குறள்வெணபாக்களால விட்டுநீங்குதல கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருளகளையும அவற்றையறியாதவர்களுக்கு அவர் எளிதினறிய முறையாற சொல்லியருளிய திருவளளுவருக்கும—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

க்கும—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எதிாநனறி யாது செயயும்? செயககிடநதது ஒனறும இலலை,—வாழி—அவரும அதுவும வாழக.எ-று.

ஆனுமை நீஙகாமை. தானே முழுதுணாநதெனவே, ஆசாரியராயிருநது பிறாறிவிகக அறிநதிலரொனறதாயிறறு. முழுதுமெனறுமுமமை தொக்கது. ஒணமை இனிமைமேனினறது. முறை நூலினமுபபொருளகளின கிடக்கை யொழுஙகு. நாயனாரகொடைசசிறபபுச சொலலியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந் நானகின
றிறநதெரிநது செபபிய தேவை—மறநதேயும
வளளுவ னெனபானோ பேதை யவனவாயசசொற
கொளளா ரறிவுடை யாா.

இ-ள். அறம பொருள இனபம வீடு எனனும அநநானகின திறம தெரிநது செபபிய தேவை—அறமுதலாகச சொலலபபடட அவவேதபபொருளகளாகிய நானகனது கூறுபாடடையும தெரிநது உலகததாாககுச சொலலிய தேவனை—மறநதேயும வளளுவன என்பான பேதை—மறநதாயினும ஒருமனிதனாக உட்கொணடு வளளுவனெனறு சொலலுதறகு ஒருவனுளனாயின, அவன் அறிவிலலாதவனாவன,—அவன வாயச சொல அறிவு உடையாா கொளளார்—அவனது வாயிறபிறநத அசசொலலை அறிவுடையாா கொளளாா. எ-று.

அறமுதலியவறறின கூறுபாடு அவறறினது தொகை வகை விரிகள. மறநதேயுமெனறதனால, நினைபபுடன சொலலுவோன பேதையிற பேதையாமென்றதாயிறறு. முனனும் பினனுமுளள பாடடுககளில இபபெயா தெயவததனமையைக குறிபபிககுமபடி நனகுமதிதது உயாததிச சொலலபபடுதலால, ஒருமனிதனாகவுட்கொணடெனபது வருவிககபபடடது, அனறி ஒலிக்குறிபபினாலே சாதியிழிவு தோனற வளளுவனெனபானெனினுமமையும. இககுறிபபொலியை வடநூலாா காகுசுரமெனபா. தெயவபபுலவரை அவமதிபபினிழிவு சொலலியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒனறே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயததார்—நனறென
வெபபா லவரு மியைபவே வளளுவனா
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயததாா ஒனறே பொருள எனின வேறு எனப — அறுவகைமதத்தோரும் ஒருமதததாா தமது நூலிலே உலகமும உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருளகள் ஒனறேயெனறு நாட்டுவராயின, மறறொருமதததாா தமது நூலிலே அதனை மறுதது அவை வேறுமெனறு நாடடுவா,—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படி வேறெனறு நாட்டின, பினனொருமதத்தாா அதனை அனறெனறு மறுபபா; ஆதலால, சமயநூலகளெலலாம இவ்வாறு மறுககபபடுகினறன.—வளளுவனாா முப்பால மொழிநத மொழி நனறு என எபபாலவ

ரும் இயைப— திருவளளுவராலே முபபாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்றென்று கொள்ளுதறகு எவவகைபபட்டபகுதியோரும உடனபடுவா. எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம, பதஞசலிமதம், கபிலமதம, கணாதமதம, அக்ஷபாதமதம, அனறிச சைவ வைணவமுதலியவற்றைக கூறினுமாம். எசசமயததாருமெனறது எபபாலவருமெனறதறுல, வேதததுக்கு உடபட்ட சமயததாரோயனறிப புறபபட்ட சைனம, பௌததம முதலிய மதததாரும, பலவகைபபட்ட சாதியாரும, தேசததாரும, காலததாரும, பிறரும, தழுவபபடுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமெனறபடி. (௯)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

௧0. மும்மலையு முநநாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முததமிழு முககொடியு—மும்மாவுந
தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற றாரன்றே
பாமுறைதோ வளளுவாமுப பால.

இ-ள். வள்ளுவா பா முறை தோ முபபால—திருவளளுவரது பாககளினமுன்பின முறைதெரிதறகிடனுகிய திருககுறளானது,—மும்மலையும—கொலலிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனபபடுகினற மூனறுமலைகளையும— முநநாடும—குடநாடு புனனாடு தெனனாடு எனப்படுகினற மூனறுநாடுகளையும—முநநதியும்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகினற மூனறுநதிகளையும்—முபபதியும—கருவூா உறையூா மதுரை எனபபடுகினற மூனறுபதிகளையும—மும்முரசும—மஙகலமுரசு வெறறிமுரசு கொடைமுரசு எனபபடுகினற மூனறுமுரசுகளையும்—முததமிழும—இயறறமிழ இசைததமிழ நாடகததமிழ எனபபடுகினற மூனறுதமிழகளையும—முககொடியும — விறகொடி புலிககொடி மீனககொடி எனபபடுகினற மூனறுகொடிகளையும—மும்மாவும— கனவட்டம் பாடலம கோரம எனபபடுகினற மூனறு குதிரைகளையும்—தாம் உடைய மனனா தடமுடிமேல தாா அனறே — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபாணடியா எனபபடுகினற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளினமேலுஙகொளளபபட்ட மாலையனறே. எ-று.

அனறேயெனறது பலரறிதேறறம. முபபால் ஆகுபெயா. மும்முரசும முததமிழும அம்மூவரசாககும பொதுமையவாயினும, இமமுறையுரிமை அவாகுடிமரபிறகு இயைநதனபோலும. அரசாமூவரும மேறகொணட சிறபபுச சொலலியபடி. (௧0)

மருத்துவன்றமோதரனார்

௧௧. சீந்திநீர்க கண்டந் தெறிசுககுத தேனளாய
மோந்தபின் யாககுந தலைக்குத்தில—காநதி
மலைககுத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைககுத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காநதி மலைககுததும மால் யானை—தன்பகையென வெகுணடு மலையைக் குததுகினற பெரிய களிறுபோலுளள அரசனே,—சீநதிநீாககண்டம்

தெறி சக்குத தேனை அளாய் மோநதபின யாக்கும் தலைகுத்து இல்—சீநதி நீாசசருககளையும சிதைக்கபபட்ட சுக்கையும் தேனெடு கலநது மோநத பின அதனல தலைகுத்துடையோா யாவாக்கும தலைகுத்து இலலையாகும். —வளளுவா முபபாலால சாததறகுத் தலைக்குததுத தீாவு— திருவள்ளுவா அருளிசசெயத முபபாலினலே சீததலைச்சாத்தனர்கருத தலைக்குததது இலலையாயிறறு. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால, ஆகுபெயா. முனகேட்கபபட்ட நூலகளிலெலலாம பலசொறகுறறஙகளும், பொருட்குறறஙகளும, கணடு பொருது தலையில அறைநதுகொணடுவநதமையால, புண்பட்டுகுததல உண்டாயிருநதது, இதனகண ஓாகுறறமுங்காணபபெருமையால அது நீஙகிறறென்க. எபபடி அமமூனறுசரககும அதறகு மருநதாமோ அபபடியே இதறகு இம மூன்றுபாலும மருநதாயினவெனபதாம. தீாவெனனுநதொழிறபெயா முறறு பபொருளில வநதது. இதன குறறமறறுவிளஙகுகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனர்.

கஉ. தாளார் மலர்பபொய்கை தாஙகுடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியபபன்று—வாளாதா
மபபா லொருபாவை யாயபவோ வளளுவனா
முபபான மொழிமூழ்கு வாா.

இ-ள். தாள ஆா மலாபபொயகை குடைவாா தணணீரை வேளாதொழிதல வியபபு அனறு—நாளததோடு பொருநதிய தாமரைமலாகளையுடைய ஒரு குளத்துநீரினகணணே மூழகுவோா வேறுதணணீரை விருமபாதொழிதல வியபபைச செயவதனறு;— வளளுவனா முபபால் மொழி மூழகுவாா தாம வாளா அபபால ஒருபாவை ஆயபவோ—திருவளளுவரது முபபாலகளையுடைய நூலினகண்ணே மூழகுவாா தாம் வீணக அபபால ஒருநூலை விரும்புவரோ!விரும்பாா, ஆகலின், இதுவே வியபபைச செயவதாம. எ-று.

தாளார்மலரொனலால, தாமரைமலரொனபபட்டது. வியபபைச் செயவதை வியபபெனருா. மூழகுதல இஙகே கருததுமுழுதும் அழுநதிநிறறனமேனின றது. மொழி ஆகுபெயா. ஓகாரம எதிாமறை. விருமபுதலாகியகாரணததை ஆயபவோவெனக் காரியமாக உபசரிததாா. அது வியபபனறெனறமையால, இது வியபபெனறதாயிறறு. உயாவானபொருள பெறறோாககு அதினிழிவானபொருளையும் பெற விருமபுதல் இயல்பாயிருகக, குளிாசசி இனசுவை நறுமணம் முதலிய குணஙகளாலே சிறநத ஒரு தாமரைக்குளதது நீரைப பெறறோர்க்கு அதனறருனே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப பெற விருமபாமை வியபபைச செயவதாயிறறு, ஆயினும இதுகாறும ஒருநூலைக் கறறோாககு வேறுநூலைக் கறக விரும்புதலனறி விருமபாமையில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செயவதென்றதாயிறறு. இதனல இநநூலகத்து எநநூறபொருளும் அடங்கியிருக்கினறமை குறிபபிக்கபபட்டது. பலநூலகளையுங் கற்க விரும்புவோாக்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொலலியபடி. (கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

கரு. பரந்த பொருளெல்லாம பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச—சுருங்கிய
சொல்லால விரித்துப பொருள்விளங்கச சொல்லுதல
வல்லாரார வள்ளுவரல லால.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம பாா அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நாலவகைப்பொருள்களையும இப்பூமியிலுள ளோா அறிதறபொருட்டு வேறாகப பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரச சுருங்கிய சொல்லால பொருள விளங்க விரித்துச சொல்லுதல வல்லாா— அது அது தனது தனது வகையோடு சேருமபடி சுருங்கிய சொல்லால பொருள விளங்க விரியுமபடி வைத்துச சொல்லுதல வல்லாா—வள்ளுவரல்லால ஆா—வள் ளுவரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பாா ஆகுபெயா. திறம் அறமுதலியவற்றின கூறுபாடு. சுருங்கசசொல்லல விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள எபபடி இவரால அமைக்கபபட்டனவோ அபபடிப பிறரால அமைக்கபபடுதல கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும நாயனாாக்கும தகுதி சொல்லியபடி. (கரு)

பொன்முடியார்.

கச. கானின்ற தொங்கலாய காசிபனாா தந்ததுமுன
கூநின றளந்த குறளெனப—நூனமுறையான
வானினறு மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனாா
தாநின் றளந்த குறள்.

இ-ள். கான நின்ற தொங்கலாய—மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாணடியராசனே,—முன காசிபனாா தந்தது கூ நின்று அளந்த குறள எனப —முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளே மண்ணினகண்ணே நினறு உலகத்தை அளந்த குறளென்று சொல்லுவா,—தாம நினறு வள்ளுவனாா அளந்த குற ள நூன்முறையான வான நினறு மண நினறு அளந்தது—தாம இங்கே எழு ந்தருளித திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள நூலின முறையோடு கூடி விண்ணினகண்ணே நினறும மண்ணினகண்ணே நினறும உலகத்தை அளந் தது. எ-று.

கு கூ எனநீண்டது. ஆனுருபு ஒடுவுருபின பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வ ளாசித்துப பெற்றளத்தலால நூனமுறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும வரிவடிவுமென இரண்டுவடிவுண்மையால, ஒலிவடிவுக்கிடம் வா னாகலின வானினறெனறும், வரிவடிவுக்கிடம மண்ணாகலின் மண்ணினறென றும், கூறினாா. இக்குறளுக்கு நூனமுறையோடு கூடலும வானிற்றலும் மி குத்துச சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமெனபாட்டிலே நாயனாா்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும மாலவதாரக்குற ளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துசசொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொரு ளெல்லாம் இஃது அளத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டின்புறத்து எழுதார்—அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வாய்ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவாராகலின் இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்;—வள்ளுவனார் முப்பாலை ஏட்டு எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல் சோர்வின்று— திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஓதினாலும், வலிமை குறைதலில்லை. எ-று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அநுதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ் சுரங்களின் வழுவாமல் ஓதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினார், இதற்கு அஃதில்லாமையால யாவரும் அதிகாரிகளாவரொனறறிக. சொல்லிடினுமெனறதனால பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபது பெறப்பட்டது. ஆற்றல சொற்செறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராயக்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது அருங்குறளும் பகர்ந்ததற்பின் போய் ஒருத்தர் வாய்க் கேட்க நூல் உளவோ—பாயிரநான்கதிகாரங்களோடு சேர்ந்த தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களையும் ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிய பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்குகின்றலின், கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பதுகுறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (கசு)

முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

கஎ. உளளுத லுள்ளி யுரைதத லுரைததனைத்
தெளளுத லன்றே செயறபால—வள்ளுவனார்
முபபாலின் மிகக மொழியுண் டெனபபகாவா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள். வளளுவனா முபபாலின மிகக மொழி உணடு எனப பகாவாா எப் பாவலரினும இல— திருவளளுவரது திருககுறளினமேறபடட நூலொனறு உளதெனறு சொலலவலலவா ஏவவகைபபடட புலவருளளும இலலை,—செயறபால, உளளுதல உளளி உரைததல உரைததனைத தெளளுதல அன்றே— ஆதலால், நாம இநநூலைக்குறிததுச் செயக்கடவன நாம இதனபொருளைச் சிநதித்துககொளளுதலும, சிநதிததுப பிறாககு அதனைசசொலலுதலும, பிறரா லே சொலலப்படட அதனைத தெளிதலும அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. ஒபபது வடமொழி வேதமிருததலின மிக்கமொழியெனறும, தமிழினமாததிரமனறி வடமொழி முதலியவறறினுளள புலவாையுந தழுவுதறகு எபபாவலரினுமெனறும், அறிவொபபுககாணடறகு உரைததனைத் தெளளுதலெனறும, கூறினா. உளளுதலெனவே கேடடலும, தெளிதலெனவே அவவாறொழுகலும, அடஙகின. இது பயிறசி செயதொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாறறிய பலகலையுந் தபபா வருமறையும்
போறறி யுரைத்த பொருளெலலாந—தோறறவே
முப்பான் மொழிந்த முதறபா வலரொபபா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள். சாறறிய பலகலையும தபபா அருமறையும போறறி உரைத்த பொருளெல்லாம தோறற —அறிவுடையோராற சொலலபபட்ட பலநூலகளாலும தபபாத அரியவேததிநாலும் காபபாறறிவைததிருநது உலகத்தாாக்குச் சொல்லபபட்ட விடயஙகளெலலாம் தனனிடததே காடடும்படி—முபபால் மொழிந்த முதறபாவலர் ஒபபாா எபபாவலரினும இல்—திருக்குறளைச சொலலிய திருவள்ளுவாையொபபவா எவவகைபபடட பாவலருளளும இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொலலபபட்டவறறில வழுவுறாமையால் தபபாவென்றும, பொருளுணர்தற்கேயனறி ஓதுதறகும் எளிதன்றாகலின அருவெனறும, விசேடணஞ்செய்யப்படடது. எபபாவலரினுமில இதறகு முனனுரைசகபபட்டபடியே கொள்க. முதறபாவலா முதன்மையையுடைய பாவலா, நாலவகைபபாக்களில் வெண்பாககளும் அவறறுளளும குறளவெண்பாவும தலைமை பெறறு நிறறலின், அக்குறளவெணபாவால நூல்செய்த வலலமையுடையரொனறுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒபபினமை சொலலியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற றுமாண்ட பாட்லினுன்
முபபாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எபபாலும் வை வைதத கூா வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும கூாமை வைதத சிறபபுய பொருநதிய வேலையுடைய பாணடியராசன மனமகிழ—தபபா முதற்பாவால தாம மாணட பாடலினல முபபாலின நாற பால மொழிநதவா— சொல்லபபடடபொருள வழுவாமல முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெணபாககளாலே தாம மாட்சிபெறற பாடறெழிலினலே மூன்றுபாலகளிலே அறமுதலிய நானகுபகுதிபபொருளையும திருவாய்மலாநதவா—தெயவத்திருவளளுவா—தெயவததனமையையுடைய திருவளளுவநாயனா. எ-று.

கூா சிறபபு. நானகனுண மூனறடஙகுவ்தனறி மூனறனுள நானகடங்காமையின, வியநது கூறபபடடதாயிறறு. நூலசெயத சிறபபும, அதனல் அரசனை மகிழவிததமையும, சொலலியபடி. (௧௯)

சிறுமேதாவியாா.

௨௰. வீடொன்று பாயிர நானகு விளஙகற
நாடிய முபபதது மூனறொன்றூழ—கூடுபொரு
ளெளளி லெழுப திருபதிற றைநதின்பம
வளளுவா சொனன வகை.

இ-ள. வளளுவா சொனன வகை—திருவளளுவராலே சொலலபபட்ட திருககுறளின அதிகாரவகை,—பாயிரம நானகு— பாயிரம நானகதிகாரததை யுடைதது,— அறம முபபததுமூனறு—அறம முபபததுமூனறதிகாரததையுடைதது,—ஊழ ஒனறு—ஊழ ஓரதிகாரததையுடைதது,—பொருள எழுபது—பொருள எழுபததிகாரததையுடைதது,— இனபம இருபதிறறைநது—காமம இருபததைநததிகாரததையுடைதது. எ-று.

அறததுபபாலுளடஙகாது அதனை விட்டு நூறகெலலாம பொதுவாய நிறறலின வீடொனறு பாயிரமெனறும, இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயததறசிறபபிறறுய மூனறனுண முதனிறறலின விளஙகறமெனறும, யாவாககும பொதுபபட நாடித தொகுககபபடட அறததினகூறுபாடு இவையேயாகலின நாடிய முபபததுமூனறெனறும, முனனினற அறமும பினனினற இனபமும கைகூடுதறகுத துணையாய நிறறலின கூடுபொருளெனறும, அபபொருளின பாகுபாடுகளெலலாம இவறறினடஙகுதலின எளளிலெழுபதெனறும, கூறினா. எளளல இகழதல. சிலபழைய நூலகளிலே சிலவறறைச சாதியாரும சமயததாரும மிகுததும குறைததும வேறுபடுததலால அபபடிபபடடவேறுபாடு இதறகும வரினும வருமெனறு ஆசஙகிதது, இதனதிகாரஙகளுககு இஙஙனநதொகைசெயதாா. பின இவவாறு தொகைசெயயபபடடு வருவனவறறிறகும இதுவே கருததாகக கொளக. முபபாலகளுககும அதிகாரததொகை சொலலியபடி. (௨௰)

நல்கூர்வேள்வியாா.

௨௧ உப்பகக நோககி யுபகேசி தோணமணந்தா
னுததர மாமதுரைக கசசெனப—விபபாகக
மாதானு பஙகி மறுவில புலசசெநநாப
போதாா புனறகூடற கசசு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மாமதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றொழிந்த உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; —இப்பக்கம் மாதாநுபங்கி மறுஇல் புலச்செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு— இப்பக்கம் மாதாநுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர் நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச்சென்ற பக்கம். உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி திருமால், இது அக்கடவுள் சகஸ்ரநாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவள் உபகேசியென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதாஅநுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற்றாங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சாலவழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந்தழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உக)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழெனஅறப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகள் மூன்றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அவற்றுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின், அதனை நன்றாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரோவென்றமையால், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றொகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உங. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியிலொழுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருககுறளுக்கும் பொருளொன்றே;— ஆராயிற் செய்யா அதறகு உரியர் அநதணரே— ஆராயுங்கால், செய்யபபடாத அவ்வேதமோ அதற்குரியவர் அநதணரோ,—ஏனையிதறகு உரியர் அல்லாதார் இல்— பொயபடாத இத்திருக்குறளோ அதறகு உரியவரலலாதவர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூாவவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பறறிச் செயயாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய நினறு சிலவேறுபாடுடையன போறறேனறினும் உணருணாவாருககுவாக்குக கருதது வேறுபடாமையின், பொருளொனறேயெனத் தேறறேகாரம் கொடுததுக் கூறினா. செயயா மொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள. இதறகுரியரலலாதாரில்லெனறதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதறகும் இதறகும பொருள் வேறேவென்றும, இதனையோதறகதிகாரிகளாவார யாவரோவென்றும, நிகழ்கினற ஐயமொழித்தபடி. (உ௩)

மாங்குடிமருதனார்.

உ௪. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித—தீதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்றும் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொலலின,— ஓதறகு எளிதாய உணர்தறகு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஓதப்படுதறகு எளிய சொறகளையுடையதாகியும் அறியபபடுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவவேதததின மிக விளங்கி,— தீது அறறோர் உளளுதொறு உள்ளுதொறு உளளம் உருக்கும்—குறறமறறோர்கள் நினைககுநதோறும நினைக்குநதோறும அவாகளுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணாத்தல்களும், உணர்தறகரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும, வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயததலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிறறு. தீதறறோர் பொருளாராயச்சிக்கேறற நுண்ணறிவுடையோா. உளளுதொறுள்ளுதொ றுளளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணபபடும பொருள் சிறந்தும் விரிநதும தோன்றுதலுடைமை பெறபபட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைசசிறபபுச் சொலலியபடி. (உ௪)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால வள்ளுவனா தேர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார் ஆய்ந்து நூலின் திறத் துப்பால் தேர்ந்து—திருவள்ளுவனாயனார் அவ்வேதத்தின கருத்துக்களையாராய்ந்து, தமமாலே செய்யப்பட்ட நூலினது திறத்திறகுத தகக நன்மையுடைமையால இவையே உரியவையென்று தெரிந்து,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நானகதிகாரமும்,—இல்லறம் இருபான்—இல்லறவியல இருபததிகாரமும்,—துறவறம் பன்மூன்று—துறவறவியல பதின்மூன்றதிகாரமும், — ஊழ் ஒன்றாக —ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,— ஆய அறத்துப்பால நாலவகையா உரைத்தார—இவவாறாய அறத்துப்பாலைப பாயிரமுதலிய நாலவகையுடைத்தாகக கூறினார். எ-று.

முப்பாற்பொருளகளினும முதற்கருக காரணமாதற்சிறப்புடைமையின, தூயதுறவறமென்றார். தூய்மை நன்மை, அது எல்லாவருணசசிரமங்களுக்கும பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசா. அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவல லரணிரண்டொன் றொண்கூ—ழிருவிய
றிண்படை நட்புப பதினேழு குடிபதின்மூன
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல ஐயைந்து—அரசியல இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து,—அமைச்சியல ஈரைந்து — அமைச்சியல பத்ததிகாரமுடைத்து, — அரண இரண்டு—அரணியல இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று—பொருளியல ஓரதிகாரமுடைத்து,—படை இருவியல— படையியல இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்புப பதினேழு—நட்பியல பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதின்மூன்று—ஒழிபியல பதின்மூன்றதிகாரமுடைத்து,— எண்பொருள இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியலகளேழாம. எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம சிறத்தலின உருவல்லரணென்றும, பொருளுடையாரக்கே ஒளி அமைவதாகலின ஒண்பொருளென்றும, படைக்குக கடும்போரிற பின்கொடாத திண்மை உரித்தாகலின, திண்படையென்றும, கூறினார். பிறகாலத்தார அமைச்சு முதலியவைந்தையும அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசா)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின பக்கமொரு மூன்றாகக கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறறு ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி ரண்டு—பெண்பாறகூறறுப் பனனிரணடதிகாரமும,— அடுதது அன்பு பூண் பால இருபால ஓராறுக—ஒருவனையொருவா அடுதத அனபைப் பூணுதறபகு தியுடைய அவவிருபாறகூறறு ஆறதிகாரமுமாக,— மாணபு ஆய காமததினப ககம ஒருமூன்றுக நாமததின வள்ளுவனுர் நன்கு கடடுரைத்தா — மாட்சி யான காமததுபபாலினியல்கள் மூனறுகப பெயாபெறற திருவளளுவா நன் குகூறினுர். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணததுக்கமையக களவியல கறபியலென இரண டாககபபட்டன. காமததுபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனுர்.

உ௮. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்பாய வேதப பொருளவிளஙகப—பொயயாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வள ளுவனுகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம நூறும ஐயாறும மூனறுமா — அதிகாரம நூற்றுமுபப த்துமூனறுக,—மெயயாய வேதபபொருள பொயயாது விளஙக—வடமொழி யிலிருநத மெயயாகிய வேதபபொருள பொயயுறுது விளஙகுமபொருட்டு,— அநதாமரைமேல அயன் தான வளளுவனுகித தநதான—அழகிய தாமரைம லாமேல வீறறிருககும நானமுககடவுள தானறிருவளளுவனுகி உலகததா க்குத தமிழிறசெயது தநதான. எ-று.

உலகு இஙகே மககளை உணாததி நினறது. மெயயாய வேதப்பொருள பொ யயாது விளஙகவெனவே, இதறகு முன மெயயாயபொருள பொயயாய ம றைநதும், பொயயாய பொருள் மெயயாய விளஙகியும், கிடநதமை சொலல பபடடதாயிறறு. அதிகாரததொகையோடு நூறபொருளியலபு சொலலியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனுர்.

உ௯. எலலாப் பொருளு மிதனபா லுளவிதனபா
லிலலாத வெபபொருளு மிலலையாற—சொலலாற
பரநதபா வாலென் பயனவள ளுவனுா
சுரநதபா வையத துணை.

இ-ள. எலலாபபொருளும இதன்பால உள—பலவகைநூலகளாலுஞ சொ ல்லபபட்ட எலலாபபொருளும இநநூலகததடஙகியிருககினறன,— இதனபா ல இல்லாத எப்பொருளும இலலை—இதனிடததிலலாத யாதொருபொருளும எநநூலகததும இல்லை,—சொல்லாற பரநத பாவால பயன என—ஆதலால, சொல்லளவினுலே விரிநத நூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனுா சுரநத பா வையத்துணை—திருவளளுவராலே தரபபட்ட இநநூலொனறே மணணுலகத தாருக்குத துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைபபட்ட அற நூல பொருணூல இன்பநூல வீட்டுநூல் எனபவறறிற செம்பொருள ஆககப

பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஓரோவழிப் பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாற்பரந்தவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல மிகவருந்திச் சிறுபயன கொள்ளுதலால், எனப்பயனென்றார். ஆல அசை. பா, வையம் ஆகுபெயர்கள். சினாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தமமாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்துணையென்றார். முற்ளெருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நேர்வன— பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்;—எப்பொருளும யாரும் இயல்பின அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும முப்பாற்கு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும எவ்வகையோரும் அவற்றின்றன்மையோடு அறிய அவர்க்குச் சொல்லுமபடிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லலால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயந்திரிபின்றியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிகுருவிரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும, கூறினார். பண்டையென்பது சீராமகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிரூபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற்கின்மையால், முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட்ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

கூக. மணற்கிளைகக நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பாரன் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்;—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆய்தொறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிற்றலின்மையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (௫௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

௫௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முரைத்தனற்
றாதவிழ் தாமாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ-ள். தாது அவிழ் தார் மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே,—ஏதம் இல் வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பாவினால் ஓதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உரைத்தனால்—குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாங் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே — மேம்பாடு கருதத் தக்கவை அக்குறள்வெண்பாக்களோ, முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டுவருங் குற்றம்போலவது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில்வள்ளுவனென்றும், தாங்குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியர்க்கும், நூலுக்கும், நூனுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே, இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (௫௨)

நரிவெருத்தலையார்.

௫௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூல்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இநநான்கும் மனபதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதமொழிநூல உளள அரிது எனறு— இனப முதலிய இநநாறபொருளியலபுகளையும் மக்கடபரபபுக்கு அக்காலததில் அறியும்வணணஞ் சொலலபபட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரபபடுதறகரிதென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம கொளளக குறள் மொழிநதார—திருவள்ளுவர் அவறறை உலகததார எளிதினுணருமபடி திருககுறளாக கூறினா. எ-று.

முனபறியவெனவே, உறசாபபிணியாகலின, அககாலததோாககு உணாதறகேறற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருநதனவெனபதூஉம, அவசாபபிணியாகலின இக்காலததோாககு அவையிலவெனபதூஉம, பெறபபட்டன. இவவிரணடும அவாவறுத்தன மூன்ருமபாட்டுரையிறகாணக. தேயவழககிறபடாததும் வருநதிக கறபோர்ககுமாததிரம் புலபபடுவதுமாய எலலாமொழிகட்கும் முறபட்டுக கடவுண்மொழியாய நிறறலின, முதுமொழியென்றா. அறமுதலியநானகும பிரிவுபட்டுத தோனறுமையை உடைததாகலின, உளளவரிதாயிறறு. பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொலலுதறகுக காரணம உணாத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ளுவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவரெனச செபப—னிலவு
பிறஙகொளிமா லைககும் பெயாமாலை மற்றுங
கறஙகிருண்மா லைககும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரனறிச் சிலவா புலவரெனச் செப்பல—பூவுலகினகணணே புலவரெனத திருவளளுவரையனறி வேறுசிலரையும் புலவரெனறு சொலலுதல—மாலை நிலவு பிறஙகு ஒளி மாலைககும பெயா மறறும் கறஙகு இருள மாலைககும் பெயா (செபபல) —மாலையெனபது நிலவால விளங்குகினற அநதிககும பெயராக மறறும சூழகினறவிருளையுடைய அநதிக்கும் பெயராகச சொலலுதலபோலும. எ-று.

செபபலெனறது பினனுங்கூட்டபபட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகைபபட்ட நூலுணாசசிகளையெலலாம ஒருஙகே கொணட பேரறிவுடைமையாம். உயாவொபபறற இவரது புலமையைககுறிததது நோககுஙகால ஏனையோா புலமை புலமையனருய முடிதலின, இவவாறு கூறினா. புலவரெனபது நாயனாக்கே காரணபபெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெலலா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இனபமும் துனபமும என்னும இவை இரண்டும் உளளி உணர—பின் வரககடவனவாய சுகமுநதுககமுமெனனபபட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்,—அன்பு ஒழியாது மனம் மகிழ—த மமேலன்பு நீங்காமல் உள்ளங்களிகூரவும்,—மன்பதைக்கெல்லாம் ஓது சீர வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தார்—மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழ்ப்ப டுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின் காரணம் விலக்குக்கு றளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மன்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு "வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின—வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்—றாங்குத லின்றி வழி நனி பயக்குமென்—றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்காலவினைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல லியபடி. (௩௫)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்ப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ-ள். பூவிற்குத் தாமரை—மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்—பொன் னுக்குச் சாம்புனதம்—பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப்பொன்னும்—ஆவி ற்கு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம் பல்—யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும்—தேவில் திருமால் என—தேவர்களு க்குள்ளே திருமாலும்போல,—பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப—நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அ றிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம் புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩௭. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனா
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் — அறத்தின்கூறுபாடு முப்பத்தெட் டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்— பொருட்கூறுபாடு எழுப த்திகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தைந்தால் — காமத்தின்கூறு பாடு இருபத்தைந்ததிகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனுர் ஓத—கார ணகாரியவொழுங்கால் வேததநினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்க ளாலே திருவள்ளுவனுர் ஓதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிறறு. எ-று.

திறமும் ஆறும் முனனுஙகூடடபபட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகா ண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளளும சிறநதபொருள. வழுக்குதல விதியை விலக்கெனறும் விலககை விதியென்றும கோடல். உலகு மககளையுணாததி நின்றது. துணிவுபறறி அறறதென இறநதகாலததாற கூறிஞா. முனனதின வேறுபட்ட முபபாலகளினதிகாரததொகைககளோடு உலகிறகு விளையும நன மை சொல்லியபடி. (௩எ)

கோவூர்க்கிழார்.

௩அ. அறமுத ஞன்கு மகலிடததோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்நது தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனுர் பான்முறைநே ரொவவாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல நானகும அகலிடத்தோா எல்லாம திறம் உறத தோநது தெளியக் குறளவெணபாப பனனிய வளளுவனுா பானமுறை—அறமுதலியநா ன்குபொருளகளையும் மணணுலகததுளளோரெலலாம வகைபபட ஆராயநது தெளியும்பொருட்டுக குறளவெணபாக்களாலே சொலலபபட்ட திருவள்ளுவ நாயனுரது முபபாலகளையுடைய புததகத்தின்கணணே—முனனை முதுவோா மொழி நேர் ஒவ்வாது— முறகாலததுளள பெரியோரது நூலகளுககு நோ தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. பெரியோராவாா வடமொழியிலும, தெனமொழியிலும, பிறமொழிகளிலும், நூல்செயத முனிவரும, புலவரும, பிறரும. அநநூலகளா வன மனு முதலியோராலே செயபபடட அறநூனமுதலியன. இதனபுத்தகத தில் முனனூலகளிலொன்றும் சோக்கபபடுதறகுத தகுவதனறெனறு சொல லியபடி. (௩அ)

உறையூர் முதுகூற்றனுர்.

௩௯. தேவிற சிறநத திருவள ளுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
குயலில்லை சொறசுவை யோர்விலலை மறறுளு
செயலிலலை யென்னுங திரு.

இ-ள். தேவிற சிறநத திருவளளுவா குறளவெண்பாவிற சிறநதிடு முபபால பகரார் — தெயவததனமையாற சிறநத திருவளளுவரது குறளவெணபாக் களோடு கூடிச் சிறநது தோனருகினற முபபாலகளையும ஓதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாககிறகு இனசொறசொலலி வாழதல உணடாகாது,—சொ ற்சுவை ஓாவு இல்லை—மனததிறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மறறும் செயல இலலை—இவையனறியும் காயத்துககு நலல செய

னுண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவனிடத்துச் சேராள். எ-று.

கலவயோதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதார்க்குளவாகாமை கூறவே, ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாகலின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல், பிறன்பொருள்விழைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறன்மனைபுணர்தல், உயிர்க்கொலைசெய்தல், பழியூணுணல், பிறர்பொருள்வௌவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவினைகட்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின் உளதாமென்றபடி. (௩௯)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

௪௰. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடினா ரின்குறள் வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செம்மை நெறியின் தெளிவு பெற—இகபரங்கட்காவன இரண்டையும் வினைப்பயன்றொடாதற்குரிய ஏழு பிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையானவழியால் யாவரும் தெளிதல்பெறவும்,—மும்மையின் அவற்றின் வீடு நான்கின் விதி வழங்க—அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பால்களுள் அம்முப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாற்பொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,—வள்ளுவனார் இன் குறள்வெண்பா பாடினார்—திருவள்ளுவநாயனார் இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினார். எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிக்கு மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமும்போல ஒன்றற்கொன்று முரணாது கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (௪௰)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

௪௧. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்ப—தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியம்ப வல்லார்—மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்,—தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார்— ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இவ்வனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகணனே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பததைத் தருவன. ஆகாதன துனபததைத தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொலலாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும, வரும் நனமை சொலலியபடி. (௬௧)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

௬௨. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும பொருளெலலா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாட்டு.

இ-ள். வேதபபொருளை உலகோா ஓத விரகால விரிததுத தமிழால உரை செய்தாா—வேதததினபொருளை உலகத்தாா ஓதியுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத தமிழ மொழியினாலே சொலலியருளினா,— ஆதலால உளளுநா உள்ளும பொருளெலலாம வளளுவா வாய்மொழிமாட்டு உணடு எனப— ஆதலால, நினைபபவா நினைககும பொருளகளெல்லாம திருவளளுவா திருவாயிற்பிறநத திருககுறளினகணணே உணடெனறு அறிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

உபாயததால விரித்தல சொறசுருககததால ஓதத்தெளிதென மனவெழுசசியுண்டாககிக கறபோரது அறிவளவிறகேறகப பொருளளவு விரிய வைததல. நினைக்கபபடும பொருளகளெலலாம இதனகணணே இககாரணததால தோனறுநின்றனவெனறு கூறியபடி. (௬௨)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

௬௩. ஆரியமுந் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச செபபரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத தமிழ்திரு வளளுவனா
ரோது குறடபா வுடைததது.

இ-ள. ஆரியமும செநதமிழும ஆராயநது இதனின இது சீரியது எனறு ஒனறைச் செபபரிது—வடமொழியையுந தெனமொழியையும ஆராயநது இதைககாட்டிலும இது சிறபபுடைததெனறு ஒனறைத தெரிநதுசொலலுதல கூடாது,— ஆரியம வேதம உடைததுத தமிழ திருவளளுவனாா ஓது குறடபா உடைதது—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவளளுவநாயனாா சொலலிய குறட்பாவுடைததது, ஆதலால. எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும தெனமொழியும பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயயப்பட்ட இலக்கணநூலகளாலே சீர்திருநதி நிற்றலமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவறறுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவறறுக்கு முதலாய் நிறறலாலும, ஒனறறகொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொலலபபட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

றன உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றெனுறை ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சங)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும சமயநூல ஆறும் நம வளளுவனா புநதி மொழிநத பொருள — இருககுமுதறபாரதமீறுகிய அரிய வேதஙகளைநதும் அவ்வேததகின்வழிபபட்ட சமயநூலகளாறும் நமமுடையதிருவள்ளுவரால உலகததாாககுப புததியாகச் சொல்லபபட்ட நூலிலடஙகும,—ஒருவா இருகுறளே முபபாலின ஓதும தருமமுதல நானகும் சாலும—ஆதலால, ஒருவா ஒருவிகறபமும் இருவிகறபமுமாகிய இருவகைககுறளகளையுமே முபபாலகளில அததியயனஞ்செயது அறியபபடுகினற அறமுதலிய நாறபொருளகளும அவருக்குப போதும. எ-று.

ஒருவனுககே ஐநதும ஓதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறுன அதிகாரிகளுடைமைபறறி, அருமறைகளைநதுமெனறா. சமயநூலாறும ஒனறேபொருளெனனும பாடமொயிறகாணக. நமக்கெலலாம் அறிவொழுககஙகொளுததி நல்வழிபபடுதத வநத பரமாசாரியா இவரேயெனனுமுரிமைதோனறறகு நம வளளுவனெனறா. மறைகளைநதுஞ சமயநூலாறும நமவளளுவனா புநதி மொழிநதபொருளெனலால, அவைபலவறறினும வேறுவேறுவகைபபட்டுச் சிறநதுநினற கருததுககளெலலாம இவவொருநூறகணணே அடஙகிநிறகின றமை சொலலபபடடதாயிறறு. பொருள ஆருபெயா. ஒருவரெனப பொதுப படககூறலால், இதனை ஓதுதறகுப பெணபாலாருக்கும அதிகாரமுணடென பது கொளளபபடடது. இவவொருநூலோதியுணாநதோா அருமறைகளைநது ஞசமயநூலாறும ஓதியுணாநதோராவரெனறபடி. (சச)

நச்சுமனார்.

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
வழுககில வனபபணி வணண—மிழுககின்றி
யென்றெவர் செயதன வெலலா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீர அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனபபு அணி வண்ணம இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுததுமுதல வணணமீறுகச் சொல்லபபட்ட இவறறுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலததில எவரால் எவை செய்யபபட்டன,— எல்லாம இன்று இவா இன குறள்வெண பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செயயபபட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொலலப்பட்டன. எ-று.

வனப்பு அழ்மை, அழகு, தொன்மை, தோல, விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்றூ ஙிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொருகுணததிஞலே சிறநது விளஙக நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக் குணஙகளாலும நிறைநது சிறநது விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறினா, இதனபாககளின சிறப்புச சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனுர்.

சசு. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினுங்—தொலைவிலா
வானூர் மதியங் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயததின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரமபிக் காணடறகு இனிதாகிக கணணினிலை நிரம்பு நீரமைத்து எனினும—மதியமும் முபபானூலும பதினுறுகலைகளாலும, அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிறைநது, நோககுதறகு, ஆராயசசிசெயதறகு, இனிதாகி, முககணணினிலையில, அககணணினிலையில் ,நிரமபுகினற தனமையுடைததாயினும, குணமுடைததாயினும,— வளளுவா முபபானூல நயதது இன்பயன தொலைவு இலா வான ஊா மதியநதனககு உணடோ—திருவளளுவரது முபபானூலினது நயததால விளைவதாகிய இனிய பயனனது ஒழிவினறி ஆகாசத்தினகணணே திரிகினற மதியினிடதது உணடோ! எ-று.

மதியநதனக்கெனறது வேறறுமைமயககம். ஓகாரம எதிாமறை. ஆதாரமாகக் கொளளுதறகு ஏறபுடைததலலாத வானை ஆதாரமாகக கோடலின, இழிவு தோனறத தொலைவிலாவானூாமதியமெனருா. நயம மறுபபடாமை, மழுஙகாமை, குறைவுருமை முதலியன. பயன இமமை மறுமை வீட்டினபங்கள். ஒபபுமைசொலலுதறகு நூலகளில ஒனறும இனமையால, ஏனைபபொருளபலவற்றினுஞ சிறநத மதியையாயினும சொலலுதுமெனப புகின அதுவும இதனுறறகுவதன்றெனறபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனுர்.

சஎ. அறநதகளி யானற பொருடிரி யின்பு
சிறநதநெய செஞசொறறீத தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேறறினுர் வையதது வாழ்வாாக
ளுள்ளிரு ணீககும விளக்கு.

இ-ள். அறம தகளி—தருமம அகலும,—பொருள திரி—பொருள் திரியும,—இனபு நெய—காமம நெயயும,—செஞசொல தீ— செவ்வியசொல நெருபபும்,—குறுமபாத் தண்டா—குறடபாத தணடும ஆக,—வளளுவனா வையத்து வாழுவார்கள் உள்ளிருள நீககும விளக்கு ஏறறினா—திருவள்ளுவநாயனா பூமியின்கண் வாழுவோரது அகததிருளை ஒழிபபதாகிய விளக்கு ஏறறினா. எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடா் தகளி முதலியவற்றேடு கூடிய புறத்திருளை எபபடியோ அப்படி நாயனாது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின, இங்ஙனம உருவகஞ்செயலாயிறறு. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்துள்ளாரக்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும உபயோகியாய நிற்றலாலும, அகத்திருள் கெடுத்தலாலும, அதனின இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச சிறந்து நிற்கின்றமை உணாத்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாத்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற கரியவிரு ளைத்தலால—வள்ளுவனா
வெள்ளைக குறட்பாவும வெங்கதிரு மொக்குமெனக
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள தள்ளுதலால—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலாத்தி மக்களது அகத்திலுள்ள பிறிதொன்றனுலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால,—வள்ளுவனா வெள்ளைக்குறட்பாவும வெங்கதிரும குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக் கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும, புறத்துத் தாமரைமலரை மலாத்திப புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும, அச்செய்கையைக்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும தொழிற்பண்பெனப்படுதலின, குணமெனப்பட்டது, அது மலாத்தலும, தள்ளுதலுமாம. குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிறறு. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும இதறகு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனா.

சகூ. பொய்யப்பால பொய்யேயாய்ப போயினபொய் யல்லாத
மெய்யப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற
றெய்வத திருவள் ளுவாசெப பியகுறளால
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவா முப்பாலிற செப்பிய குறளால— தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனா மூன்றுபாலகளையுடையதாகக் கூறிய குறணூலைக் கேட்டறிதலால,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப பொய்யப்பால பொய்யேயாய்ப போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப பொய்யினபகுதியிறபட்டவையெல்லாம பொய்யேயாய்ப போயின,— பொய்யல்லாத மெய்யப்பால மெய்யாய் விளங்கின—பொய்மமையல்லாத மெய்யினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. எ-று.

குறளாற பொய்யப்பால பொய்யேயாய்ப போயின மெய்யப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதறகு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்யப்பால மெய்யப்பாலபோன மேறகொள்ளப்படும், மெய்யப்பால பொய்ப்பாலபோற கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிறறு. இதனமெய்யுணாவுபயத்தற்சிறப்புச சொல்லியபடி. (சகூ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

௫0. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள் ஆர் நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரமிக்க பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனார்தம் வாயாற் கேளாதனவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக்கால் இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அறத்தின்றிறத்தையறிந்தேம்,—பொருட்டிறன் அறிந்தேம்—பொருளின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—இன்பின் றிறன் அறிந்தேம்—இன்பத்தின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—வீட்டுத் திறன் தெளிந்தேம்—வீட்டின்றிறத்தை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளாதன பிறநூலாசிரியர்களெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருளனைத்துமுணர்தலின், இனி யாதொன்றானுங் குறைவில்லையென்றபடி. (௫0)

கவுணியனார்.

௫௧. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம் அறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய இன்குறள்வெண்பா—முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறியும்பொருட்டு நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாரால் சொல்லப்பட்ட இனியகுறள்வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,—செவிக்கு இனிய—கேட்டாற் காதுக்கு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்கு இனிய—ஓதினால் வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இருவினைக்கு மா மருந்து—தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நோயென்னாமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார். முற்பட்ட நல்வழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைந்துள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின், நாமறியவென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன்முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (௫௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

ருஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள புறவிருளைப பொ ள்ளென நீக்கும—சுக்கிரன சுரகுரு சூரியன சந்திரன என்பன புறத்திருளை விரைவிலே நீக்கும ஒளிகளாம,— தெள்ளிய வள்ளுவா இன்குறளவெண்பா அகிலத்தோா உள்ளிருள நீக்கும ஒளி—முற்றுணாந்த திருவள்ளுவநாயனாரது இனிய குறளவெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும ஒளியாம. எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொ ன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள ஒன்றாலும நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாகலின, இதற்கு எவ்வாற்றானும ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

ருங. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால
வண்டமிழின் முப்பான மகிழ்ந்து.

இ-ள், வள்ளுவா பாட்டின வளம உரைக்கின வாயமடுக்கும் தெள்ளமுதி ன் தீஞ்சுவையும ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சு வையும ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம உண்டு அறிவா தேவர்—அத்தெள்ளிய அமுதையுண்டு அதனசுவையை அறிபவா தேவர்கள்,—வண்டமிழின முப்பா ல் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும—வளம பொருந்திய தமிழினகண்ணதா கிய முப்பாலாகிய அதின முமமடிசிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ ந்து உண்டு தீஞ்சுவையறிவாா. எ-று.

வளம ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவ்வமிர்தம வாயுட்பெய்தவழி நாவிறப ட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சினகணிலை பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின, ஒவ்வாதென்றாா. முப்பால சிலே ஷடரூபகம. இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோ ன்றி மெய்ப்பொருளுணாந்தன்றி வீட்டின்பம பெறுதல் கூடாமையின, உல கடையவுண்ணுமென்றாா. அன்றி, அவ்வுலகத்துத தேவர்களும் தமது மேற்ப ட்டவறிவினாலே இதனது உயாவொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியப்பி ரமாணமாகக கொண்டு மகிழ்கூாவரொன்பதுபற்றி, அங்ஙனங்கூறினரெனினு மமையும். இஃது இவ்வுலகத்தாரக்கேயன்றி அவ்வுலகத்தாாக்கும் பயன்படு மாறு சொல்லியபடி. (ருங)

திருத்தணிகைச சரவணப்பெருமாளையா செய்த

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள—நாயனாரது நூலின ஆயிரதது முநநூறறுமுபபது குறளவெணபாககளும,—கடுகைத துளைத்து ஏழகடலைப புகட்டிக குறுகத தறிதத—கடுகை அதனடுவே துளைசெயது எழுகடனீரையும அததுளையுடபெயது தன னளவிற குறுகும்வணணம தறித்துவைததால, அதுபோலவனவாகும. எ-று.

மிகக சிறறளவிறகு எடுதது சொலலபபடுவதொரு நுணபொருளாகலின, கடுகு சொலலபபட்டது. இரணடனுருபு தறிததவெனவினை கொணடது. துளைத்தல் உள்ளீடு போககுதல. புகவிடெனபது புகட்டென விகாரபபட்டு முதனிலையாய நிறறலின, புகட்டியெனறுயது. துளையினிடைவெளிக்கும அதன புறமூடிக்கும் கொளளப்பட்ட பஙகு சிறிதாக ஒழிநத பஙகு பெரிதாகலின, குறுகவெனறூா. தறிததாலனனவெனறபாலது தறிததவென இடைக்குறைநது நினறது. இலலாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இலபொருளுவமை. குறட்பாககளுள ஒவவொனறும அதுபோறலின, தறிததவெனப பனமையாற் கூறலாயிறறு. குறள் பாலபகாவஃறிணைபபெயராகலின, இஙகே பனமைக்காயது. இங்ஙனஙகூறவே, குறடபாவின சொறசுருககமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அககடுகும ஏழகடனீருமபோலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொலலியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத துளைததேழ கடலைப புகட்டிக—குறுகத தறித்த குறள." என முதறசொலலை மாற்றி ஒளவையாராற புகழசசி செயபபட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—௯.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செங்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின்றிருநாமங்கள்—௯.

திருககுறள்.
முபபானூல.
உத்தரவேதம்.
தெயவநூல.
திருவள்ளுவர்.
பொயயாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

உ

திருக்குறளகராதி.

குறள.	பககம.
அகடாராரல	- ௨௬௯
அகபபடி	- - ௩௦௮
அகரமுதல	- - - ௨
அகலாதணு	- - ௨௦௨
அகழவாரை	- - ௪௫
அகனமாநது	- - ௨௮
அகனமாநதி	- ௩௦
அஃகாமை	- - ௫௧
அஃகியகன்	- - ௫௧
அஙகணததுள்	- ௨௧௦
அசையியற	- ௩௧௫
அசசமுடை	- - ௧௫௮
அசசமேகீ	- ௩௦௮
அஞசாமைய	- ௧௪௭
அஞசாமையீ	- ௧௧௩
அஞசுமறியா	- ௨௪௯
அஞசுவதஞ	- ௧௨௭
அஞசுவதோ	- - ௧௦௮
அடசகமம	- ௩௭
அடலவேண	- - ௯௯
அடறறகை	- - ௨௨௩
அடுககியகோ	- ௨௭௫
அடுககிவரினு	- ௧௮௩
அடுததுகா	- ௨௦௬
அணஙகுகொலா	௩௧௦
அணியனரே	- ௨௯௧
அநதணரொன	- ௧௨
அநதணாநூற	- ௧௬௦
அமாகததாற	- ௨௩௬
அமாகததுவ	- ௨௯௪
அமிழதினு	- ௨௨
அமைநதாங	- ௧௪௦
அரஙகினறி	- ௧௨௦
அரம்பொரு	- ௨௫௬
அரம்போலு	- ௨௮௭
அரிதரோதேற	- ௩௩௨
அரிதாறறி	- ௩௩௪
அரியகறருசற	- ௧௪௯
அரியவறறு	- ௧௩௧
அரியவெனறு	- ௧௫௮
அருஙகேட	- ௫௯
அருஞசெவ	- ௧௬௬
அருடசெல	- ௬௮
அருமறை	- ௨௪௫
அருமையு	- ௧௭௯
அருமபய	- - ௫௬
அருவினையென	- ௧௪௩
அருளலலதி	- - ௭௨
அருளிலலாா	- ௭௦
அருளொன	- ௨௨௦
அருளொடு	- ௨௨௦
அருளகருதி	- - ௮௧
அருளசோ	- - ௬௯
அருளவெஃகி	- ௫௧
அலநதாரை	- ௩௭௬
அலரெழவாரு	- ௩௨௮
அலாநாண	- ௩௩௦
அலலலரு	- - ௬௯
அலலவை	- - ௩௧
அலலறபட	- ௧௬௩
அவாதநதா	- ௩௪௧
அவாநெஞ	- ௩௭௨
அவாவிலலா	- ௧௦௮
அவாவினை	- ௧௦௮
அவாவெனப	- ௧௦௬
அவிசொரிந	- ௭௩
அவையறிந	- ௨௦௭
அவையறியாா	- ௨௦௮
அவவிததழுக	- ௪௯
அவ்வியநெ	- ௪௯
அழககொண	- ௧௯௩
அழசசொல	- ௨௩௧
அழலபோ	- ௩௫௪
அழிவதூஉ	- ௧௩௬
அழிவநத	- - ௨௩௪
அழிவினவை	- ௨௨௯
அழிவினற	- ௨௨௨
அழுககறற	- - ௪௯
அழுககாறவா	- ௧௩
அழுககாறுடையாா	௪௮
அழுககாறுடையான	௪௧
அழுககாறெென	- ௪௯
அழுககாறறி	- ௪௮
அளவலலசெய	- ௮௨
அளவளாவில	- ௧௫௫
அளவறிநதா	- ௮௨
அளவறிநது	- ௧௪௨
அளவினகணி	- ௮௧
அளிததஞச	- ௩௩௨
அறஙகூறுன	- ௫௨
அறஞசாரா	- ௩௦௦
அறஞசொல	- ௫௩
அறததாறிது	- ௧௪
அறததாறறி	- ௧௭
அறததானவ	- ௧௪
அறததிறகே	- ௨௬
அறததினூஉங	- ௧௩
அறமபொரு	- ௧௪௮
அறவாழிய	- - ௫
அறவினையா	- ௯௧
அறவினையு	- - ௨௬௨
அறனீஇ	- - ௫௨
அறனறிநதா	- ௧௮௬
அறனறிநதுமூ	- ௧௩௧
அறனறிநதுவெ	௫௨

குறள்.	பக்கம்.
அறனுக்கம	௪௮
அறனியலா	௪௪
அறனிழுக்கா	௧௧௪
அறனீனு	௨௧௯
அறனெனப	௧௮
அறனேணுக்கி	௫௪
அறனகடை	௪௩
அறனவ்ளா	௪௫
அறிகிலா	௩௨௮
அறிகொண	௧௮௭
அறிதோறறி	௩௧௯
அறிநதாறறி	௧௫௩
அறிவறறங	௧௨௫
அறிவிலாாதாந	௨௪௪
அறிவிலானெ	௨௪௪
அறிவினுள்	௮௯
அறிவினுளெ	௫௭
அறிவினமை	௨௪௩
அறிவுடையாரா	௧௨௭
அறிவுடையாரொ	௧௨௭
அறிவுருவா	௨00
அறுவாயநி	௩௨௧
அறைபறை	௩0௮
அறகாவியல	௯௬
அறறதறிநது	௨௭௨
அறறமறைகரு	௨௮௨
அறறமறைதத	௨௪௫
அறறவொன	௧0௮
அறருராழிபசி	௬௩
அறருணாதகே	௧௫0
அறருாககொன	௨௮௯
அறருலளவறிந	௨௭௨
அறறேமென	௧௮௩
அணிசசபபூ	௩௨௧
அணிசசமு	௩௨௨
அனபகததில	௨௬
அனபறிவாரா	௧௯௯
அன்பறிவு	௧௫௨
அனபிலனு	௨௪௯
அனபிலாரொல	௨௫
அனபிறகுமு	௨௪
அனபினவழி	௨௭
அனபினவி	௨௬௩
அனபீனுமா	௨௫
அனபுடை—லிவ	௨௮௫
அனபுடை—ல்வே	௧௯௯
அன்புநாணொ	௨௮௩
அனபுமறனு	௧௭
அனபுறறமாந	௨௫
அனபொரீஇ	௨௯0
அனபோடியை	௨௫
அனறறிவாமெ	௧௪
ஆகாறளவிட	௧௪௨
ஆகூழாற	௧௧0
ஆககஙகரு	௧௩௭
ஆககமதாவி	௧௭௪
ஆககமிழுந	௧௭௪
ஆககமுங	௧௮௮
ஆஙகமை	௨௯௫
ஆபயனகு	௧௬௫
ஆயுமறிவி	௨௬௪
ஆயநதாயந	௨௩0
ஆராவியறகை	௧0௯
ஆவிறகுநீரொ	௩0௫
ஆளவினையு	௨௯௩
ஆறருருமா	௧௪௬
ஆறறினளவறிநது	௨௧௧
ஆறறினளவறிநதீ	௧௪௧
ஆறறினவருந	௧௩௯
ஆறறினிலைத	௨0௯
ஆறறிணுமு	௧௮
ஆறறுபவாக	௨௧௬
ஆறறுவா - லிக	௨௫௭
ஆறறுவா - லபசி	௬௩
ஆறறுவா--லபணி	௨௮௩
இகலானு	௨௪௮
இகலிறகெ	௨௪௮
இகலினமி	௨௪௭
இகலெதிா	௨௪௭
இகலெனப	௨௪௬
இகலென்னு	௨௪௭
இகலகானு	௨௪௮
இகழசசியிற	௧௫௯
இகழநதெ	௩0௨
இடமெல்லா	௩0௪
இடனிலபரு	௬௧
இடிககுநது	௧௩௨
இடிபுரிநதெள	௧௭௮
இடிபபாரை	௧௩௩
இடுக்கடப	௪௯௧
இடுக்கணகா	௨௯௫
இடுக்கணவ	௧௮௨
இடும்பைக்கி	௧௮௨
இடும்பைககே	௨௯௫
இடைதெரிந	௨0௮
இணருழந்து	௧௯0
இணரெரிந்தா	௮௮
இதனையிதனு	௧௫௩
இமைபபிறகர	௩௨௫
இமையாரின	௨௬௧
இமமைபபிறப	௩௭௯
இயல்பாகு	௯௯
இயலபினு	௧௭
இயலபுளி	௧௬௧
இயறறலு	௧௧௪
இரககவிர	௩0௧
இரததலினி	௬௪
இரததலும்	௩0௨
இரநதுமுயி	௩0௪
இரபபனிரப	௩0௫
இரபபாரை	௩0௩
இரபபானவெ	௩0௩
இரவாரிரப	௨௯௭
இரவுளளவுள	௩0௬
இரவெனனு	௩0௫
இருணீஙகி	௧0௨
இருநோககி	௩௧௩
இருநதுளளி	௩௫௮
இருநதோமபி	௨௭
இருபுனலும	௨௧௪
இருமனபபெண	௨௬௫
இருமைவகை	௯
இருவேறுல	௧௧௧
இருளசேரிரு	௩
இலககமுடம	௧௮௩
இலஙகிழா	௩௬௪
இலமெனறசை	௨௯௮
இலமெனறுவெ	௫0
இலாபலராகிய	௭௬
இலனெனறுதீய	௫௮
இலனெனனு	௬௨
இலவாழவா	௧௫
இலலதெனி	௧௯
இல்லாரை	௨௧௯
இலலாளையஞ	௨௬௧
இலலாளக	௨௬0

குறள்.	பககம்.
இலலைதவற	௩௮௧
இவறலுமாண்	௧௨௮
இழத்தொறூஉ	௨௭௦
இழிவறிநதுண	௨௭௩
இழுககலுடை	௧௨௩
இழுககாமை	௧௫௮
இழைததுதிக	௨௨௬
இளிததகக	௩௭௧
இளிவரின	௨௭௯
இளைதாகமுு	௨௫௪
இளையரின	௨௦௪
இறநதமைந	௨௫௯
இறநதவெ	௧௫௭
இறநதாரிற	௮௮
இறபபேபுரி	௨௮௧
இறலீனுமெ	௫௨
இறுதிபய	௨௦௨
இறைகடி	௧௬௬
இறைகாக	௧௬௧
இறபிற-கணண	௨௭௫
இறபிற-கணணே	௨௯௯
இனத்ாற	௧௬௭
இனமபோன	௨௩௮
இனியவுள	௩௨
இனியனன	௩௭௩
இணைததுணைத	௨௮
இணையரிவ	௨௩௦
இனகணுடை	௩௩௨
இனசொலாலீ	௧௧௫
இனசொலாலீர	௩௦
இனசொலி	௩௨
இனபஙக	௩௩௬
இனபதது-பய	௨௪௭
இனபதநது-வி	௧௮௪
இனபமிடை	௧௦௯
இனபமொ	௩௦௧
இனபமவிழை-னி	௧௮௩
இனபமவிழை-ன	௧௮௦
இனமையிடு	௩௦௪
இனமையினி-த	௨௯௮
இனமையினி-து	௧௬௪
இன்மையு	௪௫
இனமையெ	௨௯௮
இனமையொ	௨௮௪
இன்றியமை	௨௭௭
இனறுமவ	௩௦௦

குறள்.	பககம்.
இனனாசெ-ளா	௮௯
இனனாசெ-ா	௨௮௪
இனனாதிரக்	௬௩
இனனாதின	௩௩௩
இனனாமை	௧௮௪
இனனாவெ	௯௦
ஈடடமிவ	௨௮௮
ஈதலிசைப	௬௫
ஈததுவககு	௬௪
ஈஙகைவி	௩௦௮
ஈவாாகணெ	௩௦௩
ஈனறபொ	௨௩
ஈனறுணமு	௨௬௬
ஈனறுளபசி	௧௯௨
உடமபாடி	௨௫௬
உடமபொ	௩௨௩
உடுககையி	௨௨௯
உடுபபதூஉ	௩௦௯
உடைசெல	௨௭௦
உடைததம	௧௪௦
உடைமையு	௨௯
உடையரொ	௧௭௪
உடையாா	௧௧௮
உடகபபடா	௨௬௫
உடபகைய	௨௫௫
உணாவது	௨௦௯
உணலினு	௩௮௨
உணடாாக	௩௧௩
உணணறக	௨௬௬
உணணாது	௪௭
உணணாமையு	௭௨
உணணாமைவே	௭௨
உதவிவரைதத	௩௩
உபபமைந	௩௭௫
உயாவகலந	௨௧௬
உயிருமபி	௯௪
உயிாபபவு	௨௫௪
உயததல	௩௭௧
உரமொரு	௧௭௬
உரனசைஇ	௩௬௪
உரனெனன	௪௦
உருவுகண்	௧௯௫
உருளாய	௨௬௯
உரைபபா	௬௫

குறள்.	பககம்.
உலகததாரு	௨௪௬
உலகதகேோ	௪௨
உலகநதழீஇ	௪௨௬
உலைவிடத	௨௨௨
உவக்காணெங்	௩௪௨
உவநதுறை	௩௨௫
உவபபத	௧௧௮
உழநதுழந	௩௩௯
உழவினா	௨௯௭
உழுதுணடு	௨௯௬
உழுவாரு	௨௯௬
உழைபபிரி	௧௫௬
உளபோன	௧௬௯
உளொனினு	௨௧௨
உளொனனு	௧௨௧
உளவரைதூ	௧௪௨
உளளக்களித	௩௬௯
உளளததாா	௩௬௦
உளளாறதாலு	௮௦
உளளததாற	௮௪
உளளமிலா	௧௭௫
உளளமுடை	௧௭௪
உளளமபோ	௩௩௭
உளளறக	௨௩௨
உளளியதெ	௧௫௯
உளளியவெ	௮௮
உளளிறு	௩௪௬
உளளினே	௩௭௯
உளளுவதெல	௧௭௫
உளளுவன-று	௩௪௨
உளளுவன-ம	௩௨௪
உளளொாறறி	௨௬௭
உறஙகுவ	௯௮
உறனமுறை	௨௫௫
உறுஅதவாக்	௩௭௨
உறுஅதவாபோ	௩௧௫
உறுஅதா	௩௨௯
உறுபாகது	௩௪௬
உறினட்ட	௨௩௬
உறிஇயிா	௨௨௬
உறுதோறு	௩௧௮
உறுபசியு	௨௧௪
உறுபொரு	௨௨௦
உறுபபமைந	௨௨௧
உறுப்பொத	௨௮௬
உறுவதுசீர்	௨௩௬

குறள்.	பக்கம்.
உறைசிறி	கககூ
உற்றநோயநீ	கஙக
உற்றநோயநோ	எச
உறறவன்	உஎச
உறாஅனளவு	உஎங
ஊககமுடை	கசச
ஊடலிறறோற	ஙஅங
ஊடலிற்றோன	ஙஅக
ஊடலினுண	ஙஎஎ
ஊடலுணங	ஙஎஎ
ஊடலுணாதல	ஙகக
ஊடறகட்	ஙஎ0
ஊடிபபெ	ஙஅங
ஊடியவ	ஙஎசா
ஊடியிருந	ஙஎஅ
ஊடுகமல	ஙஅங
ஊடுதல்	ஙஅங
ஊணுடை	உகக
ஊதியமெனை	உஙக
ஊரவாகௌவ	ஙங0
ஊருணிநீா	சாக
ஊழிபெய	உஅச
ஊழிறபெ	ககஉ
ஊழையு	கஅக
ஊறொரா	கககூச
ஊனைக்கு	உகூக
எச்சமென	உஅஅ
எடபகவ	உருசா
எணசோந	உசாஉ
எணணிதது	கஙஅ
எணணிய	ககூரு
எணணியா	கசசா
எணணொனப	கஙஎ
எணபததாலெ	உஅரு
எணபததாரோ	கசாக
எணபொருள	கஉசா
எதிரதாககா	கஉஎ
எநநனறி	ஙச
எபபொருளு	உ0ங
எபபொருளெ	க0ங
எபபொருளயாா	கஉசா
எயதறகரி	கசரு
எரியாறசு	உருஅ
எல்லாபபொ	உகஎ
எலலாாக்குந	ஙஅ
எலலாககுமெ	கஎக
எலலாவிளக	அரு
எலலைக்கணி	உஙச
எவவதுறை	கஉசா
எழுதுஙகா	ஙஎ0
எழுபிறபபு	உஉ
எழுமையெ	ஙச
எளிதெனை	சச
எளளாத	கஙகூ
எளளாமை	அ0
எளளினிளி	ஙஎச
எறறிறநு	ங0கூ
எறறெனை	ககூஉ
எனைததாறுந	கஉச
எனைததானுமெ	கூ0
எனைததி	ககூசா
எனைததுய	உஙஅ
எனைததுாா	சங
எனைததுநி	ஙசஅ
எனைததொா	ஙசஎ
எனைபபகை	ருஅ
எனைமாடசி	உகஅ
எனைவகை	கருஉ
எனபிலதனை	உசா
எனறுமொா	கககக
எனனைமுனை	உஉச
ஏதமபெருகு	உஅகூ
ஏதிலாராா	உசஉ
ஏதிலாாகு	ருச
ஏதிலாாபோ	ஙகரு
ஏதிபகொ	உருகூ
ஏமுறறவ	உருஉ
ஏரினுழன்	உகூஎ
ஏரினுழு அ	எ
ஏவவுஞசெ	உசரு
ஐநதவித்தா	க0
ஐயததினீங	க0உ
ஐயபபடா	உ0ரு
ஐயுணாவெ	க0ங
ஒட்டாா	உஎகூ
ஒணணுதற	ஙகஉ
ஒண்பொரு	உஉக
ஒததததறிவா	சா0
ஒப்புரவினு	சாஉ
ஒருதலையா	ஙசரு
ஒருநாளெ	ஙசாசா
ஒருபொழுது	கூஎ
ஒருமைகக	ககூ
ஒருமைச	உசஉ
ஒருமைமக	உஅக
ஒருமையுளா	ஙஅ
ஒலிததககா	உஉஉ
ஒலலுங்கரு	உஙஎ
ஒலலுமவகை	கங
ஒலலுமவாயெ	ககஎ
ஒவ்வநதிவ	கச0
ஒழுககததினை	சக
ஒழுககததிநெனு	சக
ஒழுககநது	கூ
ஒழுககமுடைமை	ச0
ஒழுககமுடைய	சஉ
ஒழுககமும	உஎரு
ஒழுககமவி	ச0
ஒழுககாறு	சஎ
ஒளியாாமு	உ0அ
ஒளியொருவ	உஅ0
ஒறுததாரை	சசா
ஒறுததாாக	சசா
ஒறுததாற	கஎ0
ஒறறினறெ	கஎஉ
ஒறறுமு	கஎக
ஒறறொறறு	கஎங
ஒறறெபு	கஎங
ஒனறுகல	கூஉ
ஒனறுமை	உருரு
ஒனறுவலக	சாரு
ஒனறுனு	ஙகூ
ஒனறெயதி	உசாஅ
ஒனறாத	எச
ஓஒதலவே	ககக
ஓசியுணாந	உசக
ஓமபினமை	ஙஙங
ஓாதுதுளள	க0ச
ஓாநதுகண	கசா0
ஓவினிதே	ஙஙகூ
கடலனன	ஙஉஎ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கடலோடா -	௧௪௭	கலாதமே- -	௨௪௪	காமக்கடு—னீ -	௩௩௬
கடனறிந -	௨௦௧	கல்லாதவரிற -	௨௧௨	காமககணிச -	௩௬௦
கடனெனப - -	௨௮௩	கல்லாதவருந-	௧௨௦	காமமுநாணு -	௩௩௫
கடாககளி - -	௩௧௨	கல்லாதாநெ -	௧௨௦	காமமுழந -	௩௨௫
கடாஅவுரு -	௧௭௨	கல்லாதான - -	௧௨௦	காமமெனன -	௩௬௧
கடிதோசசி -	௧௬௫	கலலாபயி- -	௧௬௮	காமமவிடு -	௩௫௯
கடிநதசடிந -	௧௯௩	கல்லாவொரு -	௧௨௧	காமமவெகுளி	௧௦௫
கடுஞசொல -	௪௬௬	கல்லானவெ- -	௨௫௩	காலஙகருதி -	௧௪௪
கடுமொழியுங	௧௬௭	கவறுங்கழக -	௨௬௯	காலததினாற -	௩௩
கடைககொட -	௧௯௪	கவவையாற -	௩௨௯	காலாழகளரி -	௧௪௮
கணைகொடிது -	௭௯	கழாஅககால -	௨௪௩	காலைகுரா -	௩௫௩
கணகளவு -	௩௧௪	களவினலாகி- -	௮௦	காலையருமபி -	௩௫௩
கணடதுமன -	௩௩௦	களவினக—- -	௮௧	கானமுயலெ -	௨௨௫
கணடாஙகலு -	௩௩௮	களவெனனு - -	௮௩		
கணடாருயிரு -	௩௧௧	களிததறியே -	௨௬௭	குடமபை - -	௯௭
கணடுகேட -	௩௧௬	களிததானை- -	௨௬௭	குடிசெயவ -	௨௯௩
கணணிறைந -	௩௬௭	களிததொறு -	௩௨௯	குடிசெயவாா -	௨௯௪
கணணிறகணி -	௩௬௯	களவாாகரு - -	௮௨	குடிதழீஇ -	௧௬௯
கணணிறநுணி -	௩௭௨	களைஞணணப- -	௨௬௮	குடிபுறஙகாத -	௧௬௨
கணணினபச -	௩௫௭	கறுததினனு - -	௮௯	குடிபபிறநதாா	௨௭௬
கணணினறுக -	௫௩	கறககசடற -	௧௧௬	குடிபபிறந—கு -	௧௪௯
கணணுஙகொ -	௩௫௮	கறறதனலா - -	௩	குடிபபிறந—த	௨௩௧
கணணுடைய -	௪௧௭	கறறறிநதாா -	௨௦௯	குடிமடிநது -	௧௭௭
கணணுளளாா -	௩௨௪	கறறாருடகற -	௨௧௦	குடியாணமை -	௧௭௮
கணணுளளிற -	௩௨௪	கறறாமுற -	௨௧௧	குடியெனனுங -	௧௭௬
கணணொடுக -	௩௧௬	கறறிலனாயினு -	௧௨௩	குணநலஞ -	௨௮௩
கணணோட—த -	௧௬௮	கறறீணடு -	௧௦௩	குணநாடி - -	௧௫௦
கணணோட—மி	௧௭௦	கறறுககண -	௨௦௦	குணமெனனுங -	௯
கணணோட—மெ-	௧௬௮	கனவினாறுண	௩௫௦	குணனிலனாய -	௨௫௦
கதஙகாதது- -	௩௯	கனவினுமி -	௨௩௭	குணனுஙகுடி -	௨௩௦
கதுமெனததா-	௩௩௮			குலஞசுடுங -	௨௯௨
கயலுணகண-	௩௪௬	காககபொரு -	௩௮	குழலினிது -	௨௩
கரததலுமாற -	௩௩௫	காககைகர -	௧௫௬	குறிககொண -	௩௧௪
கரபபவாக- -	௩௦௬	காடுமிககெ -	௧௩௫	குறிததது -	௨௦௫
கரபபிடுமை -	௩௦௨	காணசசின - -	௨௫௦	குறிபபறிநது -	௨௦௩
கரபபிலாநெ -	௩௦௧	காணாதகாற -	௨௪௫	குறிபபிற—ரா -	௨௦௫
கரபபிலாா- -	௩௦௨	காணிறநுவ -	௩௨௦	குறிபபிற—ா -	௨௦௫
கரபபினும -	௩௬௭	காணுஙகாற -	௩௭௧	குறறமிலனாய	௨௯௪
கரவாதுவந- -	௩௦௪	காணகமற -	௩௬௫	குறறமேகாக -	௧௨௯
கருமஞசிதை -	௧௭௦	காதலகாந -	௧௩௦	குனறனனாா -	௨௫௯
கருமஞசெய -	௨௯௩	காதலரில -	௩௫௨	குனறினனை -	௨௭௮
கருமணியிற- -	௩௨௩	காதலாற -	௩௪௯	குனறேறி -	௨௨௦
கருமததாநு -	௨௯௦	காதலவரி -	௩௫௮		
கருவியுஙகா- -	௧௮௪	காதனமை -	௧௫௦	கூடியகாமம் -	௩௬௪
கலஙகாதுக -	௧௯௫	காமககடன் -	௩௩௬	கூததாட்ட - -	௧௫
கலநதுணா - -	௩௫௯	காமககடு—லு -	௩௨௬	கூழுங்குடியு -	௧௬௩

குறள்.	பக்கம்.
கூழுமைகோ	உ0ரு
கூறறங்குதி	எசு
கூறறத்தை	உருஎ
கூற்றமோ	௩கஉ
கூற்றுடனறு	உஉ௩
கெடல்வே	உருஎ
கெடாஅவழி	உ௩ரு
கெடுஙகா	உ௩உ
கெடுபபது	எ
கெடுவலயா	௩சு
கெடுவாக	௩சு
கெடடாாக்	௩எ௩
கேடறியா	உகச
கேடிலவி	ககக
கேடுமபெ	௩சு
கேடடாாப	கஅஅ
கேடிஞு	உ௩க
கேடபினுங	கஉச
கேளிழுககங்	உ௩ச
கைமாறுவே	சு0
கையறியா	உசுசு
கைவேலக	உஉரு
கொகெகாக	கசரு
கொடியாா—யி	௩௩எ
கொடியாா—யு	௩ருசு
கொடுததலு	கருரு
கொடுதது	உரு0
கொடுபபத	சஅ
கொடுபபது	உஅக
கொடுமபுரு	௩கஉ
கொடையய	ககசு
கொலைமே	கசுஉ
கொலையிற	கசுஉ
கொலைவினை	கூச
கொலலாந	உஅ௩
கொல்லாமை	கூ௩
கொலலான	எ௩
கொளபபட	உ0ச
கொளறகரி	உகஎ
கொன்றன	௩ச
கோட்டுப	௩எஅ

குறள்.	பக்கம்.
கோளில	ரு
சமஞ்செய	௩சு
சலததாற	கக௩
சலமபறறி	உஎசு
சாதலினின	சுச
சாயலுநா	௩சக
சாாடபுணாந	க0ரு
சாலபிறகுக	உஅச
சான்றவா	உஅரு
சிதைவிடத	கஎரு
சிறபபறி	கஎ௩
சிறபபீ—மு	கஉ
சிறபபீ—ம	அக
சிறபபொடு	அ
சிறியாருணா	உஅக
சிறுகாபபி	உகஎ
சிறுபடை	கசஎ
சிறுமைந	௩ருரு
சிறுமைபல	உசுக
சிறுமையுஞ	உஉச
சிறுமையுணீ	௩உ
சிறைகாககு	உ0
சிறைநல	கசஅ
சிறறினம	க௩ச
சிறறினப	ரு0
சினததைப	அஎ
சினமெனறு	அஎ
சீரிடஙகா	உ௩அ
சீரினுஞசீ	உஎஅ
சீருடைசசெ	உகூ0
சீராமைசிற	ருரு
சுடச்சுட	எரு
சுவையொளி	கக
சுழலுமிசை	உஉசு
சுழனறுமோ	உகூசு
சுறறததாற	கருரு
சூழாமறமு	உகூச
சூழசசிமுடி	ககூசு
சூழ்வாாகண	க௩உ

குறள்.	பக்கம்.
செபபமுடை	௩ரு
செபபினபு	உருசு
செயறகரியசெ	க0
செயறகரியயா	உஉஎ
செயறகைய	கஅசு
செயறபாலசெ	கஉக
செயறபாலதோ	கரு
செயிரிறறலை	எ௩
செயகபொ	உஉக
செயதகக	க௩அ
செயதேமஞ	உ௩சு
செயயாமறசெய	௩உ
செயயாமறசெற	அக
செயவானை	கரு௩
செயவினை	ககூஅ
செருககுஞ	கஉஅ
செருவந்த	கசுஎ
செலலாமை	௩௩க
சேலலாவி	அசு
செலலான	உகூஅ
செலவிடத	அசு
செலவததுட	கஉஉ
செலவிருந	உஅ
செவிகைபப	ககசு
செவிகருண	கஉ௩
செவிசசொல	உ0௩
செவியிறசுவை	கஉரு
செவியுணவி	கஉ௩
செருஅசசிறு	௩கரு
செறிதொடி	௩சுஅ
செறிவறிந	௩அ
செறுநா	கசச
செறுவாாக	உருக
செறறவாபி	௩சுஉ
செறருரொன	௩ருக
செறருாபி	௩சுக
செனறவிட	கஉரு
சொலலவல	கஅக
சொலலுக—வி	ருசு
சொலலுக—லை	கஅசு
சொலலுதல	ககூச
சொலலபப	௩0கூ
சொலவண	உ௩கூ
சொறகோட்	௩எ

குறள்.	பக்கம்.
ஞாலங்கருதி	௧௪௩
தகுதியென	௩௫
தககாஙகு	௧௬௫
தககாரின	௧௩௨
தக்காதக	௩௬
தஞசநதம	௩௭௫
தணநதமை	௩௫௫
தணவாநதுறை	௩௬௮
தநதைமகற	௨௩
தநநலம	௨௬௪
தநநெஞசத	௩௪௭
தமராகித	௧௫௬
தமபொரு	௨௨
தமமிலிருந	௩௧௮
தமமிறபெரி	௧௩௨
தமமிறறம	௨௩
தலைபபடடாா	௧௦௦
தலையினிழிந	௨௭௮
தவஞசெய	௭௫
தவமறைந	௭௭
தவ(ாநதவ	௭௪
தவறிலரா	௩௮௨
தளளாவிளை	௨௧௩
தறகாததுத	௨௦
தனககுவமை	௪
தனியேயிருந	௩௭௪
தனகுறறநீக	௧௨௯
தனறுணையின	௨௫௩
தனனுயிாககின	௯௦
தனனுயிாதா	௭௫
தனனுயிாநீ	௯௩
தனனூனபெரு	௭௧
தனனெஞசறி	௮௩
தனனைததான—க	௮௬
தனனைததான—த	௫௯
தனனையுணா	௩௮௦
தாமினபுறு	௧௧௯
தாமவீழ—த	௩௪௪
தாமவீழ—மெ	௩௧௭
தாமவேண	௩௩௧
தாாதாஙகி	௨௨௩
தாளாணமையி	௧௮௦
தாளாணமையெ	௧௮௦
தாளாறறி	௬௦
தானநதவ	௮
திறனலல	௪௬
திறனறிந	௧௮௯
தினறபொரு	௭௨
தினைததுணைந	௩௩
தினைததுணையா	௧௨௮
தினைததுணையு	௩௭௦
தீபபாலதான	௫௮
தீயவைசெய	௫௯
தீயவைதீய	௫௭
தீயளவனறி	௨௭௩
தீயினறசுடட	௩௯
தீவினையார	௫௭
துஞசினா	௨௬௭
துஞசுஙகாற	௩௫௧
துணைநலமா	௧௯௧
துபபாாககு	௬
துபபினெவ	௩௩௬
துபபுரவில	௩௦௦
துமமுசசெறு	௩௮௦
துளியினமை	௧௬௪
துறநதா—த	௭௪
துறநதா—ந	௧௬
துறநதாாபடி	௧௭௨
துறநதாாபெரு	௯
துறநதாரிற	௪௭
துறபபாா	௧௧௨
துறைவன	௩௩௩
துனியுமபுல	௩௭௬
துனபததிற	௩௭௪
துனபமுறவ	௧௯௬
துனபுறூஉ	௩௧
துனனாதது	௩௬௦
துனனியாாா	௫௪
தூஙகாமை	௧௧௪
தூஙகுக	௧௯௬
தூயமைது	௨௦௧
தூஉயமையெ	௧௦௭
தெண்ணீரடு	௩௦௫
தெயவததா	௧௮௧
தெயவந	௧௯
தெரிதலுந	௧௮௫
தெரிநதவி	௧௩௭
தெரிநதுண	௩௩௮
தெருளாதா	௭௦
தெளிவிலத	௧௩௭
தெனபுலத	௧௬
தேரானபிற	௧௫௦
தேரானறெ	௧௫௧
தேவரனைய	௩௦௭
தேறறக	௧௫௧
தேறினுந	௨௫௩
தொாசசொ	௨௦௦
தொடஙகற	௧௪௫
தொடிலைக	௩௨௬
தொடிநோக	௩௬௯
தொடிபபுழு	௨௯௭
தொடியொடு	௩௫௬
தொடிறசுடி	௩௩௪
தொடடனைத	௧௧௮
தொலவர	௨௯௯
தொழுதகை	௨௪௦
தோனறிற	௬௬
நகவலலர	௨௮௭
நகுதறபொரு	௨௨௮
நகையீகை	௨௭௫
நகையுமுவ	௮௬
நகையுளளு	௨௮௬
நகைவகை	௨௩௭
நசைஇயாா	௩௪௬
நசசபபடா	௨௮௯
நடுவினறி	௫௦
நடடாாகுறை	௨௬௨
நட்டாாககு	௧௯௮
நடடாாபோ	௨௩௯
நடபிறகுவீ	௨௨௯
நடபிறகுறு	௨௩௩
நணபாறறு	௨௮௭
நததம்போற	௬௬
நயநதவாக	௩௪௪
நயநதவாநல	௩௫௫
நயனிலசொல	௫௬
நயனிலனெ	௫௫

குறள்.	பக்கம்.
நயனீன்று	௩௧
நயனுடை	௬௧
நயனொடு	௨௮௬
நயனசாரா	௫௫
நலககுரியா	௪௪
நலததகை	௩௭௬
நலததினக	௨௭௬
நலமவேண	௨௭௭
நலகுரவெ	௨௯௯
நலலவை	௧௧௧
நலலாண	௨௯௪
நலலாாகட	௧௨௪
நலலாறெனு	௯௨
நலலாறெனி	௬௨
நலலாறறு	௬௮
நலலினததி	௧௩௬
நவிறொறு	௨௨௮
நறபொரு	௨௯௧
நனறிறை	௩௫௦
நனவிலுனா	௩௫௧
நனவிலுனலகாக	௩௫௩
நனவிலுனலகாத	௩௫௦
நனவிலுனலகாணை	௩௫௧
நனவெனை	௩௫௦
நனமையுர	௧௫௧
நனறறிவா	௩௦௭
நனறுகுமாக	௯௩
நனறுஙகா	௧௧௨
நனறுறற	௧௩௯
நனறிககு	௪௨
நனறிமறப	௩௪
நனறெனை	௨௦௮
நனறேதரி	௩௫
நனனீாவா	௩௧௯
நாஙகாதல	௩௪௫
நாசசெறறு	௯௬
நாடாதுர	௨௩௦
நாடென்ப	௨௧௫
நாடொறுநாடி	௧௬௩
நாடோறுநாடுக	௧௫௪
நாணகததி	௨௯௨
நாணுமை	௨௪௧
நாணுவு	௨௯௨
நாணுமற	௩௭௪
நாணென்ன	௩௬௨
நாணென்ன	௨௬௬
நாணெறு	௩௨௬
நாணவேலி	௨௯௨
நாநல	௧௮௮
நாளென	௯௬
நிணநதீயி	௩௬௩
நிலததியல	௧௩௪
நிலததிற	௨௭௭
நிலவைாகீ	௬௫
நிலைமகக	௨௨௪
நிலையஞசி	௯௩
நிலையிறறி	௩௮
நிலலாதவ	௯௫
நிழனீருமின	௨௫௪
நிறைநீர	௨௨௮
நிறைநெரு	௨௬௪
நிறைமொழி	௧௧
நிறையரி	௩௨௭
நிறையுடைமை	௪௬
நிறையுடையே	௩௬௧
நினைததிரு	௩௮௦
நினைததொ	௩௫௮
நினைபபவா	௩௪௭
நீஙகாணவெரு	௨௪௯
நீஙகிறறெ	௩௧௭
நீரினறமை	௮
நீருநிழல	௩௭௭
நுணஙகிய	௧௨௪
நுணணியநூ	௧௧௦
நுணணியமெ	௨௦௭
நுணமாணு	௧௨௧
நுனிகொெம	௧௪௧
நூலாருணுல	௨௦௦
நெஞசததா	௩௨௪
நெஞசிறறுற	௭௮
நெடுஙகட	௭
நெடுநீாமற	௧௭௭
நெடுமபுண	௧௪௬
நெயயாலெ	௩௩௦
நெருப்பினு	௩௦௦
நெருநலுள	௯௭
நெருநறறுச	௩௬௮
நோக்கினு—கி	௩௧௪
நோககினு—கெ	௩௧௧
நோதலெவன	௩௭௭
நோயெலலா	௯௧
நோயநாடி	௨௭௩
நோவறக	௨௫௩
நோனுவுடம	௩௨௬
பகசசொல	௫௩
பகலகருதி	௨௪௬
பகலவெல	௧௪௩
பகுததுண	௯௨
பகைநடபாக	௨௫௨
பகைநடபாங	௨௪௦
பகைபாவம	௪௪
பகைமையு	௨௦௬
பகையகததுச	௨௧௧
பகையகததுப	௨௧௧
பகையெனை	௨௫௧
பசககமற	௩௪௩
பசநதாளி	௩௪௩
பசபபெனை	௩௪௩
படலாறறு	௩௩௯
படியுடை	௧௭௮
படுபயன	௫௦
படைகுடி	௧௪௩
படைகொண	௭௧
பணியுமாமெ	௨௮௨
பணிவுடையா	௩௧
பணைநீஙகிப	௩௫௫
பணடறியே	௩௧௧
பணணெனை	௧௬௯
பணபிலான	௨௮௭
பணபுடை	௨௮௬
பதிமருணடு	௩௫௪
பயனிலபல	௫௫
பயனிலசொற	௫௬
பயனமரமுள	௬௧
பயனறுாசகா	௩௩
பயனறுாகக	௨௬௩
பரிநதவாநல	௩௫௯
பரிநதோமபிக	௪௦
பரிநதோமபிப	௨௯
பரியதுகூா	௧௭௯

குறள். பககம்.

பரியினுமா - - கககு
பருகுவாா - - உஙரு
பருவததோ - கசங
பருவரலும - ஙசரு
பலகுடைநீ - - உகூசு
பலசொலல - ககூ0
பலநலலகற - உஙஅ
பலகுழுவு - - உகச
பலலவைக - உகஉ
பலலாாபகை - கஙங
பல்லாாமுனி - ருரு
பழகியசெல - உஎ0
பழகியநட - உஙங
பழமையெ - உஙங
பழிமலைந - ககூஉ
பழியஞசி - கசு
பழுதெண - கஅஎ
பழையமெ - உ0ச
பறறறறகணணு - கருச
பறறறறகணணெ - க0க
பறறறறே - எஎ
பறறிவிடா - க00
பறறுகபற - க0க
பறறுளள - கங0
பணியருமபி - ஙருஉ
பனமாயககள - ஙசுஉ

பாடுபெறு - ஙருசு
பாததுணை - சுச
பாலொடு - ஙஉஉ

பிணிககுமருந - ஙகசு
பிணியினமை - உகரு
பிணையோ - ஙகங
பிரிததலும் - கஅரு
பிரிவுரைக - ஙஙங
பிழைததுணரா - கஉச
பிறபபெனனு - க0ச
பிறபபொக - உஅ0
பிறாககின - கூக
பிறாநாணத - உகூஉ
பிறாபழியு - உகூக
பிறவிபபெ - சு
பிறனபழி - ருங
பிறனபொரு - சங
பிறனமனை - சச

குறள். பக்கம்.

பீலிபெய - கசக

புகழினறுற - உஎஅ
புகழநதவை - கருகூ
புகழபட - சுசு
புகழபுரிந - உக
புககிலமை - கூஅ
புணாசசிபழ - உஉஅ
புததேளுல - சு0
புரநதாாகண - உஉஎ
புலததலிற - ஙஅக
புலபபலென - ஙசுங
புலபபேன - ஙசுரு
புலலவையுட - உ0கூ
புலலாதிரா - ஙஎரு
புலலிககிட - ஙசஉ
புலலிவிடா - ஙஅஉ
புறஙகுனறி - எஅ
புறஙகூறிப - ருஉ
புறததுறுப - உசு
புறநதூய - அரு
புனகணகணை - ஙருஉ

பெணணிய - ஙஎஅ
பெணணிற - ககூ
பெணணினுற - ஙசுகூ
பெணணேவல - உசுக
பெயககணடு - கஎ0
பெயலாறறு - ஙஙகூ
பெரிதாறறி - ஙசுஅ
பெரிதினிது - உசங
பெரியாரை - உருஎ
பெருககததுு - உஎஅ
பெருஙகொடை கருரு
பெருமைககு - ரு0
பெருமைபெ - உஅஉ
பெருமையு - உஅக
பெருமபொரு - உகங
பெருமையரு - ஙஎங
பெறினெனன - ஙசுசு
பெறுமவற - - உக
பெறறுற - உ0

பேணுதுபெட்டா - ஙஙகூ
பேணுதுபெடப - ஙஎ0
பேணுதுபெண - உசு0

குறள். பக்கம்.

பேதைபெருங - உஙஎ
பேதைபப - கக0
பேதைமையு - உசக
பேதைமையெ - உசக
பேதைமையொ - உஙச
பேராணமை - உஉரு

பொசசாபபாா - கருஎ
பொசசாபபுக - கருஎ
பொதுநலத - உசுச
பொதுநோக - கருசு
பொயபடுமொன உசஉ
பொயமையு - அங
பொயயாமைபொ அச
பொயயாமைய - அச
பொருடாந - ருசு
பொருடபெணடி - உசுங
பொருடபொரு - உசுங
பொருணீங - சுகூ
பொருணமா - ஙருச
பொருளகருவி - ககூஎ
பொருளகெடுத - உஎ0
பொருளலலவரை - உககூ
பொருளலலவற - க0உ
பொருளறறா - எ0
பொருளாடசி - எக
பொருளாரு - உஅஅ
பொருளென - உககூ
பொளளென - கசச
பொறியின - - கஅக
பொறிவாயி - ச
பொறுததலிற - சரு
பொறையொ - உகங

போறறினரி - உ0உ

மகனறநதை - உச
மககணமெய - உங
மககளேபோல - ங0எ
மஙகலமெனப - உக
மடலூாதல - ஙஉஎ
மடிமடிக - கஎஎ
மடிமைகுடிமை - கஎஅ
மடியிலாமன - கஎகூ
மடியுளாண - கஅக
மடியைமடியா - கஎஎ

குறள். பக்கம்.

மடுத்தவா - ௧௮௩
மணிநீருமண் - ௨௧௬
மணியிறதிக் - ௩௬௭
மண்ணோடியை - ௧௬௧
மதிநுட்ப - ௧௮௬
மதியுமடந்தை - ௩௨௧
மயிர்நீப்பின் - ௨௭௧
மருந்தாகித் - ௬௧
மருந்தென - ௨௭௧
மருந்தோமற் - ௨௭௧
மருவுகமாசற - ௨௩௨
மலரன்ன—ணமு - ௩௨௨
மலரன்ன—எரு - ௩௨௧
மலரினுமெல - ௩௭௧
மலர்காணின் - ௩௨௦
மலர்மிசை - ௩
மழித்தலுநீ - ௭௧
மறத்தல்வெ - ௮௬
மறந்துமபி - ௫௮
மறப்பினு - ௪௧
மறப்பினெவ - ௩௪௮
மறமானமா - ௨௨௩
மறவறகமா - ௩௪
மறைந்தவை - ௧௭௩
மறைபெற - ௩௪௦
மறைப்பேன்மற - ௩௬௧
மறைப்பேன்மண - ௩௩௫
மறறியானெ - ௩௪௮
மற்றுந்தொடர் - ௧௦௦
மனத்ததுமா - ௭௮
மனத்தானு - ௧௩௪
மனத்தினமை - ௨௩௧
மனத்துக்கண - ௧௩
மனத்துளது - ௧௩௫
மனத்தொடு - ௮௪
மனநலத்தி - ௧௩௬
மனநலநனகு - ௧௩௬
மனநல்மன - ௧௩௫
மனந்தூயார் - ௧௩௫
மனந்தூய - ௧௩௫
மனமாணவு - ௨௫௫
மனைத்தக்க - ௧௮
மனைமாட்சி - ௧௧
மனையாளை - ௨௬௦
மனைவிழை - ௨௬௦
மன்னாக்கு - ௧௬௪
மன்னர்விழை - ௨௦௨
மன்னுயிரொல - ௩௩௭
மன்னுயிரோ - ௬௧

மாதாமுகம - ௩௨௧
மாலைநோய - ௩௫௩
மாலையோவல - ௩௫௨
மாறுபாடில - ௨௭௨

மிகச்செய் - ௨௪௦
மிகனமேவன - ௨௪௮
மிகினுங்குறை - ௨௭௧
மிகுதியான - ௪௭

முகத்தான - ௩௦
முகத்தினினி - ௨௩௧
முகத்தினமு - ௨௦௬
முகங்கட்ப - ௨௨௧
முகநோக்கி - ௨௦௬
முகைமொக - ௩௬௭
முடிவுமிடை - ௧௧௮
முதலிலார்க் - ௧௩௩
முயக்கிடை - ௩௫௭
முயங்கிய - ௩௫௭
முயறசித்திரு - ௧௮௦
முரண்சேர - ௧௪௬
முறிமேனி - ௩௨௦
முறைகோடி - ௧௬௪
முறைசெய - ௧௧௫
முறைப்பட - ௧௮௭
முறறுற்றி - ௨௧௮
முறறியுமுற - ௨௧௭
முனமுகத - ௨௧௮
முனனுறக்கா - ௧௫௮

மேலிருந்து - ௨௮௦
மேறபிறந்தா - ௧௨௨

மையலொரு - ௨௪௨

மோப்பக்கு - ௨௧

யாகாவாரா - ௩௧
யாங்கணணி - ௩௨௮
யாணடுசெ - ௨௫௮
யாதனினயா - ௧௮
யாதானுநா - ௧௧௮
யாமுமுளோ - ௩௪௭
யாமெய்யா - ௮௫
யாரினுங்கா - ௩௭௧
யா[illegible] - ௪௦௦
யா[illegible] - ௩௧௪

வகுத்தான - ௧௧௧
வகைமாண - ௨௫௮
வகையறச - ௧௩௮
வகையறிந்தத - ௨௫௩
வகையறிந்துவ - ௨௧௦
வசையிலாவ - ௬௭
வசையெனப - ௬௭
வசையொழி - ௬௭
வஞ்சமனத்தா - ௭௬
வருகமறகொ - ௩௬௫
வருமுன்னா - ௧௨௧
வருவிருந்து - ௨௮
வரைவிலாமா - ௨௬௫
வலியாரக்கு - ௨௪௧
வலியாமுற - ௭௦
வலியினிலை - ௭௭
வழங்குவ - ௨௭௬
வழிநோக - ௨௫௦
வழுத்தினுடு - ௩௮௦
வறியார்க - ௬௨
வனகணகு - ௧௮௫

வாணிகஞ்செய - ௩௭
வாயமையை - ௮௩
வாராக்காற - ௩௪௦
வாரிபெருக - ௧௫௨
வாழ்த்துயிர் - ௩௨௩
வாழ்வாரக - ௩௪௪
வாளறுப - ௩௬௩
வாளொடென - ௨௧௧
வாளபோல - ௨௫௪
வானின்றுல - ௬
வானுயர்தோ - ௭௭
வானோக்கி - ௧௬௦

விசும்பிறறு - ௭
விடாஅது - ௩௪௧
விடுமாறற - ௨௦௧
விணணினறு - ௬

குறள்.	பககம.
விததுமிடல	உ௮
வியவறக	க௩0
விருநதுபுற	உ௭
விருப்பறுச்	க௫௪
விலாகத [illegible]	[illegible]0
விலங்கொ[illegible]	[illegible]
விலலேருழ	உ௫உ
விழிததகண	உஉ௬
விழுபபுணப	உஉ௬
விழுப்பேற	௪௮
விழைதகை	உ௩௩
விழையார்	உ௩௫
விளககறற	௯௪உ
விளிநதாரின்	௪௩
விளியுமென்	௩௪௮
வினைகலநது	௩௬௬
வினைககணவினைக்	க௭௯
வினைககணவினையு	க௫௩

குறள.	பககம.
வினைககுரி	க௫௩
வினைசெய	க௭உ
வினைத்திட்	கக௩
வினைபகை	கக௭
வினையான்	க௯௮
வினைவலியு	க௪0
வீழப்படுவா	௩௪௪
வீழுநாவீழ	௯௪௪
வீழுமிருவா	௩க௮
வீழநாளப	க௪
வீழவாரினி	௩௪௫
வீறெயதி	க௯௫
வெணமை	உ௪௪
வெருவநத	க௬௬
வெளளததனையம	க௭௫

குறள்.	பக்கம்.
வெளளததனையவி	க௮உ
வேடட	௯௭
வேட்பததா	க௮௯
வேட்பன	உ0௪
வேணடறக—ஃ	௫க
வேணடறக	உ௬௮
வேணடா	க0௭
வேணடிய	௭௫
வேணடினு	௯
வேணடுங	க0௭
வேணடுதல	௩
வேலன்று	க௬க
வேலொடு	கக௩
வைததான	உ௮௮
வையததுள்	க௮

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத.
௪௩	௨௨	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
௫௩	௧	புறங்கூருாமை	புறங்கூருமை
"	௩௪	பொளின	பொருளின
௫௪	௩௩	ஒபபக்	ஒபபக்
௭௨	௩௨	விலைபபொட்டு	விலைப்பொருட்டு
"	௩௩	விறபாா	விறபாா
௧௧௮	௯	உளளப	உளளப
௧௩௬	௩௭	இனததாளுடுமன்று	இனததாளுமென்று
௧௬௫	௨௮	ஒருசொல	ஒருசொல
௨0௨	௨௨	இகலவேநதொனருா	இகலவேநதொன்ருா
௨௨௪	௩௪	காநதருவததையார்	காநதருவதததையாா
௨௩௬	௧௧	பேதைமைஓனரே	பேதைமைஒனரே
௨௩௭	௯	கேழீஇய	கெழீஇய
௨௫௧	௧௧	மலலன	மல்லன
௨௬௩	௨௧	பெண்டிா	பெணடிர்
௨௭௭	௨	பாடமாயின	பாடமாயின
௨௯௯	௨	யெனபன	யென்பன
௩௩௮	௨௮	பொறுத்தலனறே	பொறுததலனறே
௩௫0	௯	நனவின	நனவின